

MINISTERSTWO PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego

**INSTYTUCJE
DIALOGU SPOŁECZNEGO
PRZY URZĘDACH
ADMINISTRACJI RZĄDOWEJ
INFORMATOR 2008 r.**

Warszawa 2009

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej
Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego

Opracowanie:
Nina Krasuska – Wydział Dialogu Krajowego i Regionalnego DDP

Projekt okładki:
Anna Szolajska – Studio Reklamy Barocco

Łamanie i druk: ZWP MPiPS. Zam. 931/09.

SPIS TREŚCI

WSTĘP	13
<i>(Przedstawienie zakresu i metodologii opracowania, nawiązanie do wcześniejszych informacji nt. instytucji dialogu społecznego)</i>	
I. DZIAŁALNOŚĆ INSTYTUCJI DIALOGU SPOŁECZNEGO W MINISTERSTWACH I URZĘDACH CENTRALNYCH W 2008 ROKU	17
<i>(Informacje nt. podstaw działania, składu, zadań, ilości posiedzeń, działalności w 2008 roku)</i>	
Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej	19
1. Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych	19
1.1. Zespół Problemowy TK ds. prawa pracy i układów zbiorowych	23
1.2. Zespół Problemowy TK ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych	25
1.3. Zespół Problemowy TK ds. ubezpieczeń społecznych	27
1.4. Zespół Problemowy TK ds. polityki gospodarczej i rynku pracy	30
1.5. Zespół Problemowy TK ds. rozwoju dialogu społecznego	31
1.6. Zespół Problemowy TK ds. usług publicznych	33
1.7. Zespół Problemowy TK ds. współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy	34
1.8. Zespół Problemowy TK ds. funduszy strukturalnych Unii Europejskiej	36
1.9. Zespół Problemowy TK ds. Europejskiej Zrewidowanej Karty Społecznej	38
1.10. Zespół konsultacyjny ds. Unii Europejskiej działający przy Prezydium TK	39
2. Trójstronne Zespoły Branżowe	40
2.1. Zespół Trójstronny ds. Branży Energetycznej	41
2.2. Zespół Trójstronny ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa	43
2.3. Zespół Trójstronny ds. Branży Węgla Brunatnego	45
2.4. Zespół Trójstronny ds. Bezpieczeństwa Socjalnego Górników	46

2.5.	Zespół Trójstronny ds. Społeczno Gospodarczych, Restrukturyzacji Górnictwa i Przetwórstwa Siarki	48
2.6.	Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Lekkiego	49
2.7.	Zespół Trójstronny ds. Społeczno Gospodarczych Warunków Restrukturyzacji Zakładów Przemysłowego Potencjału Obrońnego	51
2.8.	Zespół Trójstronny ds. Branży Chemicznej	53
2.8.1.	Podzespół ds. Przemysłu Farmaceutycznego Trójstronnego Zespołu ds. Branży Chemicznej	55
2.9.	Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Stocznioowego	57
3.	Zespół ds. Pracowników Przemysłu Metalowego	61
4.	Naczelna Rada Zatrudnienia	63
5.	Rada Pomocy Społecznej	67
6.	Krajowa Rada Konsultacyjna do Spraw Osób Niepełnosprawnych.....	69
	Ministerstwo Rozwoju Regionalnego	73
7.	Komitet Monitorujący Narodowy Plan Rozwoju (Podstawy Wsparcia Wspólnoty) 2004–2006	73
7.1.	Podkomitet Monitorujący ds. zatrudnienia i zasobów ludzkich	76
7.2.	Podkomitet Monitorujący ds. środowiska	77
7.3.	Podkomitet Monitorujący ds. innowacyjności i społeczeństwa informacyjnego	78
7.4.	Podkomitet Monitorujący ds. polityki regionalnej	78
7.5.	Podkomitet Monitorujący ds. małych i średnich przedsiębiorstw	79
8.	Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Rozwój Zasobów Ludzkich (SPO RZL)	80
9.	Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Transport (SPOT)	82
10.	Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, lata 2004–2006 (SPO WKP)	84
11.	Komitet Monitorujący Program Operacyjny Pomoc techniczna 2004–2006 (PO PT)	87
12.	Komitet Sterujący Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna 2004–2006 (PO PT)	89
13.	Komitet Monitorujący Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego (ZPORR)	90

14. Komitet Monitorujący Strategię Wykorzystania Funduszu Spójności	92
15. Komitet Monitorujący Inicjatywy Wspólnotowej Equal dla Polski 2004–2006	95
16. Komitet Monitorujący dla Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego	96
17. Zespół-Komitet Sterujący dla priorytetu Polityka regionalna i działania transgraniczne Norweskiego Mechanizmu Finansowego	98
18. Komitet Monitorujący dla Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy	100
19. Komitet Koordynacyjny Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007–2013	101
20. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013	105
20.1. Grupy Robocze powołane w ramach Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Kapitał Ludzki	110
21. Podkomitety Monitorujące Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013	112
22. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2007–2013	113
23. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka 2007–2013	115
23.1. Grupa robocza ds. ewaluacji Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka 2007–2013	120
24. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2007–2013	121
25. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013	124
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	128
26. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Rybołówstwo i Przetwórstwo Ryb 2004-2006	128
27. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich	131

28. Komitet Sterujący Sektorowym Programem Operacyjnym Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich	133
28.1. Grupa Robocza Komitetu Sterującego SPO Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich w ramach Priorytetu Pomoc Techniczna	135
29. Zespół- Komitet do Spraw Monitorowania Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2004–2006	136
30. Komitet Monitorujący Program Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013	138
31. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013 ...	140
32. Zespół do spraw opracowania koncepcji przyspieszenia działań konsolidacyjnych oraz zwiększenia efektywności wsparcia w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 w sektorze mleczarskim.....	142
Ministerstwo Infrastruktury	144
33. Zespół Trójstronny ds. Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego	144
34. Zespół Trójstronny ds. Kolejnictwa	146
35. Zespół Roboczy do spraw krajowych przewozów drogowych	148
36. Zespół konsultacyjny ds. przewozów drogowych osób.....	149
37. Zespół Trójstronny ds. Budownictwa i Gospodarki Komunalnej.....	150
Ministerstwo Środowiska	152
38. Komitet Sterujący dla priorytetów ochrony środowiska Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Norweskiego Mechanizmu Finansowego	152
Ministerstwo Zdrowia	154
39. Zespół Trójstronny ds. Ochrony Zdrowia	154
Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego	157
40. Podkomitet Monitorujący ds. Innowacyjności i Społeczeństwa Informacyjnego	157

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego	159
41. Rada ds. Szkolnictwa Artystycznego przy Ministrze Kultury	159
Ministerstwo Obrony Narodowej	161
42. Zespół do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy	161
Urząd Zamówień Publicznych	165
43. Rada Zamówień Publicznych	165
Wyższy Urząd Górniczy	167
44. Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie	167
45. Komisja ds. szkoleń w górnictwie	170
Główny Urząd Statystyczny	172
46. Rada Statystyki	172
Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego	176
47. Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników	176
II. INSTYTUCJE Z UDZIAŁEM PARTNERÓW SPOŁECZNYCH W PAŃSTWOWYCH JEDNOSTKACH ORGANIZACYJNYCH, FUNDUSZACH CELOWYCH W 2008 ROKU	179
Urząd Komitetu Integracji Europejskiej	181
1. Zespół-Komitet Sterujący dla priorytetu Rozwój zasobów ludzkich poprzez m.in. promowanie wykształcenia i szkoleń, wzmocnienie w samorządzie i jego instytucjach potencjału z zakresu administracji lub służby publicznej, a także wzmocnianie wspierających go procesów demokratycznych w ramach wykorzystania Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego	181
2. Zespół-Komitet Sterujący dla priorytetu „Pomoc techniczna przy wdrażaniu <i>acquis communautaire</i> ”	182

Agencja Rynku Rolnego	184
3. Komisja Porozumiewawcza do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych	184
Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa	186
4. Zespół ds. współpracy z samorządami gminnymi i powiatowym	186
Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych	187
5. Rada Nadzorcza Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych	187
Zakład Ubezpieczeń Społecznych	190
6. Rada Nadzorcza ZUS	190
Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości	196
7. Rada Nadzorcza PARP	196
8. Rada Konsultacyjna	198
Narodowy Fundusz Zdrowia	199
9. Rada Funduszu Zdrowia	199
III. INSTYTUCJE DIALOGU WIELOSTRONNEGO, OBYWATELSKIEGO, KORPORACYJNEGO W MINISTERSTWACH I URZĘDACH CENTRALNYCH W 2008 ROKU	205
<i>(Zestawienie tabelaryczne instytucji dialogu obywatelskiego i korporacyjnego w ministerstwach i urzędach centralnych)</i>	
Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej	208
1. Rada Działalności Pożytku Publicznego	208
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	210
2. Rada Gospodarki Żywnościowej	210
3. Rada do Spraw Tradycyjnych i Regionalnych Produktów Rolnych i Środków Spożywczych	211

4. Zespół ds. Zarybiania.....	212
5. Rada Rolnictwa Ekologicznego	214
6. Krajowy Komitet do Spraw Systemu Zbierania i Wykorzystywania Danych Rachunkowych z Gospodarstw Rolnych	216
7. Zespół ds. wprowadzenia nowego systemu zwrotu podatki akcyzowego wykorzystywanego do produkcji rolnej na podstawie kart akcyzowo-płatniczych	217
8. Zespół do Spraw Rynków Hurtowych	218
9. Zespół ds. Śródlądowej Gospodarki Rybackiej i Wędkarskiej	219
Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego	220
10. Komisja ds. Pożyczek i Kredytów Studenckich	220
11. Komitet do Spraw Krajowej Struktury Kwalifikacji w Zakresie Szkolnictwa Wyższego	221
12. Rada do Spraw Procesu Bolońskiego	222
Ministerstwo Sportu i Turystyki	224
13. Rada Sportu Osób Niepełnosprawnych	224
14. Rada ds. Kształcenia i Doskonalenia Kadr Kultury Fizycznej	225
15. Rada Sportów i Sztuk Walki	226
Ministerstwo Spraw Zagranicznych	228
16. Rada Konsultacyjna ds. Zagranicznej Polityki Ekonomicznej przy Ministrze Spraw Zagranicznych	228
Ministerstwo Środowiska	229
17. Państwowa Rada Ochrony Środowiska	229
18. Państwowa Rada Ochrony Przyrody	231
19. Krajowa Rada Gospodarki Wodnej	232
Ministerstwo Finansów	234
20. Komitet Standardów Rachunkowości	234
21. Rada Celno-Akcyzowa	237
22. Rada Rozwoju Rynku Finansowego	238

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji	240
23. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego	240
24. Komisja Wspólna Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych	241
25. Zespół do spraw Romskich Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych.....	244
26. Zespół ds. Współpracy ze Strażami Gminnymi (Miejskimi)	246
Ministerstwo Sprawiedliwości	247
27. Rada Główna ds. Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym	247
Ministerstwo Gospodarki	249
28. Rada Programowa	249
29. Górnictwo-Hutniczy Zespół Roboczy ds. Cynku i Ołowiu.....	250
Ministerstwo Zdrowia	251
30. Zespół ds. opracowania projektu nowelizacji ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym.....	251
31. Zespół ds. Chorób Rzadkich	252
32. Zespół ds. opracowania standardu kompleksowej opieki na hemofilię i pokrewne skazy krwotoczne oraz sposobu o zasad finansowania zaopatrzenia w czynniki krzepnięcia	254
33. Zespół ds. założeń reformy kształcenia przeddyplomowego i podyplomowego lekarzy i lekarzy dentystów.....	256
Naczelną Dyrekcją Archiwów Państwowych	258
34. Rada Archiwalna	258
35. Rada Dziedzictwa Archiwalnego	259
Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych	260
36. Rada ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych	260
Główny Urząd Statystyczny	262
37. Rządowa Rada Ludnościowa	262

Państwowa Agencja Atomistyki	266
38. Rada ds. Atomistyki	266
Urząd Zamówień Publicznych.....	268
39. Rada Zamówień Publicznych	268
IV. ANALIZA FUNKCJONOWANIA INSTYTUCJI DIALOGU SPOŁECZNEGO W 2008 ROKU	271
1. Rodzaje prowadzonego dialogu zinstytucjonalizowanego	273
2. Podstawy funkcjonowania instytucji dialogu	275
3. Liczba instytucji dialogu	276
4. Liczba posiedzeń instytucji dialogu	278
5. Zinstytucjonalizowany dialog regionalny	281
6. Ocena działalności instytucji dialogu	281
7. Podsumowanie i wnioski	283

WSTĘP

W okresie ostatnich kilkunastu lat, od początku przemian gospodarczo-ustrojowych kraju widoczny jest systematyczny wzrost roli partnerów społecznych w tych przemianach oraz ich znaczenia w procesach decyzyjnych. Tym samym rośnie też rola dialogu społecznego, który jest jedną z konstytucyjnych zasad ustroju społeczno-gospodarczego Polski. Dialog ten prowadzony jest poprzez instytucje dialogu społecznego, przez które rozumie się zróżnicowane, ale określone prawnie lub organizacyjnie fora do utrzymywania relacji pomiędzy stroną rządową a pozostałymi uczestnikami dialogu.

Mianem dialogu społecznego określa się relacje między partnerami społecznymi, a więc przede wszystkim pomiędzy związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców oraz ich stosunki z organami państwowymi, jak rząd i jego agendy, a także władzami komunalnymi, samorządem lokalnym etc. Przedmiotem tak pojętego dialogu społecznego jest wspólne kształtowanie stosunków zawodowych, warunków pracy, płac, świadczeń socjalnych, a także niektórych innych zagadnień polityki gospodarczej i społecznej, będących przedmiotem zainteresowania wszystkich stron. Wspomniane relacje wyrażają się w mechanizmach konsultacji, rokowań (negocjacji), zawierania układów i porozumień, jak również rozwiązywania sporów zbiorowych metodami pokojowymi (mediacja, koncyliacja) bądź przez stosowanie legalnych środków wzajemnej presji, jak strajk. Dialog prowadzony pomiędzy stronami zawiera różne formy partycypacji pracowniczej, polegającej na współuczestnictwie załogi w zarządzaniu przedsiębiorstwem.

W zależności od liczby uczestniczących w dialogu społecznym stron wyróżnić można dialog prowadzony w formule dwustronnej, trójstronnej, czterostronnej oraz wielostronnej. Dialog dwustronny odbywa się pomiędzy organizacjami związków zawodowych i pracodawców. Jeżeli odbywa się bez udziału przedstawicieli strony rządowej, określany jest wtedy mianem dialogu autonomicznego. Dialog trójstronny oznacza zwykle kontakty zachodzące na szczeblu centralnym między organami państwa, a partnerami społecznymi. Dialog trójstronny jest pojęciem umownym, niekiedy konsultacje trójstronne mają charakter wielostronny i obejmują także przedstawicieli innych grup interesów. Jego głównym celem jest budowa porozumienia społecznego w ważnych sprawach

społeczno-gospodarczych. Dialog wielostronny występuje, kiedy oprócz trzech stron: rządowej, związkowej i pracodawców dopraszane są do udziału organizacje o charakterze korporacyjnym. Dla dialogu społecznego, prowadzonego na szczeblu regionalnym, głównym partnerem oprócz ww. wymienionych trzech stron jest samorząd terytorialny.

Metoda dialogu jest stałym mechanizmem – modelem ładu społecznego – godzenia przeciwstawnych interesów w stosunkach społeczno-gospodarczych i jednocześnie służącym aprobacie decyzji podejmowanych przez państwo.

W 2002 roku strona rządowa zainicjowała działania mające na celu ożywienie dialogu społecznego oraz określiła swoją doktrynę wobec dialogu. Powstał dokument programowy rządu „Zasady dialogu społecznego” wskazujący cele, zasady, priorytety i formy dialogu społecznego, które powinny być wykorzystane do efektywnego prowadzenia polityki rządu, przy aktywnym udziale partnerów społecznych. Zawarte w dokumencie wytyczne dla sformalizowanych działań w zakresie dialogu społecznego stały się podstawą do tworzenia instytucji dialogu społecznego, chociaż dialog z partnerami społecznymi może również odbywać się w sposób poza instytucjonalny, poprzez powoływane ad hoc grupy robocze, zespoły i inne formy kontaktu doraźnego.

Dialog strony rządowej i społecznej w sposób zinstytucjonalizowany oznacza uczestnictwo partnerów społecznych w instytucjach głównie o charakterze opiniotwórczo-doradczym. Chodzi tu o rady i komisje powoływane w drodze aktów prawnych lub przyjętych porozumień. Udział w pracach takich instytucji ograniczony jest najczęściej do reprezentatywnych organizacji związkowych i pracodawców. Instytucje te mogą mieć charakter stały, jak i być powoływane do rozwiązywania konkretnych problemów znajdujących się w polu zainteresowań ww. podmiotów dialogu. Coraz częściej, oprócz tradycyjnie rozumianych stron dialogu, do prac w instytucjach dialogu dołącza strona obywatelska, będąca reprezentacją organizacji pozarządowych. Mamy wtedy do czynienia z dialogiem wielostronnym.

- „INFORMATOR za 2008 rok nt. instytucji dialogu społecznego działających przy urzędach administracji rządowej” został opracowany w Departamencie Dialogu i Partnerstwa Społecznego Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Dostarcza szczegółowych informacji na temat funkcjonowania istniejących rad i zespołów doradczych z udziałem partnerów społecznych.
- Niniejszy „INFORMATOR...” stanowi kolejne, siódme już opracowanie roczne danych nt. instytucji dialogu. Pierwsza całościowa analiza instytucji

dialogu przy ministerstwach, innych urzędach centralnych oraz państwowych jednostkach organizacyjnych dotyczyła funkcjonowania instytucji dialogu w 2002 roku.

- „INFORMATOR...” dotyczący działalności instytucji dialogu społecznego w ministerstwach i innych urzędach centralnych opracowany został na podstawie danych uzyskanych w ślad za pismem Ministra Pracy i Polityki Społecznej skierowanym do ministrów, kierowników urzędów centralnych, prezesów agencji rządowych i funduszy celowych w sprawie funkcjonowania rad i zespołów doradczych z udziałem partnerów społecznych.
- W „INFORMATORZE...” zostały opisane instytucje szeroko pojętego dialogu społecznego przedstawicieli administracji państwowej, w którym uczestniczą partnerzy społeczni, reprezentujący związki zawodowe i organizacje pracodawców. Uwzględnione zostały także ciała dialogu z udziałem samorządu zawodowego prowadzące dialog korporacyjny oraz ciała z udziałem organizacji pozarządowych uczestniczące w dialogu obywatelskim.
- OPISANE instytucje dialogu pełnią określone przepisami funkcje: doradcze, opiniodawcze, konsultacyjne, koordynujące i pomocnicze. W większości są to organy opiniodawczo-doradcze, zajmujące się najczęściej opiniowaniem programów rządowych oraz projektów aktów prawnych, dzięki czemu gwarantowany jest udział reprezentantów różnych grup interesów w procesach decyzyjnych.
- NADESŁANE z urzędów materiały, które są źródłowymi dla analizy, zawierają tabelarycznie zestawione dane według podanego standardowego wzoru.
- USYSTEMATYZOWANIE otrzymywanych z ww. urzędów informacji dotyczy trzech grup. W pierwszych dwóch odnotowany jest udział tradycyjnie rozumianych partnerów społecznych – to znaczy przedstawicieli organizacji pracowników i pracodawców. Trzecia grupa dotyczy instytucji dialogu wielostronnego, obywatelskiego i korporacyjnego.
 - I. Instytucje dialogu społecznego w ministerstwach i urzędach centralnych – ciała dialogu społecznego (dwu-, trój-, czterostronnego) z udziałem głównie partnerów społecznych reprezentujących organizacje związkowe i pracodawców.
 - II. Instytucje z udziałem partnerów społecznych w państwowych jednostkach organizacyjnych, funduszach celowych – organy kontrolno-nadzorcze w

państwowych jednostkach organizacyjnych – z udziałem przedstawicieli partnerów społecznych (nie będące instytucjami dialogu społecznego).

III. Instytucje dialogu wielostronnego, obywatelskiego i korporacyjnego w ministerstwach i urzędach centralnych – ciała dialogu wielostronnego – obywatelskiego z udziałem przedstawicieli organizacji pozarządowych), dialogu korporacyjnego – z udziałem samorządów gospodarczych i zawodowych.

- ANALIZA LICZBOWA danych dotyczy liczby instytucji dialogu społecznego w zastosowanym podziale, podstaw działania oraz liczby posiedzeń tych gremiów.
- ANALIZA JAKOŚCIOWA danych opisuje rodzaje prowadzonego dialogu, działalność instytucji oraz charakter instytucji.
- INFORMATOR – za 2008 rok – oprócz informacji rocznej zawiera jednocześnie dane porównawcze do lat wcześniejszych: 2002–2008.

**I. Działalność
Instytucji Dialogu Społecznego
w Ministerstwach i Urzędach Centralnych
w 2008 roku**

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej

1. Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych i Zespoły problemowe TK

Wolę utworzenia, działającej od 16 lat, Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych wyrazili partnerzy społeczni i strona rządowa w podpisanym w lutym 1993 roku „Pakcie o przedsiębiorstwie w trakcie przekształcania”. Z woli sygnatariuszy Paktu, Komisja miała stanowić płaszczyznę wypracowania wspólnego stanowiska w sprawie kierunków i instrumentów polityki społeczno-gospodarczej państwa poprzez rzetelny i odpowiedzialny dialog. Wykonaniem postanowień „Paktu...” było powołanie Komisji na podstawie uchwały Rady Ministrów z 15 lutego 1994 roku. Komisja umożliwia dialog między trzema stronami: stroną rządową, związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców, który służy godzeniu interesów pracowników i pracodawców oraz dobra publicznego.

Podstawy prawne

Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych działa na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 roku o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego oraz uchwały nr 2 z dnia 6 marca 2002 r. w sprawie Regulaminu Komisji. Zapisy Regulaminu zostały uzupełnione uchwałami Komisji: nr 6 Komisji z dnia 26 czerwca 2002 roku; nr 13 z dnia 13 grudnia 2002 roku; nr 15 z dnia 20 lutego 2003 roku.

23 listopada 2004 roku Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego. Nowelizacja poszerza kompetencje wojewódzkich instytucji dialogu oraz zmienia zasady ustalania reprezentatywności członków Trójstronnej Komisji.

Skład

W skład Komisji wchodzi przedstawiciele strony rządowej, strony pracowników i strony pracodawców. Stronę rządową w Komisji reprezentują

przedstawiciele Rady Ministrów wskazani przez Prezesa Rady Ministrów (Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwa Edukacji Narodowej, Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Infrastruktury, Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów) i w liczbie przez niego określonej. Stronę pracowników reprezentują przedstawiciele reprezentatywnych organizacji związkowych Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” (NSZZ „Solidarność”), Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych (OPZZ) i Forum Związków Zawodowych (FZZ). Po stronie pracodawców w Komisji zasiadają reprezentatywne organizacje pracodawców: Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan (PKPP-Lewiatan), Konfederacja Pracodawców Polskich (KPP), Związek Rzemiosła Polskiego (ZRP) oraz Business Centre Club – Związek Pracodawców (BBC-ZP).

Zadania

Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych stanowi forum dialogu społecznego prowadzonego dla godzenia interesów pracowników, interesów pracodawców oraz dobra publicznego. Podstawowym celem działania Komisji jest osiągnięcie i zachowanie pokoju społecznego.

Do kompetencji Komisji należy:

- prowadzenie dialogu społecznego w sprawach wynagrodzeń i świadczeń społecznych oraz w innych sprawach społecznych lub gospodarczych;
- udział w pracach nad projektem ustawy budżetowej – poprzez możliwość opiniowania przez stronę pracowników i stronę pracodawców w Komisji – wybranych wielkości makroekonomicznych stanowiących podstawę do opracowania projektu budżetu państwa, a następnie założeń i projektu budżetu państwa na kolejny rok;
- rozpatrywanie sprawy o dużym znaczeniu społecznym lub gospodarczym wniesionych pod obrady Komisji przez jedną ze stron, jeżeli uzna, że jej rozwiązanie jest istotne dla zachowania pokoju społecznego;
- zawieranie wspólnych porozumień, których przedmiotem są wzajemne zobowiązania stron służące godzeniu interesów pracowników, pracodawców i dobra publicznego oraz osiągnięciu i zachowaniu pokoju społecznego;

- realizacja zadań określonych w ustawie z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (ustalenie maksymalnego rocznego wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia u przedsiębiorców oraz orientacyjnych wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kolejnych kwartałach roku w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z roku poprzedniego; dokonywanie kwartalnych ocen kształtowania się przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców. Na podstawie przeprowadzonych ocen i uzyskanych informacji Komisja ma możliwość: zwrócenia się do właścicieli i organów założycielskich przedsiębiorstw z wnioskiem o udzielenie wyjaśnień w określonym terminie; wystąpienia do pracodawców i organizacji związkowych o zdyscyplinowanie polityki płacowej, wystąpienia do właściciela lub organu założycielskiego o przeprowadzenie kontroli gospodarki finansowej przedsiębiorcy);
- realizacja zadań określonych w ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (uzgadnianie wysokości średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na rok następny);
- realizacja zadań określonych w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (uzgadnianie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę na rok następny);
- realizacja zadań określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (jeśli w danym roku kalendarzowym kwota kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej i kwota kryterium dochodowego na osobę w rodzinie będzie równa lub niższa niż minimum egzystencji, Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych może wystąpić do Rady Ministrów z wnioskiem o zweryfikowanie kwot kryteriów dochodowych. Kryteria dochodowe podlegają weryfikacji co 3 lata, z uwzględnieniem wyniku badań prognozy interwencji socjalnej. Badania prognozy interwencji socjalnej dokonuje Instytut Pracy i Spraw Socjalnych);
- realizacja zadań określonych w ustawie o świadczeniach rodzinnych z dnia 28 listopada 2003 r. (uzgadnianie wysokości kwot zasiłków rodzinnych oraz wysokość świadczeń rodzinnych);
- realizacja zadań określonych w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998 r. (Rada Ministrów

przekazuje Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych propozycję zwiększenia wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na następny rok);

- Komisja może przekazać sprawę o zasięgu wojewódzkim – wojewódzkiej komisji dialogu społecznego w przypadku gdy sprawa, oprócz lokalnego charakteru, będzie dotyczyć dialogu społecznego w zakresie wynagrodzeń i świadczeń społecznych, innych spraw społecznych i gospodarczych. Ponadto może zostać również przekazana sprawa o dużym znaczeniu społecznym lub gospodarczym wniesiona przez jedną ze stron Trójstronnej Komisji, o ile Komisja uzna, że jej rozwiązanie jest istotne dla zachowania pokoju społecznego.
- strona związkowa i strona pracodawców Komisji mają prawo zawierania ponadzakładowe układy zbiorowe pracy obejmujące ogół pracodawców zrzeszonych w reprezentowanych w Komisji organizacjach lub grupę tych pracodawców oraz pracowników zatrudnionych przez tych pracodawców.

Działalność w 2008 roku

Komisja obradowała na 8 posiedzeniach plenarnych oraz odbyła 19 posiedzeń Prezydium TK. Główne tematy to:

- Projekt ustawy o emeryturach pomostowych.
- Wybrane wskaźniki makroekonomiczne, stanowiące podstawę do prac nad projektem ustawy budżetowej na 2009 r.
- Wysokość rocznego wskaźnika wzrostu wynagrodzeń u przedsiębiorców na 2009 r.
- Wysokość średniorocznego wskaźnika wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na 2009 r.
- Projekt ustawy budżetowej na 2009 r.
- Omówienie realizacji zapisów ustaw: o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, o pomocy społecznej i o świadczeniach rodzinnych.
- Zapoznanie się ze stanem prac połączonych zespołów ds. ubezpieczeń społecznych oraz ds. polityki gospodarczej i rynku pracy - nad projektem ustawy o emeryturach pomostowych.
- Informacja strony rządowej na temat: Programu Konwergencji, który określił cele i kierunki polityki gospodarczej Polski.

- Dyskusja nad Programem „Solidarność pokoleń – działania dla zwiększenia aktywności zawodowej osób w wieku 50+”.

W trakcie posiedzeń plenarnych Komisja przyjęła:

- Uchwałę Nr 31 z dnia 3 kwietnia 2008 r. w sprawie podjęcia prac nad rozwiązaniami w kluczowych kwestiach społeczno-gospodarczych. W uchwale określone zostały obszary tematyczne do negocjacji w ramach porozumienia społecznego, które następnie przyporządkowano do prac Zespołów problemowych KT.
- Uchwałę Nr 32 z dnia 2 czerwca 2008 r. w sprawie trybu negocjacji wysokości wskaźnika waloryzacji emerytur i rent. Wynikiem przyjętej uchwały jest nowelizacja ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych,;
- Uchwałę Nr 33 z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę na 2009 r. Było to pierwsze uzgodnienie wysokości tego wynagrodzenia od momentu przyznania Komisji tego uprawnienia, tj. od roku 2002.

1.1. Zespół Problemowy TK ds. prawa pracy i układów zbiorowych

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku w sprawie powołania stałych zespołów KT.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Państwowej Inspekcji Pracy) oraz przedstawiciele organizacji pracodawców (Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych-Lewiatan, Konfederacji Pracodawców Polskich, Związku Rzemiosła Polskiego oraz Business Centre Club – Związku Pracodawców) i organizacji związkowych (NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych) – organizacji reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Komisji Trójstronnej.

Zadania

Zespół zajmuje się problematyką prawa pracy i układów zbiorowych. Dokonuje oceny funkcjonowania przepisów prawa pracy pod kątem ich skutków społeczno-gospodarczych dla rynku pracy, zapewnienia bezpieczeństwa społeczno-ekonomicznego pracowników i ułatwień dla pracowników w tworzeniu nowych miejsc pracy. Bada także działalność organów kontrolnych w sferze prawa pracy i legalności zatrudnienia. Ma uprawnienia do zajmowania stanowiska wobec zgłoszonych projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów z zakresu prawa pracy i układów zbiorowych pracy. Może również formułować ogólne założenia dla zmian przepisów z zakresu prawa pracy.

Działalność w 2008 roku

Zespół spotkał się 16 razy; w tym odbyły się 2 posiedzenia grupy roboczej oraz 6 posiedzeń wspólnych z Zespołem ds. rozwoju dialogu społecznego. Odbyło się również dwudniowe wyjazdowe posiedzenie Zespołu poświęcone ogólnej problematyce prawa pracy, w kontekście ewentualnych zmian, zgodnie z propozycjami wszystkich stron Zespołu.

W ramach prac Zespół obradował w następujących obszarach tematycznych:

- Omówienie projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy i ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy. Wobec braku zgody strony związkowej na propozycje zmian, projekt zmian w Kodeksie pracy został wycofany z dalszej procedury legislacyjnej.
- Analiza postulatów partnerów społecznych, dotyczących nowelizacji Kodeksu pracy oraz dyskusja nad zmianami w czasie pracy wynikającymi z dyrektywy europejskiej.
- Kwestie przestrzegania minimalnych standardów pracy w zawodzie pracowników ochrony. W konsekwencji pracodawcy, wspólnie ze związkami zawodowymi z branży, zobowiązali się do opracowania wzorów standardowych umów, które miały być przedstawione do zaopiniowania Urzędowi Zamówień Publicznych.
- Dyskusja nt. reprezentatywności organizacji związkowej, rozwiązywania sporów zbiorowych, uprawnień organizacji reprezentatywnych w Ustawie o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.
- Rozważania nt. wprowadzenia i zdefiniowania pojęcia „samozatrudnienie”. Uznano, że wobec złożoności problemu, temu zagadnieniu powinno być poświęcone oddzielne posiedzenie Zespołu oraz przygotowanie niezbędnych analiz dot. wpływu wysokości obciążeń podatkowych na samozatrudnienie,

stanu rynku zatrudnienia, wpływu zmian w przepisach na pracę zależną (propozycja pracodawców), kosztów pracy w Polsce w porównaniu z kosztami pracy w innych krajach UE, przybliżenia rozwiązań francuskich (propozycja związków zawodowych).

1.2. Zespół Problemowy TK ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku w sprawie powołania stałych zespołów TK.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Finansów) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Zespół zajmuje się sprawami związanymi z budżetem państwa, wynagrodzeniami i świadczeniami socjalnymi. Do jego zadań należy zatem opiniowanie założeń i projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów z tego zakresu. Znajdują się wśród nich założenia do projektu i sam projekt ustawy budżetowej państwa oraz proponowane wskaźniki wzrostu wynagrodzeń u przedsiębiorców i w państwowej sferze budżetowej. Zespół zajmuje się również porównywaniem doświadczeń innych krajów w ustalaniu kategorii i kryteriów: minimum socjalnego, minimum egzystencji i dochodu gwarantowanego. Ocenia sytuację budżetu państwa, w tym udział wydatków socjalnych i ich struktury. Analizuje i ocenia system zabezpieczenia społecznego.

Działalność w 2008 roku

Zespół spotkał się 11 razy, w tym odbyły się 4 posiedzenia wspólne z zespołem ds. polityki gospodarczej i rynku pracy, 2 z zespołem ds. usług publicznych i 2 z zespołem ds. ubezpieczeń społecznych.

W trakcie prac zespołu:

- Podjęto próbę określenia obszarów dyskusji dotyczących systemu wynagrodzeń w sferze budżetowej, jako przestrzeni do opracowania rozwiązań spełniających oczekiwania społeczne. Uznano za niezbędne przygotowanie materiałów i ekspertyz nt. wynagrodzeń w sferze budżetowej w celu dalszego procedowania nad tym problemem.
- Podjęto próbę uzgodnienia wysokości zwiększenia wskaźnika waloryzacji świadczeń, zgodnie z art. 89 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.
- Realizując Uchwałę Trójstronnej Komisji nr 31 z dnia 3 kwietnia 2008 r., członkowie dwóch zespołów ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych oraz ds. usług publicznych - podjęli próbę wypracowania propozycji harmonogramu i trybu procedowania nad porozumieniem społecznym w zakresie wypracowania modelu i mechanizmu kształtowania wynagrodzeń w sferze publicznej (budżetowej i parabudżetowej) i u przedsiębiorców. Wspecyfikowano niezbędne materiały służące do opracowania ww. zagadnienia.
- Dyskutowano na temat: wysokości minimum egzystencji, ustalonego przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych dla 2007 roku, w zestawieniu z aktualnie obowiązującymi kryteriami dochodowymi, określonymi w ustawie o pomocy społecznej; minimum socjalnego liczonego przez IPiSS; minimalnego wynagrodzenia oraz minimalnych świadczeń emerytalno-rentowych. Zapoznano się z aktualną strukturą koszyka, ustaloną przez GUS do obliczania współczynnika cen towarów i usług konsumpcyjnych.
- Na forum połączonych zespołów zaprezentowano wskaźniki makroekonomiczne, stanowiące podstawę do prac nad projektem ustawy budżetowej na 2009 r., jak również przedstawiono dane na temat wskaźników emerytalno-rentowych.
- Zespół wraz z członkami zespołu ds. polityki gospodarczej i rynku pracy podjął próbę uzgodnienia stanowiska w sprawie założeń makroekonomicznych.

- Wspólnie z zespołem ds. polityki gospodarczej i rynku pracy omawiano i dyskutowano nad maksymalnym rocznym wskaźnikiem przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia i orientacyjnych wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kolejnych kwartałach 2009 r. w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z 2008 r. W wyniku rozbieżnych stanowisk strony nie doszły do porozumienia w ww. kwestii.
- Podjęto również prace nad wypracowaniem wspólnego stanowiska w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2009 r. i wysokości średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na 2009 r.
- Rozmawiano na temat uchylecia ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców.
- Dyskutowano nad projektem ustawy budżetowej na 2009 r.
- Zespół omówił sytuację zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych w świetle proponowanych zmian rządowych.

1.3. Zespół Problemowy TK ds. ubezpieczeń społecznych

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku w sprawie powołania stałych zespołów TK.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Zespół zajmuje się problematyką ubezpieczeń społecznych. Opiniuje założenia i projekty aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów związanych z tą dziedziną. Analizuje i ocenia funkcjonowanie systemu ubezpieczeń społecznych, a także realizację założeń reformy systemu ubezpieczeń

społecznych. Inicjuje również i ocenia dostosowanie systemu ubezpieczeń społecznych do zmian demograficznych i gospodarczych. Współpracuje z instytucjami ubezpieczeń społecznych i zajmuje się porównywaniem polskich rozwiązań stosowanych w systemie ubezpieczeń społecznych z doświadczeniami zagranicznymi.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 26 spotkań zespołu w tym 2 wspólne z Zespołem ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych oraz 19 wspólnych z Zespołem polityki gospodarczej i rynku pracy. W trakcie prac Zespołu:

- Podjęto próbę uzgodnienia wysokości zwiększenia wskaźnika waloryzacji świadczeń zgodnie z art. 89 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. Obrady zakończono przyjęciem w dniu 14 lutego 2008 r. przez stronę związkową Oświadczenia a przez stronę pracodawców Stanowiska w tej sprawie.
- Zespół zajął się problematyką dotyczącą emerytur ze środków zgromadzonych w Otwartych Funduszach Emerytalnych, którą omówił na podstawie przekazanych projektów ustaw: o zasadach wypłat emerytur kapitałowych oraz o zakładach emerytalnych. W wyniku konsultacji projekt ustawy o zakładach emerytalnych uległ modyfikacji i zmienił też tytuł – projekt ustawy o funduszach dożywotnich emerytur kapitałowych. Zespół omówił go ponownie i przyjął w dniu 20 sierpnia Stanowisko rekomendujące ten projekt, pomimo wyspecyfikowanych w dokumencie zastrzeżeń, do dalszych prac legislacyjnych.
- Realizując Uchwałę Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych nr 31 z dnia 3 kwietnia 2008 r. przyjęto propozycje tematów, które powinny być przedmiotem prac Zespołów problemowych TK: ds. ubezpieczeń społecznych oraz ds. polityki gospodarczej i rynku pracy w ramach prac nad rozwiązaniami w kluczowych kwestiach społeczno-gospodarczych.
- Przedyskutowano Program Solidarność pokoleń - Działania dla zwiększenia aktywności zawodowej osób w wieku 50+.
- Przedyskutowano zagadnienia związane z waloryzacją emerytur i rent (warunkami uzgodnień drugiego kroku w odniesieniu do art. 89 ustawy o emeryturach i rentach z FUS) W wyniku rozmów przyjęto w dniu 15 maja

2008 r. Stanowisko Zespołu TK ds. ubezpieczeń społecznych oraz Zespołu TK ds. polityki gospodarczej i rynku pracy dotyczące trybu negocjacji wysokości wskaźnika waloryzacji emerytur i rent.

- Najwięcej czasu partnerzy społeczni procedujący na forum Zespołów TK ds. ubezpieczeń społecznych oraz ds. polityki gospodarczej i rynku pracy (15 wspólnych posiedzeń) poświęcili systemowi emerytur pomostowych. Prace Zespołów TK wspomagane były przez Zespół Ekspertów Medycyny i Ochrony Pracy, któremu przewodziła Pani Prof. Danuta Koradecka – Dyrektor CIOP.
- W trakcie dyskusji na forum Zespołów TK ds. ubezpieczeń społecznych oraz polityki gospodarczej i rynku pracy, w odniesieniu do problematyki emerytur pomostowych przedstawiciele strony związkowej przyjęli w dniu 15 maja Stanowisko dotyczące sposobu procedowania przez stronę rządową projektu ustawy o emeryturach pomostowych. W toku dalszych obrad partnerzy społeczni połączonych zespołów uznali za uzgodnioną definicję prac w szczególnych warunkach. Natomiast nie została uzgodniona definicja prac w szczególnym charakterze. Zaakceptowano również wypracowany, w toku dyskusji, wykaz czynników ryzyka występujących w szczególnych warunkach pracy, które przed osiągnięciem wieku emerytalnego mogą stawiać przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku. W trakcie prac dotyczących czynników ryzyka nie uwzględniono jednak wszystkich propozycji zgłaszanych przez stronę związkową.
- Zespół ds. ubezpieczeń społecznych rozpatrzył projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o uchyleniu ustawy o wykorzystaniu wpływów z prywatyzacji części mienia Skarbu Państwa na cele związane z reformą systemu ubezpieczeń społecznych. Partnerzy społeczni w dniu 5 listopada 2008 r. przyjęli Stanowisko w tej sprawie. Członkowie Zespołu zwrócili uwagę na potrzebę podjęcia dalszych działań w celu zwiększenia roli FRD w zakresie stabilności systemu emerytalnego i bezpieczeństwa wypłat świadczeń emerytalnych.
- Członkowie Zespołu na ostatnim swoim posiedzeniu, po przeanalizowaniu materiałów przygotowanych przez ZUS, zajęli się kompleksowo funkcjonowaniem Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Temat ten będzie kontynuowany.

1.4. Zespół Problemowy TK ds. polityki gospodarczej i rynku pracy

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku w sprawie powołania stałych zespołów TK.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Gospodarki i Ministerstwa Skarbu Państwa) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Zespół zajmuje się problematyką rynku pracy i polityki gospodarczej. Do jego zadań należy opiniowanie założeń i projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów związanych z polityką gospodarczą kraju i problematyką rynku pracy oraz opracowywanie – w miarę potrzeby – ich założeń. Zespół zajmuje się także analizą i oceną działań z zakresu polityki gospodarczej (w tym: procesów restrukturyzacyjnych, procesów prywatyzacyjnych, rozwoju przedsiębiorczości, polityki monetarnej i fiskalnej, integracji europejskiej z uwzględnieniem polityki regionalnej, handlu międzynarodowego) i polityki rynku pracy (szczególnie w zakresie: przeciwdziałania bezrobociu i jego negatywnym skutkom, okresowej oceny skuteczności i efektywności dotychczas stosowanych narzędzi, instytucji i programów polityki rynku pracy przy pomocy ustalonych wcześniej wskaźników).

Działalność w 2008 roku

Zespół spotkał się 26 razy, w tym odbyło się 19 posiedzeń wspólnie z Zespołem ds. ubezpieczeń społecznych i 4 wspólne z Zespołem ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych.

W ramach prac Zespołu:

- Omówiono sytuację w Polskich Liniach Lotniczych LOT (Partnerzy społeczni przyjęli stanowisko w którym wskazali, że w okresie 14 miesięcy

nastąpiło pięć kolejnych zmian na stanowisku Prezesa i p.o. Prezesa Zarządu PLL LOT S.A., co nie sprzyja stabilizacji ekonomicznej i rozwojowi dialogu społecznego).

- Przyjęto propozycje tematów, które powinny być przedmiotem prac Zespołów problemowych TK: ds. ubezpieczeń społecznych oraz ds. polityki gospodarczej i rynku pracy w ramach prac nad rozwiązaniami w kluczowych kwestiach społeczno-gospodarczych.
- Omówiono „Program Solidarność pokoleń - Działania dla zwiększenia aktywności zawodowej osób w wieku 50+”.
- Przedyskutowano zagadnienia związane z waloryzacją emerytur i rent. W wyniku rozmów przyjęto w dniu 15 maja 2008 r. Stanowisko Zespołu TK ds. ubezpieczeń społecznych oraz Zespołu TK ds. polityki gospodarczej i rynku pracy, dotyczące trybu negocjacji wysokości wskaźnika waloryzacji emerytur i rent.
- Prace nad systemem emerytur pomostowych. Niestety pomimo wielogodzinnych rozmów i zaangażowania wszystkich członków Zespołu ds. polityki gospodarczej i rynku pracy oraz ds. ubezpieczeń społecznych, nie udało się osiągnąć kompromisu i uzgodnić projektu ustawy o emeryturach pomostowych, który zaakceptowałyby wszystkie strony.
- Poza tym Zespół zajął się tematem maksymalnego rocznego wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia i orientacyjnych wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kolejnych kwartałach 2009 r., w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z 2008 r.
- Omówiono bieżącą sytuację w Drukarni Naukowo - Technicznej, oddział Polskiej Agencji Prasowej oraz sytuację w Poczcie Polskiej

1.5. Zespół Problemowy TK ds. rozwoju dialogu społecznego

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku w sprawie powołania stałych zespołów TK.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Gospodarki) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Zespół zajmuje się problematyką dialogu społecznego. Do jego zadań należy między innymi opracowywanie założeń i opiniowanie projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów związanych z tą tematyką. Zespół dokonuje również analizy i oceny funkcjonowania instytucji dialogu społecznego oraz przebiegu tego dialogu, na szczeblu krajowym i wojewódzkim oraz branżowym. Zajmuje się też badaniem przepisów prawnych i rozwiązań praktycznych przyjętych w dialogu społecznym w innych krajach, a także na forum instytucji Unii Europejskiej.

Działalność w 2008 roku

Zespół odbył 8 posiedzeń, w tym 6 posiedzeń wspólnych z Zespołem problemowym TK ds. prawa pracy i układów zbiorowych. Miały miejsce również spotkania autonomiczne: strony związkowej, strony pracodawców oraz wspólne strony społecznej Zespołu. W trakcie prac Zespołu:

- Dyskutowano nt. propozycji harmonogramu i trybu procedowania nad porozumieniem społecznym w zakresie wzmocnienia dialogu społecznego poprzez doprecyzowanie zasad reprezentatywności.
- W ustaleniach Zespołu z kwietnia 2008 r. strony przyjęły obszary negocjacji, więc kolejne posiedzenia dotyczyły dyskusji nt. reprezentatywności organizacji związkowej, rozwiązywania sporów zbiorowych, uprawnień organizacji reprezentatywnych w Ustawie o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.
- Na forum Zespołu odbyła się również dyskusja, w trakcie której zgłoszono wiele sugestii i uwag dotyczących funkcjonowania trójstronnych zespołów branżowych. Wypracowano także propozycje tematów spotkania przedstawicieli Rady Działalności Pożytku Publicznego i Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych.
- Z punktu widzenia partnerów społecznych, ważna była również dyskusja dotycząca nieprzestrzegania przez Rząd zagwarantowanego ustawowo trybu

konsultacji społecznych, której podstawą było pismo strony związkowej dotyczące nieprzestrzegania zasad dialogu społecznego w odniesieniu do Ustawy o finansach publicznych oraz Ustawy przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych.

- Tematem prac Zespołu była się również, obecna sytuacja finansowa i gospodarcza na świecie w kontekście dialogu społecznego w Polsce i możliwości wypracowania rozwiązań lub mechanizmów sprzyjających wyeliminowaniu/zminimalizowaniu niekorzystnych tendencji.

1.6. Zespół Problemowy TK ds. usług publicznych

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały nr 9 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 9 września 2002 roku w sprawie powołania stałego zespołu problemowego.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Edukacji Narodowej) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Do zadań zespołu należy wypracowanie wspólnych dla stron stanowisk i opinii w sprawach dotyczących sektora usług publicznych. W ramach swoich obowiązków opiniuje założenia i projekty aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów związanych z problematyką sektora usług publicznych, w tym w szczególności ochrony zdrowia, oświaty i wychowania, kultury, pomocy i opieki społecznej. Prowadzi analizy i oceny funkcjonowania oraz polityki finansowej całości lub wybranej części sektora usług publicznych, a także współpracuje z zespołem ds. budżetu wynagrodzeń i świadczeń socjalnych oraz z zespołem ds. polityki gospodarczej i rynku pracy, jak również z wojewódzkimi komisjami dialogu społecznego.

Działalność w 2008 roku

Zespół odbył 5 spotkań, w tym 2 posiedzenia wspólne z Zespołem ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych oraz 1 - z Zespołem ds. polityki gospodarczej i rynku prac.

- Dyskutowano nt.: sytuacji pracowników w służbach podległych Ministrowi Finansów, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji płacowej i kadrowej oraz wartościowania stanowisk pracy. Zapoznano się również z problemami występującymi w urzędach skarbowych. W wyniku przeprowadzonej dyskusji zgłoszono wniosek o powołanie trójstronnego zespołu branżowego ds. służby cywilnej.
- Omówiono poziom przygotowań Ministerstwa Edukacji Narodowej i jednostek samorządu terytorialnego do wprowadzenia obowiązku szkolnego dla dzieci od 6 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem stanu przygotowania podstawy programowej i kosztów wdrażania projektowanych zmian. Zapoznano się ze zmianami programowymi obejmującymi posłanie do szkół dzieci sześciolletnich, które mają obowiązywać od września 2009 r.
- Realizując Uchwałę Nr 31 Trójstronnej Komisji z dnia 3 kwietnia 2008 r., członkowie połączonych zespołów ds. usług publicznych oraz ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych, podjęli próbę wypracowania propozycji harmonogramu i trybu procedowania nad porozumieniem społecznym w zakresie wypracowania modelu i mechanizmu kształtowania wynagrodzeń w sferze publicznej (budżetowej i parabudżetowej) i u przedsiębiorców. Wyszpecyfikowano niezbędne materiały służące do opracowania ww. zagadnienia.
- Informacja dotycząca wskaźników makroekonomicznych, stanowiących podstawę do prac nad projektem ustawy budżetowej na 2009 r., a także wskaźników emerytalno-rentowych.
- Przedyskutowano również temat rozwiązań płacowych w placówkach podległych Ministrowi Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

1.7. Zespół Problemowy TK ds. współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej pełni funkcję koordynatora współpracy Rządu z Międzynarodową Organizacją Pracy. Najważniejszymi

przejawami dialogu dotyczącego Współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy był udział Ministra Pracy i Polityki Społecznej, jako przewodniczącego trójstronnej delegacji, w 95 sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy (czerwiec 2006 r.), której obrady skupiły ponad 3000 przedstawicieli rządów, pracodawców i pracowników z państw członkowskich MOP, oraz reaktywowanie prac Zespołu TK.

Podstawa działania

Zespół powstał 13 grudnia 2002 r. na mocy Uchwały nr 12 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych. Ma inny charakter niż pozostałe zespoły problemowe. Powstanie Zespołu jest związane z realizacją postanowień ratyfikowanej przez Polskę Konwencji MOP Nr 144, dotyczących trójstronnych konsultacji w zakresie wprowadzania w życie międzynarodowych norm w sprawie pracy, z 1976 r.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Spraw Zagranicznych) oraz przedstawiciele organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Zespół jest organem konsultacyjno-doradczym w sprawach związanych ze współpracą z MOP.

Do zadań Zespołu należy:

- Przeprowadzanie wspólnych konsultacji w kwestiach objętych porządkiem dziennym obrad Międzynarodowej Konferencji Pracy, omawianie składu delegacji na kolejne sesje Konferencji oraz wypowiedanie się we wspólnych sprawach dotyczących udziału delegacji Polski w tych sesjach.
- Opiniowanie projektów konwencji i zaleceń przygotowywanych do uchwalenia przez Międzynarodową Konferencję Pracy.
- Opiniowanie propozycji wniosków, jakie będą przedstawiane odpowiednim organom w związku z przedkładaniem konwencji i zaleceń zgodnie z art. 19. Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy.

- Opiniowanie projektów sprawozdań przedstawionych przez Radę Ministrów do Międzynarodowego Biura Pracy, na podstawie art. 22 Konstytucji MOP.
- Występowanie, z własnej inicjatywy, z propozycjami rozpatrzenia nieratyfikowanych konwencji i zaleceń które nie zostały jeszcze wprowadzone w życie.
- Występowanie, z własnej inicjatywy, z propozycjami ponownego rozpatrzenia nieratyfikowanych konwencji i zaleceń, które nie zostały jeszcze wprowadzone w życie, w celu rozważenia , jakie środki mogłyby być podjęte, aby w razie potrzeby przyspieszyć ich ratyfikację i realizację, a także występowanie z propozycjami wypowiedzenia ratyfikowanych konwencji.
- Inicjowanie innych uzgodnionych propozycji rozwijania trójstronnych stosunków Polski z Międzynarodową Organizacją Pracy, w tym opiniowanie projektów wieloletnich programów rozwoju współpracy Polski z Międzynarodowym Biurem Pracy i z jego instytucjami.
- Popularyzowanie na forum krajowym idei Konstytucji MOP oraz celów i założeń programowych Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 1 spotkanie zespołu:

- 97 sesja Międzynarodowej Konferencji Pracy: ustalenie ostatecznego składu delegacji pracodawców i pracowników, przedstawienie programu Konferencji i dyskusja na ten temat, sprawy techniczne;
- Przegląd nieratyfikowanych konwencji MOP – projekt planu prac;
- Akty prawne MOP przyjęte podczas 97 sesji MKP (2007 r.) - wstępna ocena możliwości stosowania/ratyfikacji;

1.8. Zespół Problemowy TK ds. funduszy strukturalnych Unii Europejskiej

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały TK z dnia 6 lipca 2004 r. w sprawie powołania Zespołu ds. funduszy strukturalnych Unii Europejskiej.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Infrastruktury, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

- Wsparcie procesu przygotowań Polski do wykorzystania unijnych funduszy strukturalnych.
- Dokonywanie ocen projektów dokumentów programowych.
- Dokonywanie ocen wykorzystywania funduszy strukturalnych.
- Przedstawianie instytucjom zarządzającym programami opinii i stanowisk na temat funkcjonowania poszczególnych programów operacyjnych.
- Porównanie doświadczeń innych krajów w zakresie wykorzystania funduszy strukturalnych.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 6 spotkań zespołu, które dotyczyły:

- Programów operacyjnych perspektywy finansowej na lata 2007-2013, tj. Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, PO Infrastruktura i Środowisko, PO Innowacyjna Gospodarka, PO Rozwój Polski Wschodniej i Regionalnych Programów Operacyjnych, w tym przygotowania do realizacji zadań w poszczególnych województwach.
- Omawiano nie tylko zaawansowanie prac przy realizacji poszczególnych programów ale również stan prac nad działaniami pomocowymi, harmonogram uruchamiania kolejnych działań i projektów systemowych.
- Członkowie Zespołu najwięcej uwagi poświęcili omówieniu zaawansowania prac przy realizacji zadań PO KL a także pracy Komitetu i Podkomitetów Monitorujących PO KL. W trakcie spotkań dyskutowano, między innymi nt. realizacji projektu systemowego Poddziałania 5.5.1 PO KL, projektów konkursowych zgłoszonych w Poddziałaniu 5.5.2 PO KL, a także Poddziałania 8.1.3.
- Partnerzy społeczni wypracowali i przekazali do Instytucji Zarządzającej propozycje i kryteria dla projektów konkursowych zmierzających do

wzmocnienia partnerów społecznych w Działaniu 5.5, które dotyczyły ustalenia nowych kryteriów dostępu, nowych kryteriów strategicznych, harmonogramu ogłaszanych konkursów oraz zwiększenia alokacji finansowej.

- Wynikiem prac Zespołu było również zorganizowanie przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego w maju 2008 r., szkolenia dla partnerów społecznych zasiadających w komitetach monitorujących nt. "Udział partnerów społeczno-gospodarczych w procesie monitorowania Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki i Regionalnych Programów Operacyjnych".

1.9. Zespół Problemowy TK ds. Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały TK z dnia 14 września 2005 roku o powołaniu Zespołu problemowego TK ds. Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej) oraz przedstawiciele organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Do zadań Zespołu należy:

- Wypracowanie propozycji zakresu planowanej ratyfikacji Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej.
- Analiza zgodności ustawodawstwa polskiego z postanowieniami Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej, w szczególności pod kątem skutków społecznych i ekonomicznych.
- Analiza i wypracowanie stanowiska w sprawie przyjęcia Protokołu Dodatkowego do Europejskiej Karty Społecznej, ustanawiającego System Skarg Zbiorowych.

- Przegląd i ocena realizacji zobowiązań, wynikających z Europejskiej Karty Społecznej.
- Monitorowanie podjętych zobowiązań.

Działalność w 2008 roku

W 2008 r. odbyło się 1 posiedzenie., na którym określono kierunki prac Zespołu oraz ustalono wstępny harmonogram oraz ustalono listę niezbędnych materiałów dla dalszej pracy.

1.10. Zespół konsultacyjny ds. Unii Europejskiej działający przy Prezydium Trójstronnej Komisji

Podstawa działania

Zespół został powołany decyzją Prezydium Trójstronnej Komisji w styczniu 2005 roku, w celu zapewnienia lepszego dostępu partnerów społecznych do legislacji na poziomie unijnym. Zgodnie z ustawami z dnia 23 maja 1991 roku: o związkach zawodowych oraz o organizacjach pracodawców, polscy partnerzy społeczni mają prawo opiniowania założeń i projektów ustaw oraz aktów wykonawczych do tych ustaw w zakresie objętym ich zadaniami, w tym także w obszarze prawnym UE.

Skład

W skład Zespołu weszli przedstawiciele strony rządowej (ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Zadania

Do jego zadań należy konsultowanie i formułowanie pytań do strony rządowej w sprawach unijnych.

Działalność w 2008 r.

W 2008 roku Zespół się nie spotkał.

2. Trójstronne Zespoły Branżowe (TZB)

Wyrazem dążenia strony społecznej do prowadzenia z rządem rozmów na tematy dotyczące spraw różnych sektorów gospodarki narodowej są, działające poza Trójstronną Komisją do Spraw Społeczno-Gospodarczych, branżowe zespoły trójstronne (TZB).

Powstawały one w różnych okresach; pierwsze – na początku lat 90., ostatnie – w 2006 roku, pod auspicjami Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Umiejscowione są w kilku resortach, w zależności od branży, której dotyczą. Najwięcej obsługiwanych jest przez MPiPS (9), poza tym TZB działają w Ministerstwie Infrastruktury i Ministerstwie Zdrowia.

Geneza – podstawy funkcjonowania

Z formalnego punktu widzenia TZB są instytucjami dialogu społecznego działającymi w układzie trójstronnym, obok i niezależnie od Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych. W przeszłości zespoły powstawały bez konkretnej podstawy prawnej – na mocy decyzji kolejnych ministrów pracy, jako rezultat porozumienia wszystkich stron reprezentujących daną branżę, deklarujących wolę prowadzenia dialogu. Na przełomie 2001 i 2002 roku prowadzone były prace nad usystematyzowaniem działań dotychczasowych zespołów trójstronnych. Nadano im ujednolicony kształt organizacyjny – obecnie Zespoły funkcjonują w oparciu o zatwierdzone regulaminy prac zespołów, oparte na jednolitym wzorze.

Skład zespołów

W skład zespołów wchodzi po stronie społecznej: reprezentacje związków zawodowych działających w branży oraz organizacji pracodawców danych branż. Stronę rządową reprezentują przedstawiciele właściwych merytorycznie resortów – w randze sekretarzy i podsekretarzy stanu – gwarantujący realizację przyjętych ustaleń. Do udziału w posiedzeniach i do prac w zespołach zapraszani są również przedstawiciele izb i samorządów gospodarczych, reprezentanci samorządu terytorialnego oraz instytucji okołorządowych.

Zadania TZB

Zespoły zajmują się problemami branż w związku z restrukturyzacją, postępującą prywatyzacją i reorganizacją kilkunastu ważnych sektorów. Na forum trójstronnych zespołów branżowych uzgadnia się dokumenty, takie jak

kompleksowe programy restrukturyzacji oraz pakiety zabezpieczeń socjalnych dla pracowników zwalnianych w danym sektorze. Coraz więcej jest prowadzonych konsultacji w zakresie postępujących procesów konsolidacji i prywatyzacji przedsiębiorstw.

Branżowe zespoły trójstronne zajmują się także monitorowaniem realizacji programów restrukturyzacji i pakietów osłonowych oraz analizowaniem propozycji stron związkowych, dotyczących ustanowienia nowych osłon socjalnych, poszerzenia kręgu osób objętych już ustanowionymi osłonami socjalnymi lub wydłużenia okresu stosowania obowiązujących osłon socjalnych. Częstymi tematami są też bieżące lub grożące akcjami protestacyjnymi konflikty pomiędzy pracodawcami i reprezentacją związkową i ich prośby rozwiązania.

Dotychczasowe doświadczenia wskazują, że zasadne jest funkcjonowanie zespołów trójstronnych dopóki realizowane będą, spełniające określone warunki, rządowe programy restrukturyzacji dla sektorów. Po ich zakończeniu lub sprywatyzowaniu danych branż najlepszym rozwiązaniem wydaje się przekształcenie zespołów trójstronnych w sektorowe zespoły autonomiczne, w których partnerzy społeczni będą pracować w układzie dwustronnym. W praktyce działanie tych zespołów może napotkać trudności, zwłaszcza ze strony pracodawców, niechętnych do spotkań bez udziału przedstawicieli rządu jako strony i gwaranta utrzymania ciągłości konsultacji.

W 2008 roku działało 13 trójstronnych zespołów branżowych, z czego 9 umiejscowionych przy MPiPS.

2.1. Zespół Trójstronny ds. Branży Energetycznej

Zespół działa od marca 1998 roku – najpierw w wyniku decyzji stron o jego powołaniu: rządowej i reprezentantów branży energetycznej (związków zawodowych i organizacji pracodawców), a od 18 kwietnia 2002 roku na podstawie regulaminu.

Skład

Ze strony rządowej uczestniczą w nim przedstawiciele Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej oraz Urzędu Regulacji Energetyki.

Ze strony rządowej uczestniczą w nim wiceministrowie gospodarki, skarbu państwa, pracy i polityki społecznej oraz finansów, a także prezesi Urzędu Regulacji Energetyki i Polskich Sieci Elektroenergetycznych – po jednym z każdego urzędu.

Ze strony związkowej uczestniczy w nim po 3 przedstawicieli wyznaczonych przez: ZZZ Energetyków, SK Elektrowni i Elektrociepłowni NSZZ „Solidarność”, SK Energetyki NSZZ „Solidarność”, SK Energetyki ZZ Inżynierów i Techników, OZZZ Pracowników Ruchu Ciągłego.

Ze strony pracodawców w zespole uczestniczy po 2 przedstawicieli Federacji Związków Pracodawców Energetyki Polskiej, Związku Pracodawców Zaplecza Energetyki, Związku Pracodawców Elektrowni, Związku Pracodawców Elektrociepłowni oraz Związku Pracodawców Zakładów Energetycznych.

Do prac w Zespole strony mogą dopraszać jako obserwatorów przedstawicieli innych organizacji związkowych i pracodawców działających w sektorze oraz ze strony rządowej przedstawicieli organizacji społecznych i zawodowych jak również reprezentantów administracji rządowej i samorządowej.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron przy wypracowywaniu stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa wobec branży energetycznej oraz interesów pracowników i pracodawców.

Działalność w 2008 roku

Na 5 posiedzeniach Zespołu omawiano:

- Projekt rozporządzenia w sprawie Krajowego Planu rozdziału uprawnień do emisji CO₂ na lata 2008-2012.
- Stan realizacji „Programu dla elektroenergetyki” w odniesieniu do działań konsolidacyjnych w poszczególnych grupach.
- Projekty aktów wykonawczych do ustawy z dnia 02.09.2007 r. „O zasadach nabywania do Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji...”.
- Informacja z działalności Zespołu Roboczego ds. nowelizacji ustawy o akcjach pracowniczych...” .
- Ocena skutków decyzji Prezesa URE odnośnie taryf w spółkach obrotu i OSD.
- Problem zapasów strategicznych węgla w sezonie grzewczym 2007-2008 wobec wszczęcia przez Prezesa URE postępowania administracyjnego w

sprawie wymierzenia kary za ich niedotrzymanie dla wielu elektrociepłowni w Polsce.

- Ocena sytuacji w poszczególnych grupach konsolidacyjnych ze szczególnym uwzględnieniem problemów restrukturyzacji.
- Omówienie rządowego projektu ustawy dot. konwersji akcji pracowniczych.
- Omówienie problematyki funkcjonowania OSD oraz stanowiska Prezesa URE. Ocena skutków społecznych – dokonanie ustaleń.
- Przedstawienie wyników pracy zespołów roboczych.
- Ocena realizacji ustaleń zawartych w piśmie Sekretarza Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ze szczególnym uwzględnieniem kwestii analizy porozumień zawartych między rządem a związkami zawodowymi energetyki;
- Omówienie problemu zagrożenia utrzymania wymaganego przepisami stanu zapasów strategicznych węgla w elektrowniach i elektrociepłowniach w sezonie 2008/2009 spowodowanego zmniejszonymi dostawami z kopalń;
- Omówienie problematyki konwersji akcji pracowniczych – dokonanie stosownych ustaleń;
- Wypracowanie stanowisk w sprawie tzw. „pakietu klimatycznego”;
- Udostępnienie akcji pracowniczych w ENEA S.A.,
- Sytuacja elektrociepłowni śląskich –Zabrze S.A., Bytom S.A.
- Omówienie zaawansowania procesu legislacyjnego nowelizacji ustawy o konwersji akcji.
- Ocena realizacji ustaleń zawartych w protokołach TZBE.
- Informacja URE o warunkach wyznaczenia spółek na OSD.
- Zasady prowadzenia dialogu społecznego w grupach kapitałowych.
- Omówienie sytuacji w Grupie ENEA;
- Informacja na temat przyszłości elektrociepłowni śląskich –Zabrze S.A., Bytom S.A.; informacja na temat sytuacji w Elektrowni Połaniec S.A.

2.2. Zespół Trójstronny ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa

Zespół działa od 1995 roku, w latach 1995–1997 pod nazwą Zespołu Trójstronnego ds. Polityki Zatrudnienia i Ochron Socjalnych w Okresie Restrukturyzacji Przemysłu Żelaza i Stali, który powstał w wyniku negocjacji ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników przemysłu hutniczego.

Skład

Strona rządowa reprezentowana jest przez przedstawicieli w randze sekretarzy lub podsekretarzy stanu po jednym z ministerstw: gospodarki, pracy i polityki społecznej, finansów oraz skarbu państwa, może również zapraszać do prac w Zespole przedstawicieli organizacji społecznych i zawodowych oraz członków administracji rządowej i samorządowej.

Ze strony związkowej w Zespole uczestniczą przedstawiciele wskazanych przez: Sekcję Krajową Hutnictwa NSZZ „Solidarność”, Federację Hutniczych ZZ w Polsce, Sekcję Hutnictwa PZZ „Kadra”, Krajową Sekcję Hutniczą OZZZ Pracowników Ruchu Ciągłego, Krajową Sekcję Hutniczą ZZ Inżynierów i Techników.

Ze strony pracodawców w zespole uczestniczą przedstawiciele Związku Pracodawców Przemysłu Hutniczego w Polsce.

Strony mogą zapraszać do prac w Zespole jako obserwatorów przedstawicieli innych organizacji związkowych i pracodawców działających w branży.

Zadania

Celem powołania Zespołu jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron. Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2008 roku

Odbyły się 3 posiedzenia Zespołu.

Omawiano:

- Projekt rozwiązań dotyczących hutnictwa tzw. Ustawy pomostowej.
- Podział emisji CO₂ oraz wpływ na ograniczenia wytwórcze w branży.
- Restrukturyzacja branży koksowniczej
 - lokalizacja w strukturze gospodarki,
 - przekształcenia własnościowe.
- Omówienie planów zmian regulaminu działania Zespołu.
- Przedstawienie aktualnej sytuacji w zakresie restrukturyzacji przemysłu koksowniczego.
- Przedstawienie sytuacji w zakresie systemu emerytalnego tj. tzw. emerytur pomostowych.

- Omówienie sytuacji społecznej w branży np. konsekwencji planowanej likwidacji Huty Metali Nieżelaznych „Szopienice”.
- Omówienie wpływu światowego kryzysu finansowego na sytuację w branży w świetle planowanych i już rozpoczętych redukcji zatrudnienia.
- Przedstawienie aktualnej sytuacji nt. systemu handlu emisjami CO2.

2.3. Zespół Trójstronny ds. Branży Węgla Brunatnego

Zespół Trójstronny ds. Branży Węgla Brunatnego działa od września 2006 roku.

Skład

Ze strony rządowej uczestniczą w nim wiceministrowie gospodarki, pracy i polityki społecznej, finansów oraz skarbu państwa – po jednym z każdego resortu.

Ze strony związkowej uczestniczy w nim po 3 przedstawicieli wyznaczonych przez: Sekcję Węgla Brunatnego Sekretariatu Górnictwa i Energetyki NSZZ „Solidarność”, Federację Związków Zawodowych Górnictwa Węgla Brunatnego, Sekcję Węgla Brunatnego Porozumienia Związków Zawodowych „Kadra”, Sekcję Górnictwa Ogólnokrajowego Zrzeszenia Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego oraz 2 przedstawicieli wyznaczonych przez Sekcję Górnictwa Węgla Brunatnego NSZZ „Solidarność 80”.

Stronę pracodawców w zespole reprezentuje 4 przedstawicieli wyznaczonych przez Związek Pracodawców Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego.

Do prac w Zespole strony mogą dopraszać jako obserwatorów przedstawicieli innych organizacji związkowych i pracodawców działających w sektorze oraz ze strony rządowej przedstawicieli organizacji społecznych i zawodowych jak również reprezentantów administracji rządowej i samorządowej.

Zadania

Celem powołania Zespołu jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron. Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu. Zespół opiera swoją

działalność – jak i TZB ds. Branży Energetycznej – na rządowym Programie dla elektroenergetyki.

Działalność w 2008 roku

Zespół spotkał się 3 razy, a głównymi tematami posiedzeń były:

- Przedstawienie zamierzeń nowego Rządu RP dla branży energetycznej opartej na węglu brunatnym.
- Omówienie projektu „Krajowego Planu Rozdziału Uprawnień do Emisji Dwutlenku Węgla na lata 2008-2012...” – jego wpływ na elektroenergetykę opartą na węglu brunatnym.
- Akty wykonawcze do ustawy *o zasadach nieodpłatnego nabywania od Skarbu Państwa akcji przez uprawnionych pracowników w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego* – aktualny stan prawny.
- Rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie zasad ewidencjonowania przez pracodawców okresu zatrudnienia na stanowiskach, na których okresy pracy górniczej zalicza się w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury... – aktualny stan prawny.
- Sytuacja w KWB „Adamów” S.A., w KWB „Konin” S.A. i w ZE PAK.
- Sytuacja Instytutu Górnictwa Odkrywkowego Poltegor – Instytut we Wrocławiu.
- Omówienie procesu prywatyzacji Zagłębia Konińsko-Turkowskiego.
- Informacja Rządu w sprawie konwersji akcji pracowniczych.
- Prywatyzacja sektora elektroenergetycznego w ramach Grupy PGE.
- Omówienie projektu rozdziału uprawnień do emisji dwutlenku węgla.

2.4. Zespół Trójstronny ds. Bezpieczeństwa Socjalnego Górników

Najstarszy z Zespołów branżowych, który został powołany w wyniku ustaleń strony rządowej ze związkową w grudniu 1992 roku i reaktywowany porozumieniem postrajkowym w maju 1994 roku.

Skład

- Stronę związkową reprezentują następujące organizacje: Związek Zawodowy Pracowników Dołowych, Porozumienie Związków Zawodowych Górnictwa, ZZPZPMW „Przeróbka”, WZZ „Sierpień ‘80”, Konfederacja Związków Zawodowych Górnictwa w Polsce, Związek Zawodowy Maszynistów Wyciągowych Kopalń w Polsce, Związek zawodowy Górników w Polsce, PZZ

„Kadra”, NSZZ „Solidarność”, NSZZ „Solidarność – 80”, KNSZZ „Solidarność – 80”, ZZ „Kontra” Region Śląski, ZZ „Kontra” w Gliwicach, Związek Zawodowy Ratowników Górniczych w Polsce, ZZ Jedności Górniczej.

- Ze strony pracodawców w zespole uczestniczą przedstawiciele: Związku Pracodawców Górnictwa Węgla Kamiennego, Kompanii Węglowej S.A., Katowickiego Holdingu Węglowego S.A., Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A., Spółki Restrukturyzacji Kopalń S.A., Bytomskiej Spółki Restrukturyzacji Kopalń S.A., „Węglokoks” S.A.
- Stronę rządową reprezentują przedstawiciele: Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Skarbu Państwa.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z rozwiązywaniem problemów sektora górniczego.

Działalność w 2008 roku

Odbyły się 4 posiedzenia Zespołu, które dotyczyły:

- Problematyki związanej z eksportem węgla kamiennego poprzez polskie porty.
- Aktualnej sytuacji ekonomicznej górnictwa węgla kamiennego.
- Zamierzeń Rządu wobec sektora górnictwa węgla kamiennego.
- Zamierzeń wobec Ruchu II KWK „Brzeszcze – Silesia”.
- Sytuacji ekonomicznej górnictwa węgla kamiennego w kontekście spadku planowanego wydobycia.
- Aktualnego stanu prac nad utworzeniem Grupy Węglowo-Koksowej w kontekście realizacji "*Strategii...*"
- Stanu zapewnienia środków budżetowych dla górnictwa węgla kamiennego (rewaloryzacja środków na działalność spółek restrukturyzacyjnych, inwestycje początkowe).
- Ustalenia formuły i terminu dyskusji w sprawach związanych z bezpieczeństwem pracy.
- Informacji o stanie prac nad pakietem klimatycznym.

- Przedstawienia stanu bezpieczeństwa i higieny pracy w górnictwie węgla kamiennego.
- Chorób zawodowych w górnictwie węgla kamiennego.
- Projektu nowego Prawa geologicznego i górniczego.

2.5. Zespół Trójstronny ds. Społeczno-Gospodarczych, Restrukturyzacji Górnictwa i Przetwórstwa Siarki

Zespół działał od listopada 1998 roku do marca 2002 roku pod wcześniejszą nazwą Zespołu Trójstronnego ds. Restrukturyzacji Górnictwa i Przetwórstwa Siarki, na podstawie ustaleń z partnerami społecznymi.

Skład

- Ze strony związkowej uczestniczą w nim przedstawiciele: NSZZ „Solidarność”, Związku Zawodowego Górników w Polsce, NSZZ Pracowników Górnictwa i Przetwórstwa Siarki, NSZZ „Solidarność – 80”, Ogólnokrajowego Zrzeszenia Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego.
- Ze strony pracodawców uczestniczą w nim przedstawiciele: Kopalni Siarki „Machów”, Kopalni Siarki „Grzybów”, Kopalni i Zakładów Chemicznych Siarki „Siarkopol” w Grzybowie, Kopalni i Zakładów Przetwórczych Siarki „Siarkopol” w likwidacji w Tarnobrzegu, Przedsiębiorstwa Rekultywacji Terenów Górniczych „Jeziórko”, „Siarkopol” Gdańsk S.A.
- Ze strony rządowej udział biorą przedstawiciele Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Środowiska oraz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Agencji Rozwoju Przemysłu (Oddział w Katowicach).

Zadania

Celem powołania Zespołu jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron przy realizacji Rządowego Programu Restrukturyzacji Hutnictwa Żelaza i Stali oraz Programu Restrukturyzacji Górnictwa i Przetwórstwa Siarki dla zachowania pokoju społecznego. Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska

w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 1 posiedzenie Zespołu, które dotyczyło:

- Aktualnej sytuacji w zakładach przemysłu siarkowego.
- Określenia terminu przekazania dotacji na likwidację kopalń i rekultywację terenów górniczych.
- Uzasadnienia potrzeb nowelizacji ustawy o restrukturyzacji finansowej górnictwa siarki.

2.6. Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Lekkiego

Zespół działa od stycznia 1999 roku na podstawie umowy z partnerami społecznymi, wcześniej odbywały się liczne spotkania ze związkami zawodowymi branży w związku z nasilonymi procesami transformacji przemysłu lekkiego. Od listopada 2000 roku (po zaakceptowaniu Strategii dla Przemysłu Lekkiego) Prezydium Zespołu prowadziło prace w formule Zespołu Monitorującego Realizację Zadań Zawartych w „Strategii dla Przemysłu Lekkiego na lata 2000–2005”. Od 2002 r. ponownie działa jako Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Lekkiego.

Zespół działa na podstawie przyjętego regulaminu.

Skład

- Stronę rządową w Zespole reprezentują obecnie przedstawiciele w randze sekretarza lub podsekretarza stanu, wskazanych przez Ministra Gospodarki, Ministra Pracy i Polityki Społecznej oraz Ministra Finansów. Ponadto, w zależności od poruszanej tematyki dopraszani są przedstawiciele Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Środowiska, Ministerstwa Zdrowia, Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
- Stronę pracowników w Zespole reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez: Federację Niezależnych Samorządnych Związków Zawodowych Przemysłu Lekkiego i Krajowy Sekretariat Przemysłu Lekkiego NSZZ „Solidarność”.

- Stronę pracodawców w Zespole reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez Związek Pracodawców Przemysłu Lekkiego, Związek Pracodawców Przemysłu Tekstylnego, Związek Producentów Odzieży i Tekstyliów Lewiatan. Stałymi ekspertami Zespołu, jako kompetentni reprezentanci tych środowisk w sprawach rozwiązań merytorycznych, są przedstawiciele branżowych izb gospodarczych.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron, zachowania pokoju społecznego oraz wypracowywanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu. Pierwszym wspólnie wypracowanym dokumentem była *Strategia dla przemysłu lekkiego na lata 2000 – 2007*.

W 2007 roku Zespół konsultował dokument *Koncepcja horyzontalnej polityki przemysłowej w Polsce*, który został przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 30 lipca 2007 r. W 2008 r. pracował nad projektem *Analizy konkurencyjności sektorów przemysłu lekkiego*.

Analiza obejmuje analizę konkurencyjności sektora włókienniczo-odzieżowego i skórzanego. Zawarte w niej zostały sugestie, propozycje i kierunki w jakich powinny być podejmowane dalsze działania. Ponadto *Analiza* obejmuje analizę SWOT, podsumowanie i rekomendacje strony społecznej, które zostały poprzedzone opisem sytuacji ekonomicznej sektorów przemysłu lekkiego.

Na wniosek strony społecznej Minister Gospodarki powołał zespół roboczy ds. przygotowania harmonogramu prac wynikających z rekomendacji zawartych w *Analizie*. Zespół ten wypracował harmonogram działań na rzecz sektorów przemysłu lekkiego.

Działalność w 2008 roku

W 2008 r. Zespół kontynuował prace nad projektem *Analizy konkurencyjności sektorów przemysłu lekkiego*, który obejmuje analizę konkurencyjności sektora włókienniczo-odzieżowego i skórzanego. Zawarte w niej zostały sugestie, propozycje i kierunki w jakich powinny być podejmowane dalsze działania. Ponadto *Analiza* obejmuje analizę SWOT, podsumowanie i rekomendacje strony społecznej, które zostały poprzedzone opisem sytuacji ekonomicznej sektorów przemysłu lekkiego.

Na wniosek strony społecznej Minister Gospodarki powołał zespół roboczy ds. przygotowania harmonogramu prac wynikających z rekomendacji zawartych w *Analizie*. Zespół ten wypracował harmonogram działań na rzecz sektorów przemysłu lekkiego.

Odbyły się 4 posiedzenia Zespołu Trójstronnego., w trakcie których omówiono następujące tematy:

- Prace nad projektem dokumentu *Analiza konkurencyjności sektorów przemysłu lekkiego*.
- Informacja na temat instrumentów ochrony rynku unijnego i krajowego w obszarze tekstyliów, po 1 stycznia 2008 r.
- Omówienie sytuacji ekonomicznej i społecznej w przedsiębiorstwach przemysłu lekkiego, w których Skarb Państwa ma swoje udziały, ze szczególnym uwzględnieniem dramatycznej sytuacji w Przędzalni Zawiercie S.A.
- Wpływ światowego kryzysu gospodarczego na polski sektor przemysłu lekkiego
 - a) odczuwalne skutki ,
 - b) możliwości przeciwdziałania gwałtownemu pogorszeniu kondycji przedsiębiorstw,
- Informacja nt. Harmonogramu działań na rzecz sektorów przemysłu lekkiego.

2.7. Zespół Trójstronny ds. Społeczno-Gospodarczych Warunków Restrukturyzacji Zakładów Przemysłowego Potencjału Obronnego

Zespół działa od lutego 1998 roku. Do marca 2002 nosił nazwę Zespołu Trójstronnego ds. Restrukturyzacji Przemysłu Obronnego i Lotniczego –na podstawie umowy z partnerami społecznymi; jego powstanie poprzedzone było akcjami strajkowymi w sektorze. W obecnej nazwie działa od 2002 roku na podstawie przyjętego regulaminu.

Skład

- Ze strony rządowej uczestniczą w nim sekretarze lub podsekretarze stanu: Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Obrony narodowej, Ministerstwa Finansów oraz Ministerstwa Skarbu Państwa.

- Ze strony związkowej uczestniczą w nim przedstawiciele: Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego Związku Zawodowego Przemysłu Elektromaszynowego i Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” oraz po jednym przedstawicielu Komisji Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność 80” ZM Bumar-Łabędy oraz Związku Zawodowego Inżynierów i Techników skonfederowanych w FZZ
- Ze strony pracodawców w Zespole uczestniczą przedstawiciele Związku Pracodawców Przedsiębiorstw Przemysłu Obronnego i Lotniczego.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron przy realizacji rządowych programów restrukturyzacji zakładów przemysłowego potencjału obronnego dla zachowania pokoju społecznego oraz wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 6 posiedzeń Zespołu Trójstronnego.

W toku tych posiedzeń dyskutowane były m.in. następujące zagadnienia:

- Stan realizacji *Strategii konsolidacji i wspierania rozwoju polskiego przemysłu obronnego w latach 2007–2012.*
- Zasady rozdziału środków w ramach Programu Mobilizacji Gospodarki na 2008 r.
- Stan realizacji *Harmonogramu działań dostosowawczych dla przemysłowego potencjału obronnego związanych z przystąpieniem Polski do „Międzyrządowego reżimu stymulującego konkurencyjność europejskiego rynku obronnego”.*
- Plan dostaw uzbrojenia i sprzętu wojskowego na 2008 r. oraz terminy zawierania umów z podmiotami sektora obronnego w tej sprawie.
- Proces prywatyzacji spółek ppo.
- Przedstawienie *Strategii GRUPY BUMAR 2008-2012..*
- Nowelizacja Kodeksu Postępowania w Zakresie Offsetu.

2.8. Zespół Trójstronny ds. Branży Chemicznej

Zespół został powołany na wniosek, z którym w lutym 2003 r. wystąpiły do rządu organizacje związkowe sektora chemicznego. Podstawą dla ich wniosku były punkty „Porozumienia Ramowego – Dialog Autonomiczny w Sektorze Chemicznym”, w którym jego sygnatariusze wspólnie postanowili podjąć „wszelkie działania zmierzające do opracowania programów restrukturyzacji przemysłu chemicznego i wdrożenia ich tak, aby stał się on konkurencyjny wobec przedsiębiorstw z krajów UE” oraz do „wystąpienia do Rządu RP o powołanie zespołu trójstronnego dla sektora chemicznego” – „w celu wdrożenia programu «Strategia dla przemysłu chemicznego do roku 2010» przyjętego w dniu 4 czerwca 2002 roku przez Radę Ministrów”.

Skład

- Stronę rządową reprezentują przedstawiciele: Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej oraz Nafty Polskiej S.A.
- Stronę związkową reprezentują przedstawiciele: Federacji Związków Zawodowych Przemysłu Chemicznego, Szklarskiego i Ceramicznego w Polsce (OPZZ), Sekretariatu Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność”, Sekcji Krajowej Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność”, Forum Związków Zawodowych.
- W imieniu strony pracodawców występują reprezentanci: Polskiej Izby Przemysłu Chemicznego (KPP), PKPP „Lewiatan”, Business Centre Club Związek Pracodawców.

Zadania

Celem powołania Zespołu jest prowadzenie trójstronnego dialogu sektorowego dla godzenia interesów stron przy realizacji rządowych programów restrukturyzacji zakładów branży chemicznej, dla zachowania pokoju społecznego. Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2008 roku

Odbyły się 4 posiedzenia Zespołu:

Tematyka posiedzeń:

- limity emisji dwutlenku węgla dla przemysłu chemicznego [rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie przyjęcia Krajowego Planu Rozdziału Uprawnień do emisji dwutlenku węgla na lata 2008–2012 dla wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji (tzw. KPRU II)];
- uwagi i konkretne propozycje partnerów społecznych do dyskutowanych w Brukseli dyrektyw wchodzących w skład Pakietu Energetyczno-Klimatycznego na lata 2013–2020;
- ocena koncepcji restrukturyzacji i prywatyzacji spółek Sektora Wielkiej Syntezy Chemicznej, opracowanej przez Naftę Polską S.A.;
- REACH – koszty i ocena wdrażania programu;
- polityka energetyczna rządu, w tym ceny gazu dla przemysłu chemicznego (postulat dostępu do gazu na warunkach rynkowych dla branży chemicznej);
- regulacje prawne zmniejszające konkurencyjność przemysłu chemicznego w Polsce;
- emerytury pomostowe dla pracowników branży chemicznej;
- określenie polityki rządu wobec potrzeb dywersyfikacji bazy surowcowej przemysłu chemicznego, ze szczególnym uwzględnieniem zgazowania węgla oraz surowców odnawialnych;
- wpływ rynku energii elektrycznej na branżę chemiczną, ze szczególnym uwzględnieniem zabezpieczenia dostaw, cen oraz efektywności energetycznej;
- konieczność przygotowania prognozy zapotrzebowania na nośniki energii (z uwzględnieniem programów rozwoju i wzrostu poziomu życia) oraz strategii zabezpieczenia jej dostaw do roku 2030;
- dążenie do opracowania przez KE pełnej inwentaryzacji zasobów energetycznych i zasobów magazynowych (w tym: wody, węgla i gazu) oraz wykonania prognozy energetycznej dla Unii (Polski);
- potrzeba zdecydowanego propagowania na forum KE liberalizacji rynku energetycznego (dotyczy wszystkich nośników energii);
- konieczność zdecydowanego propagowania na forum KE uwzględnienia w przydziałach uprawnień do emisji CO₂ programów rozwojowych oraz aktywnego udziału przy pracach nad nową dyrektywą ETS;
- potrzeba zdecydowanego propagowania na forum KE integracji energetycznych systemów przesyłowych pomiędzy UE-15 i UE-12;

- propozycja opracowania na szczeblu KE wspólnej polityki rozwoju infrastruktury i budowy połączeń transgranicznych oraz wspólnego systemu magazynowania energii;
- potrzeba sformułowania jasnego stanowiska Polski w sprawie środków ochronnych dla rynku nawozowego oraz ochrony przed nieuczciwą konkurencją ze strony producentów bazujących na tanim dotowanym gazie;
- konieczność wzmocnienia obecności przedstawicieli Polski w pracach komisji i grup roboczych powoływanych przez KE;
- przyjęcie uchwały – z inicjatywy zgłoszonej przez partnerów społecznych z branży hutnictwa szkła – o powołaniu Podzespołu ds. Przemysłu Szklarskiego (w ramach Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej);
- przedstawienie opinii strony społecznej i rządowej w sprawie kryzysowej sytuacji w branży chemicznej – w związku z recesją gospodarki światowej i polskiej;
- pismo z dnia 1 grudnia 2008 r., wystosowane przez organizacje związkowe działające w ZCh Police S.A. do członków Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej, zawierające konkretne propozycje działań interwencyjnych w różnych obszarach, wraz z ich adresatami i przewidywanymi rezultatami – przyjęte przez Zespół jako podstawa prac Grupy Roboczej Zespołu, w celu zbudowania platformy do analizy i uruchomienia takich instrumentów, które w ramach rządowego pakietu antykryzysowego stabilizowałyby sytuację w sektorze chemicznym oraz w rolnictwie.

2.8.1. Podzespół ds. Przemysłu Farmaceutycznego Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej

W związku z planami utworzenia Polskiego Holdingu Farmaceutycznego S.A. oraz związanej z tym prywatyzacji trzech spółek: Warszawskich Zakładów Farmaceutycznych Polfa S.A., Tarchomińskich Zakładów Farmaceutycznych Polfa S.A. i Pabianickich Zakładów Farmaceutycznych Polfa S.A., Zespół Trójstronny ds. Branży Chemicznej na swoim posiedzeniu dnia 15 stycznia 2004 roku podjął uchwałę nr 1 o powołaniu Podzespołu ds. Przemysłu Farmaceutycznego.

Skład

- Stronę rządową w Podzespołe reprezentuje pięciu przedstawicieli w randze sekretarza lub podsekretarza stanu, po jednym wskazanym przez: Ministra Skarbu Państwa, Ministra Gospodarki, Ministra Finansów, Ministra Zdrowia, Ministra Pracy i Polityki Społecznej. W posiedzeniach uczestniczy też zawsze Prezes lub Zastępca Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych.
- Stronę pracowników w Podzespołe reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez: OPZZ: Federacja Związków Zawodowych Przemysłu Chemicznego, Szklarskiego i Ceramicznego w Polsce, Federacja Związków Zawodowych Przemysłu i Handlu „FARMACJA”; NSZZ „Solidarność”: Sekretariat Przemysłu Chemicznego (Sekcja Krajowa Pracowników Przemysłu Farmaceutycznego); Forum Związków Zawodowych: Zarząd Krajowy Związku Zawodowego Inżynierów i Techników.
- W imieniu strony pracodawców występują reprezentanci: PKPP „Lewiatan” (Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego); Polskiej Izby Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych POLFARMED.

Zadania

Podstawowym celem Podzespołu jest prowadzenie trójstronnego dialogu społecznego w celu godzenia interesów stron przy realizacji rządowych programów restrukturyzacji zakładów branży farmaceutycznej, dla zachowania pokoju społecznego. Zadaniem Podzespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Podzespołu.

Działalność w 2008 r.

Podzespół ds. Przemysłu Farmaceutycznego miał 3 posiedzenia:

Tematyka posiedzeń:

- Polityka rejestracji leków – przebieg procesu dostosowania dokumentacji w okresie przejściowym do końca 2008 roku oraz omówienie proponowanych zmian legislacyjnych w sprawie Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych. Konieczność poprawy efektywności pracy Urzędu.

- Omówienie różnych koncepcji formy organizacyjnej organu rejestrującego leki: centralny organ administracji państwowej – według projektu ustawy przedstawionego przez Ministerstwo Zdrowia czy państwowa osoba prawna.
- Rezultaty procesu harmonizacji w odniesieniu do leków produkcji krajowej.
- Projektowane zmiany w systemie refundacji i stanowienia cen leków oraz ocena ich wpływu na kondycję ekonomiczną krajowego przemysłu farmaceutycznego.
- Naprawa systemu stanowienia cen urzędowych, w tym konieczność niezwłocznej aktualizacji cen, które nie były waloryzowane od kilku lat i które nie pokrywają kosztów produkcji leków, co prowadzi do znacznych strat w przedsiębiorstwach krajowych.
- VAT na leki niezharmonizowane – 7% czy 22%.
- Dyskusja nad zaprezentowanym harmonogramem realizacji „Polityki lekowej państwa”.
- Sposób wdrażania do prawa polskiego Dyrektywy 2004/48/WE (prawo autorskie).
- Polski Holding Farmaceutyczny S.A. – działania oraz sytuacja spółek wchodzących w skład Holdingu.
- Prywatyzacja Centrali Farmaceutycznej Cefarm S.A.
- Działalność przedstawicieli handlowych i medycznych w związku z projektem nowelizacji ustawy Prawo farmaceutyczne z dnia 4 listopada 2008 r. (art. 61 Prawa farmaceutycznego, w projekcie zmiana nr 30).
- Rezultaty wieloletniego programu rządowego „Strategia dla przemysłu farmaceutycznego do 2008 r.”.

Partnerzy społeczni Zespołu przyjęli „Dezyderat” z 2 dnia kwietnia 2008 r. (dotyczy nowelizacji Art. 8 ustawy z dnia 30 marca 2007 r. o zmianie ustawy – Prawo farmaceutyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw).

2.9. Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Stocznego

Powołanie jednego z najnowszych Zespołów dokonało się z inicjatywy organizacji związkowych działających w morskich stocznich produkcyjnych.

„Regulamin Zespołu Trójstronnego ds. Przemysłu Stocznego” został przyjęty jednogłośnie dnia 18 kwietnia 2006 roku.

Skład

- Stronę rządową reprezentują przedstawiciele następujących resortów: skarbu państwa, gospodarki, finansów, pracy i polityki społecznej oraz Agencji Rozwoju Przemysłu S.A.
- Stronę związkową reprezentują przedstawiciele: Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych (Prezydium OPZZ, Sekcji Stoczniowej Wolnego Związku Zawodowego Pracowników Gospodarki Morskiej, Zakładowego Związku Zawodowego Pracowników Stoczni Gdańsk S.A., Międzyzakładowej Organizacji Związkowej Wolnego Związku Zawodowego Pracowników Gospodarki Morskiej „STOCZNIOWIEC”, Międzyzakładowej Komisji Pracowników H. Cegielski – Poznań S.A. „Metalowcy”); Forum Związków Zawodowych (Związku Zawodowego Inżynierów i Techników Stoczni Gdańsk S.A., Zarządu Regionu „Solidarność ‘80”, Zakładowej Organizacji Związkowej „Solidarność ‘80” Stoczni Szczecińskiej Nowa, Związku Zawodowego Inżynierów i Techników w H. Cegielski – Poznań S.A.); Sekcji Krajowej Przemysłu Okrętowego NSZZ „Solidarność” (Komisji Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność” Stoczni Gdynia S.A., Międzyzakładowej Organizacji Związkowej NSZZ „Solidarność” Stoczni Szczecińskiej, Komisji Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność” Stoczni Gdańskiej, Komisji Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność” Gdańskiej Stoczni „Remontowa” im. Józefa Piłsudskiego S.A).
- W imieniu strony pracodawców występują reprezentanci: KPP, Gdańskiego Związku Pracodawców Polski Północnej (KPP), Związku Pracodawców Forum Okrętowe (PKPP „Lewiatan”).

Zadania

Celem powołania Zespołu jest prowadzenie trójstronnego dialogu sektorowego dla godzenia interesów stron podczas realizacji programu działań Rządu oraz rozwiązywania problemów dotyczących funkcjonowania Przemysłu Stoczniowego i Kooperacyjnego.

Zadaniem Zespołu jest wypracowywanie wspólnych stanowisk w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2008 r.

Zespół obradował jeden raz w tematach:

- Informacja strony rządowej na temat procesów prywatyzacji w morskich stocznich produkcyjnych, w tym:

- a) przedstawienie „mapy prywatyzacyjnej” i stanu uzgodnień z potencjalnymi inwestorami;
 - b) zaprezentowanie informacji dotyczących relacji z Komisją Europejską;
 - c) przedstawienie strategii dla Stoczni Marynarki Wojennej w Gdyni.
- Informacja przedstawicieli pracodawców na temat sytuacji i problemów w firmach (stocznie i kooperanci). Opinie przedstawicieli związków zawodowych.
 - Dyskusja, w tym określenie niezbędnych działań wobec stoczni w celu zagwarantowania bieżącego funkcjonowania oraz wypłat wynagrodzeń do czasu zakończenia procesów prywatyzacji.
 - Informacja dotycząca stanu realizacji programu unijnego: Projekt Inicjatywa Wspólnotowa EQUAL pt. „MAYDAY – Model Aktywnego Wsparcia Rozwoju Pracowników i Firm wobec Zmian Strukturalnych w Gospodarce”, skierowanego do pracowników w wieku 50 lat plus (NSZZ „Solidarność”). Określenie się Zespołu co do ewentualnych działań w celu poszukiwania rozwiązań i propozycji systemowych, w porozumieniu z Rządem RP, na rzecz zatrudniania, szkoleń, zmiany zawodu pracowników w wieku lat 45 i 50 plus.

Rozmowy rządu ze stoczniowcami

W Centrum Partnerstwa Dialog w okresie od 13 listopada do 29 listopada trwały rozmowy przedstawicieli rządu z przedstawicielami organizacji związkowych działających w stoczniach. Ogółem odbyło się około 12 spotkań.

Dnia 6 listopada Komisja Europejska wydała oficjalną decyzję w sprawie Stoczni Gdynia S.A. i Stoczni Szczecińskiej Nowa Sp. z o.o., uznając udzieloną im pomoc publiczną za nielegalną. KE dała rządowi polskiemu czas do końca maja 2009 r. na przeprowadzenie zmian, które mają uchronić stocznie przed upadłością. Chodzi o wyodrębnienie majątku trwałego stoczni i jego sprzedaż w drodze otwartych, przejrzystych, niedyskryminacyjnych i bezwarunkowych przetargów, co pozwoli uzyskać środki na spłatę długów w wysokości około 12 mld zł, a także – w maksymalnym stopniu – zwrot pomocy. Według szacunków Komisji, od 2002 r. obie stocznie otrzymały około 3,3 mld euro pomocy publicznej; jej przeważającą

część stanowią zobowiązania publicznoprawne, w tym wobec ZUS. Firmy, które wykupią majątek stoczni, będą mogły bez obciążenia długami prowadzić działalność, choć niekoniecznie związaną z produkcją stoczniową.

Alternatywą jest natychmiastowy zwrot nienależnej pomocy publicznej, co w praktyce oznacza ogłoszenie upadłości obu stoczni – zgodnie z prawem upadłościowym z 2003 roku.

Rozmowy przedstawicieli rządu z przedstawicielami stoczniowców były poświęcone przede wszystkim negocjowaniu treści projektu ustawy o sprzedaży majątku, zaspokojeniu roszczeń wierzycieli oraz ochronie praw pracowników Stoczni Gdynia S.A. i Stoczni Szczecińskiej Nowa Sp. z o.o.

Przedmiotem negocjacji były przede wszystkim podstawowe kwestie regulowane przez projekt tej tzw. ustawy kompensacyjnej:

- organy i uczestnicy postępowania kompensacyjnego;
- ochrona majątku stoczni;
- skutki wszczęcia postępowania kompensacyjnego;
- plan i tryb sprzedaży składników majątkowych stoczni;
- ustalenie i zatwierdzenie listy wierzycieli;
- podział kwot uzyskanych ze sprzedaży składników majątkowych stoczni;
- ochrona praw pracowników (program zwolnień monitorowanych, jednorazowe odszkodowania, spłata zaległych emerytalnych składek pracowniczych, działania na rzecz aktywizacji zawodowej finansowane z Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Europejskiego Funduszu Globalizacji);
- koszty i źródła finansowania postępowania.

Dnia 29 listopada 2008 r. w Centrum Partnerstwa Społecznego „Dialog” po ponad 2 tygodniach rozmów strony doszły do konsensusu i podpisały porozumienie akceptujące wynegocjowany projekt dokumentu. Porozumienie umożliwia uchwalenie specjalnej ustawy, która ułatwi kontrolowane przekształcenia własnościowe w Stoczni Szczecińskiej i Stoczni Gdynia poprzez wdrożenie takich rozwiązań dla obu zakładów, które z jednej strony pozwolą na sprzedaż majątku tych stoczni, a z drugiej zapewnią poczucie bezpieczeństwa pracownikom w całym procesie. Nie jest przy tym wykluczona możliwość kontynuowania produkcji stoczniowej przez nowych właścicieli. Porozumienie zakłada m.in., że wysokość minimalnego odszkodowania dla stoczniowców będzie wynosiła nie – jak zakładano pierwotnie – 15, lecz 20 tys. zł, zaś kwota

maksymalna – 60 tys. zł. Wysokość odszkodowania zależeć będzie od stażu pracy stoczniowca.

Program ochronny dla pracowników obu stoczni oraz ich spółek zależnych będzie kosztować od 400 do 500 mln zł. Projekt ustawy został skierowany tzw. szybką ścieżką legislacyjną pod obrady rządu i Sejmu. Dnia 2 grudnia został przyjęty przez Radę Ministrów, dnia 5 grudnia został rozpatrzony przez sejmową komisję skarbu. Po trwającej od 5 do 29 grudnia debacie sejmowej i senackiej nad projektem i zgłoszonymi poprawkami, ustawa uchwalona przez Sejm została zatwierdzona w ostatecznym kształcie przez Senat, a następnie przegłosowana przez Sejm. Po podpisaniu przez prezydenta ustawa powinna wejść w życie na początku stycznia 2009 roku.

3. Zespół ds. Pracowników Przemysłu Metalowego

W odmiennie od Trójstronnych Zespołów Branżowych formule działa Zespół ds. Pracowników Przemysłu Metalowego, jedyny zespół branżowy w układzie dwustronnym – jako sformalizowana instytucja prowadząca autonomiczny dialog społeczny (bez udziału strony rządowej). Taka forma prowadzonego dialogu między partnerami społecznymi stanowi standard w instytucjach Unii Europejskiej, czyli w tzw. komitetach sektorowych. Wcześniej związki zawodowe branży metalowej czyniły starania o powołanie odpowiedniego zespołu trójstronnego dla tej branży, lecz ostatecznie ze względu na znaczne sprywatyzowanie przemysłu metalowego powstała formuła dwustronna.

Podstawy prawne

Zespół ds. Pracowników Przemysłu Metalowego, jako organ opiniodawczo-doradczy Ministra Gospodarki i Pracy w sprawach związanych z sytuacją pracowników zatrudnionych w przemyśle metalowym, działa na podstawie Zarządzenia Nr 2 Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 marca 2001 r. w sprawie powołania Zespołu do Spraw Pracowników Przemysłu Metalowego.

Skład

Członkami zespołu są przedstawiciele organizacji związkowych i pracodawców branży metalowej. Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej

zapewnia tylko jego obsługę przy pomocy pracowników Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego.

Stronę związkową reprezentują: Sekretariat Metalowców NSZZ „Solidarność” – Sekcja Krajowa Branży Metalowców NSZZ „Solidarność”; Federacja Związków Zawodowych „METALOWCY”; Federacja Hutniczych Związków Zawodowych w Polsce; Porozumienie Związków Zawodowych „KADRA”; Związek Zawodowy Przemysłu Elektromaszynowego; Ogólnokrajowe Zrzeszenie Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego; Związek Zawodowy Inżynierów i Techników; Sekretariat Przemysłu Elektromaszynowego NSZZ „Solidarność ‘80”.

Stronę pracodawców reprezentują: Branżowy Związek Pracodawców Przemysłu Metalowego; Konfederacja Pracodawców Polskich; Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych; Polski Związek Pracodawców Prywatnych Przemysłu Motoryzacyjnego i Ciągnikowego (PKPP), Związek Pracodawców „Polska Miedź” (PKPP).

Zadania

Do zadań Zespołu należy:

- wydawanie opinii w sprawach dotyczących sytuacji społeczno-ekonomicznej w przemyśle metalowym;
- zajmowanie stanowiska w sprawach związanych z sytuacją pracowników zatrudnionych w przemyśle metalowym.

Zespół ds. Pracowników Przemysłu Metalowego powołał dotychczas pięć podzespołów sektorowych: ds. Motoryzacji, ds. Przemysłu Obrabiarkowego, ds. Pracowników Przemysłu Odlewniczego, ds. Przemysłu Metali Nieżelaznych, ds. Taboru Szynowego. Planowane jest powołanie pięciu następnych podzespołów, zgodnie z Klasyfikacją sektorową branży metalowej według działów EKD. Będą to Podzespoły: ds. Przemysłu Okrętowego, ds. Produkcji Maszyn dla Rolnictwa i Leśnictwa, ds. Sektora Elektrotechnicznego, ds. Sektora Precyzyjnego, ds. Sektora Elektronicznego.

Działalność w 2008 roku

Zespół nie spotkał się ani razu, podobnie jak w latach 2005–2007. Podstawową przyczyną jest całkowity brak zainteresowania ze strony pracodawców reaktywowaniem jego działalności.

4. Naczelna Rada Zatrudnienia (NRZ)

Swoistym forum dialogu społecznego są rady zatrudnienia funkcjonujące na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001 z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 6 października 2004 r. w sprawie rad zatrudnienia (Dz. U. Nr 224, poz. 2281).

Rady zatrudnienia działają na trzech szczeblach (bez charakteru hierarchicznego): Naczelna Rada Zatrudnienia (NRZ) - organ opiniotawczo-doradczy ministra właściwego do spraw pracy w sprawach polityki rynku pracy; wojewódzkie rady zatrudnienia - organy opiniotawczo-doradcze marszałków województw w sprawach polityki rynku pracy; powiatowe rady zatrudnienia - organy opiniotawczo-doradcze starostów w sprawach polityki rynku pracy.

Podstawy prawne

Działają na podstawie Ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. Nr 99, poz. 1001) oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 06.10.2004 r. w sprawie rad zatrudnienia (Dz. U. Nr 224, poz. 2281).

Skład

W skład Rady wchodzi 38 osób, powoływanych przez ministra właściwego ds. pracy spośród przedstawicieli:

- wszystkich organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji ds. Społeczno- Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (NSZZ „Solidarność”, OPZZ , FZZ);
- wszystkich organizacji pracodawców reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji ds. Społeczno- Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (KPP, PKPP, ZRP, BCC);
- ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego reprezentowanych w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- wojewódzkich rad zatrudnienia;
- organizacji pozarządowych o zasięgu krajowym zajmujących się statutowo problematyką rynku pracy;

- nauki – delegowanych przez Komitet Nauk o Pracy i Polityce Społecznej Polskiej Akademii Nauk.

Zadania

Do zadań Naczelnej Rady Zatrudnienia jako organu opiniodawczo-doradczego ministra właściwego do spraw pracy w sprawach rynku pracy, należy między innymi inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do pełnego i produktywnego zatrudnienia i rozwoju zasobów ludzkich, opiniowanie projektu Krajowego Planu Działań, a także ocena racjonalności gospodarki środkami tego funduszu, realizacja zadań określonych w przepisach o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, opiniowanie rocznych sprawozdań z działalności Funduszu Pracy, a także ocena racjonalności gospodarki środkami tego funduszu, opiniowanie okresowych sprawozdań z realizacji Krajowego Planu Działań, opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących problematyki zatrudnienia.

Działalność w 2008 roku

Naczelna Rada Zatrudnienia podejmowała dyskusje na temat przedsięwzięć zmierzających do pełnego i racjonalnego zatrudnienia. Wielokrotnie wyrażała swoją opinię na temat aktów prawnych dotyczących zatrudnienia oraz formułowała wnioski w sprawie zmiany obowiązujących przepisów.

Łącznie odbyło się 6 posiedzeń plenarnych Naczelnej Rady Zatrudnienia.

Naczelna Rada Zatrudnienia, jako organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw pracy, pełni bardzo istotną rolę w sferze dialogu społecznego, gdyż w jej składzie reprezentowani są nie tylko partnerzy społeczni, ale również przedstawiciele innych instytucji i organizacji – m.in. organizacji bezrobotnych. Sytuacja ta sprzyja prowadzeniu szerokiego dialogu oraz łagodzeniu ewentualnych napięć społecznych poprzez podejmowanie dyskusji i wymianę poglądów w ramach NRZ.

Prace Rady w 2008 roku obejmowały:

- Omówienie propozycji tematów do Planu Pracy NRZ na 2008 rok.
- Seminarium poświęcone sytuacji publicznych służb zatrudnienia po włączeniu urzędów pracy do administracji samorządowej.
- Omówienie zagadnień związanych z działalnością spółdzielni socjalnych.
- Prezentację programu „Solidarność pokoleń” – działań dla zwiększenia aktywności zawodowej osób w wieku 50+.

- Sprawozdanie z realizacji Krajowego Planu Działań na Rzecz Zatrudnienia w 2007 roku.
- Sprawozdanie z wykonania planu FGŚP w 2007 r.
- Agencje Zatrudnienia w 2007 roku.
- Nowelizację ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.
- Sprawozdanie z wykonania planu Funduszu Pracy w 2007 roku.
- Wyniki badań w zakresie migracji zarobkowych przeprowadzonych przez Ośrodek Badań nad Migracją Uniwersytetu Warszawskiego na zlecenie MPiPS.
- Projekt planu finansowego Funduszu Pracy na 2009 rok.
- Omówienie sytuacji osób niepełnosprawnych na rynku pracy w świetle planowanych zmian w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych.
- Projekt KPDZ na lata 2009-2011
- Podsumowanie pracy Naczelnej Rady Zatrudnienia kadencji 2004-2008.

Wojewódzkie rady zatrudnienia to instytucje dialogu regionalnego w strukturze samorządowej. Są organami opiniodawczo-doradczymi marszałka województwa w sprawach polityki rynku pracy.

Do zakresu działania wojewódzkich rad zatrudnienia należy w szczególności:

- 1) inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do pełnego i produktywnego zatrudnienia w województwie;
- 2) ocena racjonalności gospodarki środkami Funduszu Pracy;
- 3) opiniowanie kryteriów podziału środków Funduszu Pracy dla samorządów powiatowych danego województwa na finansowanie programów dotyczących promocji zatrudnienia i finansowanie innych fakultatywnych zadań oraz opiniowanie opracowanych przez wojewódzkie urzędy pracy propozycji przeznaczenia środków Funduszu Pracy będących w dyspozycji samorządu województwa i sprawozdań z ich wykorzystania;
- 4) składanie wniosków i wydawanie opinii w sprawach dotyczących kierunków kształcenia, szkolenia zawodowego oraz zatrudnienia w województwie;
- 5) ocenianie okresowych sprawozdań z działalności wojewódzkich urzędów pracy oraz przedstawianie Naczelnej Radzie Zatrudnienia okresowych sprawozdań i wniosków w sprawach zatrudnienia;

- 6) delegowanie przedstawicieli do komisji konkursowej w liczbie równej co najmniej połowie składu komisji dokonującej wyboru kandydata na stanowisko dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy;
- 7) opiniowanie wniosków o odwołanie lub wnioskowanie o odwołanie dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy;
- 8) delegowanie przedstawiciela do Naczelnej Rady Zatrudnienia.
- 9) Opiniowanie wojewódzkich kryteriów wydawania zezwoleń na pracę cudzoziemców.

W skład wojewódzkiej rady zatrudnienia wchodzi osoby powoływane przez marszałka województwa spośród działających na terenie województwa:

- wojewódzkich struktur każdej organizacji związkowej reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych,
- wojewódzkich struktur każdej organizacji pracodawców reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych,
- społeczno-zawodowych organizacji rolników, w tym związków zawodowych rolników indywidualnych i izb rolniczych,
- organizacji pozarządowych zajmujących się statutowo problematyką rynku pracy,
- przedstawicieli nauki – delegowani przez Komitet Nauk o Pracy i Polityce Społecznej Polskiej Akademii Nauk oraz przedstawiciel wojewody.

Powiatowe rady zatrudnienia, jako instytucje dialogu regionalnego, są organami opiniodawczo-doradczymi starosty w sprawach polityki rynku pracy.

Do zakresu działania powiatowych rad zatrudnienia stosuje się odpowiednio przepisy (jak przy radach wojewódzkich). Równocześnie, powiatowe rady zatrudnienia posiadają szczególną kompetencję. Jest nią opiniowanie programów specjalnych, w tym:

- 1) celowość ich realizacji w ramach posiadanych kwot środków Funduszu Pracy ustalonych według algorytmu na finansowanie zadań realizowanych przez samorząd powiatu, biorąc pod uwagę w szczególności:
 - a) liczbę osób objętych programem, kryteria doboru tych osób,
 - b) zakładane rezultaty programu specjalnego, z podaniem mierników i trybu dokonania oceny,

- c) koszty realizacji programu specjalnego, w tym poszczególnych przedsięwzięć;
- 2) proponowane przez starostę zmiany realizacji programów specjalnych.

W skład powiatowej rady zatrudnienia wchodzi osoby powoływane przez starostę spośród działających na terenie powiatu:

- 1) terenowych struktur każdej reprezentatywnej organizacji związkowej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych;
- 2) terenowych struktur każdej reprezentatywnej organizacji pracodawców w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych;
- 3) społeczno-zawodowych organizacji rolników, w tym związków zawodowych rolników indywidualnych i izb rolniczych;
- 4) jednostek samorządu terytorialnego;
- 5) organizacji pozarządowych zajmujących się statutowo problematyką rynku pracy.

Prace poszczególnych wojewódzkich i powiatowych rad zatrudnienia nie zostały objęte monitoringiem na potrzeby niniejszego INFORMATORA.

5. Rada Pomocy Społecznej (RPS)

Podstawy prawne

Rada Pomocy Społecznej jest organem opiniodawczo-doradczym w sprawach pomocy społecznej, działającym przy ministrze właściwym ds. zabezpieczenia społecznego.

Rada I kadencji została powołana 20 czerwca 1991 r.

Do 30 kwietnia 2004 r. Rada Pomocy Społecznej funkcjonowała na podstawie ustawy z 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej. Od 1 maja 2004 r. funkcjonuje na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej oraz rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie Rady Pomocy Społecznej.

Skład

Rada Pomocy Społecznej składa się z nie więcej niż 20 osób reprezentujących jednostki organizacyjne pomocy społecznej, jednostki samorządu terytorialnego, wojewodów, organizacje społeczne i zawodowe, kościoły i inne związki wyznaniowe oraz środowiska naukowe. Członków Rady Pomocy powołuje minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego. Kadencja Rady trwa 3 lata. V kadencja Rady rozpoczęła się dnia 8 czerwca 2007 r.

Obecny skład Rady Pomocy Społecznej reprezentują przedstawiciele: PCK, OPZZ, Biura Rzecznika Praw Dziecka, PKPS, Akademii Pedagogiki Specjalnej, WCPR, DPS, Wójt, Starosta, Prezydent Miasta, Wojewoda, przedstawiciele Stowarzyszeń, Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów, Polskiego Towarzystwa Pracowników Socjalnych, Instytutu Rozwoju Służb Społecznych, Kolegium Pracowników Służb Społecznych, Kurator Sądu Rejonowego, przedstawiciel NSZZ „Solidarność”, UŚ.

Zadania

Zadania Rady określone są w art. 124 ust. 2 ww. ustawy o pomocy społecznej.

Do zakresu działania Rady należy:

- opiniowanie projektów aktów prawnych oraz inicjowanie zmian przepisów prawa w zakresie pomocy społecznej,
- przygotowywanie ekspertyz dotyczących wybranych obszarów pomocy społecznej,
- przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego okresowych informacji o swojej działalności,
- przyjmowanie i opiniowanie dla ministra wniosków o nagrody specjalne za wybitne osiągnięcia w zakresie pomocy społecznej.

Rada Pomocy Społecznej, składająca się z reprezentacji środowiska pracującego w obszarze pomocy społecznej, umożliwia zbieranie opinii i sugestii o funkcjonowaniu systemu pomocy społecznej w praktyce. Jednocześnie projekty aktów prawnych czy też innych rozwiązań w obszarze polityki społecznej, dzięki Radzie Pomocy Społecznej mogą być wstępnie opiniowane przez praktyków, którzy są w stanie ocenić możliwości ich wdrożenia w życie.

W tworzeniu aktów prawnych wykorzystywane są ekspertyzy, wnioski i postulaty przygotowywane przez Radę Pomocy Społecznej. Dodatkowo Rada realizuje zadania, które na stałe zostały jej przypisane, np. ocenia wnioski wpływające do Ministra dotyczące nagród specjalnych za wybitne, nowatorskie rozwiązania w pomocy społecznej, opiniuje budżet pomocy społecznej.

Rada Pomocy Społecznej pozwala na utrzymywanie stałych kontaktów oraz współpracy ministerstwa z przedstawicielami wszystkich podmiotów realizujących zadania z zakresu pomocy społecznej. Jest to przede wszystkim forum wymiany doświadczeń, uwag, opinii oraz współpracy przedstawicieli administracji rządowej i samorządowej wszystkich szczebli i działaczy społecznych z różnych regionów kraju, w celu wypracowywania jak najlepszych rozwiązań usprawniających system pomocy społecznej w kraju.

Działalność w 2008 roku

W 2008 roku odbyły się 3 posiedzenia plenarne Rady oraz posiedzenie Komisji powołanej przez Radę Pomocy Społecznej do oceny wniosków o przyznanie nagrody Ministra Pracy i Polityki Społecznej, o której mowa w rozporządzeniu z dnia 7 kwietnia 2005 r. Posiedzenia dotyczyły:

- Rozwiązania zgłoszonych przez poszczególnych członków Rady problemów m.in. Kolegiów Pracowników Służb Społecznych, problemów w DPS, ustawy o zawodzie pracownika socjalnego.
- Projektu ustawy o rodzicielstwie zastępczym.
- Projektu ustawy o zawodzie pracownika socjalnego.
- Nowelizacji ustawy o pomocy społecznej, problemach dotyczących zatrudniania pielęgniarek w domach pomocy społecznej.
- Wyboru komisji do oceny wniosków o przyznanie nagród specjalnych Ministra Pracy i Polityki Społecznej.

6. Krajowa Rada Konsultacyjna do Spraw Osób Niepełnosprawnych

Krajowa Rada Konsultacyjna do Spraw Osób Niepełnosprawnych jest organem doradczym Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych, stanowiącym forum współdziałania na rzecz osób niepełnosprawnych, organów administracji rządowej, samorządu terytorialnego oraz organizacji pozarządowych.

Podstawy prawne

Krajowa Rada Konsultacyjna do Spraw Osób Niepełnosprawnych została powołana na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. nr 123 poz. 776 z późn. zm.).

Skład

W skład Rady wchodzi (zgodnie z art. 43 ust. 1 ww. ustawy): przedstawiciele administracji rządowej; przedstawiciele jednostek samorządu terytorialnego; przedstawiciele organizacji pozarządowych, przedstawiciele każdej organizacji pracodawców i organizacji związkowej, reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego.

Kadencja Rady trwa 4 lata (nowa kadencja obowiązuje od 1.10.2007 r. do 30.09.2011 r.)

Zadania

Do zakresu działania Rady należy przedstawienie Pełnomocnikowi: propozycji przedsięwzięć zmierzających do integracji osób niepełnosprawnych ze społeczeństwem, propozycji rozwiązań w zakresie zaspokojenia potrzeb osób niepełnosprawnych wynikających z faktu niepełnosprawności oraz opinii do dokumentów przedkładanych Radzie przez Pełnomocnika, w tym do projektów aktów prawnych mających lub mogących mieć wpływ na sytuację osób niepełnosprawnych, rządowych programów działań na rzecz osób niepełnosprawnych oraz informacji o ich realizacji, rocznych informacji o działalności Rady, sygnalizowanie odpowiednim organom potrzeby wydania lub zmiany przepisów dotyczących sytuacji osób niepełnosprawnych.

Działalność w 2008 roku

Krajowa Rada Konsultacyjna do Spraw Osób Niepełnosprawnych – mająca możliwość dopracowania rozwiązań prawnych w zakresie zaspokajania potrzeb osób niepełnosprawnych, przy uwzględnieniu opinii płynących ze środowisk najbardziej zainteresowanych poszczególnymi rozwiązaniami – w 2008 roku spotkała się na 5 posiedzeniach. W swych działaniach Rada proponuje takie rozwiązania prawne w zakresie zaspokajania potrzeb osób niepełnosprawnych, które uwzględniają przede

wszystkim opinie środowisk najbardziej zainteresowanych oraz potrzeby samych osób niepełnosprawnych.

Jako forum współdziałania w zakresie dialogu społecznego strony rządowej z organizacjami partnerów społecznych i organizacji pozarządowych reprezentujących osoby niepełnosprawne w 2008 roku prace Rady dotyczyły:

- Wyboru Prezydium i Przewodniczącego Rady na inauguracyjnym posiedzeniu Rady kadencji 2007-2011.
- Informacji o planach legislacyjnych Rządu i zadaniach Biura Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych.
- Wypracowania stanowiska do wstępnej wersji społecznego projektu ustawy o wyrównywaniu szans osób niepełnosprawnych.
- Dyskusji dotyczącej decentralizacji PFRON i likwidacji oddziałów Funduszu w świetle planowanej nowelizacji ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.
- Wypracowania opinii Rady do projektu ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.
- Informacja Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych na temat planów dotyczących zmian w dofinansowaniu zadań publicznych realizowanych przez organizacje pozarządowe i fundacje w zakresie rehabilitacji i wspierania, w tym aktywizacji zawodowej dzieci, młodzieży i dorosłych osób niepełnosprawnych dofinansowywanych dotąd w ramach programu PARTNER, oraz stanu przygotowań do ich wdrożenia.

Oprócz Rady Krajowej na niższym poziomie działają **wojewódzkie społeczne rady ds. osób niepełnosprawnych** oraz **powiatowe społeczne rady ds. osób niepełnosprawnych**, działające na podstawie Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z 25 czerwca 2003 r. w sprawie organizacji oraz trybu działania wojewódzkich i powiatowych społecznych rad do spraw osób niepełnosprawnych.

Zakres działania wojewódzkich rad to:

- I. inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do integracji zawodowej i społecznej oraz realizacji praw osób niepełnosprawnych,
- II. opiniowanie projektów wojewódzkich programów na rzecz osób niepełnosprawnych,
- III. ocena realizacji programów,

IV. opiniowanie projektów uchwał i programów przyjmowanych przez sejmik województwa z uwzględnieniem ich skutków dla niepełnosprawnych.

Zadania powiatowych rad:

- I. inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do integracji zawodowej i społecznej oraz realizacji praw osób niepełnosprawnych,
- II. opiniowanie projektów powiatowych programów działań na rzecz osób niepełnosprawnych,
- III. ocena realizacji programów,
- IV. opiniowanie projektu uchwał i programów przyjmowanych przez radę powiatu z uwzględnieniem ich skutków dla osób niepełnosprawnych.

Wojewódzkie rady składają się z 7 osób powołanych spośród przedstawicieli działających na terenie województwa organizacji pozarządowych, fundacji oraz przedstawicieli wojewody i jednostek samorządu terytorialnego (powiatów i gmin).

Powiatowe rady składają się z 5 osób, powołanych spośród przedstawicieli działających na terenie danego powiatu organizacji pozarządowych, fundacji oraz przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego (powiatów i gmin).

Kadencja rad stopnia wojewódzkiego i powiatowego, podobnie jak Rady Krajowej, trwa 4 lata. Prace ww. rad nie zostały objęte monitoringiem na potrzeby niniejszego INFORMATORA.

Ministerstwo Rozwoju Regionalnego

7. Komitet Monitorujący Narodowy Plan Rozwoju / Podstawy Wsparcia Wspólnoty 2004-2006

Podstawy prawne

Podstawę prawną powołania i działalności Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju / Podstawy Wsparcia Wspólnoty oraz działających w jego ramach Podkomitetów Monitorujących ds. polityk horyzontalnych stanowią przepisy art. 35 *Rozporządzenia Rady (WE) Nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych*, art. 39 i 40 *ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju* (Dz. U. nr 116, poz. 1206 z późn. zm.), zapisy Narodowego Planu Rozwoju, zatwierdzonego *rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22 czerwca 2004 r. w sprawie przyjęcia Narodowego Planu Rozwoju na lata 2004-2006* (Dz. U. nr 149 poz. 1567 z późn. zm.) oraz *Podstaw Wsparcia Wspólnoty dla Polski na lata 2004-2006*, zatwierdzonych *Decyzją Komisji Europejskiej z dnia 22 czerwca 2004 r.*

Komitet Monitorujący Narodowy Plan Rozwoju / Podstawy Wsparcia Wspólnoty (KM NPR/PWW) został powołany *zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów nr 68 z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju 2004 -2006*, z późn. zm., - zarządzenie nr 134 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2005 r. oraz zarządzenie nr 177 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 listopada 2006 r. w sprawie Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju 2004 -2006, zaś Podkomitety – uchwałami KM NPR/PWW. Tryb pracy Komitetu i Podkomitetów określają regulaminy przyjęte przez członków w drodze uchwały.

KM NPR/PWW, zgodnie z przepisami *ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju*, sprawuje nadzór nad przebiegiem realizacji NPR/PWW. Natomiast działające w ramach Komitetu Podkomitety, zgodnie z przywołanymi powyżej aktami prawnymi, mają za zadanie monitorowanie – w przekroju wszystkich programów operacyjnych – następujących kwestii horyzontalnych:

- zatrudnienie i zasoby ludzkie,
- małe i średnie przedsiębiorstwa,
- środowisko,

- polityka regionalna,
- innowacyjność i społeczeństwo informacyjne.

Sekretariat KM NPR/PWW, usytuowany w Instytucji Zarządzającej PWW w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego, pełni funkcję sekretariatu dla Komitetu oraz czterech z pięciu Podkomitetów – wyjątek stanowi Podkomitet Monitorujący ds. *małych i średnich przedsiębiorstw*, w przypadku którego prowadzenie sekretariatu zostało powierzone Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”. Natomiast wobec wszystkich Podkomitetów Sekretariat KM NPR/PWW pełni funkcję koordynacyjną – m.in. odnośnie do wyznaczania osób do prac w Podkomitetach bądź przedkładania uchwał dotyczących Podkomitetów pod obrady KM NPR/PWW – oraz opiniodawczą – m. in. w zakresie zgłaszanych przez członków podkomitetów propozycji ekspertyz.

Skład

W skład Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju 2004–2006 wchodzi:

- 22 przedstawicieli strony rządowej (instytucji zarządzających, właściwych ministrów ze względu na rodzaj działalności objętej Planem, którzy nie pełnią funkcji instytucji zarządzających programami, Instytucji Płatniczej, Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego);
- 22 przedstawicieli strony samorządowej (marszałków województw albo ich przedstawicieli), przedstawicieli ogólnopolskich organizacji;
- 23 przedstawicieli partnerów społecznych i gospodarczych organizacji pracowników i organizacji pracodawców, organizacji pozarządowych – wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego);
- przedstawicieli środowiska naukowego – wskazanych przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego.

Członkowie Podkomitetów Monitorujących są wybierani spośród członków Komitetu Monitorującego NPR/PWW.

Zadania

Komitet Monitorujący NPR/PWW powołany na okres realizacji Planu 2004–2006 odgrywa kluczową rolę w procesie wdrażania Narodowego Planu Rozwoju. Celem działania Komitetu (zgodnie z art. 35.3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999) jest zagwarantowanie efektywności i odpowiedniej jakości

wdrażania pomocy finansowej przyznanej naszemu krajowi w ramach funduszy strukturalnych.

Zgodnie z zapisami ustawy do najważniejszych zadań KM NPR można zaliczyć:

- wyrażanie opinii i wniosków w zakresie dostosowań i zmian w kierunkach sposobach realizacji Planu;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań rocznych i sprawozdania końcowego z realizacji NPR przed przedłożeniem Radzie Ministrów;
- monitorowanie przebieg oraz ocena efektywności i skuteczności realizacji Planu;
- zgłaszanie Instytucji Zarządzającej Podstawami Wsparcia Wspólnoty propozycji zmian w ramach poszczególnych programów operacyjnych, które ułatwią osiągnięcie celów NPR lub usprawnią zarządzanie pomocą, w tym zarządzanie finansowe;
- opiniowanie zgłoszonych przez Instytucję Zarządzającą Podstawami Wsparcia Wspólnoty propozycji przesunięć środków między programami i priorytetami w ramach Planu;
- zajmowanie się innymi sprawami zgłoszonymi przez przewodniczącego albo członków Komitetu Monitorującego NPR.

Do głównych zadań Podkomitetów Monitorujących należy:

- monitorowanie wdrażania polityki w zakresie MŚP w przekroju poszczególnych programów operacyjnych realizowanych w ramach NPR;
- badanie efektów wdrażania polityki, o której mowa w ust.1, w szczególności poprzez weryfikację osiągania celów w ramach określonych działań;
- rozpatrywanie i opiniowanie propozycji zmian dotyczących finansowania poszczególnych działań realizowanych w zakresie polityki, w przekroju poszczególnych programów operacyjnych realizowanych w ramach NPR, w tym w PWW;
- przedkładanie opinii, o których mowa w ust. 3, do rozpatrzenia Komitetowi Monitorującemu NPR;
- przedkładanie Komitetowi Monitorującemu NPR propozycji dostosowań lub rewizji pomocy, które umożliwiają osiągnięcie celów poszczególnych działań w zakresie polityki;

Działalność w 2008 r.

Komitet Monitorujący odbył 2 posiedzenia; tematami były:

- Zatwierdzenie sprawozdania rocznego z realizacji Narodowego Planu Rozwoju/ Podstaw Wsparcia Wspólnoty w 2007 r.
- Przedstawienie informacji nt.: działalności Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju / Podstawy Wsparcia Wspólnoty oraz Podkomitetów Monitorujących ds. polityk horyzontalnych w 2007 r.; efektów realizacji polityki spójności UE w wymiarze lokalnym; aktualnego stanu realizacji NPR i PWW z uwzględnieniem postępu rzeczowego wraz z informacją na temat działań podejmowanych w związku z potencjalnymi problemami pojawiającymi się we wdrażaniu programów operacyjnych na lata 2004-2006.
- Przedstawienie Sprawozdania za I półrocze 2008 r. z realizacji NPR.
- Przedstawienie informacji nt.: aktualnego stanu realizacji Narodowego Planu Rozwoju w kontekście zamknięcia Podstaw Wsparcia Wspólnoty dla Polski na lata 2004-2006: postęp finansowy, postęp rzeczowy, harmonogram zamknięcia programów współfinansowanych ze środków UE; działalności KM NPR i Podkomitetów Monitorujących ds. polityk horyzontalnych: informacja nt. działalności KM NPR i Podkomitetów w II połowie 2008 r., dalszego harmonogramu prac KM NPR i Podkomitetów; realizacji NSRO 2007-2013.

Powoływano następujące podkomitety monitorujące:

Podkomitet Monitorujący ds. zatrudnienia i zasobów ludzkich,
Podkomitet Monitorujący ds. środowiska,
Podkomitet Monitorujący ds. innowacyjności i społeczeństwa informacyjnego,
Podkomitet Monitorujący ds. polityki regionalnej,
Podkomitet Monitorujący ds. małych i średnich przedsiębiorstw.

7.1. Podkomitet Monitorujący ds. zatrudniania i zasobów ludzkich

Działalność w 2008 r.

Odbyły się 2 posiedzenia Podkomitetu, na których:

- Przedstawiono informacje nt.:
 - efektów wdrażania SPO RZL na podstawie Badania beneficjentów ostatecznych Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich 2004-2006;

- podsumowania dorobku Krajowych Sieci Tematycznych działających w ramach Programu Inicjatywy Wspólnotowej EQUAL 2004-2006 oraz wnioski na przyszłość;
- dobrych praktyk EFS;
- monitorowania postępów we wdrażaniu rekomendacji wpływających z badania pt.: Ewaluacja działań skierowanych na rzecz wsparcia systemu kształcenia i szkolenia w ramach EFS;
- projektu Ośrodki przedszkolne - szansa na dobry start realizowanego w ramach Działania 2.1 SPO RZL przez Fundację Rozwoju Dzieci im. Jana Amosa Komeńskiego;
- projektu *Druga szansa* realizowanego w ramach PIW EQUAL przez Powiślańską Fundację Społeczną.

7.2. Podkomitet Monitorujący ds. środowiska

Działalność w 2008 r.

Odbyły się 2 posiedzenia Podkomitetu, na których:

– Przedstawiono informacje nt.:

- projektów z zakresu ochrony środowiska w programach operacyjnych i Funduszu Spójności 2004-2006;
- procedur związanych z realizacją przedsięwzięć infrastrukturalnych na obszarach chronionych;
- działań kompensujących;
- projektów z zakresu ochrony środowiska w programach operacyjnych i Funduszu Spójności 2004-2006;
- projektów środowiskowych w ramach działania 2.4 SPO WKP;
- projektów środowiskowych w ramach Funduszu Spójności;
- projektów środowiskowych w ramach ZPORR;
- wyników przeprowadzonej ekspertyzy *Innowacyjność projektów środowiskowych*;
- wyników badania ewaluacyjnego *Analiza wartości wskaźników monitoringowych Działań 1.2, 3.1, 3.2 ZPORR z zakresu ochrony środowiska*;
- wyników badania ewaluacyjnego *Wpływ interwencji z funduszy unijnych w obszarze gospodarki wodno-ściekowej na poprawę stanu środowiska naturalnego oraz rozwój społeczno gospodarczy*.

7.3. Podkomitet Monitorujący ds. innowacyjności i społeczeństwa informacyjnego

Działalność w 2008 r.

Odbyły się 2 posiedzenia Podkomitetu, na których:

- Przedstawiono informacje nt.:
 - dobrych praktyk we wdrażaniu projektów wspierających innowacyjność gospodarki dofinansowanych w ramach Narodowego Planu Rozwoju 2004-2006 w zakresie działania 1.4 SPO *Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw*;
 - doświadczeń przedsiębiorców ze współpracy z sektorem nauki w ramach projektów realizowanych dzięki wsparciu z funduszy strukturalnych;
 - efektów działań na rzecz społeczeństwa informacyjnego w perspektywie finansowej 2004-2006;
 - realizacji projektów informatycznych przez administrację publiczną na podstawie doświadczeń wynikających z wdrażania działania 1.5 SPO *Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw*;
 - efektów realizacji działań przez IP w ramach działania 1.5 SPO *Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw* oraz IZ w ramach działania 1.5 Zintegrowany Program Operacyjny Rozwój Regionalny;
 - osiągnięć oraz problemów związanych z realizacją projektów na rzecz budowy społeczeństwa informacyjnego oraz e - Government w programach operacyjnych 2004-2006 oraz rekomendacji dla obecnej perspektywy finansowej;
 - wyników ekspertyzy *Fundusze strukturalne a programy ramowe UE w działalności B+R polskich podmiotów. Kierunki wykorzystania środków i dobre praktyki*.

7.4. Podkomitet Monitorujący ds. polityki regionalnej

Działalność w 2008 r.

Odbyły się 2 posiedzenia Podkomitetu, na których:

- Przedstawiono informacje nt.:
 - postępu w zakresie wdrażania ZPORR;
 - *opolskie-tutaj* zostaje;
 - marketingu regionalnego, jako procesu budowania marki regionu śląskiego oraz opolskiego;

- komplementarności wsparcia w ramach funduszy UE oraz wpływu funduszy UE na rozwój regionów;
- Foresight i jego rezultaty;
- projektu MODIN – Modernizacja Infrastruktury Edukacyjnej Politechniki Świętokrzyskiej;
- projektu Campus Akademii Śląskiej;
- projektu *e - świętokrzyskie* - rozbudowa infrastruktury teleinformatycznej;
- koncepcji realizacji RSI oraz powstania Regionalnego Centrum Naukowo – Technologicznego;
- Kieleckich Inkubatorów Technologicznych.

7.5. Podkomitet Monitorujący ds. małych i średnich przedsiębiorstw

Działalność w 2008 r.

Odbyły się 3 posiedzenia Podkomitetu, na których:

- Przedstawiono informacje nt.:
 - wsparcia MŚP w ramach Programu Ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji 2007-2013;
 - wsparcia pośredniego jakie zostało udzielone w ramach SPO WKP dla MŚP – priorytet I, ze szczególnym uwzględnieniem poddziałań 1.1.1. i 1.1.2;
 - monitoringu z przebiegu realizacji działań skierowanych do MŚP w ramach SPO WKP, ZPORR, SPO *Restrukturyzacja Modernizacja Sektora Żywnościowego oraz Rozwój Obszarów Wiejskich*;
 - bieżącego monitoringu wdrażania działań skierowanych do MŚP w ramach SPO WKP oraz efekty realizacji poszczególnych działań ze szczególnym uwzględnieniem realizacji wskaźników;
 - bieżącego monitoringu wdrażania działań skierowanych do MŚP w ramach ZPORR oraz efekty realizacji poszczególnych działań ze szczególnym uwzględnieniem realizacji wskaźników;
 - analizy wpływu wsparcia udzielonego w ramach działania 3.4 ZPORR na wzrost konkurencyjności mikroprzedsiębiorstw – wyniki badań;
 - bieżącego monitoringu wdrażania działań skierowanych do MŚP w ramach SPO WKP;
 - bieżącego monitoringu wdrażania działań skierowanych do MŚP w ramach ZPORR;

- bieżącego monitoringu wdrażania działań skierowanych do MŚP w ramach SPO *Restrukturyzacja Modernizacja Sektora Żywnościowego oraz Rozwój Obszarów Wiejskich*;
- analizy wpływu realizacji SPO WKP na poziom innowacyjności polskich przedsiębiorstw;
- wpływu realizacji SPO WKP na wzrost zatrudnienia w sektorze przedsiębiorstw.

8. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Rozwój Zasobów Ludzkich (SPO RZL)

Komitet Monitorujący SPO RZL sprawuje nadzór nad przebiegiem realizacji Programu; przede wszystkim zaś czuwa nad prawidłowym realizowaniem zadań Instytucji Zarządzającej SPO RZL – Departamentu Zarządzania Europejskim Funduszem Społecznym Ministerstwa Rozwoju Regionalnego. W zakresie jego kompetencji znajdują się: zatwierdzanie, rozpatrywanie i nadzorowanie dokumentów a także zmian w Programie. Posiedzenia KM SPO RZL stwarzają możliwość prezentacji rezultatów oraz monitorowania stanu wdrażania Programu.

Podstawy prawne

Komitet Monitorujący – jest organem o charakterze kontrolno-decyzyjnym, który został powołany Zarządzeniem Nr 11 Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 22 lipca 2004 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Sektorowy Program Operacyjny Rozwój Zasobów Ludzkich, na lata 2004–2006. Obecnie działa na podstawie Zarządzenia Nr 26 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 22 września 2006 r.

Skład

Ze strony rządowej przedstawiciele: ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego, instytucji zarządzającej programem, ministrów właściwych ze względu na rodzaj działalności objętej programem, instytucji pośredniczącej, instytucji płatniczej.

Ze strony samorządowej przedstawiciele: konwentu marszałków i ogólnopolskich organizacji samorządowych.

Przedstawiciele partnerów społecznych i gospodarczych: organizacji pracowników i organizacji pracodawców wyłonionych na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego, organizacji pozarządowych – wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego oraz środowiska naukowego – wskazany przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego.

Zadania

Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- rozpatrywanie i zatwierdzanie kryteriów wyboru projektów w ramach każdego Działania SPO RZL,
- rozpatrywanie i akceptowanie Uzupełnienia Programu oraz propozycji jego zmian,
- okresowe badanie postępu w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w SPO RZL oraz w Uzupełnieniu Programu,
- badanie rezultatów realizacji SPO RZL, w tym osiągnięcie jego celów wyznaczonych dla poszczególnych Działań,
- rozpatrywanie i zatwierdzanie przygotowanych przez Instytucję Zarządzającą SPO RZL sprawozdań okresowych, rocznych oraz sprawozdania końcowego z realizacji SPO RZL,
- rozpatrywanie i zatwierdzanie zmian w SPO RZL,
- zgłaszanie Instytucji Zarządzającej propozycji zmian w Uzupełnieniu Programu,
- rozpatrywanie i zatwierdzanie planu działań promocyjnych w ramach SPO RZL oraz proponowanie jego zmian.

Działalność w 2008 r.

Odbyły się 3 posiedzenia Komitetu Monitorującego, w tym dwa spotkania wspólne z Komitetem Monitorującym Program Inicjatywy Wspólnotowej EQUAL, na których:

- Komitet Monitorujący zatwierdził proponowaną przez Instytucję Zarządzającą realokację środków w ramach Priorytetu I.
- Zaprezentowano sprawozdanie z realizacji SPO RZL w II półroczu 2007 roku. Do końca 2007 roku beneficjentom Programu wypłacono 72% dostępnej alokacji.

- Zaprezentowano wyniki dwóch badań ewaluacyjnych: oceny systemu wdrażania ewaluacji oraz realizacji perspektywy równości płci w ramach SPO RZL.
- Podsumowano realizację SPO RZL oraz PIW EQUAL oraz przyjęto sprawozdania z realizacji obu programów za rok 2007.
- Szkolenie na temat zasady gender mainstreaming.
- Zatwierdzono sprawozdania z realizacji SPO RZL oraz PIW EQUAL w I półroczu 2008.
- Przyjęto rekomendacje z badań ewaluacyjnych PIW EQUAL.
- Zatwierdzono zmiany w niektórych wnioskach PIW EQUAL.
- Przyjęto Plan Działań informacyjno-komunikacyjnych PIW EQUAL na drugą połowę 2008 roku.
- Komitet Monitorujący PIW EQUAL przyjął zmiany we wnioskach o dofinansowanie działań z pomocy technicznej oraz budżetach KSW na rok 2008.
- Przedstawiono informację o stanie wdrażania rekomendacji zawartych w drugim raporcie cząstkowym z badania pt. ” Ewaluacja bieżąca Po PIW EQUAL.

9. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Transport (SPOT), lata 2004–2006

Podstawa działania

Komitet Monitorujący SPOT działa na podstawie Zarządzenia nr 32 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego do spraw Sektorowego Programu Operacyjnego Transport, na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. Nr 116, poz.1206 z późn. zm). Tryb działania Komitetu określa Regulamin przyjęty w formie uchwały 18.12.2006 r.

Skład

Członkami KM SPOT są:

- **przedstawiciele administracji rządowej** (Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Instytucji Zarządzającej Podstawami Wsparcia Wspólnoty, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do

spraw środowiska, ministra właściwego do spraw administracji publicznej, ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej);

- **przedstawiciele administracji samorządowej** (10 przedstawicieli wskazanych przez organizacje wymienione w art. 42 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju);
- **przedstawiciele partnerów społecznych** (po jednym przedstawicielu z każdej organizacji pracowników i z każdej organizacji pracodawców wyłonionych na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego, dwóch przedstawicieli organizacji pozarządowych, wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego, w tym jeden przedstawiciel organizacji ekologicznych, przedstawiciel środowiska naukowego, wskazany przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego).

Zadania

- rozpatrywanie i zatwierdzanie kryteriów wyboru projektów;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie Uzupełnienia Programu oraz propozycji jego zmian;
- badanie postępu w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w Programie i Uzupełnieniu Programu;
- badanie rezultatów realizacji Programu;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań okresowych, rocznych oraz sprawozdania końcowego;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie zmian w Programie;
- zgłaszanie Instytucji Zarządzającej propozycji zmian w ramach Programu;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie planu działań promocyjnych w ramach Programu oraz proponowanie jego zmian.

Działalność w 2008 r.

Odbyło się 5 posiedzeń KM, na których:

- Omawiano postępy rzeczowe i finansowe realizacji Programu.
- Poruszano tematy związane ze zbliżającym się końcem okresu kwalifikowalności wydatków.

- Dyskutowano na temat problemów Beneficjentów związanych z realizacją projektów w ramach SPOT.

Ponadto przyjęto uchwały nowelizujące Uzupełnienie Sektorowego Programu Operacyjnego Transport na lata 2004-2006 zakresie: zmian mających na celu wsparcie etapu przygotowawczego perspektywy finansowej 2007-2013, zmian dotyczących wskaźników, tabel finansowych, powiązania inwestycji z transeuropejskimi sieciami transportowym oraz sprawozdania okresowe z realizacji Programu.

10. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw (SPO WKP), lata 2004–2006

Podstawy prawne

Komitet Monitorujący (KM) Sektorowego Programu Operacyjnego *Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, lata 2004–2006* (SPO-WKP) został powołany zarządzeniem nr 14 Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 26 lipca 2004 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Sektorowy Program Operacyjny *Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, lata 2004–2006* na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz.U. Nr 116, poz. 1206, z 2005 r. Nr 90, poz. 759). Obecnie działa na podstawie Zarządzenia Nr 28 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 29 września 2006 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Sektorowy Program Operacyjny *Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, lata 2004–2006*.

Skład

Skład KM określony przez zasadę partnerstwa oraz jego niezależność od Instytucji Zarządzającej SPO-WKP sprawiają, iż odgrywa on wiodącą rolę w procesie wdrażania Programu.

W skład komitetu wchodzi przedstawiciele strony rządowej – Instytucji Zarządzającej Podstawami Wsparcia Wspólnoty, Instytucji Zarządzającej Sektorowym Programem Operacyjnym *Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, lata 2004–2006*, Instytucji Pośredniczącej – ministra właściwego do spraw gospodarki, Instytucji Pośredniczącej – ministra właściwego do spraw środowiska, Instytucji Pośredniczącej – ministra właściwego

do spraw nauki, Instytucji Płatniczej – ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Ministra właściwego do spraw pracy (w zakresie polityki równych szans), Ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

Ze strony partnerów społecznych i gospodarczych – organizacji pracowników i organizacji pracodawców reprezentatywnych w rozumieniu przepisów ustawy o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych, organizacji pozarządowych – wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego oraz środowiska naukowego – przedstawiciel Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego.

W skład Komitetu Monitorującego wchodzi również przedstawiciele ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego, określonych w przepisach w sprawie powołania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, wydanych na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz.U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 i Nr 80, poz. 717) – Konwentu Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej, Unii Metropolii Polskich, Unii Miasteczek Polskich, Związku Miast Polskich, Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej, Związku Powiatów Polskich, Związku Województw Rzeczypospolitej Polskiej.

W posiedzeniach Komitetu Monitorującego mogą uczestniczyć, w charakterze obserwatorów: wojewodowie albo ich przedstawiciele, przedstawiciele Ostatecznych Odbiorców (beneficjentów) SPO-WKP, przedstawiciel Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, przedstawiciel kontroli skarbowej, przedstawiciel Związku Banków Polskich, przedstawiciel Komisji Europejskiej, przedstawiciel Europejskiego Banku Inwestycyjnego.

Zadania

Komitet:

- rozpatruje i zatwierdza kryteria wyboru projektów w ramach każdego działania,
- rozpatruje i akceptuje Uzupełnienie Programu oraz propozycje jego zmian,
- okresowo bada postęp w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w Programie i jego Uzupełnieniu,
- bada rezultaty realizacji Programu, w tym osiągnięcie celów Programu wyznaczonych dla poszczególnych działań,

- rozpatruje i zatwierdza przygotowane przez Instytucję Zarządzającą SPO-WKP sprawozdania okresowe, sprawozdania roczne,
- rozpatruje i zatwierdza zmiany w Programie,
- zgłasza Instytucji Zarządzającej SPO-WKP propozycje zmian w ramach Programu,
- rozpatruje i zatwierdza plan działań promocyjnych w ramach Programu oraz proponuje jego zmiany.

Działalność w 2008 r.

Odbyły się 4 posiedzenia Komitetu Monitorującego Sektorowy Program Operacyjny Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, lata 2004–2006:

- Zatwierdzenie *Sprawozdania okresowego z realizacji SPO-WKP za II półrocze 2007 r.*
- Zatwierdzenie zmian do Uzupełnienia SPO-WKP.
- Przedstawienie informacji na temat stanu wdrażania SPO-WKP.
- Prezentacja stanu realizacji oraz efektów projektów wdrażanych w ramach działania 2.4 *Wsparcie dla przedsięwzięć w zakresie dostosowywania przedsiębiorstw do wymogów ochrony środowiska.*
- Przedstawienie informacji na temat stanu wdrażania SPO-WKP.
- Przyjęcie *Raportu rocznego z wdrażania SPO-WKP w 2007 r.*
- Prezentacja nt. stanu realizacji działania 1.5 *Rozwój systemu dostępu przedsiębiorców do informacji i usług publicznych on-line.*
- Informacja nt. zamknięcia pomocy w ramach SPO-WKP.
- Przedstawienie wyników ewaluacji PARP dotyczącej oceny rezultatów działania 2.1 *Wzrost konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw poprzez doradztwo* i 2.3 *Wzrost konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw poprzez inwestycje* po 18 miesiącach od zakończenia realizacji projektów (wyniki po trzech rundach badania).
- Przedstawienie informacji na temat stanu wdrażania SPO-WKP.
- Przyjęcie *Sprawozdania okresowego z realizacji Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw za I półrocze 2008 r.*
- Przedstawienie wyników badania ewaluacyjnego *Wpływ realizacji SPO-WKP na poziom innowacyjności polskich przedsiębiorstw.*
- Przedstawienie informacji na temat stanu wdrażania SPO-WKP.
- Zatwierdzenie zmian do Uzupełnienia SPO-WKP.

- Przyjęcie uchwały w sprawie przedłużenia okresu kwalifikowalności wydatków w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, 2004-2006 do 30 czerwca 2009 r.
- Przedstawienie wyników badania ewaluacyjnego *Ocena rezultatów wsparcia parków przemysłowych, parków naukowo-technologicznych oraz inkubatorów technologicznych w ramach działania 1.3 Tworzenie korzystnych warunków dla rozwoju firm SPO-WKP.*

11. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2004–2006 (PO PT)

Komitet Monitorujący PO PT działa jako niezależne ciało doradczo-opiniodawcze dla Instytucji Zarządzającej – udziela rekomendacji w zakresie wszelkich dostosowań i zmian w kierunkach i sposobach wdrażania Programu.

Podstawa działania

Komitet Monitorujący PO PT działa na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz.U. Nr 116, poz. 1206 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 759) oraz Zarządzenia Nr 47 Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 6.10.2005 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2004–2006. Szczegółowe zasady dotyczące prac Komitetu określa Regulamin Komitetu, który został przyjęty w drodze uchwały przez Komitet.

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

Ze strony rządowej przedstawiciele: Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna 2004–2006, Jednostki Monitorująco-Kontrolnej Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Instytucji Płatniczej, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw rozwoju wsi;

Ze strony samorządowej przedstawiciele: konwentu marszałków, ogólnopolskich organizacji (Unii Metropolii Polskich, Związku Miast Polskich, Związku Gmin Wiejskich);

Przedstawiciele partnerów społecznych i gospodarczych:

- organizacji pozarządowych wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego;
- Sieć Wspierania Organizacji Pozarządowych – SPLOT (1 przedstawiciel),
- Fundacja Rozwoju Demokracji Lokalnej (1 przedstawiciel);
- środowiska naukowego (1 przedstawiciel wskazany przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego);
- organizacji pracowników i organizacji pracodawców wyłonionych na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080 z późn. zm.), po jednym przedstawicielu: Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych LEWIATAN, Konfederacji Pracodawców Polskich, Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Pomorskiej Izby Rzemieślniczej Małych i Średnich Przedsiębiorstw w Gdańsku, Forum Związków Zawodowych, Business Centre Club.

Zadania

- Zgłaszanie propozycji zmian w Programie Operacyjnym Pomoc Techniczna 2004–2006 oraz w Uzupełnieniu Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2004–2006;
- Opiniowanie i udzielanie rekomendacji dla Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna w sprawie zmian w Programie Operacyjnym Pomoc Techniczna 2004–2006 oraz Uzupełnieniu Programu;
- Akceptacja sprawozdań z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2004–2006.

Działalność w 2008 r.

Odbyły się 3 posiedzenia Komitetu Monitorującego:

- Przyjęcie Sprawozdania okresowego za II półrocze 2007 z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2004-2006.

- Głosowanie w trybie obiegowym i przyjęcie realokacji w Programie Operacyjnym Pomoc Techniczna 2004-2006.
- Przyjęcie Sprawozdania rocznego z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2004-2006 za rok 2007.
- przyjęcie Sprawozdania okresowego z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2004-2006 za I półrocze 2008 r.
- przyjęcie zmian w Uzupełnieniu Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2004-2006.

12. Komitet Sterujący Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2004–2006 (PO PT)

Podstawa działania

Komitet Sterujący POPT 2004–2006 działa na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz.U. Nr 116, poz. 1206) oraz Zarządzenia Nr 34 Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 5 lipca 2005 r.

Skład

W skład Komitetu wchodzi przedstawiciele:

- ze strony rządowej przedstawiciele: Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna 2004–2006 i Instytucji Zarządzającej Podstawami Wsparcia Wspólnoty, Jednostki Monitorująco-Kontrolnej Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- ze strony samorządowej po 1 przedstawicielu reprezentującym: Związek Miast Polskich, Związek Powiatów Polskich, Unię Miasteczek Polskich, Unię Metropolii Polskich, Związek Gmin Wiejskich, Związek Województw RP.
- przedstawiciele partnerów społecznych i gospodarczych, organizacji pozarządowych oraz przedstawiciele środowiska naukowego.

Zadania

Do szczegółowych zadań Komitetu należy:

- ocena wniosków o dofinansowanie,

- udział w głosowaniu nad przyznaniem rekomendacji dla poszczególnych wniosków o dofinansowanie,
- zgłaszanie wniosków dotyczących działalności Komitetu.

Działalność w 2008 r.

Odbyło się 1 posiedzenie Komitetu Sterującego Pomoc Techniczna oraz 16 posiedzeń w trybie obiegowym, na których omawiano i oceniano projekty do realizacji w ramach Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2004-2006, głosowano nad propozycjami zmian projektów i wniosków o dofinansowanie.

13. Komitet Monitorujący Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego (ZPORR)

Podstawy prawne

Komitet Monitorujący Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego (ZPORR), lata 2004–2006 został powołany na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz.U. Nr 116, poz. 1206) oraz na podstawie Zarządzenia nr 15 Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 26 lipca 2004 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego 2004–2006.

Skład

W skład Komitetu Monitorującego ZPORR wchodzi:

- 30 osób ze strony rządowej (w tym przedstawiciele Instytucji Płatniczej, Instytucji Zarządzającej Podstawami Wsparcia Wspólnoty, Jednostek Monitorująco-Kontrolnych Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Europejskiego Funduszu Społecznego, 7 ministrów właściwych ze względu na rodzaj działalności objętej programem oraz Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Statusu Kobiet i Mężczyzn, a także przedstawiciele 16 Wojewodów),
- 21 osób ze strony samorządowej (przedstawiciele 16 Marszałków Województw i 5 ogólnopolskich organizacji samorządu terytorialnego),
- 21 osób ze strony partnerów społecznych i gospodarczych (7 przedstawicieli pracodawców i pracobiorców, przedstawiciele środowisk academic-

kich, naukowo-technicznych, innowacyjnych, a także innych organizacji pozarządowych).

Zadania

- rozpatrywanie i zatwierdzanie kryteriów wyboru projektów dla każdego działania ZPORR,
- okresowy przegląd postępów osiągnięcia założonych celów wsparcia Funduszy Strukturalnych,
- badanie rezultatów wdrażania, a zwłaszcza postępu w osiągnięciu celów/wartości docelowych założonych dla każdego działania, jak i rezultatów ocen przeprowadzonych w czasie okresu programowania, zatwierdzanie Uzupelnienia ZPORR, włącznie ze wskaźnikami rzeczowymi i finansowymi, używanymi do monitorowania wsparcia, i dokonywanie ewentualnych zmian w jego treści, rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań okresowych, a przede wszystkim sprawozdań rocznych oraz sprawozdania końcowego z wdrażania ZPORR, przed ich przekazaniem Komisji Europejskiej,
- rozpatrywanie i zatwierdzanie wszelkich propozycji zmian w treści decyzji Komisji Europejskiej w sprawie wkładu funduszy odnośnie do ZPORR,
- proponowanie Instytucji Zarządzającej dostosowań do zmian wsparcia z Funduszy Strukturalnych umożliwiających osiągnięcie celów oraz poprawę systemu zarządzania pomocą, w tym zarządzania finansowego, zatwierdzanie propozycji własnych Instytucji Zarządzającej ZPORR odnośnie do poprawek w sposobie zarządzania i wdrażania pomocy, zatwierdzanie planu promocji ZPORR.

Działalność w 2008 r.

Odbyło się 5 posiedzeń Komitetu Monitorującego ZPORR:

- Przedstawiono aktualny stan wdrażania ZPORR.
- Przyjęto sprawozdanie z realizacji ZPORR za II połowę 2007 r.
- Przyjęto zmiany do Uzupelnienia Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego 2004-2006
- Zatwierdzono dokonanie w województwach realokacji środków pomiędzy działaniami Priorytetów I, II, i III w ramach ZPORR w celu usankcjonowania faktycznego zakontraktowania środków na poszczególnych działaniach.
- Przyjęto roczny raport z postępu wdrażania ZPORR za 2007 r.
- Omawiano poziom wdrażania ZPORR.

- Przyjęto sprawozdanie z realizacji ZPORR za I połowę 2008 r.
- Zatwierdzono realokację środków z Działania 1.6 do alokacji Priorytetu I województwa mazowieckiego.
- Zatwierdzono realokację środków z Priorytetu II ZPORR z województwa mazowieckiego do alokacji Priorytetu II innych województw.
- Dokonano zmiany regulaminu Komitetu Monitorującego Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego 2004-2006.
- Zatwierdzono dokonanie w województwach realokacji środków pomiędzy działaniami w ramach priorytetów ZPORR 2004-2006.
- Komitet Monitorujący Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego wyraził zgodę na wystąpienie Instytucji Zarządzającej ZPORR do Komisji Europejskiej z wnioskiem o wydłużenie do 30 czerwca 2009 r. okresu kwalifikowalności wydatków w ramach Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego 2004-2006, w związku obecnym kryzysem finansowym oraz jego wpływem na sytuację społeczno-gospodarczą i rynek pracy.
- Omawiano stan wdrażania ZPORR w poszczególnych województwach.

14. Komitet Monitorujący Strategię Wykorzystania Funduszu Spójności

Fundusz Spójności jako instrument polityki strukturalnej, lecz nie zaliczany do funduszy strukturalnych, powstał na mocy Traktatu z Maastricht o utworzeniu Unii Europejskiej z 1991 r. Zakres działania Funduszu Spójności obejmuje pomoc o zasięgu krajowym, a nie regionalnym jak to ma miejsce w przypadku funduszy strukturalnych. Głównym celem Funduszu Spójności jest wzmocnienie spójności społecznej i gospodarczej Wspólnoty poprzez finansowanie projektów tworzących spójną całość w zakresie ochrony środowiska i infrastruktury transportowej. Zasady funkcjonowania Funduszu Spójności określone są rozporządzeniem Rady nr 1164/94/WE, którego przepisy zostały znowelizowane przez rozporządzenie nr 1264/1999 i nr 1265/1999 z czerwca 1999 r.

Funkcję Instytucji Zarządzającej, odpowiedzialnej za ogólną koordynację oraz zarządzanie Funduszem Spójności, pełni Minister Rozwoju Regionalnego.

Podstawa działania

Komitet Monitorujący został powołany na podstawie art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz.U. Nr 116, poz. 1206) oraz Zarządzenia Nr 19 Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 11 sierpnia 2004 roku w sprawie komitetu Monitorującego strategię wykorzystania Funduszu Spójności.

Skład

W skład Komitetu wchodzi przedstawiciele: ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego, ministra właściwego ds. finansów publicznych, ministra właściwego ds. środowiska, ministra właściwego ds. transportu, Komisji Europejskiej, Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej; wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej, przedstawiciele podmiotów odpowiedzialnych za realizację projektów współfinansowanych ze środków pochodzących z Funduszu Spójności, przedstawiciele beneficjentów, Europejskiego Banku Inwestycyjnego lub innych międzynarodowych instytucji finansowych współfinansujących dany projekt oraz w charakterze obserwatorów przedstawiciele pozarządowych organizacji ekologicznych, Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, przedstawiciel Stowarzyszenia Beneficjentów Funduszy Pomocowych oraz przedstawiciel Sejmowej Komisji Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych.

Zadania

Do zadań Komitetu Monitorującego strategię wykorzystania Funduszu Spójności należy:

- monitorowanie realizacji projektów współfinansowanych ze środków pochodzących z Funduszu Spójności, w odniesieniu do postępów ich realizacji na podstawie rzeczowych i finansowych wskaźników, w tym opiniowanie półrocznych oraz rocznych raportów monitorujących z realizacji projektów;
- ocena rezultatów wdrażania projektów współfinansowanych ze środków Funduszu Spójności, w tym ocena zgodności realizowanego projektu z politykami Wspólnoty Europejskiej w szczególności polityką ochrony środowiska;
- proponowanie działań wymaganych do osiągnięcia celów określonych dla projektów współfinansowanych ze środków Funduszu Spójności;

- opiniowanie wniosków dotyczących zmian w zakresie wielkości oraz warunków przyznanej pomocy;
- informowanie mediów o postępie w realizacji projektów współfinansowanych ze środków Funduszu Spójności.

Działalność w 2008 r.

Komitet Monitorujący strategię wykorzystania Funduszu Spójności systematycznie monitoruje stan realizacji projektów współfinansowanych ze środków pochodzących z Funduszu Spójności jak również proponuje działania wymagane do osiągnięcia celów określonych dla projektów. Odbyły się 2 posiedzenia Komitetu Monitorującego.

Tempo absorpcji środków FS, zwłaszcza w sektorze środowiska uległo przyspieszeniu. Większość projektów wykazujących przekroczenia kosztów kwalifikowanych pozyskała już źródła ich finansowania. Podjęto decyzję o wykorzystaniu odsetek zgromadzonych na rachunku Instytucji Płatniczej dla Funduszu Spójności.

Większość projektów zostanie zakończona w roku 2010 lub 2011.

15. Komitet Monitorujący Inicjatywy Wspólnotowej EQUAL dla Polski 2004–2006 (PIW EQUAL)

Komitet Monitorujący Program Inicjatywy Wspólnotowej EQUAL jest odpowiedzialny za nadzorowanie wdrażania Programu EQUAL w Polsce i ze względu na duże zaangażowanie członków w jego prace odgrywa on ważną rolę w procesie wdrażania programu.

Podstawa działania

Komitet Monitorujący PIW EQUAL działa na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz.U. Nr 116, poz. 1206 z późn. zm.) Jego skład określa Zarządzenie nr 48 Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 7 października 2005 r., które zastąpiło Zarządzenie nr 10 Ministra Gospodarki i Pracy z 16 sierpnia 2004 r.

Skład

- ze strony rządowej przedstawiciele: Instytucji Zarządzającej Podstawami Wsparcia Wspólnoty, Instytucji Zarządzającej programem operacyjnym

Program Inicjatywy Wspólnotowej EQUAL Instytucji Płatniczej, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego oraz ministrów właściwych ze względu na rodzaj działalności objętej programem;

- ze strony samorządowej przedstawiciele: konwentu marszałków oraz ogólnopolskich organizacji samorządowych;
- przedstawiciele partnerów społecznych i gospodarczych: organizacji pracowników i organizacji pracodawców wyłonionych na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego, organizacji pozarządowych – wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego oraz środowiska naukowego – wskazanego przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego.

Zadania

- rozpatruje i zatwierdza kryteria wyboru projektów w ramach każdego działania;
- rozpatruje i zatwierdza uzupełnienie programu oraz propozycje jego zmian;
- okresowo bada postęp w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w programie i uzupełnieniu programu;
- bada rezultaty realizacji programu, w tym osiągnięcie celów programu wyznaczonych dla poszczególnych działań;
- rozpatruje i zatwierdza, przygotowane przez instytucję zarządzającą programem, sprawozdania okresowe, roczne oraz sprawozdanie końcowe, o których mowa w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz.U. Nr 116, poz. 1206 z późn. zm.)
- rozpatruje i zatwierdza zmiany w programie;
- zgłasza instytucji zarządzającej programem propozycje zmian w ramach programu;
- rozpatruje i zatwierdza plan działań promocyjnych w ramach programu oraz proponuje jego zmiany.

Działalność w 2008 r.

Odbyły się 3 posiedzenia Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Program Inicjatywy Wspólnotowej EQUAL, na lata 2004–2006, w tym dwa spotkania wspólne z Komitetem Monitorującym SPO RZL.

- Podsumowano realizację SPO RZL oraz PIW EQUAL oraz przyjęto sprawozdania z realizacji obu programów za rok 2007.
- Szkolenie na temat zasady gender mainstreaming.
- Zatwierdzono sprawozdania z realizacji SPO RZL oraz PIW EQUAL w I półroczu 2008.
- Przyjęto rekomendacje z badań ewaluacyjnych PIW EQUAL.
- Zatwierdzono zmiany w niektórych wnioskach PIW EQUAL.
- Przyjęto Plan Działań informacyjno-komunikacyjnych PIW EQUAL na drugą połowę 2008 roku.
- Komitet Monitorujący PIW EQUAL przyjął zmiany we wnioskach o dofinansowanie działań z pomocy technicznej oraz budżetach KSW na rok 2008.
- Przedstawiono informację o stanie wdrażania rekomendacji zawartych w drugim raporcie cząstkowym z badania pt. ” Ewaluacja bieżąca Po PIW EQUAL dla Polski 2004-2006”.

16. Komitet Monitorujący dla Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego

Podstawa działania

Komitet Monitorujący dla Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego funkcjonuje na podstawie Zarządzenia Prezesa Rady Ministrów nr 22 z dnia 24 lutego 2005 r., zgodnie z którym Komitet jest organem pomocniczym Rady Ministrów. Celem działania Komitetu jest monitoring efektywności wykorzystania środków finansowych pochodzących z projektów wdrażanych w ramach obu mechanizmów finansowych.

Skład

- przewodniczący Komitetu – minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego
- wiceprzewodniczący – minister właściwy do spraw wewnętrznych, dyrektorzy właściwych komórek organizacyjnych, wyznaczeni przez:
 - ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
 - ministra właściwego do spraw integracji europejskiej,

- ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego,
- ministra właściwego do spraw nauki,
- ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania,
- ministra właściwego do spraw sprawiedliwości,
- ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego,
- ministra właściwego do spraw środowiska,
- ministra właściwego do spraw transportu,
- ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego,
- ministra właściwego do spraw zagranicznych,
- ministra właściwego do spraw zdrowia,
- przedstawicieli partnerów społecznych i gospodarczych: siedmiu przedstawicieli organizacji pracodawców i pracowników – wyznaczonych przez Trójstronną Komisję do Spraw Społeczno-Gospodarczych, sześciu przedstawicieli organizacji pozarządowych – wyznaczonych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego, trzech przedstawicieli środowisk naukowych – wyznaczonych przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego;
- przedstawicieli strony samorządowej: po dwóch ze Związku Gmin Wiejskich, Związku Miast Polskich, Związku Powiatów Polskich, Związku Województw RP, Unii Miasteczek Polskich, Unii Metropolii Polskich, jednego przedstawiciela Forum Polskich Regionów Granicznych, trzech przedstawicieli Konwentu Marszałków.

Zadania

Komitet ma na celu zapewnienie efektywności wykorzystania środków finansowych oraz monitorowanie realizacji projektów wdrażanych w ramach Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego, zwanych dalej mechanizmami finansowymi".

- Dokonywanie oceny efektywności i skuteczności wykorzystania środków finansowych dostępnych w ramach obu Mechanizmów Finansowych.
- Okresowe badanie przebiegu prac realizowanych w ramach przedsięwzięć objętych Mechanizmami Finansowymi.
- Zatwierdzanie okresowych sprawozdań z realizacji programu.
- Opiniowanie i rekomendowanie propozycji zmian zgłoszonych przez Krajowy Punkt Kontaktowy lub członków Komitetu, w tym propozycji przesunięć środków finansowych pomiędzy priorytetami.

Działalność w 2008 r.

Odbyły się 3 posiedzenia KM:

- Omówienie i przyjęcie „Sprawozdania rocznego z wdrażania Mechanizmu Finansowego EOG w Polsce” za okres styczeń – grudzień 2007 r.
- Omówienie i przyjęcie „Sprawozdania rocznego z wdrażania Norweskiego Mechanizmu Finansowego w Polsce” za okres styczeń – grudzień 2007 r.
- Omówienie i zatwierdzenie propozycji realokacji środków finansowych w ramach Mechanizmów Finansowych.
- Omówienie aktualnych informacji na temat Mechanizmu Finansowego EOG oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego.
- Omówienie aktualnego stanu wdrażania i monitorowania projektów z I i II naboru wniosków w ramach Mechanizmu Finansowego EOG oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego.
- Podsumowanie informacji dotyczących III naboru wniosków w ramach Mechanizmów Finansowych.
- Omówienie i zatwierdzenie propozycji realokacji środków finansowych w ramach Mechanizmów Finansowych.
- Omówienie aktualnego stanu wdrażania i monitorowania projektów z I i II naboru wniosków w ramach Mechanizmu Finansowego EOG oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego a także bieżące informacje na temat oceny projektów z III naboru.
- Omówienie i zatwierdzenie propozycji realokacji środków finansowych w ramach Mechanizmów Finansowych.

17. Zespół-Komitet Sterujący dla priorytetu „*Polityka regionalna i działania transgraniczne*” Norweskiego Mechanizmu Finansowego

Podstawa działania

Zespół-Komitet jest organem pomocniczym ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego w sprawach dotyczących realizacji priorytetu „Polityka regionalna i działania transgraniczne” Norweskiego Mechanizmu Finansowego.

Powołany Zarządzeniem nr 38 Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 31 sierpnia 2005 r. sporządzone na podstawie art. 7 ust. 4 pkt 5 z dn. 8 sierpnia

1996 r. o Radzie Ministrów (Dz.U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 i Nr 80, poz. 717 oraz z 2004 r. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703).

Skład

- Przewodniczący Zespołu-Komitetu – Zastępca Dyrektora departamentu pełniącego funkcje Instytucji Pośredniczącej dla Priorytetu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego,
- 6 przedstawicieli strony rządowej, reprezentujących instytucje zarządzające i wdrażających programy funduszy strukturalnych ze względu na rodzaj działalności objętej obszarem priorytetowym oraz przedstawiciele ministrów ze względu na rodzaj działalności objętej obszarem priorytetowym,
- 7 przedstawicieli partnerów społecznych i gospodarczych,
- 7 przedstawicieli organizacji reprezentujących stronę samorządową.
- oraz w charakterze obserwatorów przedstawiciele KPK, Instytucji Płatniczej, BMF, innych podmiotów niż ww, których obecność może być istotna dla efektywnego wdrażania pomocy dostępnej w ramach Norweskiego Mechanizmu Finansowego.

Zadania

- Ocena wniosków projektowych przewidzianych do realizacji w ramach Priorytetu pod kątem ich spójności z celem Priorytetu, typami kwalifikujących się projektów oraz szczegółowymi kryteriami wyboru projektów.
- Opiniowanie i rekomendowanie Krajowemu Punktowi Kontaktowemu wyboru projektów do wsparcia środkami Norweskiego Mechanizmu Finansowego.

Działalność w 2008 r.

Odbyło się 1 posiedzenie (oraz jedna uchwała w trybie obiegowym), którego celem był wybór projektów rekomendowanych do wsparcia ze środków Norweskiego Mechanizmu Finansowego w ramach III naboru oraz utworzenie ich listy rankingowej – 18 projektów rekomendowanych oraz 2 skierowane do dodatkowej oceny przez ekspertów zewnętrznych.

18. Komitet Monitorujący dla Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy (SPPW)

Podstawa działania

Zarządzenie nr 4 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 7 maja 2008 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego dla Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy.

Skład

Przedstawiciele: Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Ministerstwa Środowiska, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Infrastruktury, Konfederacji Pracodawców Polskich, NSZZ Solidarność”, Ogólnopolskiej Federacji Organizacji Pozarządowych oraz Urzędów Marszałkowskich Województwa Małopolskiego, Województwa Podkarpackiego, Województwa Świętokrzyskiego i Województwa Lubelskiego.

Zadania

Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- akceptowanie kryteriów oceny projektów w ramach Programu Współpracy;
- dokonywanie przeglądu procesu wyboru projektów w ramach Programu Współpracy;
- okresowe badanie postępu w realizacji Programu Współpracy i osiągnięcia przez niego założonych celów;
- sprawdzanie i opiniowanie raportów rocznych z wdrażania Programu Współpracy przygotowywanych przez Krajową Instytucję Koordynującą, zwaną dalej „KIK”;
- zapewnienie efektywności i skuteczności wykorzystania środków finansowych dostępnych w ramach Programu.

Działalność w 2008 r.

Prace Komitetu Monitorującego odbywały się na posiedzeniach – 3 spotkania oraz w trybie obiegowym:

- Wyjaśnienie celu i zadań Komitetu Monitorującego oraz zasad SPPW.
- Przyjęcie Regulaminu KM.

- Informacja o stanie wdrażania SPPW oraz dyskusowanie i akceptacja kryteriów oceny dla 2 obszarów tematycznych: *inicjatywy na rzecz rozwoju regionalnego oraz środki ochrony granic.*
- Przedstawienie informacji o stanie zaawansowania prac w ramach SPPW, dyskusja i akceptacja kryteriów oceny dla priorytetu w ramach priorytetu: *Infrastruktura i środowisko.*
- Akceptacja kryteriów oceny merytorycznej dla obszaru tematycznego *Poprawa środowiska biznesowego i dostępu do kapitału dla małych i średnich przedsiębiorstw- projekt indywidualny dot. funduszy venture capital.*
- Akceptacja kryteriów oceny merytorycznej dla obszaru tematycznego *Poprawa środowiska biznesowego i dostępu do kapitału dla małych i średnich przedsiębiorstw- projekt indywidualny dot. budowy zdolności instytucjonalnych i prawnych w zakresie sprawozdawczości finansowej i audytu.*

19. Komitet Koordynacyjny Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007–2013

Podstawa działania

Zarządzenie Nr 6 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 11 kwietnia 2007 r. na podstawie art. 7 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz.U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199, z późn. zm. 1) w związku z art. 23a i art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548 z późn. zm. 2).

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

Przewodniczący Komitetu – minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego;

ze strony rządowej: – po jednym przedstawicielu:

- Instytucji Zarządzającej: Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko; Programem Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka; Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki; Programem Operacyjnym Rozwój Polski Wschodniej; Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna; Programami Operacyjnymi Europejskiej Współpracy Terytorialnej,

- ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego,
- instytucji koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007–2013,
- instytucji koordynującej regionalne programy operacyjne,
- Krajowej Jednostki Oceny,
- Instytucji Certyfikującej,
- w zakresie zarządzania Mechanizmem Finansowym Europejskiego Obszaru Gospodarczego, Norweskim Mechanizmem Finansowym i Szwajcarskim Mechanizmem Finansowym,
- ministrów właściwych – pełniących zadania instytucji pośredniczących; ministra właściwego do spraw gospodarki – pełniącego zadania instytucji koordynującej proces lizboński w Polsce; ministra właściwego do spraw rolnictwa i rozwoju wsi – odpowiedzialnego za realizowanie zadań Wspólnej Polityki Rolnej w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich; ministra właściwego do spraw rybołówstwa – odpowiedzialnego za realizowanie zadań Wspólnej Polityki Rybackiej w ramach Programu Operacyjnego Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013; ministra właściwego do spraw finansów publicznych; instytucji audytowej,
- Prezesa Rady Ministrów,
- Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;

ze strony samorządowej:

- po jednym przedstawicielu z każdego województwa, delegowanym na zaproszenie ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, przez Instytucję Zarządzającą Regionalnym Programem Operacyjnym,
- Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, działającą na podstawie ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 90, poz. 759) spośród przedstawicieli każdej ogólnopolskiej organizacji samorządu terytorialnego reprezentującej w Komisji stronę samorządową;

ze strony partnerów społeczno-gospodarczych:

- operacyjnych z odpowiednimi politykami Wspólnoty, po jednym przedstawicielu z każdej organizacji pracowników i z każdej organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich

komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 180, z późn. zm. 3),

- pięciu przedstawicieli organizacji pozarządowych wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego, w tym co najmniej jeden przedstawiciel organizacji ekologicznych oraz jeden przedstawiciel kościołów i związków wyznaniowych,
- po jednym przedstawicielu środowiska akademicko-naukowego delegowanym przez: Radę Główną Szkolnictwa Wyższego; Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich; Polską Akademię Nauk; Radę Główną Jednostek Badawczo-Rozwojowych.

W posiedzeniach Komitetu, na zaproszenie przewodniczącego, mogą uczestniczyć, w charakterze obserwatorów, bez prawa głosu, przedstawiciele Komisji Europejskiej; Europejskiego Banku Inwestycyjnego; Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego; ministrów właściwych, odpowiedzialnych za realizację w okresie 2007–2013 strategii sektorowych w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz.U. Nr 227, poz. 1658); wojewodów.

Jeśli zakres omawianych spraw tego wymaga w obradach Komitetu, na pisemne zaproszenie Przewodniczącego lub na wniosek członków Komitetu, mogą uczestniczyć w charakterze doradczym, bez prawa głosu, eksperci oraz przedstawiciele innych instytucji, grup społecznych i zawodowych.

Zadania

- monitorowanie realizacji Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia na lata 2007–2013 oraz poszczególnych programów operacyjnych na podstawie raportów i sprawozdań monitorujących,
- monitorowanie spójności realizowanych polityk w zakresie polityki konkurencyjności, Wspólnej Polityki Rolnej i Wspólnej Polityki Rybackiej z polityką spójności oraz innymi politykami rozwojowymi,
- przedstawianie wniosków i rekomendacji wynikających z corocznych informacji na temat zgodności działań realizowanych w ramach programów operacyjnych z odpowiednimi politykami Wspólnoty,

- formułowanie opinii i rekomendacji na temat przebiegu wdrażania polityk horyzontalnych w celu zapewnienia spójnej realizacji polityki rozwoju,
- zapewnienie zgodności programów operacyjnych ze Strategią Rozwoju Kraju 2007–2015,
- monitorowanie poziomu wydatków ponoszonych w ramach realizacji polityki spójności, służących realizacji Strategii Lizbońskiej,
- opiniowanie propozycji modyfikacji systemu realizacji Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia na lata 2007–2013 i jego usprawnień, wynikających z analiz, raportów i informacji,
- opiniowanie działań naprawczych dotyczących problemów z realizacją programów operacyjnych,
- opiniowanie i zatwierdzanie propozycji przesunięcia środków pomiędzy programami operacyjnymi,
- opiniowanie i zatwierdzenie raportu z realizacji programów operacyjnych na potrzeby podziału środków krajowej rezerwy wykonania,
- wydawanie opinii na temat zgodności działań realizowanych w ramach krajowych programów operacyjnych z działaniami realizowanymi w ramach regionalnych programów operacyjnych,
- monitorowanie spójności realizowanych działań w ramach programów operacyjnych celu Konwergencja z działaniami realizowanymi w ramach celu Europejska współpraca terytorialna,
- monitorowanie spójności realizowanych działań w ramach programów operacyjnych celu Konwergencja i celu Europejska współpraca terytorialna z innymi działaniami strukturalnymi,
- monitorowanie spójności realizowanych działań w ramach programów operacyjnych celu Konwergencja i celu Europejska współpraca terytorialna z działaniami realizowanymi ze środków Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Instrumentu Finansowego,
- zapewnienie prawidłowości funkcjonowania systemów zarządzania i kontroli dla poszczególnych programów operacyjnych,
- monitorowanie stosowania zasady równości szans oraz zasady zrównoważonego rozwoju w ramach programów operacyjnych.

Działalność w 2008 r.

Odbyły się 2 posiedzenia Komitetu Koordynacyjnego Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007–2013:

- Przyjęto Linie Demarkacyjną pomiędzy Programami Operacyjnymi Polityki Spójności, Wspólnej Polityki Rolnej i Wspólnej Polityki Rybackiej.
- Powołano Grupę roboczą ds. społeczeństwa informacyjnego oraz Grupę roboczą ds. informacji, promocji i szkoleń.
- Powołano Grupę roboczą ds. polityki regionalnej oraz Grupę roboczą ds. koordynacji i komplementarności.

20. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013 (PO KL)

W celu usprawnienia realizacji programów operacyjnych – jeszcze przed wydaniem decyzji o zatwierdzeniu ich przez Komisję Europejską – powoływano Prekomitety Monitorujące.

Podstawa działania

Komitet Monitorujący PO KL działa na podstawie art. 36 ust. 2 *ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju* (Dz.U. z 2006 r. Nr 227, poz. 1658 z późn. zm.). Jego skład i zadania określa Zarządzenie nr 24 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 24 października 2007 r.

Skład

ze strony rządowej:

- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki,
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia,
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako instytucji do spraw koordynacji strategicznej,
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako instytucji koordynującej 16 Regionalnych Programów Operacyjnych,
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki – jako instytucji koordynującej proces lizboński w Polsce,
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako

Instytucji Certyfikującej, przedstawiciel Prezesa Rady Ministrów, przedstawiciel ministra właściwego do spraw zdrowia, przedstawiciel Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, przedstawiciel ministra właściwego do spraw pracy, ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra właściwego do spraw administracji publicznej;

ze strony samorządowej:

- po jednym przedstawicielu każdej Instytucji Pośredniczącej komponentu regionalnego Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki,
- przedstawiciel ogólnopolskich organizacji samorządu terytorialnego wyłoniony na podstawie *ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej* (Dz.U. Nr 90, poz. 759),
- przedstawiciel Konwentu Marszałków Województw RP;

ze strony partnerów społecznych i gospodarczych:

- po jednym przedstawicielu każdej organizacji pracowników i organizacji pracodawców, wyłonionych na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.) (Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Konfederacji Pracodawców Polskich, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Związku Rzemiosła Polskiego, Business Centre Club-ZP),
- pięciu przedstawicieli organizacji pozarządowych w rozumieniu *ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie* (Dz.U. Nr 96, poz. 873 z późn. zm.), wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego,
- ze strony środowiska akademicko-naukowego przedstawiciel wskazany przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego, przedstawiciel wskazany przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich.

W posiedzeniach Komitetu mogą uczestniczyć w charakterze obserwatorów bez prawa do głosowania przedstawiciel kontroli skarbowej, przedstawiciel Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, przedstawiciel Instytucji Audytowej, przedstawiciel Krajowej Jednostki Oceny, przedstawiciel Pełnomocnika Rządu do spraw Osób Niepełnosprawnych w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej, przedstawiciel ministra właściwego do spraw pracy i zabezpieczenia społecznego,

po jednym przedstawicielu pozostałych ogólnopolskich organizacji samorządu terytorialnego.

W pracach Komitetu może uczestniczyć również przedstawiciel Komisji Europejskiej z głosem doradczym – z inicjatywy własnej przedstawiciela Komisji Europejskiej lub na wniosek przewodniczącego Komitetu.

Zadania

- Rozpatrywanie i zatwierdzanie kryteriów wyboru projektów w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013 oraz zatwierdzanie ewentualnych zmian tych kryteriów.
- Okresowe badanie postępu w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w Programie Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013, na podstawie dokumentów przedkładanych przez Instytucję Zarządzającą Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013.
- Analizowanie rezultatów realizacji Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013, w szczególności osiągnięcia celów wyznaczonych dla każdego priorytetu oraz wyników ocen (ewaluacji) związanych z monitorowaniem realizacji Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013, w szczególności w przypadku, gdy monitoring wykazuje znaczące odstępstwa od początkowo określonych celów lub gdy zgłoszone są propozycje zmian w Programie Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013.
- Analizowanie i zatwierdzanie rocznych i końcowych raportów z wdrażania Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013.
- Zapoznawanie się z rocznymi raportami z kontroli Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013 oraz z komentarzami Komisji Europejskiej do tych raportów.
- Przedkładanie Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013 propozycji zmian lub analiz Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013, ułatwiających realizację celów funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności, określonych w Rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylającym Rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 lub służących usprawnieniu zarządzania Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013, w tym zarządzania finansowego.

- Analizowanie i zatwierdzanie wszelkich propozycji zmian treści decyzji Komisji Europejskiej w sprawie wkładu Europejskiego Funduszu Społecznego.
- Dodatkowe zadania wynikające ze specyfiki Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013:
 - o nadzorowanie zgodności realizowanego wsparcia z polityką równych szans,
 - o analizowanie i zatwierdzanie zakresu tematów dla projektów innowacyjnych,
 - o rekomendowanie Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013 przyjęcia rocznych Planów działania dla Priorytetów I–V Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013,
 - o rekomendowanie Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013 przyjęcia Planów Działania 2007–2008 dla Priorytetów VI–IX Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013,
 - o powoływanie tematycznych grup roboczych,
 - o powołanie i nadzorowanie funkcjonowania 16 Podkomitetów Monitorujących Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013.
- Inne zadania.

Działalność w 2008 roku

Odbyły się 3 posiedzenia Komitetu Monitorującego PO KL:

- prezentacja oraz zatwierdzenie sprawozdania za rok 2007 z realizacji PO KL;
- prezentacja i zatwierdzenie zmian ogólnych i szczegółowych kryteriów wyboru projektów oraz zatwierdzenie kryteriów wyboru projektów indywidualnych;
- prezentacja i zatwierdzenie kryteriów wyboru projektów dla Pomocy Technicznej PO KL;
- prezentacja i zatwierdzenie Planu Komunikacji PO KL;
- szkolenie na temat realizacji zasady gender mainstreaming;
- prezentacja i zatwierdzenie tematów dla projektów innowacyjnych oraz zatwierdzenie ogólnych kryteriów wyboru projektów innowacyjnych; prezentacja wyników badania „Ocena systemu wdrażania rekomendacji przez instytucje zaangażowane w realizację SPO RZL i PIW EQUAL” i postępu we wdrażaniu rekomendacji;

- prezentacja wyników badania „Analiza procesu opracowywania i zatwierdzania Planów Działania w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki” i przyjęcie rekomendacji;
- prezentacja wyników badania "Ewaluacja działań na rzecz systemu kształcenia i szkolenia w ramach EFS" i przyjęcie rekomendacji;
- prezentacja wyników i przyjęcie rekomendacji wpływających z badania pn.: "Ewaluacja działań podejmowanych na rzecz wsparcia systemu instytucjonalnego rynku pracy i pomocy społecznej w ramach EFS";
- prezentacja wyników badania "Ocena stopnia rozwoju społeczeństwa informacyjnego w ramach SPO RZL";
- "Ocena działań informacyjnych i promocyjnych prowadzonych w ramach EFS oraz SPO RZL" - prezentacja wyników badania oraz tabeli rekomendacji;
- przedstawienie informacji nt. aktualnego stanu wdrażania PO KL;
- "Badanie projektów pilotażowych PO KL" - prezentacja wyników badania;
- Szkolenie nt. systemu wskaźników monitorowania PO KL;
- wizyta w projekcie realizowanym w ramach Priorytetu VI PO KL pt. "Klucz do pracy – rozwój kluczowych kompetencji osób młodych” w Dęblinie;
- prezentacja nt. monitorowania postępów we wdrażaniu rekomendacji dla badania "Ewaluacja działań podejmowanych na rzecz systemu kształcenia i szkolenia w ramach EFS"; Szkolenie nt. "Bazy wiedzy"
- prezentacja projektu "W stronę polskiego modelu gospodarki społecznej - budujemy nowy Lisków" realizowanego w ramach PIW EQUAL;
- aktualny stan wdrażania komponentu regionalnego PO KL;
- zatwierdzenie kryteriów oceny projektów na podstawie Planów działania 2009 komponentu regionalnego PO KL ;
- prezentacja i dyskusja nt. wyników badania ewaluacyjnego nt. projektów pilotażowych PO KL ;
- prezentacja i dyskusja nt. rekomendacji dot. projektów innowacyjnych PO KL wynikających z badania ewaluacyjnego PIW EQUAL oraz przyjęcie tabeli rekomendacji.

20.1. Grupy robocze powołane w ramach Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013

W ramach Komitetu Monitorującego PO KL działa 6 grup roboczych:

- Grupa robocza ds. horyzontalnych
- Grupa robocza ds. komponentu regionalnego
- Grupa robocza ds. zatrudnienia i integracji społecznej
- Grupa robocza ds. adaptacyjności i transferu wiedzy
- Grupa robocza ds. edukacji
- Grupa robocza ds. dobrego rządzenia

Zadania

Główne zadania grup roboczych wspólne dla wszystkich grup roboczych:

- gromadzenie, wymiana oraz analizowanie informacji na temat wdrażania PO KL,
- okresowe badanie postępu i osiągnięcia celów PO KL, w szczególności analizowanie wyzwań i zagrożeń dla realizacji PO KL,
- ocena adekwatności realizowanych działań w ramach PO KL, w odniesieniu do aktualnej i prognozowanej sytuacji społeczno-gospodarczej,
- przedkładanie Komitetowi Monitorującemu PO KL lub bezpośrednio Instytucji Zarządzającej PO KL lub Instytucjom Pośredniczącym PO KL rekomendacji dot. zmian kryteriów wyboru projektów, zmian w uszczegółowieniu programu lub zmian w programie, służących usprawnieniu realizacji programu,
- wypracowywanie wspólnych rekomendacji, standardów i procedur oraz formułowanie wniosków i zaleceń dotyczących systemu wdrażania PO KL.

Zadania szczegółowe, realizowane w zależności od obszaru tematycznego danej grupy:

1. Celem działania Grupy roboczej ds. horyzontalnych jest monitorowanie procesu wdrażania na poziomie regionalnym i centralnym następujących zagadnień horyzontalnych: innowacyjność, współpraca ponadnarodowa, partnerstwo, gender-mainstreaming. Ponadto dodatkowym zadaniem Grupy roboczej ds. horyzontalnych będzie analizowanie, proponowanie i rekomendowanie Komitetowi Monitorującemu PO KL propozycji tematów dla projektów innowacyjnych.

2. Celem działania Grupy roboczej ds. Komponentu Regionalnego PO KL jest monitorowanie procesu wdrażania poszczególnych Priorytetów komponentu regionalnego PO KL w województwach w celu zapewnienia spójności ich wdrażania na poziomie krajowym. Grupa robocza będzie koncentrowała się szczególnie na zagadnieniach dotyczących zrównoważonego rozwoju województw w zakresie rozwoju regionalnych rynków pracy, podniesienia poziomu wykształcenia i kwalifikacji mieszkańców oraz wsparcia przedsiębiorstw w dostosowaniu się do potrzeb regionalnych strategii rozwoju.
3. Celem działania Grupy Roboczej ds. Zatrudnienia i Integracji Społecznej jest zapewnienie koordynacji i spójności realizacji działań, dotyczących wsparcia dla osób bezrobotnych, biernych zawodowo oraz zagrożonych wykluczeniem społecznym podejmowanych na poziomie regionalnym i centralnym (działania systemowe).
4. Celem działania Grupy Roboczej ds. Adaptacyjności i Transferu Wiedzy jest zapewnienie koordynacji i spójności realizacji działań systemowych, realizowanych centralnie, związanych ze wsparciem dla rozwoju potencjału adaptacyjnego przedsiębiorstw oraz ich kadr, z działaniami w tym zakresie wdrażanymi na poziomie regionalnym.
5. Celem działania Grupy Roboczej ds. Edukacji jest zapewnienie koordynacji i spójności realizacji działań służących podnoszeniu jakości edukacji oraz poziomu wykształcenia społeczeństwa, podejmowanych na poziomie centralnym z podobnymi działaniami realizowanymi na poziomie regionalnym.
6. Celem działania Grupy Roboczej ds. Dobrego Rządzenia jest monitorowanie procesu wsparcia dla budowy zdolności instytucjonalnej polskiej administracji oraz wdrażania na poziomie krajowym standardów dobrego rządzenia, zgodnych ze standardami i wytycznymi Unii Europejskiej, ze szczególnym uwzględnieniem założeń Programu Reformy Regulacji. Grupa Robocza będzie również monitorowała działania służące rozwojowi potencjału organizacji pozarządowych oraz organizacji pracodawców i pracowników jako podmiotów istotnych z punktu widzenia efektywnej realizacji zasad dobrego rządzenia.

Działalność w 2008 r.

W 2008 roku odbyło się łącznie 21 spotkań grup roboczych:

- Grupa robocza ds. horyzontalnych – 7 posiedzeń,
- Grupa robocza ds. komponentu regionalnego PO KL – 2 posiedzenia,
- Grupa robocza ds. zatrudnienia i integracji społecznej – 3 posiedzenia,
- Grupa robocza ds. adaptacyjności i transferu wiedzy – 3 posiedzenia,
- Grupa robocza ds. edukacji i szkolnictwa wyższego – 2 posiedzenia,
- Grupa robocza ds. dobrego rządzenia – 5 posiedzeń.

21. 16 Podkomitetów Monitorujących Program Operacyjny Kapitał Ludzki (Jeden Podkomitet w każdym województwie)

Podstawa działania

Podkomitety Monitorujące zostały powołane dla każdego województwa kolejnymi uchwałami Pre-komitetu Monitorującego w dniu 31 lipca 2007 r. Decyzja Pre-komitetu została zatwierdzona w dniu 26 października 2007 r., przez Komitet Monitorujący. Podkomitety działają zgodnie z § 10 Regulaminu Komitetu Monitorującego.

Skład

- Co najmniej 6 przedstawicieli strony samorządowej.
- 3 przedstawicieli strony rządowej.
- Ze strony partnerów społecznych i gospodarczych:
 - do 7 przedstawicieli organizacji pracowników i organizacji pracodawców reprezentujących ich interesy w regionie (w tym co najmniej dwóch przedstawicieli organizacji pracowników,
 - i dwóch przedstawicieli organizacji pracodawców),
 - 3 przedstawicieli organizacji pozarządowych z terenu danego województwa,
 - 1 przedstawicieli środowiska akademicko-naukowego z terenu danego województwa,
 - 1 przedstawiciel Regionalnych Ośrodków EFS z terenu danego województwa).

Zadania

- rozpatrywanie i rekomendowanie Komitetowi Monitorującemu PO KL szczegółowych kryteriów wyboru projektów w ramach priorytetu oraz ewentualnych zmian tych kryteriów,
- okresowe kontrolowanie postępu w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w ramach priorytetów, na podstawie dokumentów przedkładanych przez Instytucję Pośredniczącą PO KL,
- analizowanie rezultatów realizacji priorytetów oraz wyników ocen (ewaluacji) związanych z monitorowaniem realizacji priorytetów, w szczególności w przypadku, gdy monitoring wykazuje znaczące odstępstwa od początkowo określonych celów lub gdy zgłoszone są propozycje zmian w ramach priorytetu,
- analizowanie okresowych sprawozdań z wdrażania priorytetów,
- przedkładanie Instytucji Pośredniczącej PO KL, Instytucji Zarządzającej PO KL lub Komitetowi Monitorującemu PO KL (w zakresie ich kompetencji) analiz lub propozycji zmian priorytetów ułatwiających realizację celów funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności określonych w Rozporządzeniu Rady nr 1083/2006, dotyczącym tych funduszy lub służącym usprawnieniu zarządzania programem, w tym zarządzania finansowego,
- zapewnienie koordynacji oraz komplementarności procesu wdrażania priorytetów,
- PO KL na terenie danego województwa z działaniami realizowanymi w ramach innych programów współfinansowanych z funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności Unii Europejskiej oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich,
- rekomendowanie rocznych Planów działania przygotowanych przez Instytucję Pośredniczącą PO KL komponentu regionalnego,
- uwzględnianie na poziomie danego województwa rekomendacji Komitetu Monitorującego PO KL dotyczących wdrażania PO KL.

22. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2007–2013 (PO IiŚ)

Podstawa działania

Komitet Monitorujący Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2007-2013 został ustanowiony Zarządzeniem Ministra Rozwoju Regionalnego Nr 28 z dnia 28 grudnia 2007 r. Podstawę prawną powołania oraz zakresu zadań Komitetu Monitorującego regulują: przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności i uchylającego Rozporządzenie (WE) nr 1260/1999, przepisy Ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007-2013 zaakceptowane przez Radę Ministrów w dniu 29 listopada 2006 r. i zatwierdzone decyzją Komisji Europejskiej z dnia 7 maja 2007 r.

Skład

W pracach Komitetu na prawach członków uczestniczą przedstawiciele instytucji rządowych i samorządowych oraz reprezentanci organizacji pracowników i pracodawców (trzech przedstawicieli organizacji pracowników i organizacji pracodawców reprezentowanych w porozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno – Gospodarczych wojewódzkich komisjach dialogu społecznego), pięciu przedstawicieli organizacji pozarządowych, jeden przedstawiciel środowiska akademicko-naukowego.

Ponadto, w posiedzeniach Komitetu biorą udział obserwatorzy reprezentujący m.in. instytucje zarządzające regionalnymi programami operacyjnymi (zarządy województw), instytucje wdrażające POIiŚ, wojewodowie, organizacje samorządowe, partnerzy społeczni i gospodarczy.

Zadania

- rozpatrywanie i zatwierdzenie kryteriów wyboru projektów (oraz zmian do kryteriów);
- analiza i zatwierdzanie rocznych sprawozdań (oraz końcowego sprawozdania) z realizacji POIiŚ;
- przegląd postępów w zakresie osiągnięcia celów określonych w Programie, na podstawie dokumentów przedkładanych przez IZ POIiŚ;

- analizowanie wyników wdrażania POIiŚ, w szczególności osiągnięcia celów wyznaczonych dla każdego priorytetu oraz wyników ocen związanych z monitorowaniem realizacji POIiŚ;
- analiza rocznych sprawozdań audytowych POIiŚ oraz uwag Komisji Europejskiej do tych sprawozdań;
- występowanie do Instytucji Zarządzającej POIiŚ z wnioskiem o przedstawienie niezbędnych materiałów w zakresie POIiŚ ułatwiających realizację celów EFRR i FS lub służącym usprawnieniu zarządzania POIiŚ, w tym zarządzania finansowego;
- analizowanie i zatwierdzanie wniosków o zmianę treści decyzji Komisji Europejskiej w sprawie wkładu funduszy

Działalność w 2008 roku

Odbyły się 4 posiedzenia Komitetu Monitorującego oraz jedno w formie obiegowej, na których między innymi:

- Przedstawiciele Instytucji Pośredniczących zaprezentowali propozycje kryteriów wyboru projektów do priorytetów programu.
- Zatwierdzono Regulamin pracy Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2007-2013, wspólne kryteria formalne wyboru projektów POIiŚ oraz wspólne kryteria merytoryczne II stopnia wyboru projektów POIiŚ, kryteria formalne i merytoryczne wyboru projektów w ramach Pomocy Technicznej POIiŚ.
- Przyjęto harmonogram prac nad kryteriami wyboru projektów POIiŚ.
- Przyjęto kryteria wyboru projektów.
- Zaprezentowano i przyjęto Sprawozdanie roczne z wdrażania Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2007-2013 za 2007 rok.
- Prezentacja i dyskusja na temat projektu Planu Komunikacji Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2007-2013.
- Zaprezentowano i przyjęto propozycje poprawek do horyzontalnych kryteriów merytorycznych II stopnia wyboru projektów oraz propozycje poprawek do kryteriów wyboru projektów w ramach priorytetów: I, II, III, V, VI, VII, VIII, IX, XII i XIII.

23. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka 2007–2013 (PO IG)

Podstawa działania

Komitet Monitorujący PO IG został powołany na podstawie art. 36 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz.U. z 2006 r. Nr 227, poz.1658 oraz z 2007 r. Nr 140, poz. 984) oraz Zarządzenia nr 26 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 30 października 2007 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego PO IG.

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

ze strony rządowej:

- Przewodniczący Komitetu – minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego lub jego przedstawiciel,
- 8 przedstawicieli ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, reprezentujących komórki organizacyjne w urzędzie obsługującym ministra, realizujące zadania (Instytucji do spraw koordynacji strategicznej, Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka, Instytucji Certyfikującej, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Rozwój Polski Wschodniej oraz Instytucji Koordynującej Regionalne Programy Operacyjne Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna,
- po 1 przedstawicielu ministra właściwego do spraw informatyzacji, pełniącego rolę Instytucji Pośredniczącej, ministra właściwego do spraw nauki, pełniącego rolę Instytucji Pośredniczącej, ministra właściwego do spraw gospodarki, pełniącego rolę Instytucji Pośredniczącej, ministra właściwego do spraw gospodarki pełniącego rolę koordynatora procesu lizbońskiego w Polsce, ministra właściwego do spraw turystyki, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw rodziny w zakresie prowadzenia polityki równych szans, ministra właściwego do spraw rozwoju wsi w zakresie polityki spójności, ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie polityki zrównoważonego rozwoju, Prezesa Rady Ministrów;

ze strony samorządowej, po 1 przedstawicielu:

- Unii Metropolii Polskich,
- Związku Miast Polskich,
- Związku Województw Rzeczypospolitej Polskiej jako reprezentantów Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- Konwentu Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej;

ze strony partnerów społecznych i gospodarczych, po 1 przedstawicielu:

- organizacji pracowników i organizacji pracodawców ze strony Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych, działającej na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm. 1) (Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Konfederacji Pracodawców Polskich, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Związku Rzemiosła Polskiego, Business Centre Club-ZP,
- organizacji pozarządowej prowadzącej działalność w zakresie wspomagania rozwoju gospodarczego, w tym rozwoju przedsiębiorczości, wspierania innowacyjności, oddziaływania na naukę oraz technikę, który został rekomendowany przez Radę Działalności Pożytku Publicznego,
- środowisk: akademickiego, naukowego oraz naukowo-technicznego, wskazanym przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego, Polską Akademię Nauk, Radę Główną Jednostek Badawczo-Rozwojowych.

W pracach Komitetu może uczestniczyć z własnej inicjatywy lub na zaproszenie Przewodniczącego przedstawiciel Komisji Europejskiej z głosem doradczym.

W posiedzeniach Komitetu mogą uczestniczyć w charakterze obserwatora, bez prawa głosu i bez prawa do głosowania, przedstawiciele 2 organizacji pozarządowych prowadzących działalność w zakresie wspierania równości kobiet i mężczyzn oraz ochrony środowiska – rekomendowanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego, Instytucji Zarządzających Regionalnymi Programami Operacyjnymi, Unii Miasteczek Polskich, Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej, Związku Powiatów Polskich, wojewodów, podmiotów pełniących rolę Instytucji Wdrażających/Instytucji Pośredniczących II stopnia, Sekretarza Stanu w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej, Instytucji

Audytowej, Krajowej Jednostki Oceny, kontroli skarbowej, Najwyższej Izby Kontroli, Krajowej Izby Gospodarczej, Związku Banków Polskich, Europejskiego Banku Inwestycyjnego, Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego oraz – na zaproszenie Przewodniczącego, inne osoby, w tym m.in. eksperci, a także przedstawiciele innych instytucji, grup społecznych i zawodowych.

Zadania

Komitet Monitorujący zapewnia skuteczność i jakość realizacji Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka 2007–2013, w tym celu w szczególności:

- analizuje i zatwierdza kryteria wyboru finansowanych projektów w terminie sześciu miesięcy od dnia zatwierdzenia Programu przez Komisję Europejską, jak również wszelkie zmiany tych kryteriów zgodnie z potrzebami programowania,
- dokonuje okresowego przeglądu postępów na drodze do osiągnięcia celów Programu, w oparciu o dokumenty przedkładane przez Instytucję Zarządzającą,
- analizuje wyniki wdrażania, zwłaszcza postępy w osiąganiu celów określonych dla każdej osi priorytetowej oraz oceny, o której mowa w art. 48 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210 z 31.07.2006 r.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1083/2006”,
- analizuje i zatwierdza sprawozdania okresowe, roczne i końcowe z realizacji Programu,
- zapoznaje się z informacjami przekazywanymi zgodnie z art. 65 lit. e rozporządzenia 1083/2006,
- może występować do Instytucji Zarządzającej z wnioskiem o przeprowadzenie przeglądów lub analiz Programu, mogących przyczynić się do osiągnięcia celów polityki spójności lub do usprawnienia jego zarządzania, w tym zarządzania finansowego,
- analizuje i zatwierdza wszelkie wnioski o zmianę treści decyzji Komisji Europejskiej w sprawie wkładu funduszy,
- może realizować inne zadania wynikające ze specyfiki Programu oraz odnośnych przepisów krajowych.

Działalność w 2008 r.

Odbyły się 4 posiedzenia Komitetu Monitorującego:

- Zatwierdzenie kryteriów wyboru finansowanych operacji w zakresie 6 osi priorytetowej, a także zmian do kryteriów wyboru projektów dla działania 5.4 *Zarządzanie własnością intelektualną* Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka.
- Powołanie Grupy roboczej do spraw ewaluacji Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka.
- Przyjęcie propozycji zmian w Regulaminie pracy Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka – uwzględnienie refundacji kosztów dojazdów dla obserwatorów.
- Przedstawienie harmonogramu uruchamiania działań w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka oraz stanu przygotowania dokumentów niezbędnych do uruchomienia Programu.
- Przedstawienie *Planu komunikacji Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, 2007-2013*.
- Prezentacja stanu realizacji Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka.
- Przyjęcie Sprawozdania rocznego z wdrażania Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka w 2007 r.
- Zatwierdzenie zmian do kryteriów wyboru projektów w ramach 4 osi priorytetowej Inwestycje w innowacyjne przedsięwzięcia.
- Przyjęcie Planu komunikacji Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka.
- Przedstawienie informacji nt. przebiegu audytu zgodności.
- Przedstawienie informacji na temat stanu wdrażania Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka.
- Przyjęcie *Sprawozdania okresowego z wdrażania Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka* za I półrocze 2008 r.
- Zatwierdzenie zmian do kryteriów wyboru projektów.
- przedstawienie wyników ekspertyzy Realizacja projektów informatycznych przez administrację publiczną na podstawie doświadczeń wynikających z wdrażania działania 1.5 SPO WKP.
- Przedstawienie informacji na temat stanu wdrażania Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka.
- Zatwierdzenie zmian do kryteriów wyboru projektów.

- Przedstawienie informacji na temat wyników prac Grupy ds. Przedsiębiorców Zespołu do spraw uproszczeń systemu wdrażania funduszy Unii Europejskiej.

23.1. Grupa robocza ds. ewaluacji KM PO IG

Podstawa działania

Grupa działa na podstawie Uchwały nr 8 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka, 2007-2013 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie powołania Grupy roboczej do spraw ewaluacji Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, 2007-2013,

Skład

Podmioty, których przedstawiciele uczestniczą w ramach prac Komitetu Monitorującego PO IG, wskazują członków Grupy.

W pracach Grupy roboczej mogą brać udział, bez prawa głosu przy podejmowaniu decyzji, eksperci oraz przedstawiciele innych instytucji zaangażowanych w realizację PO IG zaproszeni przez Przewodniczącego.

Zadania

- bada przyjęty system ewaluacji PO IG oraz podstawowe zasady ewaluacji, zapoznaje się z zagadnieniami dotyczącymi wyboru wykonawców ewaluacji oraz podstawowymi kryteriami i metodami ewaluacyjnymi,
- zapoznaje się z tematami badań ewaluacyjnych na poziomie PO IG, których realizacja jest planowana przez Instytucję Zarządzającą PO IG,
- przedkłada Komitetowi raport zawierający rekomendacje w zakresie systemu ewaluacji PO IG.

Działalność w 2008 roku

Odbyły się 2 spotkania grupy roboczej;

- Informacja na temat systemu ewaluacji Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia.
- Wprowadzenie do ewaluacji programów o charakterze społeczno-gospodarczym.
- Informacja na temat planów IZ PO IG w zakresie ewaluacji na 2008 r.

- Prezentacja wyników badania ewaluacyjnego *Ocena trafności doboru kryteriów wyboru projektów dla PO IG*.
- Prezentacja Planu Ewaluacji PO IG na 2009 r.

24. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2007–2013 (PO PT)

Podstawa działania

Komitet Monitorujący PO PT 2007-2013 jako niezależne ciało doradczo-opiniodawcze dla Instytucji Zarządzającej działa na podstawie Zarządzenia Nr 18 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 25.09.2007 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2007–2013 (na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz.U. Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 140, poz. 984).

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

- 1) Przewodniczący Komitetu – właściwy Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego;
- 2) ze strony rządowej, po jednym przedstawicielu:
 - a) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna 2007–2013,
 - b) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia,
 - c) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji do spraw koordynacji strategicznej,
 - d) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej Regionalne Programy Operacyjne,
 - e) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Certyfikującej,
 - f) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko,
 - g) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka,

- h) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki,
 - i) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Rozwój Polski Wschodniej,
 - j) ministra właściwego do spraw gospodarki – jako Instytucji koordynującej proces lizboński w Polsce,
 - k) ministra właściwego do spraw finansów publicznych – jako jednostki odpowiedzialnej za otrzymywanie i przekazywanie płatności,
 - l) ministra właściwego do spraw finansów publicznych – jako operatora Krajowego Systemu Informatycznego,
 - m) Prezesa Rady Ministrów;
- 3) ze strony samorządowej:
- a) dwóch przedstawicieli Konwentu Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) czterech przedstawicieli ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego wyznaczonych przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego działającą na podstawie ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 90, poz. 759),
- 4) ze strony partnerów społeczno-gospodarczych:
- a) trzech przedstawicieli organizacji pracowników i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.),
 - b) dwóch przedstawicieli organizacji pozarządowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.)) wyznaczonych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego,
 - c) przedstawiciel środowiska akademicko-naukowego wyznaczony przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego.

W posiedzeniach Komitetu mogą uczestniczyć, w charakterze obserwatorów, bez prawa głosu: przedstawiciel Instytucji Audytowej, przedstawiciel Krajowej Jednostki Oceny, przedstawiciel kontroli skarbowej,

przedstawiciel Najwyższej Izby Kontroli, przedstawiciel Związku Banków Polskich, przedstawiciel Krajowej Izby Gospodarczej, przedstawiciele ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego, innych niż te, których przedstawiciele zostali wyznaczeni do prac w Komitecie na podstawie ust. 1 pkt 3 lit. b, przedstawiciele organizacji pracowników i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, innych niż te, których przedstawiciele zostali wyznaczeni do prac w Komitecie na podstawie ust. 1 pkt 4 lit. a, inne osoby, na zaproszenie Przewodniczącego.

W pracach Komitetu mogą uczestniczyć z głosem doradczym:

- 1) przedstawiciel Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI);
 - 2) przedstawiciel Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EFI);
- przedstawiciel Komisji Europejskiej (KE).

Zadania

Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- rozpatrywanie i zatwierdzanie, na podstawie propozycji przedstawionych przez Instytucję Zarządzającą POPT 2007–2013, kryteriów wyboru projektów w ramach Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 oraz zatwierdzanie ewentualnych zmian tych kryteriów,
- okresowe badanie postępu w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów określonych w Programie Operacyjnym Pomoc Techniczna 2007–2013 na podstawie dokumentów przedkładanych przez Instytucję Zarządzającą POPT 2007–2013,
- analizowanie rezultatów realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013, w szczególności osiągnięcia celów wyznaczonych dla każdego priorytetu oraz wyników ocen (ewaluacji) związanych z monitorowaniem realizacji Programu, w szczególności w przypadku, gdy monitoring wykazuje znaczące odstępstwa od początkowo określonych celów lub gdy zgłoszone są propozycje zmian w Programie,
- analizowanie oraz zatwierdzanie rocznych i końcowych raportów z wdrażania Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013,
- przedkładanie Instytucji Zarządzającej POPT 2007–2013 propozycji zmian lub analiz Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013, ułatwiających realizację celów funduszy strukturalnych określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r.

ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. UE L 210 z 31.7.2006 r.), służących usprawnieniu zarządzania Programem, w tym zarządzania finansowego,

- analizowanie i zatwierdzanie, zgłoszonych przez Instytucję Zarządzającą POPT 2007–2013, propozycji zmian do treści decyzji Komisji Europejskiej nr K (2007) 3693 z dnia 25 lipca 2007 r. w sprawie przyjęcia w ramach pomocy wspólnotowej programu operacyjnego Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego Pomoc Techniczna objętego celem „konwergencja” w Polsce, w zakresie wkładu funduszy,
- zapoznawanie się z rocznymi raportami z kontroli Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 oraz z komentarzami Komisji Europejskiej do tych raportów.

Działalność w 2008 roku

Odbyły się 2 posiedzenia:

- Przyjęcie sprawozdania rocznego z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007-2013 za rok 2007.
- Przyjęcie zmian w Kryteriach wyboru operacji współfinansowanych ze środków Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007-2013.
- Przyjęcie Planu komunikacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007-2013.
- Przyjęcie sprawozdania okresowego z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007-2013 za I półrocze 2008 r.
- Przyjęcie zmian w Programie Operacyjnym Pomoc Techniczna 2007-2013.

25. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013 (PO RPW)

Podstawa działania

Komitet Monitorujący Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013 został powołany zarządzeniem nr 27 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 13 listopada 2007 r. Szczegółowe zasady dotyczące prac Komitetu określa

Regulamin, który został przyjęty w drodze uchwałą Komitetu nr 1/2007 z dnia 15 listopada 2007 r. ze zmianami z 28 października 2008 r. (uchwała nr 8/2008).

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

ze strony rządowej:

- Przewodniczący Komitetu – minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego, działający jako Instytucja Zarządzająca Programem Operacyjnym Rozwój Polski Wschodniej lub jego przedstawiciel.
- dziesięciu przedstawicieli ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, reprezentujących komórki organizacyjne w urzędzie go obsługującym, realizujące zadania w zakresie pełnienia przez niego funkcji (Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Rozwój Polski Wschodniej pełniący jednocześnie funkcję zastępcy przewodniczącego, Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia, Instytucji do spraw koordynacji strategicznej, Instytucji Koordynującej 16 Regionalnych Programów Operacyjnych, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna, instytucji odpowiedzialnej za realizację w Polsce programów Europejskiej Współpracy Terytorialnej oraz Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa, Instytucji Certyfikującej).
- po jednym przedstawicielu ministrów właściwych ze względu na rodzaj działalności objętej Programem Operacyjnym Rozwój Polski Wschodniej (ministra właściwego do spraw środowiska, ministra właściwego do spraw transportu, ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra właściwego do spraw nauki, ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, ministra właściwego do spraw informatyzacji, ministra właściwego do spraw turystyki).
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki, jako instytucji koordynującej proces lizboński w Polsce.
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
- przedstawiciel Komitetu Stałego Rady Ministrów.
- przedstawiciel Instytucji Pośredniczącej w ramach Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej – Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości;

ze strony samorządowej:

- pięciu przedstawicieli Konwentu Marszałków Województw RP reprezentujących województwa, w których będzie realizowany Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej (warmińsko-mazurskie, podlaskie, lubelskie, podkarpackie oraz świętokrzyskie),
- trzech przedstawicieli ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego wyłonionych na podstawie ustawy z dnia 6 maja 2005 r. *o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej* (Unii Metropolii Polskich, Związku Powiatów Polskich; Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej),

ze strony partnerów społecznych i gospodarczych:

- po jednym przedstawicielu organizacji pracowników i organowej i pracodawców wyłonionych na podstawie *ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego* (Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Konfederacji Pracodawców Polskich, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewialan, Związku Rzemiosła Polskiego. Business Centre Club Związek Pracodawców,
- czterech przedstawicieli organizacji pozarządowych w rozumieniu *ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności organizacji pożytku publicznego i wolontariacie* (Dz.U. Nr 96, poz. 873 z późn. zm.*) – rekomendowanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego,
- ze strony środowiska akademicko-naukowego po jednym przedstawicielu wskazanym przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego, Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich.

W posiedzeniach Komitetu mogą uczestniczyć, w charakterze obserwatorów, bez prawa głosu i bez prawa do głosowania:

- po jednym przedstawicielu instytucji zarządzających regionalnymi programami operacyjnymi dla województw, w których jest realizowany PO RPO;
- wojewodowie lub ich przedstawiciele, z województw, w których realizowany jest PO RPW;
- przedstawiciel Instytucji Audytowej,

- przedstawiciel Krajowej Jednostki Oceny,
- przedstawiciel kontroli skarbowej,
- przedstawiciel Prezesa Najwyższej Izby Kontroli,
- przedstawiciel Związku Województw Rzeczypospolitej Polskiej,
- przedstawiciel Związku Miast Polskich,
- przedstawiciel Unii Miasteczek Polskich,
- inne osoby i przedstawiciele innych instytucji, grup społecznych i zawodowych – na zaproszenie Przewodniczącego.

W posiedzeniach Komitetu może uczestniczyć – z inicjatywy własnej lub na wniosek Komitetu – z głosem doradczym (przedstawiciel Komisji Europejskiej, przedstawiciel Europejskiego Banku Inwestycyjnego, przedstawiciel Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego).

Zadania

- Rozpatrywanie i zatwierdzanie kryteriów wyboru projektów do współfinansowania w ramach Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej oraz zatwierdzanie wszelkich zmian tych kryteriów zgodnie z potrzebami programowania.
- Okresowe badanie postępu w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w ramach Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej na podstawie dokumentów przedkładanych przez Instytucję Zarządzającą.
- Analizowanie rezultatów realizacji Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej, w szczególności osiągnięcia celów wyznaczonych dla każdego priorytetu oraz wyników ocen (ewaluacji) związanych z monitorowaniem realizacji Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej, w szczególności, w przypadku gdy monitoring wykazuje znaczące odstępstwa od początkowo określonych celów lub gdy zgłoszono zmiany do Programu.
- Analizowanie i zatwierdzanie rocznych i końcowych raportów z wdrażania Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej.
- Zapoznanie się z rocznymi raportami z kontroli programu oraz komentarzami Komisji Europejskiej do raportów rocznych i końcowych.
- Przedkładanie Instytucji Zarządzającej propozycji zmian lub analiz Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej ułatwiających realizację celów Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju

Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999, lub służącym usprawnieniu zarządzania Programem Operacyjnym Rozwój Polski Wschodniej, w tym zarządzania finansowego.

- Analizowanie i zatwierdzanie wszelkich wniosków o zmianę treści decyzji Komisji Europejskiej w sprawie wkładu funduszy.
- Realizacja innych niż wymienione zadań wskazanych przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, niezbędnych do prawidłowej realizacji Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej.

Działalność w 2008 r.

Odbyły się 3 posiedzenia Komitetu Monitorującego PO RPW, podczas których:

- Przyjęto szczegółowe kryteria wyboru projektów w ramach PO RPW.
- Przedstawiono szczegółowy opis osi priorytetowych PO RPW.
- Przedstawiono informację na temat procedury składania i oceny wniosków dokonywanej przez IP.
- Przyjęto „Sprawozdanie roczne z realizacji PO RPW za rok 2007”.
- Przyjęto szczegółowe kryteria wyboru projektów w ramach PO RPW.
- Przyjęto „Plan komunikacji PO RPW”.
- Przedstawiono raport – Rozwój struktur klastrów w Polsce.
- Przyjęto zmianę regulaminu pracy KM PO RPW (zmiana nazwy departamentu).
- Przedstawiono „Sprawozdanie okresowe z realizacji PO RPW za I półrocze 2008”.
- Przedstawiono sposoby oceny projektów PO RPW – „checklisty”.
- Przedstawiono praktyczną rolę KM w procesie ewaluacji oraz model wdrażania rekomendacji.
- Przedstawiono wyniki badania ewaluacyjnego „Ocena systemu kryteriów wyboru projektów w ramach PO RPW”.
- Przedstawiono sposób wdrażania rekomendacji z badania ewaluacyjnego.
- Komitet przyjął w trybie obiegowym Kryteria rankingowe wyboru projektów dla Działania I.2 *wsparcie powstawania i dokapitalizowanie instrumentów inżynierii finansowej PO RPW*.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

26. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny – Rybołówstwo i Przetwórstwo Ryb 2004–2006

Podstawa działania

Na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju Zarządzenie nr 25 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 czerwca 2004 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Sektorowy Program Operacyjny „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004–2006”.

Skład

Przedstawiciele: Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Ministerstwa Środowiska, Ministerstwa Transportu i Budownictwa, Ministerstwa Finansów, jednostki monitorująco-kontrolnej FIWR, konwentu marszałków, pięciu przedstawicieli ogólnopolskich organizacji samorządowych, sześciu przedstawicieli partnerów społeczno-gospodarczych.

Zadania

- Rozpatruje i zatwierdza kryteria wyboru projektów w ramach każdego działania.
- Rozpatruje i zatwierdza uzupełnienie programu oraz propozycje jego zmian.
- Okresowo bada postęp w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w programie i uzupełnieniu programu.
- Bada rezultaty realizacji programu, w tym osiągnięcie celów programu wyznaczonych dla poszczególnych działań.
- Rozpatruje i zatwierdza przygotowane przez instytucję zarządzającą programem sprawozdania okresowe, roczne oraz sprawozdanie końcowe.
- Rozpatruje i zatwierdza zmiany w programie.
- Zgłasza instytucji zarządzającej programem propozycję zmian w ramach programu.

- Rozpatruje i zatwierdza plan działań promocyjnych w ramach programu oraz proponuje jego zmiany.

Działalność w 2008 r.

Odbyły się 4 posiedzenia:

- Przedstawienie stanu realizacji Programu.
- Zatwierdzenie propozycji realokacji środków w ramach Priorytetu III SPO RYBY 2004-2006.
- Zatwierdzenie zmian SPO RYBY 2004-2006.
- Zatwierdzenie zmian Uzupełnienia SPO RYBY 2004-2006.
- Informacja o działaniach promocyjnych w ramach Programu.
- Zwiedzanie inwestycji zrealizowanych przy pomocy środków SPO RYBY 2004-2006 (inwestycje Polinord, PPIUH Szkuher”, Gminy Miasta Sopot, Nord Capital).
- Zwiedzanie inwestycji zrealizowanych przy pomocy środków SPO RYBY 2004-2006. (powiat oświęcimski, powiat suski).
- Przedstawienie informacji dotyczących PO RYBY 2007-2013;
- Przedstawienie wyników audytu wykorzystania środków z Priorytetu V przeprowadzonego przez instytucję zewnętrzną.
- Przedstawienie analizy dotyczącej wpływu zawieszenia połowów na ilość i tempo składania wniosków na modernizację jednostek rybackich.
- Informacja o wynikach spotkania instytucji zaangażowanych w realizację Programu dotyczącego przeprowadzenia symulacji salda końcowego.

W trakcie posiedzeń Komitet przyjął następujące uchwały:

- Uchwała Nr 1/2008 z dnia 4 marca 2008 r. w sprawie zmiany alokacji środków finansowych w ramach priorytetu Sektorowego Programu Operacyjnego „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004-2006”.
- Uchwała Nr 2/2008 z dnia 4 marca 2008 r. w sprawie zmiany Sektorowego Programu Operacyjnego „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004-2006”.
- Uchwała Nr 3/2008 z dnia 4 marca 2008 r. w sprawie zmiany Uzupełnienia Sektorowego Programu Operacyjnego „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004-2006” .
- Uchwała Nr 4/2008 z dnia 26 maja 2008 r. w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania okresowego z realizacji Sektorowego Programu Operacyjnego „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004-2006”.

- Uchwała Nr 5/2008 z dnia 17 września 2008 r. w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania okresowego z realizacji Sektorowego Programu Operacyjnego „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004-2006”.
- Uchwała Nr 6/2008 z dnia 17 września 2008 r. w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania okresowego z realizacji Sektorowego Programu Operacyjnego „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004-2006”.
- Uchwała Nr 7/2008 z dnia 17 września 2008 r. w sprawie zmiany alokacji środków finansowych w ramach priorytetu I oraz IV Sektorowego Programu Operacyjnego „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004-2006”.
- Uchwała Nr 8/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie przedłużenia okresu kwalifikowalności wydatków w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004-2006” do 30 czerwca 2009 r.

27. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich

Podstawa działania

Zarządzenie Nr 26 MRiRW z dnia 15 lipca 2004 roku w sprawie powołania Komitetu Monitorującego SPO „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich”.

Zarządzenie Nr 35 MRiRW z dnia 29.10.2004 r. oraz Zarządzenie Nr 10 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 marca 2005 r. zmieniające Zarządzenie w sprawie powołania Komitetu Monitorującego SPO „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich”.

Zarządzenie Nr 10 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 marca 2005 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Sektorowy Program Operacyjny „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich”.

Zarządzenie Nr 23 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 4 grudnia 2006 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Sektorowy Program Operacyjny „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich”.

Skład

Przedstawiciele: Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, ministra właściwego ds. środowiska, ministra właściwego ds. gospodarki, ministra właściwego do spraw pracy, ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, przedstawiciel ministra właściwego do spraw rynków rolnych, UKIE, przedstawiciel Instytucji Płatniczej, przedstawiciel Jednostki Monitorująco-Kontrolnej Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej sekcja Orientacji, konwentu marszałków, Związku Powiatów Polskich, Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej, Związku Województw Rzeczypospolitej Polskiej, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Związku Miast Polskich, przedstawiciel Unii Miasteczek Polskich, Krajowej Rady Izb Rolniczych, NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Konfederacji Pracodawców Polskich, Związku Rzemiosła Polskiego, Business Centre Club – Związku Pracodawców, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, organizacji pozarządowych, środowiska naukowego jak również przedstawiciele ARiMR, Fundacji Programów Pomocowych dla Rolnictwa, Komisji Europejskiej.

Zadania

Komitet:

- rozpatruje i zatwierdza kryteria wyboru projektów w ramach każdego działania,
- rozpatruje i akceptuje uzupełnienie programu oraz propozycje jego zmian,
- okresowo bada postęp w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w programie i uzupełnieniu programu,
- bada rezultaty realizacji programu, w tym osiągnięcie celów programu wyznaczonych dla poszczególnych działań,
- rozpatruje i zatwierdza przygotowane przez instytucję zarządzającą programem sprawozdania okresowe, sprawozdania roczne i sprawozdania końcowe,
- rozpatruje i zatwierdza plan działań promocyjnych w ramach programu oraz proponuje jego zmiany,
- rozpatruje i zatwierdza zmiany w programie,
- zgłasza instytucji zarządzającej programem propozycje zmian w ramach programu.

Działalność w 2008 roku

Odbyły się 3 posiedzenia Komitetu Monitorującego SPO „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich”:

- Uchwała Nr 38 w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania rocznego z realizacji Sektorowego Programu Operacyjnego „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich”
- Uchwała Nr 39 w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania okresowego z realizacji Sektorowego Programu Operacyjnego „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004-2006” obejmującego I półrocze 2008 roku.
- Uchwała Nr 40 w sprawie realokacji środków w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004-2006” w celu efektywnego wykorzystania powstałych oszczędności oraz pokrycia nadkontraktacji w działaniach 1.1 „Inwestycji w gospodarstwach rolnych „ i 2.3 „Odnowa wsi oraz zachowanie i ochrona dziedzictwa kulturowego”.

28. Komitet Sterujący Sektorowym Programem Operacyjnym Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich

Podstawa działania

Zarządzenie Nr 31 MRiRW z dnia 23 sierpnia 2004 roku w sprawie powołania Komitetu Sterującego Sektorowym Programem Operacyjnym „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich”.

Skład:

Przedstawiciele: Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, ministra właściwego ds. gospodarki, ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego, ministra właściwego ds. pracy, ministra właściwego ds. środowiska, ministra właściwego ds. kultury, ministra właściwego ds. rozwoju wsi, Związku Powiatów Polskich, Związku Gmin Wiejskich RP, Związku Województw RP, Unii Miasteczek Polskich, związków zawodowych, społeczno-zawodowych organizacji rolników i samorządu zawodowego rolników, partnerów społecznych Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, organizacji pozarządowych, przedstawiciel Jednostki Monitorująco-Kontrolnej Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej sekcja

Orientacji, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Fundacji Programów Pomocowych dla Rolnictwa.

Zadania

Do zadań Komitetu Sterującego należy w szczególności:

- 1) uczestniczenie w procedurze oceny projektów w ramach następujących działań:
 - Szkolenia,
 - Wsparcie doradztwa rolniczego,
 - Pilotażowy Program Leader +,
 - Pomoc techniczna;
- 2) rekomendowanie instytucji zarządzającej projektów lub list projektów do realizacji w ramach działań:
 - Szkolenia,
 - Wsparcie doradztwa rolniczego,
 - Pilotażowy Program Leader +,
 - Pomoc techniczna,
 - Poprawa przetwórstwa i marketingu artykułów rolnych;
- 3) opiniowanie zasad podziału środków pomiędzy województwa w ramach wybranych działań Sektorowego Programu Operacyjnego.

Działalność w 2008 r.

Odbyły się 2 posiedzenia:

- Uchwała Nr 69/2008 Komitetu Sterującego Sektorowym Programem Operacyjnym „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich” w sprawie rekomendacji listy projektów do realizacji w ramach Priorytetu „Pomoc techniczna” SPO „Restrukturyzacja...”.
- Uchwała Nr 67/2008 Komitetu Sterującego Sektorowym Programem Operacyjnym „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich” w sprawie rekomendacji listy projektów do realizacji w ramach Priorytetu „Pomoc techniczna” SPO „Restrukturyzacja...”;
- Uchwała Nr 68/2008 Komitetu Sterującego Sektorowym Programem Operacyjnym „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich” w sprawie określenia priorytetów na lata 2007- 2008 dla Pomocy technicznej w ramach IV tury składania wniosków.

28.1. Grupa Robocza Komitetu Sterującego Sektorowym Programem Operacyjnym – Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich – w ramach Priorytetu „Pomoc Techniczna”

Podstawa działania

Uchwała nr 10/2005 Komitetu Sterującego SPO „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich” z dnia 18 lutego 2005 r. w sprawie powołania Grupy Roboczej, dokonującej wyboru projektów do realizacji w ramach Priorytetu „Pomoc Techniczna”.

Skład

Przedstawiciele ministra ds. rozwoju regionalnego, samorządu terytorialnego oraz partnerów społeczno-gospodarczych.

Zadania

Grupa Robocza na podstawie priorytetów Pomocy technicznej, określonych przez Komitet Sterujący SPO, dokonuje oceny projektów i ewentualnie zmienia kwotę środków finansowych zgłoszonych we wnioskach o dofinansowanie realizacji projektu, biorąc pod uwagę wielkość środków dostępnych na dany rok na realizację zadań z zakresu „Pomocy technicznej”.

Działalność w 2008 r.

Grupa Robocza odbyła 2 posiedzenia, na których:

- Przeanalizowano propozycję zagospodarowania oszczędności powstałych w ramach SPO.
- Podjęto decyzję o odstąpieniu od konieczności sporządzenia ekspertyzy dot. Wniosku ARiMR *Rozbudowa Oprogramowania Funduszy Strukturalnych (OFSA)*.
- Dokonano analizy wniosków złożonych w ramach IV tury naboru wniosków z PT SPO *Restrukturyzacja...* w działaniu 3.1.
- Zarekomendowano KS SPO *Restrukturyzacja...* wnioski na łączną kwotę 5 263 921 zł.

29. Zespół-Komitet do Spraw Monitorowania Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2004–2006

Podstawy prawne

Zarządzenie Nr 6 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 marca 2004 r. w sprawie powołania Zespołu – Komitetu do Spraw Monitorowania Programów na Rzecz Rozwoju Rolnictwa i Obszarów Wiejskich,

Skład

W skład Zespołu-Komitetu do Spraw Monitorowania Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2004–2006 wchodzi przedstawiciele:

- Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministra Finansów, Ministra Środowiska, Ministra Rozwoju Regionalnego, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej,
- przedstawiciel rządowej administracji terenowej,
- przedstawiciel samorządu wojewódzkiego, samorządu powiatowego, samorządu gminnego,
- Krajowej Rady Izb Rolniczych, Krajowej Rady Gospodarki Wodnej, Rady Ochrony Przyrody, Rady Leśnictwa,
- Związku Producentów Eksporterów i Importerów Mięsa – przedstawiciel organizacji przedsiębiorców działających w zakresie przetwórstwa rolno-spożywczego,
- Krajowego Związku Rewizyjnego Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych – przedstawiciel związków branżowych producentów rolnych,
- przedstawiciele pozarządowych organizacji ekologicznych (Stowarzyszenie EKO-UNIA, Forum Aktywizacji Obszarów Wiejskich),
- przedstawiciel organizacji pozarządowych o zasięgu ogólnokrajowym, działających na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, w tym organizacji działających na rzecz wyrównywania szans,
- Rada Krajowa Kół Gospodyń Wiejskich Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, przedstawiciel społeczno-zawodowych organizacji rolników,
- Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”, przedstawiciel społeczno-zawodowych organizacji rolników,

- przedstawiciel uczelni wyższych, wskazany przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego,
- Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej,
- Instytutu Rozwoju Wsi i Rolnictwa PAN,
- Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa,
- przedstawiciel Jednostki Certyfikującej Dla Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich,
- Związku Banków Polskich,
- Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa,
- Fundacji Programów Pomocy dla Rolnictwa,
- Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Zadania

- opiniuje projekty podziału środków na poszczególne działania Planu,
- dokonuje okresowych przeglądów postępu w realizacji celów określonych w Planie,
- dokonuje analizy wyników Planu, w szczególności: osiągnięcia celów ustanowionych dla poszczególnych działań, wykorzystania środków przekazanych na finansowanie poszczególnych działań,
- opiniuje roczne oraz końcowe sprawozdania z realizacji Planu,
- zatwierdza i przedstawia Ministrowi propozycje wszelkich zmian Planu,
- dokonuje analizy ocen Planu.

Działalność w 2008 r.

Zespół-Komitet do Spraw Monitorowania Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich odbył 1 posiedzenie.

Podjęto uchwały:

- Uchwała 11/2008 w sprawie zatwierdzenia „Sprawozdania rocznego z realizacji Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2004-2006 za rok 2007”.
- Uchwała 12A/2008 w sprawie realokacji środków w ramach Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2004-2006.
- Uchwała 13/2008 w sprawie realokacji środków w ramach Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2004-2006.
- Uchwała 14/2008 w sprawie realokacji środków w ramach Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2004-2006.
- Uchwała 15/2008 w sprawie realokacji środków w ramach Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2004-2006.

30. Komitet Monitorujący Program Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013

Podstawy prawne

Zarządzenie Nr 8 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 maja 2007 roku w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013.

Zadania

Komitet Monitorujący:

- jest konsultowany, w terminie czterech miesięcy od wydania decyzji zatwierdzającej program, na temat kryteriów selekcji dla finansowanych operacji. Kryteria selekcji podlegają przeglądowi zgodnie z potrzebami programowania;
- okresowo dokonuje przeglądu postępów dokonanych w kierunku osiągnięcia szczegółowych celów programu, na podstawie dokumentów przedłożonych przez instytucję zarządzającą;
- bada rezultaty realizacji, w szczególności osiągnięcie celów wytyczonych dla każdej osi oraz bieżące oceny;
- rozważa i zatwierdza roczne sprawozdanie z postępu prac oraz ostatnie sprawozdanie z postępu prac przed wysłaniem ich do Komisji;
- może wnioskować do instytucji zarządzającej o dokonanie korekty lub przeglądu programu, który zmierza do osiągnięcia celów EFFROW określonych w art. 4 lub ulepszenia jego zarządzania, w tym jego zarządzania finansowanego;
- rozważa i zatwierdza wszelkie wnioski o zmianę treści decyzji Komisji w sprawie wkładu z EFFROW.”

Skład

- Przedstawiciel MRiRW, przedstawiciel ministra właściwego ds. finansów publicznych, przedstawiciel ministra właściwego ds. rozwoju wsi, przedstawiciel ministra właściwego ds. środowiska, przedstawiciel ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego, przedstawiciel ministra właściwego ds. kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, przedstawiciel ministra właściwego ds. gospodarki, przedstawiciel ministra właściwego ds. pracy, przedstawiciel ministra właściwego ds. oświaty i wychowania, przedstawiciel UKIE, KPRM, wojewoda wskazany przez Prezesa Rady Ministrów.

- przedstawiciel samorządu wojewódzkiego wskazany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, przedstawiciel samorządu powiatowego wskazany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, przedstawiciel samorządu gminnego wskazany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.
- przedstawiciel Krajowej Rady Gospodarki Wodnej.
- przedstawiciel Krajowej Rady Izb Rolniczych.
- przedstawiciel Państwowej Rady Ochrony Przyrody.
- przedstawiciel Rady Leśnictwa.
- przedstawiciel organizacji przedsiębiorców działających w zakresie przetwórstwa rolno-spożywczego.
- przedstawiciel związków branżowych producentów rolnych.
- przedstawiciel pozarządowych organizacji ekologicznych o zasięgu ogólnokrajowym.
- przedstawiciel pozarządowych organizacji o zasięgu ogólnokrajowym działających na rzecz rozwoju obszarów wiejskich.
- przedstawiciel uczelni wyższych, wskazany przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego.
- przedstawiciel Związku Banków Polskich.
- przedstawiciel społeczno-zawodowych organizacji rolników.

Działalność w 2008 r.

Odbyły się 2 posiedzenia Komitetu Monitorującego:

Przyjęte uchwały:

- Uchwała Nr 1 z dnia 4 września 2007 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu KM PROW 2007–2013.
- Uchwała Nr 11 w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania rocznego z realizacji Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 za rok 2007.
- Uchwała Nr 12 w sprawie określenia kryteriów selekcji dla poszczególnych działań Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.
- Uchwała Nr 13 w sprawie zatwierdzenia zmian do Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.
- Uchwała Nr 14 w sprawie określenia priorytetów dla pomocy technicznej na lata 2007-2013.
- Uchwała Nr 15 w sprawie zatwierdzenia zmian do Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.

- W trybie obiegowym Uchwała Nr 16 z dnia 17.12.2008 r. w sprawie zatwierdzenia zmian do Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.
- W trybie obiegowym Uchwała Nr 17 z dnia 17.12.2008 r. w sprawie zatwierdzenia zmian do Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.

31. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013 (PO RYBY 2007–2013)

Podstawy prawne

KM SPO został powołany zarządzeniem MRiRW nr 25 z dnia 3 listopada 2008 r., na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. Nr 116, poz. 1206).

Komitet Monitorujący działa jako niezależne ciało sprawujące nadzór nad przebiegiem realizacji Programu, zaś celem Komitetu jest zagwarantowanie efektywności i odpowiedniej jakości wdrażania pomocy.

Zadania

- analizowanie i zatwierdzanie kryteriów wyboru operacji w okresie 6 miesięcy od daty przyjęcia Programu Operacyjnego, a także zatwierdzanie wszelkich zmian tych kryteriów, dokonanych zgodnie z potrzebami programowania;
- dokonywanie okresowego przeglądu postępów w realizacji określonych celów Programu Operacyjnego na podstawie dokumentów przedstawionych przez Instytucję Zarządzającą;
- analizowanie efektów realizacji Programu Operacyjnego, w szczególności określanie czy cele ustalone dla każdej osi priorytetowej i dla śródkresowego przeglądu zostały zrealizowane;
- analizowanie i zatwierdzanie rocznych i końcowych sprawozdań z realizacji Programu Operacyjnego przed ich przesłaniem Komisji;
- analizowanie i zatwierdzanie wszelkich wniosków o zmianę PO adresowanych do Komisji.

Skład

- przedstawiciel Instytucji Zarządzającej Podstawami Wsparcia Wspólnoty (Ministerstwa Rozwoju Regionalnego); przedstawiciel Instytucji Zarządzającej Sektorowym Programem Operacyjnym „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004-2006” (MRiRW); przedstawiciel instytucji płatniczej (MF); przedstawiciel Ministra Infrastruktury; przedstawiciel Ministra Środowiska;
- przedstawiciel konwentu marszałków;
- pięciu przedstawicieli ogólnopolskich organizacji samorządowych;
- sześciu przedstawicieli partnerów społeczno-gospodarczych.

W pracach Komitetu bierze udział przedstawiciel Komisji Europejskiej – w roli doradcy.

Działalność w 2008 r.

Odbyły się 4 posiedzenia Komitetu, na których miało miejsce:

- Zatwierdzenie propozycji realokacji środków w ramach Priorytetu III SPO RYBY 2004-2006.
- Zatwierdzenie zmian SPO RYBY 2004-2006.
- Zatwierdzenie zmian Uzupełnienia SPO RYBY 2004-2006.
- Przedstawienie stanu realizacji Programu.
- Informacja o działaniach promocyjnych w ramach Programu;
- Zwiedzanie inwestycji zrealizowanych przy pomocy środków SPO RYBY 2004-2006 (inwestycje Polinord, PPIUH Szkuner”, Gminy Miasta Sopot, Nord Capital).
- zwiedzanie inwestycji zrealizowanych przy pomocy środków SPO RYBY 2004-2006 (powiat oświęcimski, powiat suski, ”Pstrąg Zawojski S.C., - Zawoja);
- Przedstawienie wyników audytu wykorzystania środków z Priorytetu V przeprowadzonego przez instytucję zewnętrzną;
- Przedstawienie analizy dotyczącej wpływu zawieszenia połowów na ilość i tempo składania wniosków na modernizację jednostek rybackich;
- Informacja o wynikach spotkania instytucji zaangażowanych w realizację Programu dotyczącego przeprowadzenia symulacji salda końcowego;
- Dyskusja dotycząca zgłoszonych przez środowisko postulatów o zwiększenie liczby członków Komitetu Monitorującego.
- Przedstawienie planu promocji Programu na 2009 rok.

- Informacje na temat prac legislacyjnych związanych z PO RYBY 2007-2013.
- Omówienie poszczególnych osi priorytetowych Programu.

Przyjęte uchwały:

- Uchwała Komitetu Monitorującego nr 4 z dnia 26 maja 2008 r. w sprawie Sprawozdania z realizacji Sektorowego SPO RYBY 2004-2006 w II półroczu 2007 r.
- Uchwała Komitetu Monitorującego SPO „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004-2006” w sprawie Sprawozdania okresowego z realizacji SPO RYBY2004-2006 za 2007 rok.
- Uchwała Komitetu Monitorującego nr 5/2008 z dnia 27 czerwca 2008 r., w sprawie Sprawozdania z realizacji SPO RYBY 2004-2006 w 2007 r.
- Uchwała Komitetu Monitorującego w sprawie Sprawozdania z realizacji SPO RYBY 2004-2006 w I połowie 2008 r.
- Uchwała Komitetu Monitorującego w sprawie zmiany alokacji środków finansowych w ramach priorytetu I oraz IV SPO RYBY 2004-2006.
- Uchwała w sprawie regulaminu Komitetu Monitorującego PO RYBY 2007-2013.
- Uchwała w sprawie zatwierdzenia kryteriów wyboru dla Środka 1.2 *Pomoc publiczna z tytułu tymczasowego zaprzestania działalności połowowej*, Osi priorytetowej 1 *Środki na rzecz dostosowania floty rybackiej* w ramach Programu Operacyjnego „Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007-2013”.

32. Zespół do spraw opracowania koncepcji przyspieszenia działań konsolidacyjnych oraz zwiększenia efektywności wsparcia w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 w sektorze mleczarskim

Podstawy prawne

Organ pomocniczy Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi został powołany przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na mocy Zarządzenia

nr 31 z dnia 5 grudnia 2008 r. w sprawie powołania Zespołu ds...
zmienionego Zarządzeniem nr 33 MRiRW z dnia 17 grudnia 2008 r.

Zadania

- Opracowanie koncepcji przyspieszenia działań konsolidacyjnych w sektorze mleczarskim poprzez zmianę kryteriów dostępu do środków finansowych w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.
- Opracowanie koncepcji zmian w Programie Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 w celu zwiększenia efektywności wsparcia sektora mleczarskiego

Skład

Przedstawiciele: MRiRW, ARR, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, ARiMR, Krajowego Związku Spółdzielni Mleczarskich, Związku Prywatnych Przetwórców Mleka, Polskiej Izby Mleka, Polskiej Federacji Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, Szkoły Głównej Handlowej.

Działalność w 2008 r.

Odbyło się 1 spotkanie Zespołu, na którym powołano pięć podzespołów:

- ds. gospodarstw rolnych,
- ds. organizacji skupu mleka
- ds. przetwórstwa mleka,
- ds. organizacji sprzedaży i dystrybucji przetworów mlecznych,
- ds. marketingu i promocji przetworów mlecznych.

Ministerstwo Infrastruktury

33. Zespół Trójstronny ds. Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego

Podstawy prawne

Zespół powstał w listopadzie 2002 r. w miejsce, zniesionej Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r., Komisji Wspólnej do Spraw Żeglugi i Rybołówstwa Dalekomorskiego. Komisja Wspólna funkcjonowała od października 2000 r. do marca 2002 r. jako instytucja trójstronnego dialogu społecznego w sektorze morskim. W dniu 29 listopada 2002 r. odbyło się inauguracyjne spotkanie Zespołu do spraw Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego, umiejscowionego w Ministerstwie Infrastruktury.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej. Stronę pracowniczą reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez Federację Związków Zawodowych marynarzy i Rybaków, Krajową Sekcję Morską Marynarzy i rybaków NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Oficerów i Marynarzy, a stronę pracodawców reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez Związek Armatorów Polskich.

Zadania

Celem powołania Zespołu jest prowadzenie trójstronnego dialogu sektorowego dla godzenia interesów stron podczas realizacji działań rządu oraz rozwiązywania problemów dotyczących funkcjonowania żeglugi i rybołówstwa morskiego oraz wypracowywanie wspólnych stanowisk w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców związanych z realizacją celów.

Działalność w 2008 roku

Odbyły się 2 posiedzenia, a prace zespołu dotyczyły przede wszystkim:

- Informacji Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej na temat ratyfikacji Skonsolidowanej Konwencji MOP o pracy na morzu z 2006 r.
- Przeglądu realizacji dotychczasowych ustaleń zespołu na lata 2002 - 2007 oraz przyjęcia uznanych przez Zespół za aktualne i wymagające dalszych prac.
- Informacji Ministerstwa Infrastruktury o stanie prac nad projektem ustawy o zatrudnianiu i pracy na morskich statkach handlowych.
- Informacji na temat dotychczasowych prac grupy analitycznej pracującej nad mapą porównawczą obowiązujących przepisów prawa polskiego oraz przepisów Skonsolidowanej Konwencji MOP o pracy na morzu z 2006 r.
- Informacji na temat działań zmierzających do zwiększenia potencjału połowowego polskiej floty dalekomorskiej.
- Przedstawienia Stanowiska Rządu w odniesieniu do dokumentu UE: „Wniosek dot. decyzji Rady upoważniającej państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Wspólnoty Europejskiej, Konwencji Międzynarodowej organizacji pracy dot. pracy w sektorze rybołówstwa z 2007 r. (Konwencja nr 188) (COM (2008) 320)”.
- Omówienia propozycji wyłączenia przepisów dot. pracy na kuterach i statkach rybackich z projektu nowej ustawy o zatrudnieniu i pracy na morskich statkach handlowych.
- Przedstawienie informacji na temat funkcjonowania Medical Radio.
- Zabezpieczenia społeczne polskich marynarzy na statkach pod polską banderą.
- Porozumienia pomiędzy właściwymi władzami Norwegii i właściwymi władzami Polski na podstawie art. 17 Rozporządzenia (EWG) 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (stanowisko Zespołu w sprawie dalszego obowiązywania porozumienia).
- Informacji na temat sytuacji płacowej w urzędach.
- Ustalenia, że zostanie powołany zespół ekspertów do spraw wypracowania projektu ustawy o zatrudnieniu i pracy na statkach rybackich.

34. Zespół Trójstronny ds. Kolejnictwa

Podstawy prawne

Powołanie Trójstronnego Zespołu ds. Kolejnictwa było spełnieniem jednego z postulatów zawartego w ustaleniach ze spotkania przedstawicieli związków zawodowych z Przewodniczącym Sejmowej Komisji Infrastruktury, z kierownictwem Ministerstwa Infrastruktury, przedstawicielami Ministerstwa Finansów oraz Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej oraz z Zarządami spółek Grupy PKP w dniach 10/11 lipca 2003 r. Działa na podstawie regulaminu z 17 września 2003 r., kiedy miało miejsce pierwsze posiedzenie Zespołu.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele:

- strony rządowej (Ministra Pracy i Polityki Społecznej, Ministra Transportu, Ministra Finansów, Ministra Skarbu Państwa);
- strony pracodawców (5 przedstawicieli wyznaczonych przez Związek Pracodawców Kolejowych)
- strony związkowej (reprezentantów organizacji wyznaczonych przez: Federację Związków Zawodowych Pracowników PKP, Sekcję Krajową Kolejarzy NSZZ „Solidarność”, Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce, Związek Zawodowy Dyżurnych Ruchu PKP, Związek Zawodowy Drużyn Konduktorskich w RP, Krajową Sekcję Kolejarzy NSZZ „Solidarność 80”, Związek Zawodowy Pracowników Warsztatowych, Ogólnopolski Międzyzakładowy Związek Zawodowy SOK, Związek Zawodowy Administracji PKP, Federację Związków Zawodowych Maszynistów Kolejowych, Związek Zawodowy Dyżurnych Ruchu, Międzyzakładowy Związek Zawodowy Rewidentów Taboru, Autonomiczne Związki Zawodowe Transportu Kolejowego, Federację Związków Zawodowych Pracowników Automatyki i Telekomunikacji PKP, Związek Zawodowy Dyspozytorów PKP).

Zadania

Celem działania Zespołu Trójstronnego ds. Kolejnictwa jest prowadzenie dialogu społecznego dla godzenia interesów stron i zachowania pokoju społecznego.

Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach rozwiązania problemów związanych z dalszą restrukturyzacją Grupy PKP, jej sytuacją finansową oraz sprawy pracownicze wynikające z restrukturyzacji zatrudnienia.

Działalność w 2008 roku

Odbyły się 4 posiedzenia Zespołu, który zajmował się problemami najbardziej nurtującymi stronę związkową, w tym m.in. restrukturyzacją i prywatyzacją spółek Grupy PKP i jej oddłużeniem, regionalizacją przewozów kolejowych oraz finansowaniem transportu kolejowego:

- Problematyka dotycząca dalszej restrukturyzacji spółek Grupy PKP.
- Przedstawienie stanowiska w sprawie usamorządowienia spółki PKP Przewozy Regionalne Sp. z o.o. przez Wicemarszałka Województwa Wielkopolskiego.
- „Strategii dla transportu kolejowego do roku 2013”.
- Powołanie dwóch Podzespołów ds.: Kształtowania tempa wzrostu wynagrodzeń w latach 2009-2010 oraz ds. Wdrażania „Strategii dla transportu kolejowego do roku 2013”.
- Informacja o pracach Podzespołu ds. Strategii dla transportu kolejowego do roku 2013.
- Informacja o pracach Zespołu ds. wypracowania paktu gwarancji dla pracowników zatrudnionych w spółkach Grupy PKP, w których przewidziane są zmiany organizacyjne w związku z wdrażaniem „Strategii dla transportu kolejowego do roku 2013”.
- Informacja na temat przygotowania organizacyjnego spółek do przejęcia majątku.
- Informacja na temat harmonogramu realokacji majątku w Grupie PKP, wynikającej z zapisów „Strategii dla transportu kolejowego do roku 2013”.
- Stan realizacji „Strategii dla transportu kolejowego do roku 2013”.
- Usamorządowienie Spółki PKP Przewozy Regionalne Sp. z o.o.
- Sytuacja w Spółce PKP Cargo S.A.

35. Zespół Roboczy do spraw krajowych przewozów drogowych osób

Podstawy prawne

Jako organ pomocniczy ministra właściwego do spraw transportu w sprawach krajowych przewozów drogowych powstał na podstawie Zarządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 15 marca 2006 roku, które zostało zmienione Zarządzeniem Nr 7 Ministra Transportu z dnia 29 maja 2006 r., aktualizowane Zarządzeniem Nr 12 Ministra Infrastruktury z dnia 4 lutego 2008 r.

Skład

W skład Zespołu Roboczego wchodzi przedstawiciele Ministerstwa Infrastruktury oraz przedstawiciele Sekcji Krajowej Przedsiębiorstw Państwowej Komunikacji Samochodowej NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Transportu Samochodowego, Polskiej Izby Gospodarczej Transportu Samochodowego i Spedycji, Krajowej Sekcji Transportu P.PKS NSZZ „Solidarność 80”, Federacji Związków Zawodowych Pracowników PKS Transportu Samochodowego w RP, Związku Zawodowego Kierowców w Polsce.

Zadania

Zespół w trybie roboczym podejmuje działania w celu wspólnego wypracowywania stanowiska oraz rozwiązywania bieżących i długofalowych problemów występujących w krajowych przewozach drogowych osób.

Zadaniem Zespołu jest w szczególności:

- inicjowanie działań mających na celu poprawę warunków funkcjonowania przedsiębiorstw wykonujących krajowe przewozy drogowe osób,
- współpraca z innymi organami administracji rządowej,
- współpraca z organizacjami pracodawców transportu samochodowego i związków zawodowych,
- współpraca z innymi organami administracji rządowej,
- współpraca z organizacjami pracodawców transportu samochodowego i związków zawodowych.

Działalność w 2008 roku

Zespół spotkał się na 2 posiedzeniach, a prace dotyczyły:

- oceny pracy Zespołu w poprzedniej kadencji,

- procesu przekształceń przedsiębiorstw PKS,
- dopłaty do biletów ulgowych
- kontroli wykonywanych przez Inspekcję Transportu Drogowego
- wpływu wysokości podatku akcyzowego na rozwój komunikacji zbiorowej,
- wysokości mandatów za naruszenia przepisów skarbowych przez nieuczciwych przedsiębiorców,
- kontynuowania kontroli przewozów drogowych osób,
- roli Wojewódzkich Komisji Dialogu Społecznego w rozwiązywaniu problemów transportu drogowego.

36. Zespół Konsultacyjny ds. przewozów drogowych

Podstawy prawne

Jako organ pomocniczy ministra właściwego do spraw transportu w sprawach krajowych przewozów drogowych osób powstał na podstawie Zarządzenia Nr 3 Ministra Transportu z dnia 28 lutego 2007 roku.

Skład

W skład Zespołu wchodzi:

- Przewodniczący – podsekretarz stanu właściwy w sprawach przewozu drogowego w Ministerstwie Transportu;
- po jednym przedstawicielu:
 - Zrzeszenia Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce,
 - Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Transportu Drogowego,
 - Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Transportu Samochodowego,
 - Polskiej Izby Gospodarczej Transportu Samochodowego i Spedycji,
 - Polskiego Stowarzyszenia Przewoźników Autokarowych,
 - Naczelnej Rady Zrzeszeń Handlu i Usług,
- trzech przedstawicieli stowarzyszeń przewoźników drogowych o zasięgu regionalnym,
- dyrektora Departamentu Dróg i Transportu Drogowego w Ministerstwie Transportu.

Zadania

Zespół podejmuje działania w celu wspólnego wypracowywania stanowiska oraz rozwiązywania problemów występujących w przewozach drogowych osób.

Zadaniem Zespołu jest w szczególności:

- identyfikacja problemów utrudniających wykonywanie transportu drogowego;
- inicjowanie działań mających na celu poprawę warunków funkcjonowania przedsiębiorstw transportowych;
- współpraca z innymi organami administracji rządowej;
- współpraca z organizacjami zrzeszającymi przewoźników drogowych.

Działalność w 2008 roku

Zespół spotkał się na 2 posiedzeniach, a prace dotyczyły:

- współpracy ze Służbą Celną w związku z problemami w odprawach na granicy,
- identyfikacji szczegółowych problemów utrudniających wykonywanie przewozów drogowych.
- zmiany zasad wwozu paliwa,
- opłat za korzystanie z infrastruktury drogowej,
- kontroli Inspekcji Transportu Drogowego,
- systemu parkingów przy drogach krajowych,
- podatków od środków transportu,
- szkolenia kierowców.

37. Zespół Trójstronny ds. Budownictwa i Gospodarki Komunalnej

Zespół Trójstronny ds. Budownictwa został utworzony w wyniku rekomendacji Prezydium Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Ekonomicznych, przyjętej 5 maja 2005 roku, co było od lat efektem działania partnerów społecznych z sektora budownictwa – wszystkich dużych, liczących się w środowisku partnerów społecznych budownictwa, zarówno związków zawodowych, jak i organizacji pracodawców, którzy widzieli potrzebę powstania płaszczyzny dialogu społecznego w branży budowlanej.

Podstawy prawne

Na podstawie regulaminu Trójstronnego Zespołu ds. Budownictwa z dnia 15 września 2008 r.

Skład

Przedstawiciele strony rządowej (MI, MEN, MPiPS, MF, MG, MRR, MŚ), pracodawców (Zarządu UNI-BUD, Konfederacji Budownictwa i Nieruchomości, Związku Rzemiosła Polskiego, Związku Pracodawców Producentów Materiałów dla Budownictwa, Polskiego Związku Firm Deweloperskich, Związku Pracodawców Business Centre Club) oraz związków zawodowych (ZZ „Budowlani”, Krajowego Sekretariatu Budownictwa i Przemysłu Drzewnego NSZZ „Solidarność”, Federacji Związków Zawodowych Pracowników Gospodarki Komunalnej i Terenowej, KK NSZZ „Solidarność’80”).

Zadania

Zadaniem Zespołu jest m.in. wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa i z punktu widzenia interesów pracowników i pracodawców związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2008 roku

Zespół spotkał się na 3 posiedzeniach, a prace dotyczyły:

- Projektu Regulaminu Organizacyjnego Zespołu i harmonogramu prac Zespołu.
- Uwarunkowań dotyczących realizacji inwestycji EURO 2012 w kontekście zatrudniania pracowników chińskich na polskim rynku budowlanym i warunków dopuszczania do przetargów na wykonanie infrastruktury sportowej i drogowej.
- Funkcjonowania firm spoza krajów UE na polskim rynku budowlanym.
- Wprowadzenia do polskiego systemu prawnego warunków kontraktowych wg wzoru FIDIC.
- Stanowiska stron: pracodawców i pracowników w sprawie ustanowienia, w formie przepisu prawnego „Dnia Budowlanych”.
- Informacji strony rządowej dotyczącej stosowania w krajach europejskich regulacji prawnych określających zawieranie umów o roboty budowlane wzorem warunków kontraktowych FIDIC, VOB lub innych (materiał w załączeniu).
- Zatrudnienia w budownictwie, kosztów pracy w budownictwie oraz realizacja ustawy o warunkach płatności.

Ministerstwo Środowiska

38. Komitet Sterujący dla priorytetów ochrony środowiska Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Norweskiego Mechanizmu Finansowego (MF EOG i NMF)

Podstawy prawne

Komitet Sterujący dla priorytetów ochrony środowiska Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Norweskiego Mechanizmu Finansowego (MF EOG i NMF), jako organ pomocniczy Ministra Środowiska dla trzech priorytetów ochrony środowiska w MF EOG i NMF, powstał na podstawie Zarządzenia nr 2 Ministra Środowiska z dn. 12.01.2006 r. w sprawie powołania Komitetu Sterującego dla priorytetów ochrony środowiska.

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

- przedstawiciele Ministerstwa Środowiska, przedstawiciel Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, odpowiedzialnego za sprawy związane z równym statusem kobiet i mężczyzn,
- trzech przedstawicieli organizacji pozarządowych desygnowanych przez pozarządowe organizacje ekologiczne,
- trzech przedstawicieli organizacji przedsiębiorców i pracodawców oraz związków zawodowych wskazanych przez Trójstronną Komisję do Spraw Społeczno-Gospodarczych, działającą przy Ministrze właściwym do spraw pracy,
- sześciu reprezentantów ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego:
 - a) reprezentanta Unii Metropolii Polskich,
 - b) reprezentanta Unii Miasteczek Polskich,
 - c) reprezentanta Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej,
 - d) reprezentanta Związku Miast Polskich,
 - e) reprezentanta Związku Powiatów Polskich,
 - f) reprezentanta Związku Województw Rzeczypospolitej Polskiej.

Przewodniczący zaprasza do udziału w pracach Komitetu, w charakterze obserwatorów z głosem doradczym: przedstawiciela Ambasady Królestwa Norwegii; przedstawiciela Biura Mechanizmów Finansowych w Brukseli; przedstawiciela Instytucji Płatniczej; przedstawiciela Instytucji Wspomagającej wdrażanie priorytetów ochrony środowiska Mechanizmów Finansowych Europejskiego Obszaru Gospodarczego; przedstawiciela Krajowego Punktu Kontaktowego.

Zadania

Do zadań Komitetu należy:

- ocena projektów przewidzianych do realizacji w ramach priorytetów ochrony środowiska z punktu widzenia ich spójności z celami obszaru priorytetowego, rodzajami projektów kwalifikujących się do wsparcia oraz szczegółowymi kryteriami wyboru projektów;
- opiniowanie i rekomendowanie Ministrowi Środowiska i Krajowemu Punktowi Kontaktowemu projektów do wsparcia ze środków Mechanizmu Finansowego Europejskiego

Działalność w 2008 r.

Odbyły się 2 spotkania, w trakcie których miało miejsce:

- ustalenie sposobu rekomendowania wniosków dla priorytetu 2.2;
- rekomendacja wniosków;
- zaakceptowanie karty oceny merytoryczno-technicznej dla wniosków składanych do priorytetu 2. I 2.8 w ramach III naboru;
- ustalenie listy rezerwowej projektów rekomendowanych z II naboru dla priorytetu 2.15.
- rekomendowanie listy projektów.

Ministerstwo Zdrowia

39. Zespół Trójstronny ds. Ochrony Zdrowia

Podstawa działania

Zespół działa od lutego 2005 r. na podstawie Regulaminu Trójstronnego Zespołu ds. Ochrony Zdrowia. Regulamin dla ZT ds. Ochrony Zdrowia był wynikiem uzgodnień Ministerstwa Zdrowia z Prezydium Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, które po wielu dyskusjach zdecydowało o branżowej formule tej instytucji trójstronnego dialogu społecznego w obszarze służby zdrowia i umiejscowienia jej, poza Trójstronną Komisją, w resorcie zdrowia.

Skład

Stronę rządową w Zespole reprezentuje po jednym przedstawicielu wyznaczonym przez Ministra Zdrowia, Ministra Gospodarki, Ministra Pracy i Polityki Społecznej, Ministra Finansów, Ministra Skarbu Państwa oraz Ministra Edukacji i Nauki.

Stronę pracowników w Zespole reprezentuje po dwóch przedstawicieli wyznaczonych przez: Forum Związków Zawodowych, NSZZ „Solidarność” oraz Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych. Stronę pracodawców w Zespole reprezentuje po dwóch przedstawicieli wyznaczonych przez: Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych, Konfederację Pracodawców Polskich, Związek Rzemiosła Polskiego oraz Business Centre Club – Związek Pracodawców.

Do prac w Zespole strony mogą dopraszać jako obserwatorów przedstawicieli innych organizacji związkowych i pracodawców działających w sektorze oraz ze strony rządowej przedstawicieli organizacji społecznych i samorządów zawodów medycznych oraz organizacji samorządu terytorialnego.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia interesów pracowników i pracodawców, w zakresie obszaru obejmującego ochronę zdrowia.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 9 posiedzeń Zespołu. Główne tematy na spotkaniach to:

- Omówienie aktualnej sytuacji w zakładach opieki zdrowotnej.
- Przedstawienie informacji na temat spraw ochrony zdrowia dotyczących w szczególności przygotowywanych przez Ministerstwo Zdrowia aktów prawnych rozpoczynających reformę sektora ochrony zdrowia.
- Omówienie sytuacji w Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w Regionalnych Centrach Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa
- Omówienie funkcjonowania systemu ratownictwa medycznego.
- Przedstawienie informacji na temat aktualnej sytuacji w szpitalach (m. in. w zakresie zadłużenia zakładów opieki zdrowotnej).
- Omówienie kwestii związanych z czasem pracy w zakładach opieki zdrowotnej.
- Omówienie problemów pracowniczych zgłaszanych przez partnerów społecznych działających w Państwowej Inspekcji Sanitarnej.
- Omówienie rekomendacji konferencji „Białego Szczytu” jako punktu wyjścia do dyskusji o naprawie systemu ochrony zdrowia w Polsce.
- Omówienie informacji Rządu na temat kierunków reformy właścicielskiej i organizacyjnej placówek ochrony zdrowia w Polsce.
- Przedstawienie i omówienie problematyki związanej z funkcjonowaniem uzdrowisk ze szczególnym uwzględnieniem finansowania lecznictwa uzdrowiskowego.
- Omówienie założeń do projektu budżetu państwa w części pozostającej w dyspozycji Ministra Zdrowia, ze szczególnym uwzględnieniem Państwowej Inspekcji Sanitarnej.
- Omówienie projektu budżetu państwa w części pozostającej w dyspozycji Ministra Zdrowia.
- Przedstawienie informacji na temat prac zespołu roboczego opracowującego założenia reformy lecznictwa uzdrowiskowego w Polsce oraz pomocy publicznej przewidzianej w poselskim projekcie ustawy - Przepisy wprowadzające ustawy z zakresu ochrony zdrowia.
- Przedstawienie i omówienie zasad kontraktowania świadczeń zdrowotnych na rok 2009, ze szczególnym uwzględnieniem finansowania szpitalnych oddziałów ratunkowych oraz zasad finansowania świadczeń w systemie jednorodnych grup pacjentów.

- Omówienie kwestii związanych z zasadami kontraktowania świadczeń zdrowotnych na 2009 r. w szczególności w kontekście realizacji przepisów ustawy z dnia 22 lipca 2006r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń.
- Informacja Głównego Inspektora Sanitarnego na temat projektu budżetu Państwowej Inspekcji Sanitarnej na rok 2009, w szczególności w zakresie środków finansowych przeznaczonych na wzrost wynagrodzeń pracowników.
- Informacja Głównego Inspektora Sanitarnego na temat włączenia Państwowej Inspekcji Sanitarnej do administracji zespolonej.
- Przyjęcie dokumentu pt: „Sprawozdanie z posiedzenia podzespołu Trójstronnego Zespołu ds. Ochrony Zdrowia działającego w ramach Komisji Trójstronnej ds. społeczno-gospodarczych, poświęconego problemom uzdrowisk.”.

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

40. Podkomitet Monitorujący ds. Innowacyjności i Społeczeństwa Informacyjnego

Podstawy prawne

Podkomitet Monitorujący ds. innowacyjności i społeczeństwa informacyjnego został utworzony na mocy Uchwały nr 4 Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju z dnia 12 października 2004 r. w sprawie powołania Podkomitetu Monitorującego.

Skład

Przedstawiciele administracji rządowej, samorządowej, organizacji społecznych, w tym organizacji pracodawców, środowiska naukowego:

Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Konfederacji Pracodawców Polskich, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Business Centre Club, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskiego, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego, Zarządu Województwa Opolskiego, Zarządu Województwa Świętokrzyskiego, Wojewody Mazowieckiego, Uniwersytetu Warszawskiego, Konferencji Episkopatu Polski, Śląskiego Związku Gmin i Powiatów, Związku Miast Polskich, Rady Naczelnej Zrzeszenia Studentów Polskich, Zarządu Krajowego Stowarzyszenia „Pro Europa”, Towarzystwa Inicjatyw Europejskich, Naczelnej Organizacji Technicznej, Zarządu Związku Powiatów Polskich.

Zadania

Monitorowanie wdrażania Narodowego Planu Rozwoju 2004-2006 w odniesieniu do polityki w zakresie innowacyjności i społeczeństwa informacyjnego w przekroju poszczególnych programów operacyjnych oraz badanie jej efektów.

Działalność w 2008 r.

Odbyły się 2 posiedzenia:

- Informacja nt.: dobrych praktyk we wdrażaniu projektów wspierających innowacyjność gospodarki dofinansowanych w ramach Narodowego Planu Rozwoju 2004-2006 w zakresie działania 1.4 SPO Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw.
- Informacja nt. doświadczeń przedsiębiorców ze współpracy z sektorem nauki w ramach projektów realizowanych dzięki wsparciu z funduszy strukturalnych.
- Efekty działań na rzecz społeczeństwa informacyjnego w perspektywie finansowej 2004-2006.
- Informacja z realizacji projektów informatycznych przez administrację publiczną na podstawie doświadczeń wynikających z wdrażania działania 1.5 SPO Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw.
- Efekty realizacji działań przez IP w ramach działania 1.5 SPO Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw oraz IZ w ramach działania 1.5 Zintegrowany Program Operacyjny Rozwój Regionalny.
- Osiągnięcia oraz problemy związane z realizacją projektów na rzecz budowy społeczeństwa informacyjnego oraz e - Government w programach operacyjnych 2004-2006 oraz rekomendacji dla obecnej perspektywy finansowej.
- Wyniki ekspertyzy Fundusze strukturalne a programy ramowe UE w działalności B+R polskich podmiotów.
- Kierunki wykorzystania środków i dobre praktyki.

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

41. Rada ds. Szkolnictwa Artystycznego przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Podstawy prawne

Rada do spraw Szkolnictwa Artystycznego powstała 31 stycznia 1994 r. Jest społecznym organem opiniotwórczym i wnioskodawczym w sprawach kształcenia artystycznego, działającym na podstawie ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 z późn. zm.).

Kadencja Rady trwa trzy lata.

Skład

Data powołania Rady I kadencji – 1 lutego 1991 r.

Rada IV kadencji na lata 2004–2007 liczyła 19 osób.

Obecnie działa Rada V kadencji powołana na lata 10.09.2007–9.09.2010.

W Radzie ds. Szkolnictwa Artystycznego przy Ministrze Kultury znajdują się przedstawiciele szkół muzycznych, plastycznych, baletowych, uczelni artystycznych, instytucji kultury oraz związków zawodowych (Związku Nauczycielstwa Polskiego, Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność”, Federacji Związków Zawodowych Pracowników Kultury i Sztuki).

Zadania

Rada ds. Szkolnictwa Artystycznego przedkłada Ministrowi Kultury i Szkolnictwa Wyższego założenia polityki oświatowej, opiniuje projekty aktów normatywnych odnoszących się do szkolnictwa artystycznego.

Działalność w 2008 r.

Odbyły się 4 posiedzenia Rady.

- Zarys planowanych działań MKiDN.
- Informacja na temat budżetu MKiDN.

- Informacja na temat aktualnych i planowanych prac Departamentu Szkolnictwa Wyższego w zakresie legislacji.
- Dyskusja nad formułą przesłuchań Centrum Edukacji Artystycznej.
- Wypracowanie stanowiska w sprawie propozycji zmiany nazwy przedmiotu *akompaniament na gra zespołowa*.
- Podjęcie uchwały ws. formuły przesłuchań organizowanych przez Centrum Edukacji Artystycznej.
- Uwagi do projektu rozporządzenia w *sprawie zasad i warunków prowadzenia działalności innowacyjnej i eksperymentalnej przez publiczne szkoły i placówki artystyczne*.
- Prace nad załącznikami do projektowanego rozporządzenia o kwalifikacjach nauczyciel szkół artystycznych.

Ministerstwo Obrony Narodowej

42. Zespół do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy

W resorcie Obrony Narodowej powołany jest Pełnomocnik Ministra Obrony Narodowej do spraw Współpracy ze Związkami Zawodowymi, przy którym działa Zespół do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy.

Podstawy prawne

Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej zawarty w dniu 8 czerwca 1998 r. zarejestrowany pod Nr U-LV.

Decyzja Nr 175/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 kwietnia 2007 r. w sprawie powołania Pełnomocnika Ministra Obrony Narodowej do spraw Współpracy ze Związkami Zawodowymi oraz nietatowego Zespołu do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy (Dz. Urz. MON Nr 8, poz. 99 z późn. zm.).

Zespół powstał w 1995 roku, podstawą jego funkcjonowania były kolejne decyzje Ministra Obrony Narodowej.

Skład

W skład Zespołu wchodzi Pełnomocnik Ministra Obrony Narodowej do spraw Współpracy ze Związkami Zawodowymi oraz przedstawiciele: resortu MON, Sztabu Generalnego WP, Inspektoratu Wojskowej Służby Zdrowia, Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych oraz Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Pracowników Wojska, Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Poligraficznego.

Zadania

Celem Zespołu jest:

- Aktualizowanie przepisów Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej (PUZP dla PWJOSB), przez dokonywanie w nim niezbędnych zmian prawnych w formie protokołów dodatkowych,
- Zawieranie porozumień o objęciu niektórych grup pracowników wojska, do których nie stosuje się PUZP dla PWJOSB, innymi ponadzakładowymi układami zbiorowymi pracy,
- Zawieranie ponadzakładowych układów zbiorowych pracy.
- Wypracowywanie stanowiska resortu obrony narodowej w sprawach proponowanych zmian postanowień w ponadzakładowym układzie zbiorowym pracy lub porozumieniu o jego stosowaniu.
- Przedstawianie uzgodnionych wniosków resortu obrony narodowej podczas negocjacji ze związkami zawodowymi.
- Uzgadnianie stanowiska resortu obrony narodowej dotyczącego treści dokumentów przedkładanych przez związki zawodowe na spotkania negocjacyjne.
- Wyjaśnianie powstałych podczas prowadzonych negocjacji wątpliwości i spraw spornych.

Działalność w 2008 roku

Odbyły się 2 spotkania:

- Aktualizacja przepisów Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej w zakresie zmiany stawek wynagrodzenia zasadniczego.
- Informacja na temat zaplanowanych środków na wynagrodzenia w 2008 r.
- Omówienie wniosku NSZZ PW o wprowadzenie do PUZP dla PWJOSB:
 - o stanowiska „specjalista – technik”,
 - o przepisu uprawniającego do przyznania pracownikowi dodatku za posiadanie stopnia naukowego,
 - o przepisu uprawniającego do otrzymania dodatku związanego z wykonaniem bezpośredniej obsługi wojskowych statków powietrznych,
 - o zmiany przepisu w art. 36 ust. 1.
- Rozpatrzenie wniosku NSZZ PW dotyczącego dokonania zmian nazwy dotychczasowego stanowiska „planszecista” na stanowisko pracy obejmujące swym zasięgiem prace: „operatora systemu Ośrodka Zabezpieczenia

i Nadzoru Ruchu Powietrznego”, „operatora planisty centrum Planowania Ruchu Lotniczego, oraz „technika Ośrodka Koordynacji Poszukiwań i Ratownictwa Lotniczego”, tj. na nazwę stanowiska pracy: „operator i technik systemu zobrazowania lub zespołu rozpoznania”.

- Omówienie kwestii możliwości szkolenia społecznych inspektorów pracy na kursach organizowanych dla inspektorów bhp, a także możliwości przeprowadzenia szkoleń z zakresu prawa pracy dla nowo wybranego aktywu związkowego.
- Rozpatrzenie wniosku NSZZ PW w zakresie dodatku z tytułu pracy wykonywanej w warunkach szczególnie niebezpiecznych, występujących na stanowiskach pracy pielęgniarek i asystentek stomatologicznych.
- Rozpatrzenie propozycji Strony Resortowej o wprowadzenie dodatkowego stanowiska: „referent prawny”.
- Omówienie wniosku NSZZ PW dotyczącego interpretacji przepisu art. 8 PUZP dla PWJOSB.
- Omówienie wniosku NSZZ PW dotyczącego problemu prac wykonywanych na stanowisku pracy instruktorów – kierowców.
- Omówienie propozycji nowych stawek w: Tabeli miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego, Załącznik nr 2 do PUZP dla PWJOSB oraz Tabeli stanowisk i miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego oraz wymagań kwalifikacyjnych - § 5 w Załączniku nr 7 do PUZP dla PWJOSB.
- Rozpatrzenie wniosku Dyrektora Domu Emeryta Wojskowego i NSZZ PW o wprowadzenie do Układu stanowiska pracy pielęgniarka-położna oraz opiekunka.
- Dokonanie zmiany brzmienia art. 11 ust. 3 pkt 2 c i pkt 3 PUZP dla PWJOSB w zakresie objęcia stanowisk: kierownik grupy, kierownik zespołu, technik skróconą normą czasu pracy.
- Omówienie wniosku NSZZ PW w sprawie dokonania interpretacji postanowień dotyczących stanowiska pracy specjalista – kierownik zespołu.
- Rozpatrzenie wniosku zgłoszonego przez NSZZ PW dotyczącego łagodniejszego przechodzenia do starszeństwa w zakresie danego stanowiska pracy tzn. rezygnacji ze stopniowania stanowisk w etacie.
- Omówienie wniosku Szefa Inspektoratu Wojskowej Służby Zdrowia w sprawie dodatku dla pracowników zatrudnionych w Wojskowych Ośrodkach Medycyny Prewencyjnej (WOMP).

- Rozpatrzenie sprawy dodatkowego wynagradzania pracowników za powierzone im obowiązki żołnierzy zawodowych kierowanych do polskich kontyngentów wojskowych poza granicami kraju.
- Wprowadzenie zmiany brzmienia art. 10 ust. 9 PUZP dla PWJOSB.
- Wniosek Strony Resortowej w sprawie obniżenia dla stanowisk ujętych w Lp. 25 d/ referent, kasjer, archiwista środków kryptograficznych w wymaganiach kwalifikacyjnych liczby lat pracy: wyższe – 0, średnie – 1.
- Przedstawienie pisma Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej w sprawie tekstu jednolitego PUZP dla PWJOSB.
- Przedstawienie przez Stronę Resortową propozycji w zakresie opracowania zbiorczego interpretacji przepisów Układu w trybie art. 76 PUZP dla PWJOSB.

Zawarto Protokół Dodatkowy Nr 20 do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej w dniu 12 marca 2008 r.

Zawarto Protokół Dodatkowy Nr 21 do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej w dniu 28 października 2008 r.

Urząd Zamówień Publicznych

43. Rada Zamówień Publicznych

Podstawy prawne

Rada Zamówień Publicznych jest organem doradczo – opiniodawczym Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych, powołanym na podstawie art. 157 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223 poz. 1655 ze zm.).

W związku z upływem kadencji Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych nowa Rada Zamówień Publicznych została powołana przez Prezesa Rady Ministrów w dniu 1 grudnia 2008 r.

Skład

W skład Rady wchodzi od 10 do 15 członków powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów.

Uprawnionymi do zgłaszania kandydatów są w szczególności kluby parlamentarne, ogólnokrajowe organizacje samorządu terytorialnego oraz ogólnokrajowe organizacje przedsiębiorców.

Kadencja Rady upływa wraz z upływem kadencji Prezesa Urzędu.

Zadania

Zgodnie z art. 157 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych do zadań Rady Zamówień Publicznych należy:

1. wyrażanie opinii w szczególnie istotnych sprawach systemu zamówień, przedstawionych jej przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych,
2. opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących zamówień,
3. opiniowanie rocznych sprawozdań Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych o funkcjonowaniu systemu zamówień,
4. ustalanie zasad etyki zawodowej osób wykonujących określone w ustawie zadania w systemie zamówień.

Działalność w 2008 roku

W 2008 roku odbyło się 1 posiedzenie Rady, na którym były omawiane następujące zagadnienia:

Wybór Wiceprzewodniczącego Rady Zamówień Publicznych.

Regulamin Rady Zamówień Publicznych.

Sprawozdanie z funkcjonowania systemu zamówień publicznych za rok 2007.

Informacja o zmianach w systemie Prawa zamówień publicznych.

Rada Zamówień Publicznych na swym posiedzeniu przyjęła trzy uchwały:

1. Uchwałą Nr 1/08 przyjęła Regulamin Rady Zamówień Publicznych,
2. Uchwałą Nr 2/08 pozytywnie zaopiniowała Sprawozdanie Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych z funkcjonowania systemu zamówień publicznych w 2007 r.,
3. Uchwałą Nr 3/08 dokonała wyboru Wiceprzewodniczącego Rady Zamówień Publicznych.

Wyższy Urząd Górniczy

44. Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie

Podstawy prawne

Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie jest organem opiniodawczo-doradczym Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. Działa na podstawie Zarządzenia Nr 1 Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 7.01.2008 r. w sprawie powołania przy Wyższym Urzędzie Górniczym Komisji Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie oraz w oparciu o decyzję Prezesa WUG Nr 5 z dnia 7.01.2008 r. ustalającą skład Komisji Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie na okres dwóch lat od dnia wejścia w życie decyzji.

Skład

Nowa kadencja Rady trwa od 1 stycznia 2008 r.

W skład Komisji wchodzi przedstawiciele Państwowej Inspekcji Pracy, Centralnego Instytutu Ochrony Pracy, jednostek naukowo-badawczych (Akademia Górniczo – Hutnicza w Krakowie, Politechnika Wrocławska, Politechnika Śląska, GIG), Związków pracodawców oraz organizacji związkowych: Sekretariatu Górnictwa i Energetyki NSZZ „Solidarność”, Związku Zawodowego Ratowników Górniczych w Polsce, Związku Zawodowego Pracowników Zakładów Przeróbki Mechanicznej Węgla w Polsce „Przeróbka”, Związku Zawodowego Górników w Polsce, Porozumienia Związków Zawodowych „KADRA”.

Zadania

Do zadań Komisji należy przygotowanie opinii i wniosków dla Prezesa WUG w zakresie:

- ocen stanu bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach górniczych,
- ocen przestrzegania i stosowania przepisów wydanych na podstawie art. 78 Prawa geologicznego i górniczego,
- innych ważnych dla bezpieczeństwa pracy w górnictwie problemów.

Działalność w 2008 roku

Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie spotkała się 2 razy, a przedmiotem obrad były tematy:

- Ocena stanu bezpieczeństwa pracy w górnictwie w 2007 roku oraz za 5 miesięcy 2008 roku, z uwzględnieniem przyczyn wypadkowości w transporcie i przewozie dołowym w kopalniach węgla kamiennego i rud miedzi.
- Realizacja wniosków komisji powołanych przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego w latach 1998 – 2008 dla zbadania przyczyn i okoliczności wypadków oraz niebezpiecznych zdarzeń zaistniałych w zakładach górniczych KGHM POLSKA MIEDŹ S.A.
- Informacja o propozycjach zmian w projekcie Ustawy Prawo geologiczne i górnicze oraz o projektach aktów wykonawczych.
- Ocena stanu bezpieczeństwa pracy w górnictwie za 10 miesięcy 2008 roku oraz informację o działaniach podjętych w celu poprawy bezpieczeństwa pracy w górnictwie przez urzędy górnicze – Dep. OWP.
- Informacja dot. wykorzystania wniosków Uchwały XXII posiedzenia KBP w Górnictwie w celu poprawy stanu bezpieczeństwa pracy – KHW S.A., KW S.A., JSW S.A., PKW S.A., Lubelski Węgiel „Bogdanka S.A., oraz KGHM POLSKA MIEDŹ S.A.
- Informacja o realizacji wniosków komisji powołanych przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego w latach 2000–2008 dla zbadania przyczyn i okoliczności wypadków oraz niebezpiecznych zdarzeń zaistniałych w zakładach górniczych węgla kamiennego, ze szczególnym uwzględnieniem wniosków kierowanych do jednostek naukowo–badawczych.

Komisja przyjęła dwie uchwały.

W Uchwale na XXII, KBP w Górnictwie za konieczne uznała:

- wprowadzanie działań korygujących do systemów zarządzania bezpieczeństwem oraz tworzenia warunków mających na celu sukcesywne podnoszenie poziomu kultury bezpieczeństwa w środowisku pracy oraz:
- rygorystyczne egzekwowanie w zakładach górniczych ustaleń projektów technicznych i technologii wykonywania robót,
- przeprowadzenie w zakładach górniczych, w szczególności rud miedzi analizy skuteczności podjętych działań wynikających z oceny ryzyka zawodowego przy wykonywaniu pracy w ruchu kolei podziemnej,
- prowadzenie okresowej kontroli stanu zaawansowania wymiany

zdekaptalizowanych pojazdów i samojedźnych maszyn górniczych w celu wyeliminowania źródła zagrożenia pożarowego.

Ponadto Komisja uznała, że w zakresie realizacji wniosków komisji powołanych przez Prezesa WUG w latach 1998 – 2007 dla zbadania przyczyn i okoliczności zaistniałych niebezpiecznych zdarzeń i wypadków w kopalniach KGHM POLSKA MIEDŹ S.A., zostały zrealizowane wnioski skierowane do przedsiębiorcy, należy jednak nadal kontynuować prace badawcze w zakresie: (wyjaśnienia genezy zjawisk dynamicznych oraz nad opracowaniem modelu geomechanicznego górotworu dla poprawy efektywności rozwiązań teoretycznych, klasyfikacji górotworu pod kątem stopnia potencjalnych zagrożeń naturalnych, metod oceny stanu górotworu, technologicznych i aktywnych metod ograniczania zagrożeń naturalnych).

W Uchwale na XXIII, KBP w Górnictwie uznała, że do niepokojących i niekorzystnych zjawisk należy:

- wzrost liczby wypadków śmiertelnych w górnictwie kopalin podstawowych
- Uaktywnienie się zagrożeń związanych z wybuchem i zapaleniem się metanu, wybuchem pyłu węglowego i związanym z tym wzrostem wypadków.
- wzrost zaniedbań w zakresie rozpoznawania i monitorowania zagrożeń oraz nieprawidłowości w organizacji pracy.

Komisja uznała za konieczne:

- dokonanie analizy pracy zespołów powypadkowych, w celu przygotowania działań profilaktycznych zmniejszających wpływ czynnika ludzkiego na przyczyny zaistniałych wypadków,
- prowadzenie kontroli zasad i organizacji przemieszczania się załóg do miejsc pracy i w drodze powrotnej,
- dalszy rozwój współpracy z jednostkami naukowo-badawczymi w zakresie doskonalenia metod rozpoznawania, monitorowania i zwalczania występujących zagrożeń naturalnych.

Komisja stwierdziła, że wnioski skierowane do przedsiębiorców i ratownictwa górniczego zostały zrealizowane w całości. Natomiast wnioski skierowane do zaplecza naukowo – badawczego, ze względu na ich złożoność mają wieloletni charakter. Dlatego za wskazane uważa kontynuowanie i monitorowanie tych prac celem ich wdrożenia, w szczególności w zakresie:

- zwiększenia efektywności odmetanowania środowiska ścian,
- udoskonalenia i rozpropagowania urządzeń do wykonywania stref

- zabezpieczających z użyciem pyłu kamiennego,
- oznaczania metanonośności, uwzględniającej aktualne warunki złożowe występujące w kopalniach,
 - rozpoznawania zagrożenia wyrzutowego i bieżącej kontroli stanu tego zagrożenia, a także prowadzenie szczegółowej analizy warunków pracy w sytuacji współwystępowania zagrożeń, w celu opracowania i wdrożenia skutecznych procedur wykonywania tych prac.

45. Komisja do spraw szkoleń w górnictwie

Podstawy prawne

Komisja jako organ opiniodawczo-doradczy Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, powoływana Decyzją Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego działa na podstawie odpowiedniego paragrafu Statutu Wyższego Urzędu Górniczego.

Skład

W skład Komisji wchodzi przedstawiciele przedsiębiorców, środowiska naukowego i związków zawodowych: Katedry Ekonomiki, organizacji i restrukturyzacji w przemyśle – AGH, PKW Południowy Koncern Węglowy S.A., BOT KWB „Bełchatów”, Kompanii Węglowej S.A., NOT, Katowickiego Holdingu Węglowego S.A., Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A., Śląskiego Kuratorium Oświaty oraz przedstawiciele związku zawodowych: Porozumienia Związków Zawodowych KADRA, Polskiego Związku Pracodawców Producentów Kruszyw, przedstawiciel AGH, przedstawiciel Centrum Badań i Dozoru Podziemnego w Łędzinach.

Zadania

Do zadań Komisji należy:

- opiniowanie ramowych programów szkoleń prowadzonych przez przedsiębiorców lub jednostki organizacyjne trudniące się szkoleniem pracowników zakładów górniczych,
- analizowanie działalności podmiotów gospodarczych prowadzących szkolenia dla potrzeb zakładów górniczych, przygotowywanie propozycji dla ujednoczenia zasad i metod szkolenia w górnictwie,
- opiniowanie propozycji programów nauczania dla szkół i uczelni w zakresie tematyki bezpieczeństwa i higieny pracy w górnictwie.

Działalność w 2008 roku

Komisja do spraw szkoleń w górnictwie odbyła 2 posiedzenia, a przedmiotem prac było:

- Opracowanie ramowych programów szkoleń wstępnych w kopalniach węgla kamiennego.
- Uwagi do projektu ustawy Prawo geologiczne i górnicze w zakresie dotyczącym pracowników,
- Opinie do stanowiska Dolnośląskiej Komisji ds. Górnictwa działającej przy Okręgowym Inspektoracie Pracy we Wrocławiu.
- Zaopiniowanie uwag do tematyki ramowego programu szkolenia: Przewietrzania i Zwalczania Zagrożeń: Pyłowego, Pożarowego, Metanowego, Wyrzutami Gazów i Skał,
- Zaopiniowanie programów szkolenia praktycznego operatorów samojezdnych maszyn górniczych, opracowane przez KGHM Polska Miedź S.A oraz programy szkoleń dla pracowników nowo przyjmowanych i przeszkolenia pracowników podmiotów gospodarczych wykonujących roboty w ruchu zakładu górniczego, opracowane przez Kompanijny Ośrodek Szkolenia Sp. z o.o.

Główny Urząd Statystyczny

46. Rada Statystyki

Podstawy prawne

Rada Statystyki jest organem opiniodawczo-doradczym w sprawach statystyki działającym przy Prezesie Rady Ministrów. Rada Statystyki została utworzona na mocy przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439 z późn. zm.).

Pierwsza kadencja Rady przypadła na lata 1996-2000. Rada drugiej kadencji działała od lutego 2001 do 30 czerwca 2002 r. a trzeciej od 1 lipca 2002 r. do 30 czerwca 2007 r. Czwarta kadencja Rady rozpoczęła się 1 lipca 2007 r.

Skład

Skład osobowy Rady Statystyki stanowi skonsolidowany zespół wybitnych znawców statystyki. Wysoki poziom jej profesjonalizmu zapewnia dobrą i owocną współpracę ze środowiskiem pracowników statystyki zatrudnionych w Głównym Urzędzie Statystycznym.

Obecnie w 19-osobowym składzie Rady Statystyki czwartej kadencji znajduje się: pięciu przedstawicieli reprezentujących organy administracji rządowej ((Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, Ministerstwo Finansów, Ministerstwo Gospodarki, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego - *do czerwca*, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów *do czerwca*, Ministerstwo Administracji i Spraw Wewnętrznych – *od grudnia*.), jedna osoba reprezentująca administrację samorządową (strona samorządowa w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu), jeden przedstawiciel Narodowego Banku Polskiego, trzy osoby reprezentujące organizacje społeczne, samorząd zawodowy i gospodarczy (Polskie Towarzystwo Ekonomiczne, Polski Związek Emerytów Rencistów i Inwalidów, Krajowa Izba Gospodarcza), czterech reprezentantów organizacji pracodawców (Związek Rzemiosła Polskiego, Konfederacja Pracodawców Polskich, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Business Centre Club), trzech przedstawicieli związków zawodowych, (OPZZ, NSZZ „Solidarność”, Forum Związków Zawodowych), po jednym ekspercie z zakresu nauk społecznych i ekonomicznych.

Zadania

Do zadań Rady należy:

- ustalanie, na podstawie propozycji przygotowanej przez Prezesa GUS, corocznie, na każdy następny rok projektu programu badań statystycznych,
- przedstawianie Radzie Ministrów, nie później niż do dnia 30 czerwca każdego roku, projektu programu badań statystycznych statystyki publicznej,
- rekomendowanie przeprowadzenia badań nowych i badań cyklicznych o szerokim zasięgu obserwacji statystycznej oraz związanych z nimi prac metodologicznych i przygotowawczych, projektowanych na okres najbliższych dziesięciu lat,
- ocena realizacji programu badań statystycznych statystyki publicznej oraz formułowanie opinii w innych sprawach mających istotne znaczenia dla rozwoju statystyki publicznej,
- opiniowanie projektu wydatków budżetowych na badania statystyczne.

Działalność w 2008 roku

Członkowie Rady Statystyki dbają o zabezpieczenie informacji statystycznej dla użytkowników tych dziedzin życia gospodarczego i społecznego, których reprezentują w Radzie. W trakcie prac nad projektami programu badań statystycznych statystyki publicznej, ustosunkowując się zarówno do zakresu tematycznego badań, sposobów i częstotliwości ich prowadzenia jak i ponoszonych społecznych kosztów obserwacji statystycznych, wnoszą oni istotny wkład.

Partnerzy społeczni stanowią ponad połowę składu Rady Statystyki.

W 2007 roku odbyło się 11 posiedzeń, których tematami były:

- Przygotowanie do Powszechnego Spisu Rolnego w 2010 r. (*Przyjęto wystąpienie do Prezesa Rady Ministrów wspierające GUS w staraniach o pozyskanie środków budżetowych umożliwiających dalsze prace przygotowawcze do spisów*).
- Projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2009.
- Przyjęcie planu pracy Rady Statystyki w 2008 r.
- Przyjęcie preliminarza wydatków Rady Statystyki na rok 2008.
- Projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2009.
- Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań w 2011 r.
- Przegląd wskaźników ogłaszanych przez Prezesa GUS. (*Rada przyjęła opracowanie, w oparciu o materiał przygotowany przez GUS, i przekazanie*

Radzie Ministrów, stanowiska wskazującego na konieczność podjęcia prac legislacyjnych mających na celu wyeliminowanie wskaźników posiadających, z punktu widzenia metodologii statystycznej, błędną lub niską wartość legislacyjną).

- Dyskusja na zakresie tematycznym Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań 2011.
- Projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2009.
- Edukacja statystyczna społeczeństwa i promocja statystyki publicznej. *(Pozytywnie oceniając otwarcie statystycznego portalu edukacyjnego Rada wskazała na potrzebę ukierunkowania jego profilu na określone grupy społeczne oraz uznała za wskazane prowadzenie przez GUS bardziej ekspansywnej działalności promującej statystykę publiczną poprzez m.in. telewizję czy sponsorowanie działalności wydawniczej).*
- Ocena realizacji programu badań statystycznych statystyki publicznej za rok 2007.
- Projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2009.
- System informacji statystycznej ochrony zdrowia.
- Problemy integracji i dostosowania polskiej statystyki publicznej do statystyk międzynarodowych, ze szczególnym uwzględnieniem Europejskiego Systemu Statystycznego.
- System Informacji Oświatowej (SIO) *(Rada przyjęła wniosek o podjęcie uchwały o dotyczącej współpracy Prezesa GUS z Ministrem Edukacji Narodowej w celu wyeliminowania nieprawidłowości w SIO poprzez działania wskazane przez GUS).*
- Prace okołoprogramowe zawarte w projekcie Polskiej Statystyki Publicznej 2009.
- Projekt zarządzenia Prezesa Rady Ministrów zmieniającego zarządzenie w sprawie zatwierdzenia regulaminu Rady Statystyki.
- Statystyka regionalna ze szczególnym uwzględnieniem aglomeracji i obszarów wiejskich *(Rada pozytywnie oceniła przedstawione przez GUS rekomendacje dla systemu statystyki publicznej, dotyczące m.in. udziału ekspertów GUS w pracach delimitacyjnych obszarów metropolitalnych i obszarów wiejskich, określenia potrzeb informacyjnych nieznajdujących pokrycia w zasobach statystyki publicznej i dążenie do ich zaspokojenia, prowadzenia prac metodologicznych pozwalających np. na dezagregację wyników badań reprezentacyjnych. Ponadto Rada wskazała na potrzebę uwypuklenia takich*

priorytetowych działań GUS jak: zapewnienie porównywalnej retrospekcji danych oraz aktywne wystąpienie GUS na forum Eurostatu o zintensyfikowanie prac nad jednolitą dla wszystkich krajów definicją obszarów metropolitalnych).

- Założenia organizacyjne i harmonogram do opracowania projektu programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2010.
- Projekt zarządzenia Prezesa Rady Ministrów zmieniającego zarządzenie w sprawie zatwierdzenia regulaminu Rady Statystyki – przyjęcie uchwały Rady.
- Przyjęcie uchwały w sprawie Systemu Informacji Oświatowej.
- Gospodarka nieobserwowalna w polskich rachunkach narodowych (*Rada pozytywnie oceniła prace prowadzone i planowane w tej dziedzinie. Jednocześnie Rada: zwróciła uwagę na brak spójności między rachunkami narodowymi, w których uwzględniana jest szara gospodarka, a statystykami branżowymi, gdzie jest ona pomijana, sugerowała uwzględnienie w planowanej obserwacji dużych podmiotów problematyki międzynarodowych korporacji w zakresie identyfikacji źródeł danych dotyczących ich działalności, zaproponowała rozważenie przez GUS możliwości wydania zeszytu metodologicznego, który zawierałby podstawowe pojęcia dotyczące szarej gospodarki i wyjaśniał podstawę pojęcia w tym zakresie).*
- Projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2010 – przebieg prac.
- Metoda reprezentacyjna i zagadnienia optymalnego doboru próbki (*ustalono opracowanie uchwały, która wskazując na konieczność rozwoju badań reprezentacyjnych, określałaby niezbędne uwarunkowania w tym zakresie).*
- Projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2010.

Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (KRUS) istnieje w systemie administracji publicznej od 1991 r., od chwili, gdy Parlament III RP powołał ją na mocy ustawy z 20 grudnia 1990 roku jako samodzielną instytucję odpowiedzialną za realizację wyodrębnionego z ZUS, kompleksowego systemu ubezpieczenia społecznego rolników. KRUS posiada Radę o uprawnieniach kontrolno-opiniotwórczych.

47. Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników

Podstawy prawne

Rada działa na podstawie ustawy z 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 1998 r. Nr 7 poz. 25 z późn. zm.).

Rada Rolników posiada uprawnienia kontrolne wobec Prezesa Kasy, sprawuje nadzór nad Funduszem Składowym, określa wymiar składki na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie.

Skład

Kandydatów na członków Rady zgłaszają społeczno-zawodowe organizacje rolników i związki zawodowe rolników indywidualnych o ogólnopolskim zasięgu działania.

Obecnie działa Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników **VII kadencji (2008-2010)**.

W skład Rady VII kadencji wchodzi 25 członków desygnowanych przez:

- Krajową Federację Producentów Zbóż,
- Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
- Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”,
- Ogólnopolskie Porozumienie Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych,
- Związek Zawodowy „Centrum Narodowe Młodych Rolników”

- Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”,
- Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”,
- Federację Branżowych Związków Producentów Rolnych.

Zadania

Z mocy ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników Rada Rolników jest uprawniona do:

- kontrolowania i oceny działalności KRUS,
- opiniowania projektów aktów prawnych regulujących ubezpieczenie, w szczególności aktów wykonawczych do ustawy oraz aktów prawnych mających bezpośredni wpływ na funkcjonowanie ubezpieczenia,
- opiniowania projektów programów działania i planów finansowych Kasy,
- rozpatrywania sprawozdania z działalności Kasy i funduszu składkowego,
- występowania do organów administracji państwowej, instytucji państwowych i organów jednostek samorządu terytorialnego o podjęcie określonych inicjatyw lub działań w sprawach związanych z ubezpieczeniem,
- ustalania wysokości składki na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie,
- ustalania kwoty zasiłku chorobowego oraz określania przypadków, w których zasiłek ten przysługuje,
- wnioskowanie o zmianę wysokości jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się łącznie 28 spotkań, w tym:

- 8 posiedzeń plenarnych Rady Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Rolników,
- 6 spotkań Prezydium,
- 14 posiedzeń Komisji.

Na posiedzeniach, między innymi:

- opiniowano projekty programów działania i planów finansowych Kasy,
- rozpatrywano sprawozdania z działalności Kasy i Funduszu Składkowego,

- występowało do organów administracji państwowej o podjęcie określonych inicjatyw lub działań w sprawach związanych z ubezpieczeniem opiniując projekt ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników,
- opracowanie opinii nt. Założenia do ustawy o systemie ubezpieczenia społecznego w rolnictwie i rybołówstwie”,
- zapoznano się z funkcjonowaniem Międzynarodowego Stowarzyszenia Zabezpieczenia Społecznego ISSA i pracy przedstawicieli KRUS w sekcji rolnictwa.

Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników w 2008 roku podjęła 18 uchwał dotyczących m.in.:

- wysokości składki na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie w poszczególnych kwartałach,
- podwyższenia zasiłku chorobowego,
- opinii do projektu sprawozdania z działalności KRUS w 2007 r.,
- projektu planu pracy Kasy na 2008 r,
- podjęcia niezbędnych działań związanych z przeciwstawieniem się występującym zagrożeniom dla obecnego systemu ubezpieczenia społecznego,
- wsparcia finansowego hospicjum osób chorych (rolników),
- projektu Statutu KRUS,
- wyrażenia opinii do projektu Statutu Funduszu Składkowego Ubezpieczenia Społecznego Rolników,
- propozycji wsparcia rolników poszkodowanych wskutek huraganu.

Podstawową działalność merytoryczną Rady Rolników realizowały komisje problemowe:

1. Komisja Organizacji i Gospodarki Finansowej Kasy
2. Komisja Prewencji i Rehabilitacji
3. Komisja ds. Ubezpieczeń
4. Komisja ds. Świadczeń

**II. Instytucje z udziałem partnerów społecznych
w państwowych jednostkach organizacyjnych,
funduszach celowych
w 2008 roku**

Urząd Komitetu Integracji Europejskiej

- 1. Zespół-Komitet Sterujący dla priorytetu „*Rozwój zasobów ludzkich poprzez m.in. promowanie wykształcenia i szkoleń, wzmacnianie w samorządzie i jego instytucjach potencjału z zakresu administracji lub służby publicznej, a także wzmacnianie wspierających go procesów demokratycznych*” w ramach wykorzystania Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego**

Podstawy prawne

Zespół-Komitet Sterujący dla priorytetu „Rozwój zasobów ludzkich poprzez m.in. promowanie wykształcenia i szkoleń, wzmacnianie w samorządzie i jego instytucjach potencjału z zakresu administracji lub służby publicznej wraz z wspierającymi procesami demokratycznymi” w ramach Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego. Zespół-Komitet został powołany 8 listopada 2005 r.

Skład

W skład Komitetu wchodzi przedstawiciele:

- Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Pracy i Polityki Społecznej, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, Przedstawiciel Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
- Po jednym przedstawicielu ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego: Związku Miast Polskich, Związku Powiatów Polskich, Unii Miasteczek Polskich, Unii Metropolii Polskich, Związku Gmin Wiejskich, Związku Województw RP.
- Sześciu przedstawicieli partnerów społecznych i gospodarczych: 2 przedstawicieli organizacji pozarządowych wyłonionych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego, 2 przedstawicieli organizacji przedsiębiorców i pracodawców, związków zawodowych oraz samorządów zawodowych wyłonionych przez Trójstronną Komisję do Spraw Społeczno-

Gospodarczych, 2 przedstawicieli jednostek naukowych wyłonionych przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego.

Zadania

Opiniowanie i rekomendowanie Przewodniczącemu Komitetu Integracji Europejskiej i Krajowemu Punktowi Kontaktowemu wyboru projektów do wsparcia ze środków Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego.

Działalność w 2008 roku

Odbyły się 1 posiedzenie Zespołu-Komitetu, na którym Zespół – Komitet Sterujący rekomendował do dofinansowania ze środków Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego 9 wniosków na łączną kwotę dofinansowania 8 754 868,00 Euro.

2. Zespół-Komitet Sterujący dla priorytetu „Pomoc techniczna przy wdrażaniu *acquis communautaire*” w ramach Norweskiego Mechanizmu Finansowego

Podstawy prawne

Zespół-Komitet Sterujący dla priorytetu „Pomoc techniczna przy wdrażaniu *acquis communautaire*” działa zgodnie z Programem Operacyjnym dla wykorzystania środków finansowych w ramach Mechanizmu Finansowego EOG oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego na podstawie Zarządzenia nr 2/2006 Przewodniczącego KIE z dnia 6 lutego 2006 roku.

Skład

- przedstawiciele UKIE,
- przedstawiciel Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej,
- przedstawiciele ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego,
- 1 przedstawiciel Rady Działalności Pożytku Publicznego,

- 2 przedstawicieli Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych,
- 1 przedstawiciel Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego.

Zadania

Opiniowanie i rekomendowanie Przewodniczącemu Komitetu Integracji Europejskiej i Krajowemu Punktowi Kontaktowemu wyboru projektów do wsparcia ze środków Norweskiego Mechanizmu Finansowego.

Działalność w 2008 roku

Zespół-Komitet odbył 1 spotkanie, którego celem było zaopiniowanie i rekomendowanie listy projektów przyjętych w ramach III naboru wniosków do wsparcia w ramach Norweskiego Mechanizmu Finansowego (4 projekty rekomendowano do dofinansowania).

Agencja Rynku Rolnego (ARR)

3. Komisja Porozumiewawcza do spraw Mleka i Przetworów Mlecznych

Podstawy prawne

Działająca w ARR Komisja Porozumiewawcza do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych została powołana na I kadencję w dniu 29.01.2002 r. na podstawie ustawy z dnia 06.09.2001 r. *o regulacji rynku mleka i przetworów mlecznych* (Dz.U. Nr 129, poz. 1446 ze zm.).

Obecnie zasady funkcjonowania Komisji Porozumiewawczej do Spraw Mleka i Przetworów Mlecznych II kadencji reguluje ustawa z dnia 20.04.2004 r. *o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych* (tekst jedn. – Dz.U. z 2005 r. Nr Dz.U. Nr 244, poz. 2081, z późn. zm.).

Skład

Członków Komisji Porozumiewawczej ds. Mleka i Produktów Rolnych powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Komisja Porozumiewawcza składa się z 18 członków, w tym:

- 8 członków reprezentujących dostawców hurtowych lub bezpośrednich, powoływanych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe branżowe organizacje zrzeszające dostawców hurtowych lub bezpośrednich,
- 8 członków reprezentujących podmioty skupujące i zakłady przetwórcze niebędące podmiotami skupującymi, powoływanych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe branżowe organizacje zrzeszające zakłady przetwórcze oraz podmioty skupujące niebędące zakładami przetwórczymi,
- 2 członków reprezentujących samorząd rolniczy, powoływanych spośród kandydatów zgłoszonych przez krajową reprezentację izb rolniczych.

Kadencja Komisji Porozumiewawczej trwa 4 lata.

Zadania

Do zadań Komisji Porozumiewawczej należy:

- reprezentowanie interesów producentów, podmiotów skupujących i zakładów przetwórczych wobec ministra właściwego do spraw rynków

- rolnych lub innych organów administracji rządowej oraz Prezesa Agencji;
- ustalenie szczegółowych zasad gospodarowania Funduszem Promocji Mleczarstwa;
 - ustalenie trybu rozdysponowania środków Funduszu oraz coroczne ustalanie planu finansowego tego Funduszu.

Działalność w 2008 roku

W 2008 roku Komisja obradowała 4 razy. W trakcie posiedzeń:

- Dokonano zmiany planu finansowego FPM na rok 2008.
- Dokonano zmiany „Trybu udzielania dofinansowania ze środków FPM do spożycia mleka i przetworów mlecznych w placówkach oświatowych”.
- Dokonano zmiany planu finansowego FPM na rok 2008.
- Przedstawiono informację o wykorzystaniu środków FPM.
- Omówiono problematykę związaną z wykorzystaniem krajowej ilości referencyjnej i możliwości otrzymania ilości referencyjnej z rezerwy.
- Omówiono problematykę związaną z wykorzystaniem krajowej ilości referencyjnej.
- Dokonano zmiany „Trybu udzielania dofinansowania ze środków FPM do spożycia mleka i przetworów mlecznych w placówkach oświatowych”.
- Omówiono działania promocyjnych i informacyjnych w ramach realizacji kampanii „Stawiam na mleko i produkty mleczne.
- Dokonano zmiany planu finansowego FPM na rok 2008.
- Przyjęto plan finansowy FPM na rok 2009.
- Omówiono problematykę związaną z wykorzystaniem krajowej ilości referencyjnej.

Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (ARiMR)

4. Zespół ds. współpracy z samorządami gminnymi i powiatowymi

Podstawy prawne

Decyzja Nr 221 Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z dnia 21 listopada 2003 roku.

Skład

W skład Zespołu wchodzi 4 przedstawicieli ARiMR, 3 przedstawicieli Związku Gmin Wiejskich RP oraz 2 przedstawicieli Związku Powiatów Polskich.

Zadania

Celem Zespołu jest realizacja porozumień o współpracy, zawartych pomiędzy Agencją restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa a Związkiem Gmin Wiejskich RP z dnia 3 lipca 2003 roku oraz Związkiem Powiatów Polskich z dnia 24 października 2003 roku, w tym w szczególności:

- udzielanie wyczerpującej informacji o realizacji zadań statutowych ARiMR,
- udostępnianie opracowań i analiz dotyczących terenów wiejskich,
- współpraca ekspercka przy dokonywaniu analiz i ocen sytuacji terenów wiejskich,
- przekazywanie szczegółowej informacji o restrukturyzacji terenów wiejskich oraz o źródłach finansowania i procedurach pozyskania środków finansowych na realizowanie tych procesów.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 1 posiedzenie Zespołu, na którym:

- Dokonano prezentacji działań Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007-2013, które będą wdrażane przez Samorzady Województw.
- Omówiono założenia do aktów wykonawczych dla ww. działań.

Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON)

5. Rada Nadzorcza Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych

Podstawy prawne

Rada Nadzorcza PFRON powoływana jest na podstawie art. 50 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych z dnia 27 sierpnia 1997 roku (Dz.U. nr 123, poz. 776 z późn. zm.) i funkcjonuje zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 marca 1998 roku. w sprawie szczegółowych zasad i trybu powoływania oraz odwoływania członków Rady Nadzorczej Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, a także szczegółowych zasad działania Rady Nadzorczej i szkolenia jej członków oraz wysokości ich wynagrodzenia za udział w posiedzeniach Rady (Dz.U. nr 45 poz. 276, z późn. zm.) oraz regulaminem pracy Rady Nadzorczej Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, zatwierdzonym uchwałą nr 9/2006 Rady Nadzorczej PFRON z dnia 5 kwietnia 2006 r.

Skład

Rada Nadzorcza PFRON składa się z Prezesa Rady, którym jest Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, przedstawiciela ministra właściwego do spraw finansów publicznych, przedstawicieli organizacji pozarządowych, w tym po jednym przedstawicielu każdej organizacji pracodawców i organizacji związkowej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych: Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Konfederacji Pracodawców Polskich, Forum Związków Zawodowych, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, NSZZ „Solidarność”, Związku Rzemiosła Polskiego, Business Center Club-Związku Pracodawców, Polskiego Towarzystwa Walki z Kalectwem).

Kadencja Członków Rady trwa 2 lata.

Ostatnio powołana Rada Nadzorcza PFRON na kadencję 2007–2009.

Zadania

Do zadań Rady Nadzorczej PFRON należy w szczególności:

- zatwierdzanie planów działalności i projektu planu finansowego PFRON,
- opiniowanie kryteriów wyboru przedsięwzięć finansowanych ze środków Funduszu, zgodnie z kierunkowymi założeniami polityki zatrudniania, rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych, określonymi przez Pełnomocnika,
- zatwierdzanie wniosków Zarządu w sprawach zaciągania przez PFRON pożyczek,
- opiniowanie wniosków w sprawie powołania i odwołania Prezesa Zarządu i każdego z jego zastępców,
- dokonywanie kontroli i oceny działalności Zarządu,
- zatwierdzanie rocznych sprawozdań Funduszu,
- składanie Ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego, w terminie do dnia 15 marca każdego roku, sprawozdań z działalności PFRON.

Działalność w 2008 roku

Rada Nadzorcza PFRON na 4 posiedzeniach m.in. przyjęła uchwały:

- uchwała nr 1/2008 z dnia 18 stycznia 2008 r. zmieniająca uchwałę w sprawie zatwierdzenia pilotażowego programu „SPRAWNY DOJAZD – pomoc w nabyciu przez osoby niepełnosprawne samochodu osobowego oraz w uzyskaniu prawa jazdy kategorii B”
- uchwała nr 2/2008 z dnia 11 marca 2008 r. zmieniająca uchwałę w sprawie zatwierdzenia programu „Komputer dla Homera 2003 – program pomocy w zakupie sprzętu elektronicznego oraz oprogramowania umożliwiającego rehabilitację zawodową i społeczną osób niewidomych i niedowidzących”,
- uchwała nr 3/2008 z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie zatwierdzenia „Sprawozdania z realizacji planu działalności - planu finansowego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w 2007 roku”,
- uchwała nr 5/2008 z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie zatwierdzenia programu „Wsparcie Ośrodka Szkolno – Wychowawczego dla Dzieci Niewidomych w Laskach”,
- uchwała nr 6/2008 z dnia 27 marca 2008 r. zmieniająca program „Pegaz 2003”,
- uchwała nr 7/2008 z dnia 27 marca 2008 r. zmieniająca program „PITAGORAS 2007 – program pomocy osobom z uszkodzeniem słuchu”,

- uchwała nr 8/2008 z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie realizacji programu „SPRAWNY DOJAZD – pomoc w nabyciu przez osoby niepełnosprawne samochodu osobowego oraz w uzyskaniu prawa jazdy kategorii B”,
- uchwała nr 11/2008 z dnia 22 lipca 2008 r. w sprawie zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych za 2007 r.,
- uchwała nr 13/2004 z dnia 22 lipca 2008 r. zmieniająca uchwałę w sprawie zatwierdzenia programu „PARTNER III – wsparcie zadań i projektów realizowanych na rzecz osób niepełnosprawnych przez organizacje pozarządowe”,
- uchwała nr 14/2008 z dnia 22 lipca 2008 r. w sprawie zatwierdzenia programu „Telepraca oraz inne elastyczne formy zatrudniania osób niepełnosprawnych”,
- uchwała nr 17/2008 z dnia 22 lipca 2008 r. w sprawie programu "STUDENT II - kształcenie ustawiczne osób niepełnosprawnych",
- uchwała nr 19/2008 z dnia 15 października 2008 r. zmieniająca uchwałę w sprawie zatwierdzenia programu „Ośrodki Informacji dla Osób Niepełnosprawnych 2008”,
- uchwała nr 21/2008 z dnia 15 października 2008 r. w sprawie zatwierdzenia programu „Wczesna pomoc dziecku niepełnosprawnemu”,
- uchwała nr 22/2007 z dnia 25 listopada 2008 r. wyrażenia zgody na realizację w 2008 r. „Programu wyrównywania różnic między regionami” w obszarze A przez Województwo Zachodniopomorskie z siedzibą w Szczecinie,
- uchwała nr 24/2008 z dnia 10 grudnia 2008 r. realizacji programu „Pegaz 2003”,
- uchwała 25/2008 z dnia 10 grudnia 2008 r. w sprawie realizacji pilotażowego programu „UCZEŃ NA WSI – pomoc w zdobyciu wykształcenia przez osoby niepełnosprawne zamieszkujące gminy wiejskie oraz gminy miejsko – wiejskie” obszar A.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS)

6. Rada Nadzorcza ZUS

Rada Nadzorcza ZUS jest organem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, pełniącym określone ustawowo funkcje w ramach systemu ubezpieczeń społecznych. Rada powoływana jest na pięcioletnią kadencję przez Prezesa Rady Ministrów spośród przedstawicieli stron dialogu społecznego.

Podstawy prawne

Rada Nadzorcza ZUS funkcjonuje na podstawie ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U. nr 11 z 2007 r., poz. 74 ze zm.). Ustawa ta reguluje kwestie powoływania i składu Rady oraz wyznacza jej podstawowe zadania.

Poza tą ustawą wpływ na funkcjonowanie Rady mają także:

- rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dn.28.12.1998 r. w sprawie trybu zgłaszania kandydatów na członków Rady Nadzorczej ZUS, regulaminu Rady Nadzorczej i zasad wynagradzania jej członków (Dz. U. nr 164, poz.1167 ze zm.);
- Statut ZUS: do 5 marca 2008 r. obowiązywał Statut nadany rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z 30.07.2007 r. (Dz. U. nr 137, poz. 965); od 6 marca 2008 r. obowiązuje Statut nadany rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z 18.02.2008 r. (Dz. U. Nr 28, poz.64).

Skład

Obecnie działająca Rada Nadzorcza ZUS jest Radą III kadencji, licząc od wejścia w życie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Pięcioletnia kadencja obecnie funkcjonującej Rady rozpoczęła się 6 września 2007 roku.

Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych postanawia, że Prezes Rady Ministrów powołując Radę Nadzorczą ZUS ustala jej skład według następujących zasad:

- 4 przedstawicieli rządu (osoby wskazane przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych),
- po 1 przedstawicielu każdej reprezentatywnej organizacji pracodawców,
- po 1 przedstawicielu każdej reprezentatywnej pracowniczej organizacji związkowej,
- 1 przedstawiciela organizacji emerytów i rencistów.

Zadania

Podstawowe zadania Rady Nadzorczej ZUS wyznaczone przez ustawę o systemie ubezpieczeń społecznych:

- powoływanie i odwoływanie członków Zarządu ZUS na wniosek Prezesa ZUS,
- ustalanie wysokości wynagrodzeń dla członków Zarządu (z wyłączeniem Prezesa ZUS),
- uchwalanie regulaminu działania Zarządu ZUS,
- okresowa ocena pracy Zarządu ZUS,
- zatwierdzanie rocznego planu finansowego ZUS i sprawozdania z jego wykonania,
- zatwierdzanie rocznego sprawozdania z działalności ZUS,
- opiniowanie rocznego planu finansowego Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i sprawozdania z jego wykonania,
- opiniowanie rocznego planu finansowego Funduszu Rezerwy Demograficznej i sprawozdania z jego wykonania,
- opiniowanie projektu Statutu ZUS,
- opiniowanie projektów aktów prawnych z zakresu ubezpieczeń społecznych oraz zgłaszanie inicjatyw w tym zakresie,
- opiniowanie powoływania i odwoływania głównego inspektora kontroli ZUS,
- wybór biegłych rewidentów badających roczne sprawozdania finansowe ZUS, Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i Funduszu Rezerwy Demograficznej.

Działalność w 2008 roku

Przedmiotem posiedzenia Rady są sprawy wynikające ze stałych, ustawowych powinności oraz sprawy, których omówienie wynika z inicjatywy samej Rady. Niektóre zagadnienia wymagają monitorowania i dlatego te tematy

powracają co jakiś czas na posiedzenia Rady. Działając w ramach swoich uprawnień legislacyjnych Rada Nadzorcza ZUS przede wszystkim skupia się na opiniowaniu aktów prawnych z zakresu ubezpieczeń społecznych. Opinie Rady Nadzorczej, stanowiące pogłębione analizy proponowanych uregulowań prawnych, często są wykorzystywane przez twórców aktów prawnych.

W 2008 roku Rada Nadzorcza ZUS odbyła 10 posiedzeń plenarnych. W trakcie spotkań:

- Informacja Prezesa Zakładu na temat zmian Statutu ZUS wraz z przedstawieniem „*Analizy zmian zapisów statutowych ZUS i ich konsekwencji*”
- Dyskusja na temat „*Strategii informatyzacji ZUS na lata 2008-2010*”
- Dyskusja na temat działalności kontroli wewnętrznej w Zakładzie.
- Dyskusja na temat inicjatywy legislacyjnej RN w sprawie zmiany art.18 ust.8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.
- Dyskusja na temat wyników kontroli kosztów funkcjonowania ZUS, przeprowadzonej przez NIK
- Zaopiniowanie projektów aktów prawnych przedłożonych Radzie Nadzorczej ZUS.
- Informacja Prezesa ZUS na temat „Strategii zarządzania zasobami ludzkimi w ZUS na lat 2009-2012”
- Informacja Prezesa ZUS na temat „Realizacji harmonogramu prac związanych z szacunkiem oszczędności na podwyżki dla pracowników ZUS”
- Dyskusja nad wypracowaniem metodologii oceny pracy Zarządu ZUS.
- Zaopiniowanie projektu ustawy o emeryturach pomostowych.
- Zaopiniowanie projektów pozostałych aktów prawnych przedłożonych Radzie Nadzorczej ZUS.
- Analiza wykonania planów finansowych FUS i ZUS za I półrocze 2008r.
- Omówienie systemu realizującego w ZUS wypłaty świadczeń krótkoterminowych oraz informacji Prezesa Zakładu na temat realizacji wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 czerwca 2008r. zmieniającego zasady ustalania podstawy wymiaru świadczeń chorobowych – analiza informacji na temat aplikacji KSI ZUS wspomagających obsługę świadczeń w razie choroby i macierzyństwa
- Przyjęcie do wiadomości zaktualizowanego Planu pracy Zarządu ZUS na 2008r.
- Omówienie sprawozdania z kontroli działalności ZUS w I półroczu 2008r.
- Informacja o przygotowaniu ZUS do realizacji nowych zadań wynikających z przepisów prawnych, mających obowiązywać od 1 stycznia 2009r.

- Informacja na temat przewidywanych od 2009r. zmian organizacyjnych w Zakładzie
- Dyskusja na temat „Strategii informatyzacji ZUS na lata 2008-2010”
- Dyskusja na temat „Informacji z wykonania planu finansowego ZUS za III kwartały 2008r.”

Rada Nadzorcza ZUS przyjęła w 2008 r., między innymi, następujące uchwały:

- Nr 3/I/III/08 w sprawie przyjęcia Planu pracy Zarządu ZUS na 2008r.
- Nr 4/I/III/08 w sprawie oceny pracy Zarządu ZUS w 2007r.
- Nr 5/I/III/08 w sprawie przyjęcia Ramowego planu pracy Rady Nadzorczej ZUS na 2008r.
- Nr 8/II/III/08 w sprawie zatwierdzenia zmian w „Planie finansowym ZUS na 2008r.”
- Nr 9/II/III/08 w sprawie odwołania członka komisji przetargowych powołanych do przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego w przedmiocie wyboru biegłego rewidenta mającego zbadać sprawozdania finansowe FRD oraz ZUS i FUS za lata 2008-2010.
- Nr 10/II/III/08 w sprawie powołania członka komisji przetargowych powołanych do przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego w przedmiocie wyboru biegłego rewidenta mającego zbadać sprawozdania finansowe FRD oraz ZUS i FUS za lata 2008-2010.
- Nr 11/II/III/08 w sprawie zgłoszenia inicjatywy zmian zasad rozliczania składek na ubezpieczenie społeczne za osoby prowadzące pozarolniczą działalność i osoby z nimi współpracujące.
- Nr 12/II/III/08 w sprawie zaopiniowania projektów aktów prawnych.
- Nr 15/III/III/08 w sprawie odwołania pani Mirosławy Boryczki ze stanowiska członka Zarządu ZUS.
- Nr 16/III/III/08 w sprawie odwołania pana Tomasza Bujaka ze stanowiska członka Zarządu ZUS.
- Nr 17/III/III/08 w sprawie powołania pani Marii Szczur na stanowisko członka Zarządu ZUS.
- Nr 18/III/III/08 w sprawie zakończenia działalności stałego zespołu problemowego Rady ds. systemów informatycznych.
- Nr 19/III/III/08 w sprawie odwołania członka komisji przetargowych powołanych do przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego w przedmiocie wyboru biegłego rewidenta mającego zbadać sprawozdania finansowego FRD oraz ZUS i FUS za lata 2008-2010.

- Nr 20/III/III/08 w sprawie powołania członka komisji przetargowych powołanych do przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego w przedmiocie wyboru biegłego rewidenta mającego zbadać sprawozdania finansowego FRD oraz ZUS i FUS za lata 2008-2010.
- Nr 21/III/III/08 w sprawie powołania członka komisji przetargowych powołanych do przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego w przedmiocie wyboru biegłego rewidenta mającego zbadać sprawozdania finansowego FRD oraz ZUS i FUS za lata 2008-2010.
- Nr 22/III/III/08 w sprawie powierzenia wykonywania czynności związanych z postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego w przedmiocie wyboru niezależnego audytora mającego zbadać roczne sprawozdania finansowe FRD za lata 2008-2010.
- Nr 23/III/III/08 w sprawie powierzenia wykonania czynności związanych z postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego w przedmiocie wyboru niezależnego audytora mającego zbadać roczne sprawozdania finansowe ZUS i FUS za lata 2008-2010.
- Nr 28/IV/III/08 w sprawie zgłoszenia propozycji zmian w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1998r. w sprawie trybu zgłaszania kandydatów na członków Rady Nadzorczej ZUS, regulaminu Rady Nadzorczej i zasad wynagradzania jej członków.
- Nr 35/V/III/08 w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania z wykonania planu finansowego oraz Sprawozdania z działalności ZUS za rok 2007.
- Nr 36/V/III/08 w sprawie zaopiniowania Sprawozdania z wykonania planu finansowego FUS za rok 2007.
- Nr 37/V/III/08 w sprawie zaopiniowania Sprawozdania z wykonania planu finansowego FRD za rok 2007.
- Nr 45/V/III/08 w sprawie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w przedmiocie wyboru niezależnego audytora mającego zbadać sprawozdania finansowe FRD za lata 2008-2010 oraz w sprawie powołania komisji przetargowej do przeprowadzenia tego postępowania.
- Nr 46/V/III/08 w sprawie powierzenia wykonania czynności związanych z postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego w przedmiocie wyboru niezależnego audytora mającego zbadać roczne sprawozdanie finansowe FRD za lata 2008-2010.
- Nr 58/VII/III/2008 w sprawie przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w przedmiocie wyboru niezależnego audytora mającego zbadać roczne sprawozdanie finansowe ZUS i FUS za lata 2008-

2010 oraz w sprawie powołania komisji przetargowej do przeprowadzenia tego postępowania.

- Nr 59/VII/III/2008 w sprawie powierzenia wykonywania czynności związanych z postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego w przedmiocie wyboru niezależnego audytora mającego zbadać roczne sprawozdanie finansowe ZUS i FUS za lata 2008-2010.
- Nr 60/VII/III/2008 w sprawie przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w przedmiocie wyboru niezależnego audytora mającego zbadać roczne sprawozdania finansowe FRD za lata 2008-2010 oraz w sprawie powołania komisji przetargowej do przeprowadzenia tego postępowania.
- Nr 61/VII/III/2008 w sprawie powierzenia wykonania czynności związanych z postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego w przedmiocie wyboru niezależnego audytora mającego zbadać roczne sprawozdania finansowe FRD za lata 2008-2010.
- Nr 64/VII/III/2008 w sprawie zatwierdzenia zmian w „Planie finansowym ZUS na 2008r”.
- Nr 67/VIII/III/2008 w sprawie zaopiniowania planu finansowego FUS na rok 2009.
- Nr 68/VIII/III/2008 w sprawie zaopiniowania Projektu planu finansowego FRD na rok 2009.
- Nr 74/X/III/2008 w sprawie przyjęcia do wiadomości „Strategii informatyzacji ZUS na lata 2008-2010”.
- Nr 75/X/III/2008 w sprawie zatwierdzenia zmian do „Planu finansowego ZUS na 2008r.”
- Nr 76/X/III/2008 w sprawie zatwierdzenia „Planu finansowego ZUS na 2009r.”

Rada Nadzorcza ZUS III kadencji podjęła decyzję o powołaniu 3 zespołów problemowych: ds. organizacyjno-prawnych, ds. ekonomiczno-finansowych i ds. systemów informatycznych, które w trakcie roku zbierają się i podejmują ważne dla Zakładu problemy.

Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości

7. Rada Nadzorcza PARP

Podstawy prawne

Rada Nadzorcza PARP jest organem Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości i działa na podstawie Ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z dnia 9 listopada 2000 r. (Dz.U. Nr 109, poz. 1158 ze zm.).

Skład

W skład Rady Nadzorczej PARP wchodzi skład RN wchodzi przedstawiciele organizacji przedsiębiorców, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej oraz Ministerstwa Rozwoju Regionalnego.

Zadania

Do zadań Rady należy:

- opiniowanie rocznych planów działania Agencji oraz ich projektów,
- okresowa ocena wykonywania rocznych planów działania Agencji,
- analizowanie efektywności działań podejmowanych przez Agencję,
- opiniowanie sprawozdań z działalności Agencji,
- nadzór nad gospodarką finansową Agencji,
- zatwierdzanie wyboru biegłego rewidenta do badania sprawozdania finansowego Agencji, dokonywanego przez Agencję w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych,
- ustalanie wysokości wynagrodzenia Prezesa i jego zastępców, z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz.U. Nr 26, poz. 306),
- wykonywanie innych zadań określonych w ustawie.

Działalność w 2008 r.

Rada Nadzorcza PARP odbyła 6 posiedzeń, na których, między innymi, miało miejsce:

- Wydanie opinii Rady nt. zmiany Regulaminu organizacyjnego Biura PARP.
- Przedstawienie Radzie sprawozdania półrocznego z realizacji zadań audytowych.
- Wydanie opinii Rady nt. Planu działania PARP na 2008 r.
- Przedstawienie Radzie informacji nt. ewaluacji programów wdrażanych przez PARP.
- Przedstawienie Radzie propozycji rozwiązań, które ograniczyłyby ewentualną możliwość wystąpienia ryzyka kursowego.
- Przedstawienie informacji nt. stopnia przygotowania PARP do wdrażania funduszy strukturalnych wraz z prognozami wydatków.
- Przedstawienie Radzie informacji nt. Regionalnych Funduszy Inwestycji (RFI).
- Przedstawienie Radzie informacji nt. realizacji wystawy EXPO 2008 w Saragossie.
- Informacja nt. współpracy Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z partnerami zagranicznymi na podstawie umów o Współpracy.
- Informacja nt. wniosków z realizacji projektów ewaluacyjnych PARP.
- Przedstawienie Radzie prezentacji nt. analizy ryzyk PARP (2008 r.).
- Przedstawienie Radzie informacji nt. Planu rozwoju IT w PARP oraz wniosków z audytu wewnętrznego dotyczącego informatyki w PARP.
- Wydanie opinii Rady w sprawie Sprawozdania z realizacji Planu działania PARP w okresie od 1 stycznia 2008 r. do 30 września 2008 r.

Wybrane Uchwały Rady:

- Uchwała nr 92/2008 Rady Nadzorczej PARP w sprawie wydania opinii nt. zmiany Regulaminu organizacyjnego PARP.
- Uchwała nr 93/2008 w sprawie wydania opinii nt. zmiany Planu finansowego PAR na 2008 r.
- Uchwała nr 94/2008 Rady Nadzorczej PARP w sprawie wydania opinii nt. Planu działania PARP na 2008 r.
- Uchwała nr 96/2008 Rady Nadzorczej PARP w sprawie wydania opinii nt. sprawozdania z realizacji Planu finansowego PARP w okresie od 1 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2007 r.

- Uchwała nr 125/2008 Rady Nadzorczej PARP w sprawie projektu Planu działania PARP na 2009 r.

8. Rada Konsultacyjna

Podstawy prawne

Nieformalne ciało konsultacyjne i doradcze PARP powołane w maju 2007 r.

Skład

Do udziału w spotkaniach Rady Konsultacyjnej zapraszani są przedstawiciele ministerstw, przedsiębiorców, instytucji otoczenia biznesu, w tym izb przemysłowo-handlowych i stowarzyszeń przedsiębiorców.

Zadania

Celem Rady jest wspólne działanie na rzecz poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej przez polskich przedsiębiorców oraz usprawnienie działania systemu dystrybucji funduszy strukturalnych. W ramach Rady mają miejsce konsultacje dokumentów i procedur związanych z wdrażaniem poszczególnych działań w ramach programów operacyjnych lub innych działań realizowanych na rzecz małych i średnich przedsiębiorców.

Powołanie Rady Konsultacyjnej ma na celu zwiększenie wpływu potencjalnych beneficjentów na kształt wytycznych i procedur związanych z wdrażaniem działań realizowanych przez PARP w ramach Programów Operacyjnych.

Działalność w 2008 roku

Odbyły się 2 spotkania, na którym omówiono:

- Kryteria naboru ekspertów oceniających projekty w ramach działań Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka realizowanych przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości.
- Raport o stanie sektora małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce w latach 2005-2006 oraz Kierunki inwestowania w nowoczesne technologie w przedsiębiorstwach MSP.
- Wyniki ewaluacji rezultatów projektów Działania 2.1 i 2.3 SPO WKP zrealizowanych przez PARP.
- Działania PARP na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw w warunkach spowolnienia gospodarczego.

Narodowy Fundusz Zdrowia (NFZ)

9. Rada Narodowego Funduszu Zdrowia

Podstawa prawne

Rada Narodowego Funduszu Zdrowia jako organ opiniodawczo-nadzorczy działa na podstawie art. 99 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Skład

Rada Funduszu składa się z osób powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów, przy czym:

- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez Rzecznika Praw Obywatelskich,
- dwóch członków powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez Trójstronną Komisję do Spraw Społeczno-Gospodarczych,
- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez stronę samorządową Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez ministra właściwego do spraw zdrowia,
- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego,
- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Kadencja członków Rady Funduszu trwa 5 lat.

Rada Funduszu działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.

Zadania

Do zadań Rady Funduszu należy:

- Kontrolowanie bieżącej działalności Funduszu we wszystkich dziedzinach jego działalności.
- Uchwalanie planu pracy Funduszu na dany rok i rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych NFZ.

- Opiniowanie projektu planu finansowego NFZ na dany rok oraz systemu wynagradzania pracowników Funduszu.
- Przyjmowanie sprawozdania z wykonania planu finansowego Funduszu oraz okresowych i rocznych sprawozdań z działalności Funduszu.
- Podejmowanie uchwał w sprawach dotyczących majątku Funduszu i inwestycji przekraczających zakres upoważnienia statutowego dla Prezesa Funduszu oraz nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości stanowiących własność Funduszu oraz w sprawie przeznaczenia zatwierdzonego zysku netto NFZ za dany rok.
- Kontrola prawidłowej realizacji planu finansowego Funduszu.
- Wnioskowanie do Prezesa Funduszu o przeprowadzenie kontroli prawidłowości postępowania w sprawie zawarcia umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej lub ich realizacji.
- Wyrażanie opinii w sprawie kandydata na Prezesa Funduszu lub kandydatów na jego zastępców.
- Wyrażanie opinii w sprawie odwołania Prezesa Funduszu lub jego zastępców.
- Wybór biegłego rewidenta do badania sprawozdania finansowego NFZ (od 29 września 2007 r.).
- Udzielanie jednemu z zastępców Prezesa NFZ upoważnienia do zastępowania Prezesa w przypadku śmierci lub innego przypadku niemożności udzielenia przez niego takiego upoważnienia.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 11 posiedzeń Rady Narodowego Funduszu Zdrowia w następujących tematach:

- Zapoznanie się z informacją o projekcie badawczym „Instytucje demokracji deliberacyjnej w polskim systemie politycznym”.
- Dyskusja nad informacją Prezesa NFZ na temat bieżącej sytuacji związanej z wejściem w życie z dniem 1 stycznia 2008 r. przepisów zmieniających czas pracy lekarzy.
- Zapoznanie się z koncepcją dotyczącą rozwiązań w zakresie dyżurów specjalistycznych w dziedzinie ortopedii w lecznictwie szpitalnym na terenie miasta Warszawy.
- Informacja Dyrektora Kujawsko-Pomorskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ na temat sytuacji lokalowej Oddziału, jak również prowadzenia przez Oddział kontraktowania świadczeń opieki zdrowotnej na 2008 rok (problemy i wnioski).

- Informacja Dyrektora Śląskiego i Świętokrzyskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ na temat sytuacji lokalowej Oddziału.
- Informacja Prezesa NFZ na temat realizacji Planu pracy NFZ na 2008 r.
- Informacja Prezesa NFZ o realizacji Planu pracy Centrali NFZ na 2008 r. w miesiącu lutym, w szczególności o realizacji zadania pt: „Zakończenie prac nad zmianą zasad kontraktowania świadczeń opieki zdrowotnej w rodzaju leczenie szpitalne na II połowę 2008 r.”
- Powołanie Zespołu Problemowego Rady NFZ do spraw analizy jakości i dostępności oraz kosztów świadczeń zdrowotnych w rodzaju opieka długoterminowa.
- Prace nad tworzeniem ostatecznego rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych NFZ na 2008 r.
- Problem szkoleń członków Rady NFZ.
- Informacja Prezesa NFZ na temat organizacji Centrali NFZ i zadaniach komórek organizacyjnych.
- Dyskusja nt. zmian w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.
- Dyskusja w sprawie nabycia przez NFZ na potrzeby Delegatury Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ własności nieruchomości gruntowej położonej w Bielsku Białej.
- Informacja Prezesa NFZ o stanie przygotowań do rozpoczęcia kontraktowania świadczeń opieki zdrowotnej w rodzaju leczenie szpitalne w 2008r., wg systemu Jednorodnych Grup Pacjentów (JGP).
- Dyskusja dotycząca prognozy przychodów i kosztów Narodowego Funduszu Zdrowia na kolejne trzy lata 2009-2011.
- Wdrożenie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.
- Informacja Prezesa NFZ na temat systemu wynagradzania i polityki kadrowej w NFZ.
- Projekt rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych NFZ na 2009 r.
- Kontraktowanie świadczeń opieki zdrowotnej na 2009 rok .

Rada Narodowego Funduszu Zdrowia, między innymi, przyjęła następujące uchwały:

- Uchwała Nr 1/2008/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie przyjęcia Planu pracy Narodowego Funduszu Zdrowia na 2008 r.
- Uchwała Nr 3/2008/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie przyjęcia rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2008 r.
- Uchwała Nr 7/2008/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie powołania Zespołu Problemowego Rady Narodowego Funduszu Zdrowia do spraw analizy jakości i dostępności oraz kosztów świadczeń zdrowotnych w rodzaju opieka długoterminowa
- Uchwała Nr 12/2008/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 12 maja 2008 r. w sprawie przyjęcia Sprawozdania z prac Zespołu Problemowego Rady NFZ do spraw badania sprawozdania finansowego
- Uchwała Nr 24/2008/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 21 lipca 2008 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia Planu pracy Narodowego Funduszu Zdrowia na 2008 r.
- Uchwała Nr 25/2008/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 21 lipca 2008 r. w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie przez Prezesa NFZ umów o świadczenie usług konserwacji systemu informatycznego wspomagania działalności NFZ
- Uchwała Nr 36/2008/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 13 listopada 2008 r. w sprawie wyrażenia opinii do projektu zmiany planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2008 rok.
- Uchwała Nr 40/2008/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 11 grudnia 2008 r. w sprawie przyjęcia okresowego sprawozdania z działalności Narodowego Funduszu Zdrowia za III kwartał 2008 r.
- Uchwała Nr 41/2008/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 11 grudnia 2008 r. w sprawie wystąpienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia o przeprowadzenie kontroli prawidłowości realizacji umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej
- Uchwała Nr 43/2008/I Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 30 grudnia 2008 r. w sprawie przyjęcia rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2009 r.

Działają również Rady Oddziałów Wojewódzkich NFZ, które łącznie odbyły 113 spotkań:

- Dolnośląski Oddział Wojewódzki NFZ – 7 posiedzeń.
- Kujawsko-Pomorski Oddział Wojewódzki NFZ – 5 posiedzenia.
- Lubelski Oddział Wojewódzki NFZ – 12 posiedzeń.
- Lubuski Oddział Wojewódzki NFZ – 6 posiedzeń.
- Łódzki Oddział Wojewódzki NFZ – 5 posiedzeń.
- Małopolski Oddział Wojewódzki NFZ – 8 posiedzeń.
- Mazowiecki Oddział Wojewódzki NFZ – 11 posiedzeń.
- Opolski Oddział Wojewódzki NFZ – 4 posiedzeń.
- Podkarpacki Oddział Wojewódzki NFZ – 8 posiedzeń.
- Podlaski Oddział Wojewódzki NFZ – 6 posiedzeń.
- Pomorski Oddział Wojewódzki NFZ – 10 posiedzeń.
- Śląski Oddział Wojewódzki NFZ – 10 posiedzeń.
- Świętokrzyski Oddział Wojewódzki NFZ – 6 posiedzeń.
- Warmińsko-Mazurski Oddział Wojewódzki NFZ – 8 posiedzeń.
- Wielkopolski Oddział Wojewódzki NFZ – 6 posiedzeń.
- Zachodniopomorski Oddział Wojewódzki NFZ – 8 posiedzeń.

**III. Instytucje Dialogu Wielostronnego,
Obywatelskiego, Korporacyjnego
w Ministerstwach i Urzędach Centralnych
w 2008 roku**

W ciągu lat ostatnich nastąpiła istotna zmiana jakościowa w zakresie instytucjonalizacji dialogu przez poszerzenie pojęcia dialogu społecznego. Przez miano partnerów społecznych można uznać, także szerzej inne formy partnerstwa społecznego jak organizacje pozarządowe, które przybierają formę stowarzyszeń bądź fundacji, środowiska samorządowe, organizacje społeczno-zawodowe rolników, korporacje, samorządy zawodowe i gospodarcze.

Pojawienie się dialogu obywatelskiego w dokumencie rządowym – jakim były Zasady Dialogu Społecznego z 2002 r. było z jednej strony próbą dostosowania instytucji dialogu społecznego do zmian, które w tym zakresie nastąpiły w ostatnich latach w Unii Europejskiej, z drugiej naturalną konsekwencją zapisów, dotyczących współpracy z organizacjami społecznymi, znajdujących się w ustawie o działach administracji rządowej. Może też stać się podstawą partnerstwa w procesie programowania i absorpcji funduszy strukturalnych, który to proces – zgodnie z regulacjami Unii Europejskiej – wymaga akceptacji decyzji rządu przez partnerów społecznych, w tym organizacji pozarządowych.

Dialog wielostronny ma miejsce wtedy, kiedy oprócz tradycyjnych trzech stron: rządowej, związkowej i pracodawczej w dyskusji biorą udział przedstawiciele samorządu terytorialnego lub reprezentanci innych organizacji (w tym izby przemysłowe i samorządy) – wtedy mamy do czynienia z dialogiem korporacyjnym. Z kolei w dialogu społecznym prowadzonym na szczeblu regionalnym głównym partnerem, oprócz terenowych reprezentacji związkowych, pracodawców i administracji państwowej, jest samorząd terytorialny.

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej

1. Rada Działalności Pożytku Publicznego

Podstawy prawne

Rada Działalności Pożytku Publicznego jest organem opiniodawczo-doradczym i pomocniczym ministra właściwego ds. zabezpieczenia społecznego powołanym na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 4 sierpnia 2003 r. w sprawie Rady Działalności Pożytku Publicznego.

Rada Działalności Pożytku Publicznego została powołana w dniu 27 listopada 2003 r. Kadencja Rady trwa 3 lata. II kadencja RDPP rozpoczęła prace 15 lutego 2006 r.

Skład

W skład Rady wchodzi:

- Pięciu przedstawicieli organów administracji rządowej (MF, MRR, MPiPS, MEN, MSWiA).
- Pięciu przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego zgłoszonych przez stronę samorządową w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego : (Związku Miast Polskich, Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej, Unii Miasteczek Polskich, Związku Powiatów Polskich, Unii Metropolii Polskich).
- Dziesięciu przedstawicieli organizacji pozarządowych, związków i porozumień pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w ustawie o działalności pożytku (Wspólnoty Roboczej Związków Organizacji Socjalnych WRZOS , Polskiego Klubu Ekologicznego, ZHP, Fundacji im. Stefana Batorego, Polskiej Rady Ekumenicznej, Polskiego Stowarzyszenia na rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym, Caritas Polska, Naczelnej Organizacji Technicznej, Stowarzyszenia na rzecz Forum Inicjatyw Pozarządowych).

Zadania

Do zadań Rady należy w szczególności:

- wyrażanie opinii w sprawach dotyczących stosowania ustawy;
- wyrażanie opinii o rządowych projektach aktów prawnych dotyczących działalności pożytku publicznego oraz wolontariatu;

- udzielanie pomocy i wyrażanie opinii w przypadku sporów między organami administracji publicznej a organizacjami pożytku publicznego;
- zbieranie i dokonywanie analizy informacji o prowadzonych kontrolach i ich skutkach;
- uczestniczenie w postępowaniu kontrolnym;
- wyrażanie opinii w sprawach zadań publicznych, zlecenia tych zadań do realizacji przez organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 oraz rekomendowanych standardów realizacji zadań publicznych;
- tworzenie, we współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3, mechanizmów informowania o standardach prowadzenia działalności pożytku publicznego oraz o stwierdzonych przypadkach naruszenia tych standardów.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 5 posiedzeń Rady, na których:

- Dyskusja na temat wdrożenia dyrektywy unijnej o usługach na rynku wewnętrznym 2006/UE.
- Kształt Funduszu Inicjatyw Obywatelskich w perspektywie najbliższych lat.
- Stanowisko Rady wobec projektu nowelizacji ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.
- Kwestie podatkowe dotyczące organizacji pozarządowych (w tym VAT).
- Rekomendacja przedstawicieli organizacji zajmujących się problematyką środowiska naturalnego do komitetów monitorujących RPO w oraz do Komitetu Monitorującego dla Szwajcarsko - Polskiego Programu Współpracy.
- Dyskusja na temat formuły funkcjonowania Rady Działalności Pożytku Publicznego.
- Przebieg realizacji FIO 2008 oraz prace nad Programem Operacyjnym Fundusz Inicjatyw Obywatelskich 2009-2013.
- Informacja na temat Ogólnopolskiego Forum Inicjatyw Pozarządowych.
- Dyskusja na temat PO FIO 2009-2013, mechanizmu 1%, zbiórek publicznych,
- Omówienie koncepcji deklaracji współpracy organizacji pozarządowych z mediami.
- Dyskusja na temat projektu Planu Działania na rok 2009 dla Poddziałania 5.4.1 w ramach PO KL.
- Omówienie raportu Najwyższej Izby Kontroli o wynikach kontroli prawidłowości udzielania i rozliczania przez jednostki samorządu terytorialnego dotacji na zadania zlecone podmiotom niezaliczanym do sektora finansów publicznych.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

2. Rada Gospodarki Żywnościowej

Podstawy prawne

Rada jest organem opiniotawczo-doradczym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Podstawą działania jest Zarządzenia Nr 2 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 lutego 2004r. oraz Regulamin Rady Gospodarki Żywnościowej.

Skład

W skład Rady wchodzi przedstawiciele delegowani przez branżowe organizacje pozarządowe sektora rolno-spożywczego.

Zadania

Do zadań rady m. innymi należy:

- doskonalenie przepływu informacji pomiędzy RGŻ a branżowymi organizacjami pozarządowymi sektora spożywczego na rzecz reprezentowania krajowej gospodarki żywnościowej. Wspólne wypracowywanie stanowisk dla administracji państwowej i parlamentu RP i UE,
- uczestnictwo w działaniach Parlamentu i administracji rządowej w procesach tworzenia przejrzystych i stabilnych zasad polityki gospodarczej dla gospodarki żywnościowej,
- opiniowanie i konsultowanie propozycji rozwiązań systemowych w gospodarce żywnościowej oraz zgłaszanie inicjatyw w tym zakresie,
- przygotowywanie oraz przekazywanie aktualnych informacji (opracowań) o sytuacji organizacyjno-prawnej i ekonomiczno-finansowej poszczególnych branż przemysłu rolno-spożywczego,
- upowszechnianie wiedzy o nowych regulacjach prawnych dotyczących gospodarki żywnościowej i ich związku z wymogami Unii Europejskiej,
- popularyzacja osiągnięć przemysłu rolno-spożywczego.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 7 posiedzeń RGŻ oraz 5 posiedzeń Kierownictwa Rady, 10 posiedzeń Prezydium Rady, 21 posiedzeń Komitetów branżowych oraz spotkania Zespołów roboczych Rady Gospodarki Żywnościowej i liczne konferencje.

Podczas posiedzeń omawiano:

- Rynek wieprzowiny – szansą polskiego rolnictwa.

- Możliwości pozyskania funduszy UE – Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka.
- Temat dotyczący bezpieczeństwa żywności pochodzenia zwierzęcego.
- Jaka Wspólna Polityka Rolna na najbliższe lata.
- Rejestracja środków ochrony roślin, aktualne wyzwania oraz perspektywy wynikające z procesowej legislacji Unijnej.
- Nowe uregulowania prawne UE w zakresie bezpieczeństwa żywności i weterynarii, nowe programy zwalczania chorób zakaźnych na 2009 rok.
- Zatwierdzono informację z działalności i wykonania budżetu za rok 2007, planu działania Rady i Komitetów na 2008 r. oraz budżet na rok 2008.

Wypracowano stanowiska Rady Gospodarki Żywnościowej:

- odnośnie sytuacji na rynku cukru,
- w sprawie propozycji systemu zatwierdzania odmian organizmów genetycznie zmodyfikowanych w Unii Europejskiej,
- w sprawie zakazu obrotu śrutą sojową zmodyfikowaną genetycznie w ustawie paszowej z dnia 22 lipca 2006r.,
- w sprawie przeglądu WPR,
- w sprawie projektów nowelizacji ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi

3. Rada do Spraw Tradycyjnych i Regionalnych Produktów Rolnych i Środków Spożywczych

Podstawy prawne

Jako organ opiniodawczy – doradczy ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych działa na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. *o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych* (Dz.U. z 2005 r. Nr 10, poz. 68).

Skład

W skład Rady wchodzi:

- przewodniczący - przedstawiciel ministra właściwego do spraw rynków rolnych;
- członkowie powołani spośród osób wyróżniających się wiedzą o sprawach związanych z produktami regionalnymi i tradycyjnymi, w szczególności w

zakresie prawa własności przemysłowej, tradycji i kultury polskiej oraz etnografii.

Zadania

Rada opiniuje:

- wnioski o rejestrację, w tym wnioski o rejestrację;
- wnioski o zmianę specyfikacji;
- zastrzeżenia do wniosków o rejestrację;
- sprzeciwy do wniosków o rejestrację wniesionych przez inne państwo; sprzeciwy ze strony Rzeczypospolitej Polskiej do wniosku o rejestrację złożonego przez inne państwo.

Działalność w 2008 roku

W 2008 roku spotkania Rady się nie odbywały.

4. Zespół ds. Zarybiania

Podstawy prawne

Jako organ pomocniczy Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawach związanych z zarybianiem polskich obszarów morskich oraz utrzymaniem i ochroną zasobów ryb dwuśrodowiskowych w powierzchniowych wodach śródlądowych został powołany Zarządzeniem nr 24 MRiRW z dnia 02.12.2002 r.). Działa na podstawie Zarządzenia Nr 10/2007 Ministra Gospodarki Morskiej.

Skład

Przedstawiciele MRiRW, Krajowej Izby Producentów Ryb–Organizacji Producentów, Stowarzyszenia Armatorów Rybackich w Kołobrzegu, Stowarzyszenia Rybactwa Dolnej i Środkowej Wisły w Toruniu, Stowarzyszenia Rybaków Zalewu Wiślanego we Fromborku, Zarządu Głównego Polskiego Związku Wędkarskiego w Warszawie, Zrzeszenia Rybaków Morskich – Organizacji Producentów, Zrzeszenia Rybaków Zalewów Szczecińskiego, Kamieńskiego i Jeziora Dąbie w Trzebieży, Związku Producentów Ryb w Poznaniu

Zadania

1. Opiniowanie projektów planów dotyczących polskich obszarów morskich w zakresie:
 - a) pozyskiwania materiału zarybieniowego,
 - b) zarybiania,
 - c) znakowania materiału zarybieniowego,
 - d) podziału środków finansowych na realizację zadań przewidzianych w planach, z uwzględnieniem maksymalnych proponowanych cen zakupu materiału zarybieniowego – w ramach zadania zarybiania polskich obszarów morskich;
2. Doradztwo:
 - a) w sprawach dotyczących wieloletnich założeń związanych z pozyskiwaniem materiału zarybieniowego oraz zarybianiem wód rybami dwuśrodowiskowymi,
 - b) w innych sprawach powierzonych Zespołowi do rozpatrzenia przez Departament Rybołówstwa, dotyczących zarybiania polskich obszarów morskich a także utrzymania lub ochrony zasobów ryb dwuśrodowiskowych.

Dodatkowe zadania powierzone są również Przewodniczącemu Zespołu (dot. sporządzania planów zarybieniowych, sprawozdań i opinii).

Działalność w 2008 roku

O odbyło się 5 posiedzeń Zespołu:

- Przedstawienie informacji o przewidywanym finansowaniu programów zarybieniowych; propozycje planów zarybiania.
- Omówienie stanu realizacji planów zarybieniowych w 2008 r.;
- Podsumowanie dot. zarybień łososiem, trocią i sieją wykonanych do końca maja 2008 r.; omówienie dalszych planów zarybieniowych.
- Informacja o realizacji programów zarybieniowych, planach pozyskiwania ikry, oczekiwanej liczbie smoltów.
- Dyskusja nad programem restytucji jesiotra.
- Przedstawienie informacji i realizacji *Zarybiania polskich obszarów morskich* oraz *Restytucji certy i jesiotra*; informacja o pozyskiwaniu ikry troci i łososia; wstępne informacje o planach zarybieniowych.

5. Rada Rolnictwa Ekologicznego

Podstawy prawne

Rada Rolnictwa Ekologicznego działa na podstawie Zarządzenia Nr 8 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 1 marca 2005 r. w sprawie powołania Rady Rolnictwa Ekologicznego.

Rada jest organem opiniodawczo-doradczym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Rada Rolnictwa Ekologicznego oraz Zespół Rolnictwa Ekologicznego doradzają Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi w zagadnieniach związanych z rolnictwem ekologicznym. Konsultacje z zainteresowanymi podmiotami ułatwiają podejmowanie, w szczególności średnio i długookresowych decyzji. Współpraca z Radą i Zespołem Rolnictwa Ekologicznego zwiększa przejrzystość podejmowanych działań oraz usprawnia przekazywanie informacji do zainteresowanych podmiotów.

Skład

W skład Rady wchodzi przedstawiciele:

- Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
- Ministerstwa Środowiska,
- Ministerstwa Zdrowia,
- Ekolandu,
- Instytutu Melioracji Użytków Zielonych
- Akademii Rolniczej w Lublinie,
- Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin,
- Krajowej Rady Izb Rolniczych
- Instytutu Zootechniki,
- Instytutu Ochrony Roślin,
- Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa,
- Polskiego Centrum Akredytacji,
- Bioekspert Sp. z o.o.,
- Polskiego Towarzystwa Rolników Ekologicznych,
- Społecznego Instytutu Ekologicznego,
- Instytutu Sadownictwa i Kwiaciarnictwa,
- Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych,
- Centrum Doradztwa Rolniczego oddz. Radom
- przetwórców ekologicznych,

- Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa,
- Polskiego Klubu Ekologicznego,
- Instytutu Warzywnictwa,
- wojewódzkich ośrodków doradztwa rolniczego,
- Państwowego Instytutu Weterynarii
- Uniwersytetu Warmińsko – Mazurskiego,
- hurtowników ekologicznych,
- Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego.

Zadania

- opiniowanie i konsultowanie propozycji rozwiązań systemowych w rolnictwie ekologicznym oraz zgłaszanie inicjatyw w tym zakresie;
- przygotowanie oraz przekazywanie aktualnych informacji (opracowań) o sytuacji organizacyjno-prawnej i ekonomiczno-finansowej w dziedzinie rolnictwa ekologicznego;
- wspieranie przedsięwzięć służących rozwojowi współpracy instytucji administracji publicznej z producentami rolnymi, przetwórcami oraz handlowcami;
- upowszechnianie wiedzy o nowych regulacjach prawnych dotyczących rolnictwa ekologicznego i ich związku z wymogami Unii Europejskiej;
- popularyzacja osiągnięć rolnictwa ekologicznego w kraju i za granicą.

Działalność w 2008 roku

W trakcie 2 spotkań:

- Propozycja założeń do nowej ustawy o rolnictwie ekologicznym.
- Informacja o strukturze gospodarstw ekologicznych w Polsce.
- Uwagi do projektu ustawy o rolnictwie ekologicznym.
- Omawiano projekt rozporządzenia Komisji WE 889/2008 wdrażającego rozporządzenie Rady 834/2007.

6. Krajowy Komitet do Spraw Systemu Zbierania i Wykorzystywania Danych Rachunkowych z Gospodarstw Rolnych

Podstawy prawne

Podstawą funkcjonowania jest Art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 29 listopada 2000r. o zbieraniu i wykorzystywaniu danych rachunkowych z gospodarstw rolnych (Dz. U. z 2001r. Nr 3, poz. 20 z późn. zm.) oraz przepisy art. 5, rozporządzenia Rady Nr 79/65/EWG z dnia 15 czerwca 1965 r. ustanawiającego sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach z działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Europejskiej Wspólnocie Gospodarczej.

Skład

W skład Komitetu wchodzi dwaj przedstawiciele ministra właściwego do spraw rolnictwa i dwaj przedstawiciele ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz przedstawiciel ministra właściwego do spraw rynków rolnych, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, przedstawiciel Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, przedstawiciel Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej oraz przedstawiciel Krajowej Rady Izb Rolniczych.

Zadania

Do zadań Komitetu należy:

- opiniowanie planu wyboru reprezentatywnych gospodarstw rolnych, z których będą zbierane dane rachunkowe,
- opiniowanie sprawozdań z realizacji planu wyboru reprezentatywnych gospodarstw rolnych, z których będą zbierane dane rachunkowe,
- opiniowanie przygotowanej przez Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki listy biur rachunkowych, z którymi będzie zawierał umowy o zbieranie danych rachunkowych z reprezentatywnych gospodarstw rolnych.

Działalność w 2008 roku

Na 3 posiedzeniach miało miejsce:

- wybór Przewodniczącego Komitetu,
- zaopiniowanie przedłożonego przez Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – Państwowy Instytut Badawczy sprawozdania z

realizacji planu wyboru próby gospodarstw rolnych dla Polskiego FADN w 2008 roku,

- omówienie szacunkowych wyników uzyskanych przez gospodarstwa rolne prowadzące rachunkowość w 2007 roku,
- omówienie wyników uzyskanych przez gospodarstwa rolne prowadzące nieprzerwanie rachunkowość dla potrzeb Polskiego FADN w latach 2004-2007,
- zapoznanie się z propozycjami Komisji Europejskiej dotyczącymi planowanych zmian w przepisach prawnych oraz systemie FADN,
- zapoznanie się z nową wspólnotową typologią gospodarstw rolnych,
- zapoznanie się z organizacją zbierania danych rachunkowych w 2008 r.

7. Zespół do spraw wprowadzenia nowego systemu zwrotu podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej na podstawie kart akcyzowo-płatniczych

Podstawy prawne

Zespół został powołany przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniu 9.07.2008 r. Zarządzeniem Nr 14 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi .

Skład

Przedstawiciele: Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministerstwa Finansów, Krajowej Rady Izb Rolniczych.

Zadania

- Ocena zaproponowanego nowego systemu zwrotu podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej opartego na zastosowaniu kart akcyzowo-płatniczych oraz określenie skutków finansowych dla budżetu państwa związanych z wdrożeniem tego systemu.
- Dokonanie przeglądu regulacji prawnych i ocena ich wpływu na możliwość wprowadzenia nowego systemu zwrotu podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej opartego na zastosowaniu kart akcyzowo-płatniczych.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 1 posiedzenie, którego tematami było:

- przedstawienie celu powołania Zespołu,
- omówienie obecnie funkcjonującego systemu zwrotu części podatku akcyzowego zawartego w cenie paliwa rolniczego,
- zwrócenie uwagi na problem z paliwem o nazwie BIOESTER, będącym 100 % estrem, które jest zwolnione z akcyzy,
- omówienie koncepcji nowego systemu zwrotu podatku akcyzowego na podstawie kart akcyzowo-płatniczych oraz przewidywanych kosztów wprowadzenia nowego systemu.

8. Zespół do Spraw Rynków Hurtowych

Podstawy prawne

Zespół działa na podstawie Zarządzenia Nr 10 z dnia 14 kwietnia 2006 roku Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Skład

Przedstawiciele: MRiRW, Ministerstwa Skarbu Państwa, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Lubelskiego Rynku Hurtowego S.A., Wielkopolskiego Gildia Rolno-Ogrodniczego S.A., Sandomierskiego Rynku Hurtowego S.A., Rolno-Spożywczego Rynku Hurtowego „Giełda Elbląska” S.A. w Elblągu, Przedsiębiorstwa Gospodarki Maszynami Budownictwa „Warszawa” Sp. z o. o., Podlaskiego Centrum Rolno-Towarowego S.A. w Białymstoku, Krajowej Rady Izb Rolniczych.

Zadania

Wyrażanie opinii i przedstawianie Ministrowi propozycji rozwiązań w zakresie działalności rynków hurtowych.

Działalność w 2008 roku

W 2008 r. brak posiedzeń.

9. Zespół ds. Śródlądowej Gospodarki Rybackiej i Wędkarskiej

Podstawy prawne

Zespół jest organem pomocniczym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawach związanych z prowadzeniem gospodarki rybackiej i wędkarskiej w powierzchniowych wodach śródlądowych. Został powołany Zarządzeniem Nr 29 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 31 października 2008 r. w sprawie powołania Zespołu do Spraw Śródlądowej Gospodarki Rybackiej i Wędkarskiej.

Skład

Przedstawiciele: Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju, Akademii Rolniczej w Szczecinie, Polskiego Związku Wędkarskiego, Związku Producentów Ryb, Polskiego Towarzystwa Rybackiego, Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Rybackich, prezes Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Dzierżawców i Administratorów Nieruchomości Rybackich Skarbu Państwa, prezes Stowarzyszenia Rybactwa Dolnej i Środkowej Wisły, Krajowej Federacji Towarzystw Wędkarskich, Zrzeszenia Producentów Ryb w Katowicach, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, Instytutu Rybactwa Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza w Olsztynie.

Zadania

Do zadań Zespołu należy wymiana informacji i poglądów, prezentacja opinii oraz stanowisk w sprawach związanych z prowadzeniem gospodarki rybackiej i wędkarskiej w powierzchniowych wodach Śródlądowych, w szczególności w sprawach dotyczących warunków chowu, hodowli oraz amatorskiego i gospodarczego połowu ryb. a także pomocy finansowej dla podmiotów uprawnionych do rybactwa w wodach śródlądowych oraz do obszarów zależnych od rybactwa śródlądowego, z wyłączeniem spraw dotyczących zarybiania oraz ochrony i rozwoju żywych zasobów wód

Działalność w 2008 roku

W 2008 r. nie zwołano posiedzenia Zespołu.

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

10. Komisja ds. Pożyczek i Kredytów Studenckich

Podstawy prawne

Komisja ds. Pożyczek i Kredytów Studenckich powołana art. 11 ustawy z dnia 17 lipca 1998 r. o pożyczkach i kredytach studenckich (Dz. U. Nr 108, poz. 683) w dniu 16 września 1998 r. jako organ opiniodawczy ministra.

Skład

Przedstawiciele: Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, rektorów szkół wyższych, kierowników jednostek organizacyjnych prowadzących studia doktoranckie, Ministra Finansów, Ministra Rozwoju Regionalnego, Parlamentu Studentów RP, Zrzeszenia Studentów Polskich, Niezależnego Zrzeszenia Studentów.

Zadania

Analizowanie i opiniowanie w szczególności:

- 1) wysokości oprocentowania pożyczek studenckich oraz wysokości odsetek od kredytów studenckich spłacanych przez studentów,
- 2) projektu rocznego planu finansowego Funduszu,
- 3) szczegółowych zasad, trybu i kryteriów udzielania i spłacania oraz umarzania kredytów studenckich i pożyczek studenckich,
- 4) zasad zawierania umów między bankami kredytującymi a Bankiem Gospodarstwa Krajowego,
- 5) sytuacji materialnej i socjalno-bytowej studentów i przedstawianie Ministrowi wniosków i propozycji działań zmierzających do jej poprawy.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 5 posiedzeń Komisji:

- Opiniowanie projektu planu finansowego Funduszu Pożyczek i Kredytów Studenckich na rok 2008.
- Opiniowanie sprawozdania z działalności oraz wyniku Funduszu Pożyczek i Kredytów Studenckich za rok 2007.
- Omówienie akcji przyznawania kredytów w roku akademickim 2007/2008.
- Opiniowanie wniosków o umorzenie kredytów studenckich.

- Opiniowanie projektu rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad, trybu i kryteriów udzielania, spłacania oraz umarzania kredytów i pożyczek studenckich oraz warunków i trybu rozliczeń z tytułu pokrywania odsetek należnych bankom od kredytów studenckich.
- Opiniowanie prognozy dochodu uprawniającego do ubiegania się o kredyt studencki w danym roku akademickim.

11. Komitet do Spraw Krajowej Struktury Kwalifikacji w Zakresie Szkolnictwa Wyższego

Podstawy prawne

Zarządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego nr 37 z dnia 25 lipca 2008 zmieniające Zarządzenie w sprawie powołania Komitetu do Spraw Krajowej Struktury Kwalifikacji w Zakresie Szkolnictwa Wyższego.

Skład

Przedstawiciele: Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, Państwowej Komisji Akredytacyjnej, Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Parlamentu Studentów RP, Krajowej Reprezentacji Doktorantów, Business Centre Club jako organizacji pracodawców.

Zadania

Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- Przedstawienie Ministrowi projektu Krajowej Struktury Kwalifikacji w zakresie polskiego szkolnictwa wyższego zgodnej z Strukturą Kwalifikacji w ramach Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego.
- Przedstawienie Ministrowi procedur wprowadzenia w życie Krajowej Struktury Kwalifikacji w zakresie szkolnictwa wyższego.
- Opiniowanie projektów aktów prawnych, które zapewnią spójne i prawidłowe wdrożenie Krajowej Struktury Kwalifikacji w zakresie szkolnictwa wyższego.

- Współpraca z instytucjami uczestniczącymi we wprowadzaniu Krajowej Struktury Kwalifikacji w zakresie szkolnictwa wyższego (m.in. PKA, Rada Główna Szkolnictwa Wyższego).
- Przeprowadzenie akcji informacyjnej oraz konsultacji projektu Krajowej Struktury Kwalifikacji w środowiskach związanym z jej funkcjonowaniem, szczególnie w środowisku akademickim.
- Monitorowanie pilotażu Krajowej Struktury Kwalifikacji w wybranych instytucjach akademickich.
- Monitorowanie wprowadzenia w życie Krajowej Struktury Kwalifikacji w całym szkolnictwie wyższym.
- Weryfikacja i uzupełnienie Krajowej Struktury Kwalifikacji po wprowadzaniu w życie - z wykorzystaniem procedur akredytacji.
- Przeprowadzenie procedury sprawdzenia zgodności Krajowej Struktury Kwalifikacji ze Strukturą Kwalifikacji w ramach Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego.

Działalność w 2008 roku

W 2008 roku posiedzenia się nie odbywały.

12. Rada do spraw Procesu Bolońskiego

Podstawy prawne

Zarządzenie nr 21 Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 października 2006 r.

Skład

Przedstawiciele: Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, Państwowej Komisji Akredytacyjnej, Zespołu Promotorów Bolońskich, Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Konferencji Rektorów Zawodowych Szkół Polskich, Parlamentu Studentów RP, Biura Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej, Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji, Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”, Programu Uczenie się przez całe życie.

Zadania

Do zadań Rady należy w szczególności:

- analizowanie i przedstawianie ministrowi opinii w sprawie raportów z seminariów bolońskich;
- opiniowanie projektów aktów prawnych, które zapewnią spójne i prawidłowe wdrożenie przedsięwzięć związanych z Procesem Bolońskim;
- przedstawianie ministrowi opinii i wniosków w sprawie szans i zagrożeń realizacji Procesu Bolońskiego;
- przygotowywanie opinii i wniosków do stanowiska strony polskiej w sprawie kierunków rozwoju Procesu Bolońskiego przedstawianego na szczeblu międzynarodowym.

Działalność w 2008 roku

Na 1 posiedzeniu Rady omawiano stan realizacji Procesu Bolońskiego w Polsce oraz przygotowania do konferencji Ministrów w 2009 roku.

Ministerstwo Sportu i Turystyki

13. Rada Sportu Osób Niepełnosprawnych

Podstawy prawne

Organ opiniodawczo-doradczy Ministra Sportu i Turystyki powołany na podstawie Zarządzenia Nr 13 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 16 kwietnia 2008 r. ws. powołania i trybu działania Rady Sportu Osób Niepełnosprawnych.

Skład

Eksperti w zakresie sportu osób niepełnosprawnych, przedstawiciele stowarzyszeń, zajmujących się statutowo sportem osób niepełnosprawnych.

Zadania

Do zakresu działania komisji należy w szczególności:

- Opracowywanie propozycji kierunków rozwoju sportu osób niepełnosprawnych.
- Inicjowanie działań, wspieranie, promowanie nowych propozycji zadań w sporcie osób niepełnosprawnych.
- Przekazywanie kierownictwu ministerstwa własnych opracowań i opinii oraz wniosków w sprawach związanych ze sportem osób niepełnosprawnych.

Działalność w 2008 roku

Odbyły się 3 posiedzenia:

- Przyjęcie priorytetów działania Rady.
- Omówienie problemu promocji sportu osób niepełnosprawnych oraz skutecznych metod promocji.
- Zmiany legislacyjne, w tym praca nad ustawą o prawie sportowym.
- Sformułowanie stanowiska Rady w sprawie założeń do projektu ustawy o sporcie.
- Sformułowanie opinii Rady w sprawie kwalifikacji uprawnień instruktorów sportu osób niepełnosprawnych.
- Prezentacja sprawozdania z XIII Igrzysk Paraolimpijskich.
- Przyjęcie stanowiska Rady w sprawie założeń do projektu ustawy o sporcie.

14. Rada ds. Kształcenia i Doskonalenia Kadr Kultury Fizycznej

Podstawy prawne

Rada do spraw Kształcenia i Doskonalenia Kadr Kultury Fizycznej jako organ doradczy Ministra Sportu i Turystyki działa na podstawie Zarządzenia Nr 15 MSiT z dnia 16 listopada 2006 r. oraz Zarządzenia Nr 3 MS z dnia 12 kwietnia 2007 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Rady oraz Zarządzenia Nr 32 MSiT z dnia 15 października zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Rady.

Skład

W skład Rady wchodzi eksperci z zakresu kształcenia kadr kultury fizycznej, pracownicy wyższych uczelni oraz stowarzyszeń zajmujących się statutowo kulturą fizyczną.

Zadania

Do zadań Rady należy w szczególności:

- Opracowywanie propozycji i opiniowanie kierunków kształcenia i doskonalenia kadr kultury fizycznej.
- Opiniowanie działań dostosowujących kształcenie kadr do standardów edukacyjnych w Unii Europejskiej.
- Inicjowanie działań w zakresie doskonalenia systemu kształcenia kadr kultury fizycznej.
- Opiniowanie projektów regulacji prawnych w zakresie kształcenia kadr kultury fizycznej.
- Współpraca z akademiami wychowania fizycznego oraz organizacjami i stowarzyszeniami kultury fizycznej.
- Opiniowanie wniosków dotyczących uznawania kwalifikacji zdobytych za granicą.
- Opiniowanie wniosków o zwolnienie w szczególności z wymogu posiadania odpowiedniego wykształcenia, tytułów zawodowych lub kursów wymaganych przez przepisy prawa.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 8 posiedzeń Rady.

Rada określiła cele do realizacji w zakresie regulacji prawnych tj.

- opracowanie nowych regulacji kwalifikacji, stopni i tytułów zawodowych w dziedzinie sportu oraz szczegółowych zasad i trybu ich uzyskiwania, standardów kształcenia oraz wzorów dokumentów stwierdzających posiadane kwalifikacje- uwzględniając stopnie trenerskie, specjalizacje instruktorskie oraz menedżera w obszarze sportu;
- określenie szczegółowych warunków, jakie powinny spełniać jednostki prowadzące szkolenia instruktorów, trenerów i menedżerów.

W zakresie programów kształcenia kadr kultury fizycznej:

- Rada ponownie podkreśla konieczność opracowania i przestrzegania nowoczesnych, cyklicznie nowelizowanych standardów kształcenia kadr trenerów, instruktorów i menedżerów – konieczne jest przemodelowanie kursów kwalifikacyjnych na wyższą klasę trenerską z uwzględnieniem specyficznego podejścia do konkretnej dyscypliny lub bloku dyscyplin oraz na potrzebę opracowań w zakresie stosowania metody kształcenia na odległość.

15. Rada Sportów i Sztuk Walki

Podstawy prawne

Organ opiniodawczo-doradczy Ministra Sportu i Turystyki powołany Zarządzeniem Nr 9 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 11 marca 2008 r.

Skład

W skład Rady wchodzi eksperci z zakresu sportów i sztuk walki.

Zadania

- Opinie w sprawie funkcjonowania i rozwoju sportów i sztuk walki w Polsce i za granicą.
- Proponowanie działań w sprawach sportów i sztuk walki.
- Opiniowanie aktów normatywnych.
- Inicjowanie działań na rzecz konsolidacji środowiska związanego ze sportami i sztukami walki.

- Wskazywanie i analizowanie potencjalnych zagrożeń dla rozwoju i funkcjonowania sportów i sztuk walki.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 5 spotkań Komisji:

- opracowanie programu działania Komisji
- ustawa o sporcie,
- system sportu młodzieżowego,
- podział zadań członków Komisji,
- uwarunkowania funkcjonowania sportów i sztuk walki,
- szkolenie i doszkolenie trenerów,
- przynależność do międzynarodowych organizacji sportowych,
- kształcenie trenerów i instruktorów w sportach i sztukach walki,
- uwagi do ustawy o sporcie.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych

16. Rada Konsultacyjna ds. Zagranicznej Polityki Ekonomicznej przy Ministrze Spraw Zagranicznych

Podstawy prawne

Formalne powołanie Rady nastąpiło w dniu 30 września 2008 r. w oparciu o obowiązujące Zarządzenie nr 6 Ministra Spraw Zagranicznych z 12 października 2004r. w sprawie powołania Rady Konsultacyjnej ds. Zagranicznej Polityki Ekonomicznej przy Ministrze Spraw Zagranicznych. Decyzją Nr 96 Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 30 września 2008 r. powołano członków Rady Konsultacyjnej do Spraw Zagranicznej Polityki Ekonomicznej przy Ministrze Spraw Zagranicznych.

Skład

W skład Rady wchodzi przedstawiciele: Krajowej Izby Gospodarczej, Rady Forum Obywatelskiego Rozwoju-FOR, Rady Programowej Fundacji Instytut Studiów Wschodnich, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Szkoły Głównej Handlowej, Centrum Analiz Społeczno-Ekonomicznych, Business Centre Club, Rzeczypospolitej, Konfederacji Pracodawców Polskich, Instytutu Badań Rynku, Konsumpcji i Koniunktur, Gazety Wyborczej, Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową, Stowarzyszenia Eksporterów Polskich, Polskiej Agencji Informacji i Inwestycji Zagranicznych S.A., Pulsu Biznesu.

Zadania

Rada stanowi forum prezentacji opinii i wymiany informacji nt. działań i inicjatyw w sferze współpracy z zagranicą, co w założeniu sprzyjać ma koordynacji realizowanych przedsięwzięć i przygotowaniu adekwatnego wsparcia ze strony resortu spraw zagranicznych i dyplomacji ekonomicznej.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 1 (inaugurujące) posiedzenie, na który omawiano tematykę przyszłych spotkań i działań Rady oraz podkreślono zasadność wykorzystania Rady jako kanału komunikacji ze środowiskiem gospodarczym i jego organizacjami.

Ministerstwo Środowiska

17. Państwowa Rada Ochrony Środowiska

Podstawy prawne

Państwowa Rada Ochrony Środowiska została powołana zgodnie z art. 387 Prawa ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. Nr 25, poz. 150 z 2008 roku z późn. zm.) oraz na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie szczegółowego sposobu funkcjonowania PROŚ (DZ.U.z 2002, Nr 77, poz. 702). PROŚ działa przy Ministrze Środowiska, jako organ doradczy i opiniodawczy.

Państwowa Rada Ochrony Środowiska działa od 1984 r.

Skład

W skład Rady wchodzi:
przewodniczący, dwóch zastępców przewodniczącego, sekretarz oraz członkowie, w liczbie do 30, powoływani przez Ministra Środowiska na okres 5 lat spośród przedstawicieli nauki, środowisk zawodowych, organizacji ekologicznych oraz przedstawicieli samorządu gospodarczego.

Obecna kadencja Rady 2007–2012.

Zadania

Do zadań PROŚ należy:

- opiniowanie kierunków polityki w dziedzinie ochrony środowiska oraz polityki zrównoważonego rozwoju kraju,
- przedstawianie propozycji działań zapewniających tworzenie warunków ochrony środowiska oraz poprawy jego stanu,
- opiniowanie projektów aktów prawnych z zakresu szeroko pojętej ochrony środowiska,
- opiniowanie dokumentów związanych z uczestnictwem Polski w Unii Europejskiej,
- inicjowanie, analiza i opiniowanie programów naukowych i badawczo-rozwojowych z zakresu ekologii, ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju,
- wyrażanie opinii w innych sprawach przedstawionych przez Ministra Środowiska,
- współpraca z innymi organami doradczymi i opiniodawczymi Ministra Środowiska.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 5 posiedzeń Rady, na których zajmowaną się następującą

- Regulamin wewnętrzny PROŚ.
- Projekt planu pracy Rady na podstawie planów działania GR.
- Internetowy system komunikacji i podejmowania uchwał.
- Przegląd GR i dyskusja nad propozycjami ich uzupełnienia przez ekspertów spoza Rady.
- Polityka energetyczna a zmiany klimatu.
- Informacja o pracach Prezydium między posiedzeniami PROŚ.
- Przedstawienie propozycji przewodniczących GR do planu pracy i przyjęcie planu pracy PROŚ na 2008 r.
- Przedstawienie przez Ministra Środowiska stanu przygotowań do konferencji w Poznaniu oraz oczekiwanych działań PROŚ związanych z tym ważnym wydarzeniem międzynarodowym.
- Dyskusja nad nową wersją Polityki ekologicznej Państwa .
- Problems of Sustainable Development – czasopismo Rady – formuła, język, finansowanie.
- Sprawozdania przewodniczących Grup Roboczych PROŚ ze stanu prac i planów do końca 2008 roku.
- Prace nad polską i angielską wersją strony internetowej PROŚ – rejestracja, lista publikacji, plan pracy.
- Informacja o wykonaniu budżetu PROŚ w 2008 roku i preliminarzu na rok 2009.
- Stan przygotowań do COP 14, oczekiwania działań od członków PROŚ.
- Utworzenie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska – informacja.

- Wykorzystanie środków z funduszy europejskich i stan wdrażania *Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko*.
- Stan prac na dokumentem *Polityka ekologiczna Państwa – uwagi zgłoszone przez członków PROŚ*.
- Rola PROŚ w przygotowaniach do prezydencji Polski w UE w 2011 – wstępna wizja - dyskusja.
- Informacja o 16. APS i Konferencji *EEAC*, 9-11.10.2008, Bordeaux Przewodniczący PROŚ.
- Informacja o pracach Prezydium między posiedzeniami plenarnymi.
- Przedstawienie propozycji przewodniczących Grup Roboczych do *planu pracy* i przyjęcie *planu pracy PROŚ na 2009 rok*.
- Informacja o akredytacji w systemie komunikacji internetowej członków PROŚ i propozycje do zawartości i kształtu strony domowej Rady.

18. Państwowa Rada Ochrony Przyrody

Podstawy prawne

Państwowa Rada Ochrony Przyrody jest organem opiniodawczo-doradczym przy ministrze właściwym do spraw środowiska. Działa na podstawie Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz.U. Nr 92 poz. 880 z dnia 30.04.2004 r.).

Skład

Członków PROP powołuje minister środowiska - w drodze zarządzenia spośród działających na rzecz ochrony przyrody przedstawicieli nauki, praktyki i organizacji ekologicznych.

Kadencja Rady trwa 5 lat, a liczba jej członków wynosi 40.

Zadania

Do głównych zadań Rady należy: ocena realizacji ustawy; opiniowanie strategii, planów i programów dotyczących ochrony przyrody; opiniowanie

projektów aktów prawnych dot. ochrony przyrody, przedstawianie wniosków i opinii w różnych sprawach ochrony przyrody.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 1 posiedzenie plenarne oraz 8 spotkań Komisji problemowych:

- problemy i zagrożenia środowiska przyrodniczego .
- bieżące prace podejmowane przez PROP,
- aktualne problemach, którymi Rada powinna się zainteresować i zająć
- sprawozdania z prac komisji problemowych PROP.

Obecnie w ramach Rady działa 8 komisji problemowych:

- komisja ds. parków narodowych i rezerwatów przyrody;
- komisja ds. parków krajobrazowych, ochrony krajobrazu i przyrody nieożywionej;
- komisja ds. ochrony zwierząt i ogrodów zoologicznych;
- komisja ds. ochrony roślin, grzybów i ogrodów botanicznych;
- komisja ds. ochrony mokradeł, obszarów słodkowodnych i morskich;
- komisja ds. sieci NATURA 2000;
- komisja ds. CITES;
- komisja ds. rolno-środowiskowych.

19. Krajowa Rada Gospodarki Wodnej

Podstawy prawne

Krajowa Rada Gospodarki Wodnej jest organem opiniodawczo – doradczym, powołanym z dniem 1 lipca 2006 r. przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, na mocy art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (*Dz. U. Nr 115 poz. 1229*). .

Skład

Krajowa Rada Gospodarki Wodnej składa się 30 członków zgłoszonych przez ogólnopolskie organizacje zrzeszające jednostki samorządu terytorialnego, uczelnie, jednostki naukowo - badawcze i organizacje społeczne, gospodarcze, ekologiczne związane z gospodarką wodną.

Kadencja Krajowej Rady Gospodarki trwa 4 lata. (Rada kadencji 2006-2010).

Zadania

Zgodnie z zapisem ustawy Prawo wodne, do zakresu działania Krajowej Rady Gospodarki Wodnej należy wyrażanie opinii w sprawach gospodarowania wodami, ochrony przed powodzią oraz przed skutkami suszy, a w szczególności:

- przedstawianie propozycji oraz wniosków dotyczących poprawy stanu zasobów wodnych oraz ochrony przeciwpowodziowej w państwie,
- opiniowanie projektów planów i programów inwestycyjnych w zakresie gospodarowania wodami,
- opiniowanie projektów aktów prawnych regulujących sprawy gospodarowania wodami.

Krajowa Rada może tworzyć stałe lub doraźne komisje albo zespoły, do pracy w których, mogą być zapraszane osoby spoza składu Rady.

Działalność w 2008 roku

Odbyły się 4 posiedzenia Rady poświęcone następującym tematom:

- Realizacja Dyrektywy Azotanowej w Polsce.
- Harmonogram Realizacji Dyrektywy Powodziowej w Polsce.
- Informacja dotycząca aktualizacji Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych.
- Informacja dotycząca projektu stanowiska wdrażania Dyrektywy Azotanowej w Polsce.
- Informacja dotycząca projektu utworzenia Państwowej Służby Kontroli Stanu Bezpieczeństwa Budowli Piętrzących.
- Propozycje i założenia do programu rozwoju śródlądowych dróg wodnych w Polsce.
- Dyskusja nad projektem Narodowej Strategii Gospodarki Wodnej.
- Dyskusja nad opracowaniem dotyczącym ekologicznego bezpieczeństwa stopnia wodnego Włocławek.
- Powołano zespoły:
 - o Zespół ds. zanieczyszczeń pochodzenia rolniczego (*w ramach Komisji ds. ochrony wód przed zanieczyszczenia-mi*)
 - o Zespół ds. Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych.
 - o Zespół ds. oceny metodologii dokumentacji pn. *„Ekologiczne bezpieczeństwo stopnia wodnego Włocławek”*.
 - o Zespół ds. Dyrektywy Powodziowej pod kierownictwem
 - o Zespół ds. Państwowej Służby Kontroli Stanu Bezpieczeństwa Budowli Piętrzących

Ponadto działają rady gospodarki wodnej regionów jako organy opiniotawczo-doradcze dyrektorów regionalnych zarządów, członków których powołuje Minister Środowiska na wniosek Dyrektora Regionalnego zarządu gospodarki wodnej.

W 2008 r. rady gospodarki wodnej regionów łącznie odbyły 31 posiedzeń:

Regionu Wodnego Dolnej Odry i Przymorza	– 2
Regionu Wodnego Środkowej Odry	– 6
Regionu Wodnego Górnej Odry	– 5
Regionu Wodnego Warty	– 3
Regionu Wodnego Dolnej Wisły	– 2
Regionu Wodnego Środkowej Wisły	– 3
Regionu Wodnego Małej Wisły	– 5
Regionu Wodnego Górnej Wisły	– 5

Ministerstwo Finansów

20. Komitet Standardów Rachunkowości

Podstawy prawne

Komitet Standardów Rachunkowości działa na podstawie Ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (Dz.U. z 2002r. Nr 76 poz. 694 ze zm.) oraz Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2001r. w sprawie zakresu działania i sposobu organizacji Komitetu Standardów Rachunkowości (Dz. U. Nr 140 poz. 1580 ze zm.).

Skład

18 osobowy skład Komitetu tworzą:

- przedstawiciele Krajowej Izby Biegłych Rewidentów (5 członków)
- przedstawiciele Stowarzyszenia Księgowych w Polsce (5 członków)

- przedstawiciele Ministra Finansów (5 członków)
- przedstawiciel Ministra Skarbu Państwa,
- przedstawiciel KPWiG,
- przedstawiciel Narodowego Banku Polskiego.

Zadania

- wydawanie krajowych standardów rachunkowości,
- opiniowanie projektów aktów prawnych w zakresie rachunkowości,
- analiza Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, Dyrektyw UE z zakresu rachunkowości,
- współpraca z organizacjami międzynarodowymi do spraw standaryzacji rachunkowości

Działalność w 2008 roku

Odbył się 6 posiedzeń Komitetu poświęconych następującym tematom:

- Dyskusja nad projektem standardu „Rezerwy, zobowiązania warunkowe i aktywa warunkowe”.
- Sprawozdanie z prac w ramach grupy koordynatorów PAAinE.
- Przedstawienie sprawozdania z działalności Komitetu Standardów Rachunkowości za rok 2007.
- Przedstawienie propozycji członków Komitetu do dokumentu koncepcyjnego zmian do ustawy o rachunkowości.
- Dyskusja nad projektem standardu „Rezerwy, bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów, zobowiązania warunkowe”.
- Przyjęcie sprawozdania z działalności Komitetu Standardów Rachunkowości za rok 2007.
- Przyjęcie krajowego standardu rachunkowości nr 5 „Leasing, najem i dzierżawa”.
- Przedstawienie dokumentu koncepcyjnego dotyczącego proponowanych zmian do ustawy o rachunkowości.
- Propozycje zagadnień do rozważenia w planach prac Komitetu IV kadencji.
- Przyjęcie stanowiska Komitetu w sprawie Exposure Draft do IFRS 2 and IFRIC 11 – Group Cash-settled Share-based Payment Transactions.
- Powitanie i przedstawienie członków Komitetu Standardów Rachunkowości IV kadencji oraz wręczenie aktów powołania.
- Organizacja pracy Komitetu IV kadencji i plan działania Komitetu IV kadencji.
- Zasady i organizacja współpracy międzynarodowej Komitetu IV kadencji.
- Przyjęcie uchwały w sprawie wewnętrznego regulaminu działania Komitetu.

- Ustalenie planu działania Komitetu IV kadencji.
- Ustalenie zasad współpracy międzynarodowej Komitetu IV kadencji.
- Omówienie ew. uwag dotyczących rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad sporządzania przez jednostki inne niż banki i zakłady ubezpieczeń skonsolidowanych sprawozdań finansowych grup kapitałowych.
- Ustalenie zasad współpracy międzynarodowej Komitetu IV kadencji, w tym ustalenie listy opiniowanych dokumentów.
- Dyskusja nad przyjęciem standardu „Rezerwy, bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów, zobowiązania warunkowe”.
- Dyskusja nad założeniami do standardu „Zasada ciągłości i poprawianie błędów”.
- Dyskusja nad projektem standardu „Rezerwy, bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów, zobowiązania warunkowe”.
- Dyskusja nad projektem ankiety na temat krajowych standardów rachunkowości.
- Dyskusja nad projektami listów z uwagami do FASB/IASB w sprawie dokumentów: An improved Conceptual Framework for Financial Reporting, Discussion Paper Preliminary Views on an improved Conceptual Framework for Financial Reporting: The Reporting Entity, Reducing complexity in reporting financial instruments.
- Dyskusja nad projektem ankiety w sprawie stosowania MSR.
- Przyjęcie krajowego standardu rachunkowości nr 6 „Rezerwy, bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów, zobowiązania warunkowe”.
- Przyjęcie uchwały w sprawie przeprowadzenia ankiety na temat krajowych standardów rachunkowości.
- Przyjęcie uchwały w sprawie przyjęcia i rekomendacji „Kodeksu Etyki Zawodowej w Rachunkowości”.
- Przyjęcie uchwały w sprawie udostępnienia opinii Komitetu do dokumentów IASB/FASB i EFRAG na stronie internetowej.
- Dyskusja nad założeniami do projektu standardu „Zasada ciągłości i poprawianie błędów”.
- Dyskusja nad współpracą z EFRAG w ramach programu PAAinE.
- Informacje na temat aktualizacji standardów/stanowisk.
- Dyskusja nad przyjęciem uchwały w sprawie przyjęcia i rekomendacji „Kodeksu Etyki Zawodowej w Rachunkowości”.
- Przyjęcie uchwały w sprawie udostępnienia opinii Komitetu do dokumentów IASB/FASB i EFRAG na stronie internetowej.

- Dyskusja nad założeniami do projektu standardu „Zasada ciągłości i poprawianie błędów”
- Sprawozdanie członków Komitetu z udziału w spotkaniu IASB ze światowymi organizacjami stanowiącymi standardy w Londynie we wrześniu br.
- Informacje na temat aktualizacji standardów/stanowisk.
- Sprawy różne.
- Dyskusja nad materiałem dotyczącym komputerowego prowadzenia ksiąg rachunkowych.
- Ustalenie listy opiniowanych dokumentów IASB i osób koordynujących prace.
- Omówienie współpracy w ramach PAAinE.
- Ustalenie jednolitego układu krajowych standardów rachunkowości.
- Dyskusja nad konspektem zmian do krajowego standardu rachunkowości nr 3 „Niezakończone usługi budowlane”.
- Wstępna dyskusja na temat obszarów możliwego zbliżenia rachunkowości i podatków.
- Wstępna dyskusja na temat uproszczenia przepisów dla małych i średnich przedsiębiorstw. Przedstawienie informacji z prac nad modernizacją dyrektyw rachunkowych.
- Dyskusja nad ustaleniem kierunków prac nad koncepcją rozwoju rachunkowości.

21. Rada Celno-Akcyzowa

Podstawy prawne

Rada Celno-Akcyzowa jest organem opiniodawczo-doradczym w sprawach celnych i podatkowych. Podstawą prawną funkcjonowania Rady Celno-Akcyzowej jest art. 1g ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz.U. z 2004 r. Nr 156, poz. 1641, z późn. zm.). Na tej podstawie Minister Finansów Zarządzeniem Nr 4 z dnia 1 kwietnia 2008r. powołał Radę Celno-Akcyzową IV kadencji

Skład

7 osobowy skład RCA (w tym Przewodniczący) tworzą przedstawiciele następujących instytucji:

- Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko- Mazurskiego,
- firma Deloitte Doradztwo Podatkowe,
- Uniwersytet Łódzki,
- Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce,

- Szkoła Główna Handlowa,
 - firma Konsul-Tech Doradztwo w zarządzaniu procesami informatycznymi,
 - firma Niemczyk i Wspólnicy Sp. z o.o.
- Rada ma charakter kadencyjny, a kadencja Rady Celno-Akcyzowej trwa 1 rok

Zadania

- wyrażanie opinii w sprawach należących do zadań Służby Celnej przedstawianych Radzie przez Ministra;
- opiniowanie projektów aktów prawnych odnoszących się do zadań Służby Celnej przedstawianych Radzie przez Ministra ;
- występowanie do Ministra z propozycjami zmian obowiązujących aktów prawnych w sprawach objętych zakresem działania Rady;
- przedstawianie Ministrowi opinii w innych sprawach należących do zadań Służby Celnej.

Działalność w 2008 roku

Na 4 posiedzeniach miało miejsce:

- Wręczenie aktów powołania członkom RCA.
- Przedstawienie aktualnej sytuacji w Służbie celnej.
- Dyskusja nt. zagadnień, które powinny być przedmiotem prac Rady Celno-Akcyzowej IV kadencji.
- Dyskusja nt. przekazanych członkom Rady projektów aktów prawnych w ramach tzw. „pakietu modernizacyjnego”.
- Dyskusja nt. projektów aktów prawnych stanowiących tzw. „pakiet modernizacyjny”, w formie nadanej im po uzgodnieniach międzyresortowych oraz przedyskutowaniu na KSRM-ie Krajowej Administracji Skarbowej
- Aktualny stan prac nad projektami aktów prawnych stanowiącymi tzw. „pakiet modernizacyjny” Informatyzacja cła
- Opis i wartościowanie stanowisk, kwestia „ucywilnienia” funkcjonariuszy celnych

22. Rada Rozwoju Rynku Finansowego

Podstawy prawne

Jako organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw instytucji finansowych utworzona została na mocy Zarządzenia Nr 25 Ministra Finansów z dnia 14 września 2006 w sprawie utworzenia Rady Rozwoju Rynku

Finansowego (Dz.Urz. Ministra Finansów Nr 11, poz. 80, zm. Dz.Urz. Ministra Finansów Nr 12, poz. 88), które weszło w życie z dniem ogłoszenia, tj. 28 września 2006 r.

Skład

W skład Rady, oprócz Ministra Finansów i jego przedstawiciela jako Sekretarza Rady, wchodzi: Prezes Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, Prezes Zarządu Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Prezes Zarządu Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A., Prezes Zarządu MTS-CeTO S.A., Prezes Związku Banków Polskich, Prezes Polskiej Izby Ubezpieczeń, Prezes Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Prezes Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, Przewodniczący Prezydium Rady Banków Depozytariuszy, Prezes Izby Gospodarczej Towarzystw Emerytalnych, Prezes Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, Prezes Izby Domów Maklerskich, Prezes Zarządu Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, Prezes Zarządu Banku Polskiej Spółdzielczości S.A., Prezes Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych, Prezes Polskiego Stowarzyszenia Inwestorów Kapitałowych, Prezes Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych, Prezes Związku Maklerów i Doradców, Prezes Stowarzyszenia Rynków Finansowych ACI Polska, Przedstawiciel Konferencji Przedsiębiorców Finansowych, Prezes Polskiej Izby Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Prezes Izby Gospodarczej Ubezpieczeń i Obsługi Ryzyka, Prezes Polskiej Izby Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Prezes Krajowej Izby Biegłych Rewidentów, Przedstawiciel Polskiego Stowarzyszenia Ekonomistów Biznesu, oraz powołani na prawach Członka: Przedstawiciel Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Prezes Biura Informacji Kredytowej, Prezes Fundacji na Rzecz Kredytu Hipotecznego, Prezes Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Rzecznik Ubezpieczonych, Prezes Zarządu Polskiego Stowarzyszenia Aktuariuszy oraz Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zadania

Głównymi zadaniami Rady jest inicjowanie prac, analiz i dyskusji mających na celu ocenę aktualnego stanu rynku finansowego i perspektyw jego rozwoju. Istotne miejsce w pracach Rady zajmuje projektowanie i opiniowanie najistotniejszych kwestii związanych z regulacjami dotyczącymi rynku finansowego. Rada identyfikuje bariery rozwoju rynku, formułuje propozycje wprowadzenia nowych usług i instrumentów finansowych, podejmuje inicjatywy w zakresie usprawnienia obrotu instrumentami finansowymi oraz ochrony odbiorców

usług finansowych. Jest również forum, na którym wypracowywane są propozycje działań mających na celu najważniejsze dostosowanie polskiego rynku finansowego do międzynarodowych wymogów i standardów, z uwzględnieniem oczekiwań uczestników tego rynku. Rada jest również instytucją sprzyjającą budowaniu społecznego zaufania do instytucji rynku finansowego

Działalność w 2008 roku

Odbyły się 2 posiedzenia, podczas których omawiane były główne kierunki prac oraz dotychczasowe działania.

Szczegółowe rozwiązania wypracowywane są przez profesjonalistów w ramach grup i zespołów roboczych opracowujących zagadnienia istotne dla likwidacji barier rozwoju rynku finansowego w Polsce.

W roku 2008 r. prace prowadziło siedem grup roboczych (ds. rachunków zbiorczych papierów wartościowych *omnibus account*, ds. nowego systemu wypłacalności zakładów ubezpieczeń *Solvency II*, ds. przeglądu regulacji prawa bankowego, ds. kredytu hipotecznego, ds. przeglądu regulacji prawa ubezpieczeń gospodarczych, ds. usług płatniczych, ds. przeglądu prawa w zakresie możliwości lokowania aktywów otwartych funduszy emerytalnych, ds. likwidacji utrudnień podatkowych w sektorze instytucji finansowych – powołana, nie rozpoczęła jeszcze prac) oraz jeden zespół roboczy (ds. adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

23. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego

Podstawy prawne

Zasady działania Komisji Wspólnej określa ustawa z 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej.

Skład

Skład KWRiST jest ustalony na zasadzie parytetu. Stronę rządową reprezentują Minister SWiA oraz 11 przedstawicieli powoływanych na wniosek Ministra przez Prezesa Rady Ministrów. Ze strony samorządowej w Komisji zasiadają wyznaczeni przedstawiciele ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego. Są to reprezentanci: Unii Metropolii Polskich, Związku

Województw RP, Związku Miast Polskich, Unii Miasteczek Polskich, Związku Powiatów Polskich oraz Związku Gmin Wiejskich RP.

Zadania

Komisja Wspólna stanowi forum współpracy przy tworzeniu wspólnych stanowisk rządu i samorządu terytorialnego. Do jej zadań należy m.in. opiniowanie projektów aktów prawnych.

Działalność w 2008 roku

Na 12 posiedzeniach rozpatrywano wiele aktów prawnych skierowanych do Komisji. Między innymi omawiano postulowane zmiany w ustawie o finansach publicznych, projekty rozporządzeń Rady Ministrów zmieniające zasady wynagradzania pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich oraz w jednostkach organizacyjnych jednostek samorządu terytorialnego, projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw. KWRiST przyjęła ważny dla oświaty publicznej projekt programu rządowego „Bezpieczna i przyjazna szkoła” przygotowany przez Ministerstwo Edukacji Narodowej. Przyjęto uchwały o powołaniu dwóch nowych zespołów działających w jej ramach: Zespołu do spraw Wzmocnienia Potencjału Administracji Samorządowej oraz Zespołu do spraw Ustrojowych.

24. Komisja Wspólna Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych

Podstawy prawne

Komisja Wspólna Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych jest organem opiniodawczo-doradczym Prezesa Rady Ministrów. Komisja funkcjonuje na podstawie art. 23 ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (Dz. U. Nr 17, poz. 141, z późn. zm.). Komisja powstała 15 września 2005 (data powołania członków Komisji).

Skład

Przedstawiciele organów administracji rządowej:

- ministra właściwego do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych,
- ministra właściwego do spraw administracji publicznej,
- ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego,

- ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania,
- ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
- ministra właściwego do spraw pracy,
- ministra Sprawiedliwości,
- ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego,
- ministra właściwego do spraw zagranicznych,
- Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego,
- Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa,
- Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;

Przedstawiciele mniejszości: białoruskiej, czeskiej, litewskiej, niemieckiej, ormiańskiej, rosyjskiej, słowackiej, ukraińskiej, żydowskiej, karaimskiej, łemkowskiej, romskiej, tatarskiej; społeczności posługującej się językiem regionalnym.

Sekretarz Komisji Wspólnej, którym jest pracownik urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych.

Zadania

- wyrażanie opinii w sprawach realizacji praw i potrzeb mniejszości, w tym ocena sposobu realizacji tych praw oraz formułowanie propozycji w zakresie działań zmierzających do zapewnienia realizacji praw i potrzeb mniejszości;
- opiniowanie programów służących tworzeniu warunków sprzyjających zachowaniu i rozwojowi tożsamości kulturowej mniejszości oraz zachowaniu i rozwojowi języka regionalnego;
- opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących spraw mniejszości;
- opiniowanie wysokości i zasad podziału środków przeznaczonych w budżecie państwa na wspieranie działalności zmierzającej do ochrony, zachowania i rozwoju tożsamości kulturowej mniejszości oraz zachowania i rozwoju języka regionalnego;
- podejmowanie działań na rzecz przeciwdziałania dyskryminacji osób należących do mniejszości.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 7 posiedzeń:

- Informacja o podziale dotacji na realizację w 2008 r. zadań mających na celu ochronę, zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego.
- Informacja na temat działań podejmowanych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie oferty Łemkowskiego Zespołu Pieśni i Tańca „Kyczera” zgłoszonej na otwarty konkurs ofert ogłoszony przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na realizację zadania publicznego pn. *Organizacja koncertu prezentującego kulturę mniejszości lemkońskiej oraz innych mniejszości narodowych i etnicznych.*
- Zaopiniowanie projektu ustawy o równym traktowaniu.
- Zaopiniowanie projektu rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie organizacji roku szkolnego.
- Zaopiniowanie Oświadczenia Pana Rafała Bartka dotyczącego wyroku Sądu w Strzelcach Opolskich.
- Dyskusja nad problemami dotyczącymi działalności Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych oraz współpracy z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Administracji, zgłoszonymi przez Pana Piotra Tymę oraz Pana Grzegorza Kuprianowicza w piśmie z dnia 18 lutego 2008 r.
- Harmonogram pracy Komisji Wspólnej w 2008 r.
- Dyskusja nad podziałem dotacji na realizację w 2008 r. zadań mających na celu ochronę, zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego.
- Omówienie zasad podziału dotacji na realizację zadań mających na celu ochronę, zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego
- Omówienie zasad działalności Komisji, w szczególności funkcjonowania sekretariatu Współprzewodniczącego Komisji ze strony mniejszościowej.
- Omówienie ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz niektórych innych ustaw.
- Implementacja ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (Dz. U. Nr 17, poz. 141, z późn. zm.).
- Problem reperytywizacji w kontekście mniejszości narodowych i etnicznych.
- Propozycja wysokości dotacji na realizację zadań mających na celu ochronę, zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i

etnicznych oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego w projekcie budżetu państwa na rok 2009.

- Przedstawienie wstępnych wyników prac grupy roboczej, powołanej w celu opracowania zmian zasad udzielania dotacji.
- Prezentacja sprawozdania z działalności przez pełnomocników wojewodów ds. mniejszości narodowych i etnicznych: małopolskiego i opolskiego.
- Ratyfikacja Europejskiej karty języków regionalnych lub mniejszościowych.
- Zatwierdzenie zmian zasad udzielania dotacji, opracowanych przez grupę roboczą.
- Przyjęcie *Informacji o szczegółowych zasadach postępowania przy udzielaniu dotacji na realizację w 2009 r. zadań mających na celu ochronę, zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego.*
- Propozycja wysokości dotacji na realizację zadań mających na celu ochronę, zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego w projekcie budżetu państwa na rok 2009 – dalszy ciąg dyskusji.
- Prezentacja sprawozdań z działalności osób odpowiedzialnych za problematykę mniejszości narodowych i etnicznych w województwach podlaskim i lubelskim.
- Problematyka historyczna w relacjach państwo polskie – mniejszości narodowe i etniczne.
- Działalność Instytutu Pamięci Narodowej w sprawach dotyczących mniejszości narodowych i etnicznych.
- Omówienie przygotowań do spisu powszechnego ludności i mieszkań w 2011 r. w zakresie badania grup narodowościowych i etnicznych.
- Prezentacja sprawozdania z działalności przez pełnomocników wojewodów ds. mniejszości narodowych i etnicznych: dolnośląskiego i podkarpackiego.
- Kwestie związane z edukacją mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym: edukacja przedszkolna; filologia mniejszościowa; wsparcie metodyczne dla nauczania mniejszości; podstawy programowe do nauczania języków mniejszości; podstawy programowe do nauczania historii.
- Prezentacja sprawozdania z działalności przez pełnomocników wojewodów ds. mniejszości narodowych i etnicznych: pomorskiego i zachodniopomorskiego.

- Informacja MSWiA na temat stanu prac nad oceną wniosków o udzielenie dotacji na realizację w 2009 r. zadań mających na celu ochronę, zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego.
- Harmonogram pracy Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych w 2009 r.
- Prezentacja sprawozdania z działalności przez pełnomocników wojewodów ds. mniejszości narodowych i etnicznych: warmińsko-mazurskiego i śląskiego.

25. Zespół do Spraw Romskich Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych

Podstawy prawne

Zespół do Spraw Romskich jest stałym zespołem Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych funkcjonuje na podstawie § 1 regulaminu pracy Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych przyjętego zarządzeniem nr 74 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie regulaminu pracy Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych (M.P. Nr 45, poz. 534).

Skład

Członkowie Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych reprezentujący: ministra właściwego do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych, ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw pracy, Ministra Sprawiedliwości, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, mniejszość romską; mniejszości i społeczności posługującej się językiem regionalnym;

Zadania

Konsultacje działań na rzecz społeczności romskiej, w szczególności prowadzonych w ramach *Programu na rzecz społeczności romskiej w Polsce*. Zespół pełni rolę ciała konsultacyjnego zajmującego się problemami mniejszości romskiej w Polsce.

Działalność w 2008 roku

Odbyły się 4 posiedzenia:

- Identyfikacja problemów, którymi do końca roku powinien się zająć Zespół.
- Problem subwencji oświatowej, prezentacja materiału wypracowanego podczas dolnośląskich warsztatów dla asystentów edukacji romskiej i nauczycieli wspomagających edukację romską.
- Harmonogram pracy Zespołu do Spraw Romskich w 2008 r.
- Dyskryminacja Romów w życiu publicznym – identyfikacja problemów, sposoby przeciwdziałania.
- Harmonogram pracy Zespołu do Spraw Romskich w 2009 r.
- Informacja na temat stanu realizacji oraz efektywności działań *Programu na rzecz społeczności romskiej w Polsce* oraz „komponentu romskiego” Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.
- Informacja na temat pozyskiwania i wydatkowania zwiększonej subwencji oświatowej dla szkół.
- Prezentacja Warszawskiego Biura Programu Narodów Zjednoczonych ds. Osiedli Ludzkich (UN-HABITAT) na temat działalności i planów Biura.
- Sprawozdanie z I Szczytu do Spraw Romów UE
- Sytuacja mniejszości romskiej na terenie województwa małopolskiego - identyfikacja problemów.
- Stan edukacji uczniów romskich w województwie małopolskim.
- Omówienie kwestii „klas romskich” oraz działań podjętych w celu ich wygaszania.

26. Zespół do Spraw Współpracy ze Strażami Gminnymi (Miejskimi)

Podstawy prawne

Zespół do Spraw Współpracy ze Strażami Gminnymi (Miejskimi) powołany został zarządzeniem nr 20 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 lipca 2001r., jako organ pomocniczy MSWiA.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele: Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Komendanta Głównego Policji, Krajowej Rady Komendantów Straży Miejskich i Gminnych, Związku Miast Polskich.

Zadania

- Współpraca przy opracowywaniu projektów oraz opiniowanie projektów aktów prawnych związanych z funkcjonowaniem straży gminnych (miejskich).
- Inicjowanie wspólnych działań Policji, straży gminnych (miejskich) oraz samorządu terytorialnego w zakresie prewencji i porządku publicznego.
- Inne zadania wynikające z bieżącej współpracy pomiędzy Policją, strażami gminnymi (miejskimi) oraz samorządem terytorialnym.

Działalność w 2008 roku

W 2008r. odbyły się 4 posiedzenia Zespołu. W trakcie spotkań Zespół:

- Wypracował projekt ustawy o zmianie ustawy o strażach gminnych oraz ustawy o Policji o przygotował projekty 8 rozporządzeń, które zostały dołączone do ww. projektu ustawy.
- Podjął prace mające na celu opracowanie wytycznych dotyczących postępowania strażników gminnych (miejskich) przy użyciu urządzeń samoczynnie ujawniających i rejestrujących naruszenia przepisów ruchu drogowego przez kierujących pojazdami, w zakresie wydzierżawiania tych urządzeń od podmiotów prywatnych i korzystania z ich usług.
- Zajmował się problemem uprzywilejowania w ruchu drogowym pojazdów straży gminnych (miejskich).
- Prace dot. zmiany rozporządzenia MSWiA z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie wykroczeń, za które strażnicy straży gminnych są uprawnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz.U. Nr 208, poz. 2026, z późn.zm.).

Ministerstwo Sprawiedliwości

27. Rada Główna do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym

Podstawy prawne

Rada Główna jest organem opiniodawczo-doradczym działającym przy Ministrze Sprawiedliwości. Została powołana przez Prezesa Rady Ministrów na podstawie art. 40 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. -Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90 poz. 557 z późn. zm.) oraz Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1998 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu powoływania oraz działania Rady Głównej do Spraw Społecznej Readaptacji i

Pomocy Skazanym, a także rad terenowych do spraw społecznej readaptacji i pomocy skazanym (Dz. U. Nr 113 poz. 723 z późn. zm.). Radę III kadencji powołano 17 marca 2008 r.

Skład

W jej skład wchodzi przedstawiciele Ministrów: Sprawiedliwości, Pracy i Polityki Społecznej, Zdrowia, Edukacji Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Administracji, Obrony Narodowej, Komendanta Głównego Policji, Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, wymiaru sprawiedliwości: sędzia penitencjarny, zawodowy kurator sądowy, prokurator Prokuratury Krajowej.

W skład Rady Głównej mogą także wchodzić przedstawiciele stowarzyszeń, fundacji, organizacji i instytucji, kościołów i innych związków wyznaniowych, a także związków zawodowych i samorządu zawodowego, przedstawiciele nauki oraz osoby godne zaufania mogące przyczynić się do realizacji ustawowych celów Rady. W skład Rady Głównej III kadencji wchodzi 26 osób, w tym 13 przedstawicieli organizacji pozarządowych i innych podmiotów.

Zadania

Zgodnie z § 8 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1998 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu powoływania oraz działania Rady Głównej do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym, a także rad terenowych do spraw społecznej readaptacji i pomocy skazanym (Dz. U. Nr 113 poz. 723 z późn. zm.) Rada Główna i rady terenowe działają m.in. przez organizowanie, inicjowanie i wspieranie przedsięwzięć służących zapobieganiu przestępczości i społecznej readaptacji skazanych, poprzez

- przedstawianie wniosków i opinii w sprawie podziału oraz wykorzystania środków z funduszu pomocy postpenitencjarnej;
- opiniowanie działalności organów rządowych i przedstawicieli społeczeństwa, podejmowanej w zakresie zapobiegania przestępczości;
- wykonywania orzeczeń i readaptacji społecznej skazanych oraz udzielania pomocy skazanym i ich rodzinom;
- koordynowanie działalności różnych podmiotów podejmowanej w zakresie wykonywania kar, środków karnych zabezpieczających i zapobiegawczych,
- podejmowanie, organizowanie i koordynowanie społecznej kontroli nad wykonaniem kar, środków karnych, zabezpieczających i zapobiegawczych oraz opracowywanie wyników tych kontroli;

- dokonywanie oceny polityki penitencjarnej oraz inicjowanie i wspieranie badań naukowych służących zapobieganiu przestępczości i społecznej readaptacji skazanych.

Działalność w 2008 roku

Odbyły się 3 posiedzenia Rady.

- przedstawienie informacji o działalności Rady Głównej w kadencji 2003-2007;
- wręczenie dekretów członkom Rady Głównej i wybór Prezydium Rady Głównej,
- przedstawienie sprawozdania ze sposobu wykorzystania środków finansowych funduszu pomocy postpenitencjarnej w 2007 roku,
- uchwalenie projektu planu podziałów środków finansowych funduszu pomocy postpenitencjarnej na 2008 rok,
- przedstawienie propozycji do planu pracy Rady Głównej na rok 2008;
- przedstawienie członkom Rady Głównej specyfiki oddziaływań resocjalizacyjnych w systemie terapeutycznym oraz programowego oddziaływania,
- lustracja Zakładu Karnego nr 1 w Grudziądzu celem zapoznania się ze środkami oddziaływania, na przykładzie Domu Matki i Dziecka, oddziałów terapeutycznych i szkoły.

Ministerstwo Gospodarki

28. Rada Programowa

Podstawy prawne

Rada Programowa jest ciałem opiniodawczo-doradczym powołanym w celu rozpatrywania kierunków realizacji zadań „Programu usuwania azbestu i wyrobów zawierających azbest, stosowanych na terytorium Polski” i jego poszczególnych etapów. Podstawą funkcjonowania jest „Program usuwania azbestu i wyrobów zawierających azbest, stosowanych na terytorium Polski” przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 14 maja 2002 r.

Skład

W skład Rady Programowej wchodzi: Główny Koordynator jako Przewodniczący Rady, przedstawiciele (po 1 osobie): ministrów właściwych do spraw: gospodarki, infrastruktury, finansów, środowiska, zdrowia, pracy, rolnictwa i rozwoju wsi, oraz spraw wewnętrznych, Przedstawiciele (po 1 osobie): UKIE, GIP.GINB, GIOS, NFOSiGW, GIS, Przedstawiciele marszałków województw (po 1 osobie), do trzech przedstawicieli organizacji pozarządowych, do trzech przedstawicieli nauki.

Zadania

- Inicjowanie działalności związanej z realizacją zadań Programu.
- Ocenianie stanu prac oraz wyznaczanie ich kierunków na podstawie przedstawianych materiałów.
- Opracowywanie i inicjowanie ważniejszych aktów prawnych związanych z zadaniami Programu oraz innymi, mającymi na celu podwyższenie poziomu zdrowia i bezpieczeństwa ludności oraz ochrony środowiska.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 1 posiedzenie Rady, na którym dokonano:

- wręczenia nominacji Przewodniczącemu Rady;
- prezentacji zadań zrealizowanych w latach 2003-2007;
- wyboru Prezydium Rady i komisji budżetowej oraz legislacyjnej;
- wprowadzenie zmian do regulaminu Rady;
- podziału środków budżetowych na rok 2008 na realizację zadań Programu.

29. Górniczo-Hutniczy Zespół Roboczy ds. Cynku i Ołowiu

Podstawy prawne

Zespół powstał w 2003 r. na podstawie porozumienia pomiędzy Ministrem Gospodarki w celu umożliwienia pogłębienia dialogu społecznego z przedstawicielami pracowników zatrudnionych w podsektorze cynku i ołowiu.

Skład

- Ze strony rządowej Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki.
- Ze strony społecznej przedstawiciele organizacji związkowych oraz przedstawiciele pracodawców.
- Przedstawiciele innych resortów.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest umożliwienie prezentacji swoich stanowisk przez wszystkich uczestników dialogu społecznego w sprawach z zakresu podsektora. Wspólnie wypracowane przez strony stanowiska i opinie przedstawiane są Ministrowi Gospodarki.

Działalność w 2008 roku

Na 2 posiedzeniach:

- Uprawnienia emerytalne dla osób pracujących w szczególnych warunkach.
- Przewidywania MSP dot. prywatyzacji w branży cynku i ołowiu.
- Ceny energii elektrycznej oraz systemowe rozwiązania dedykowane dużym odbiorcom przemysłowym.
- Pozyskiwanie nowych złóż cynkowo-ołowiowych Ukrainy Zakarpackiej.
- Budowa nowej kopalni w Zawierciu -ZGH „Bolesław” S.A..
- Aktualny stan prywatyzacji w branży cynku i ołowiu.
- Wzrost cen energii elektrycznej w latach 2009-2013 i ich wpływ na funkcjonowanie firm energochłonnych.
- Pozyskiwanie nowych złóż cynkowo-ołowiowych Ukrainy Zakarpackiej.
- Sytuacja pracowników, którzy zostaną zwolnieni z ZG „Trzebionka” S.A. w wyniku planowanego na czerwiec 2009 r. zakończenia działalności górniczej zakładu

Ministerstwo Zdrowia

30. Zespół do spraw opracowania projektu nowelizacji ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym

Podstawy prawne

Zespół do spraw opracowania projektu nowelizacji ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym jako organ pomocniczy ministra właściwego ds. zdrowia, powołany został Zarządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 16 października 2008 r. w sprawie powołania Zespołu...Zespół zakończy prace po opracowaniu projektu nowelizacji ustawy.

Skład

Przedstawiciele: Ministra Zdrowia, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Akademii Medycznej we Wrocławiu, Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, Towarzystwa Medycyny Stanów, Polskiej Rady Resuscytacji; Uniwersytetu Medycznego w Lublinie; Śląskiego Uniwersytetu Medycznego, Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Lotnicze Pogotowie Ratunkowe; Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego w Warszawie; Związku Pracodawców Ratownictwa Medycznego Samodzielnych Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej, Naczelnej Rady Lekarskiej, Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, Stowarzyszenia Zawodowego Ratowników Medycznych, Polskiego Stowarzyszenia Ratowników Medycznych, Polskiego Zrzeszenia Ratowników Medycznych, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Krajowa Sekcja Pogotowia Ratunkowego i Ratownictwa Medycznego NSZZ „Solidarność”, ratownictwa medycznego województwa warmińsko-mazurskiego, ratownictwa medycznego województwa śląskiego, Zachodniopomorskiego Centrum Organizacji i Promocji Zdrowia w Szczecinie, Ogólnopolskiej Konfederacji Związków Zawodowych Ratownictwa Medycznego, Związku Zawodowego Pracowników Ratownictwa Medycznego, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Służb Ratownictwa Medycznego, Komisji Krajowej Sierpień 80, Związku Zawodowego „Wzajemna Pomoc”.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest opracowanie projektu nowelizacji ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym. Zadaniem Zespołu jest opracowanie projektu nowelizacji ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym.

Działalność w 2008 roku

W trakcie 18 spotkań Zespołu omówiono wszystkie przepisy ustawy z dnia 8 września 2006 r. Efektem prac jest projekt nowelizacji ustawy oraz szereg propozycji rozwiązań szczegółowych niezbędnych zdaniem członków zespołu do usprawnienia funkcjonowania systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego i systemu ochrony zdrowia.

31. Zespół do Spraw Chorób Rzadkich

Podstawy prawne

Zespół jako organ opiniodawczo-doradczy został powołany Zarządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 21 lipca 2008 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw Chorób Rzadkich.

Skład

Przedstawiciele:

- Ministerstwa Zdrowia,
- Narodowego Funduszu Zdrowia
- Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych,
- Agencji Oceny Technologii Medycznych,
- Głównego Inspektora Farmaceutycznego,
- Stowarzyszenia Chorych na Mukopolisacharydozę i Choroby Rzadkie
- Krajowego Forum na rzecz Terapii Chorób Rzadkich,
- Centrum Zdrowia Dziecka,
- Centrum Onkologii - Instytut im. Marii Skłodowskiej-Curie,
- Centrum Zdrowia Dziecka,
- Uniwersytetu Warszawskiego,
- Związku Pracodawców Innowacyjnych Firm Farmaceutycznych INFARMA.

Zadania

- proponowanie kierunków polityki w zakresie opieki i terapii chorych na choroby rzadkie;
- opracowywanie i proponowanie rozwiązań opartych na dowodach naukowych precyzyjnie określających zasady na jakich zapewnia się obywatelom równy dostęp do informacji, diagnostyki, terapii oraz opieki;
- opracowywanie opartych na dowodach naukowych przejrzystych kryteriów finansowania ze środków publicznych innowacyjnych technologii lekowych;
- prowadzenie działań służących i dążących do zapewnienia podstawowej i specjalistycznej opieki zdrowotnej chorym na choroby rzadkie, w szczególności poprzez wskazywanie właściwych rozwiązań problemów powstałych przy realizacji opieki i terapii chorych z chorobami rzadkimi;

- proponowanie rozwiązań służących i dążących do integracji systemu terapii i opieki nad chorymi na choroby rzadkie z ogólnym systemem opieki zdrowotnej;
- upowszechnianie wiedzy dotyczącej diagnostyki i leczenia chorób rzadkich w opinii publicznej, w tym w szczególności w środowisku medycznym;
- wspieranie bezpiecznych i skutecznych metod leczenia w obszarze terapii chorób rzadkich;
- wspieranie racjonalizacji procesu terapii chorób rzadkich;
- monitorowanie stosowania terapii chorób rzadkich;
- współpraca ze środowiskami zainteresowanymi poprawą opieki i terapii chorób rzadkich, w tym z towarzystwami medycznymi, stowarzyszeniami pacjentów, organizacjami pozarządowymi prowadzącymi działania na rzecz ochrony zdrowia, producentami lub dostawcami sierocych produktów leczniczych stosowanych w terapii chorób rzadkich;
- zapewnienie koordynacji międzyresortowej i międzynarodowej, w tym w szczególności z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, w zakresie realizacji polityki dotyczącej terapii i opieki nad chorymi na choroby rzadkie;
- definiowanie, analiza oraz formułowanie zaleceń rozwiązywania bieżących problemów w realizacji polityki w zakresie opieki i terapii chorych na choroby rzadkie oraz realizacji podstawowej oraz specjalistycznej terapii i opieki chorych na choroby rzadkie;
- opracowywanie diagnozy stanu terapii oraz podstawowej i specjalistycznej opieki zdrowotnej dla chorych na choroby rzadkie;
- opracowywanie stanowisk lub rekomendacji odnośnie prac prowadzonych na forum Unii Europejskiej, a także zajmowanie stanowisk w sprawie dokumentów dotyczących chorób rzadkich przygotowywanych przez organy lub instytucje Unii Europejskiej;
- opracowywanie informacji lub stanowisk dotyczących produktów leczniczych stosowanych w leczeniu chorób rzadkich oraz przekazywanie ich Zespołowi do Spraw Gospodarki Lekami. Przekazywane informacje i stanowiska nie mają charakteru wiążącego i mogą być przez Zespół do Spraw Gospodarki Lekami nie uwzględnione;
- proponowanie stanowisk, sprostowań i informacji przekazywanych mediom, z zakresu zagadnień objętych zadaniami Zespołu;

- współpraca z Rzecznikiem Prasowym Ministerstwa Zdrowia w zakresie zagadnień objętych zadaniami Zespołu.

Działalność w 2008 roku

Odbyły się 3 posiedzenia Zespołu, na których omawiano sprawy organizacyjne oraz rekomendowano finansowanie ze środków publicznych leków: Elapraxe, Naglazyme, Myozyme, Nexavar.

32. Zespół ds. opracowania standardu kompleksowej opieki na hemofilię i pokrewne skazy krwotoczne oraz sposobu i zasad finansowania zaopatrzenia w czynniki krzepnięcia

Podstawy prawne

Organ doradczy Ministra Zdrowia działający na podstawie Zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 11 lipca 2008 r. w sprawie powołania Zespołu ...

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele: Narodowego Centrum Krwi; Akademii Medycznej w Poznaniu, Regionalnego Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Białymstoku, Kliniki Hematologii Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, Uniwersytetu Medycznego w Warszawie, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Akademii Medycznej we Wrocławiu, Instytutu Hematologii i Transfuzjologii w Warszawie, Regionalnego Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Bydgoszczy, Głównego Inspektoratu Farmaceutycznego, Narodowego Funduszu Zdrowia oraz przedstawiciele z głosem doradczym Stowarzyszenia Chorych na Wrodzone Skazy Krwotoczne i Polskiego Stowarzyszenia Chorych na Hemofilię.

Zadania

- Opracowanie norm kompleksowej opieki nad chorymi na hemofilię i pokrewne skazy krwotoczne oraz opracowanie propozycji sposobu realnego – zgodnego z rzeczywistymi kosztami – sposobu finansowania leczenia chorych na hemofilię i pokrewne skazy krwotoczne.
- Opracowanie zasad dystrybucji czynników krzepnięcia oraz strategii zaopatrzenia systemu ochrony zdrowia w czynniki krzepnięcia na rok 2009 i lata następne.

- Opracowanie projektów dotyczących w szczególności:
 - o określenia warunków jakie powinny spełniać placówki prowadzące leczenie chorych na hemofilię i pokrewne skazy krwotoczne;
 - o opracowania zakresu opieki w ośrodkach prowadzących leczenie u chorych na hemofilię i pokrewne skazy krwotoczne;
 - o opracowania szczegółowych zasad opieki szpitalnej, ambulatoryjnej i domowej u chorych na hemofilię i pokrewne skazy krwotoczne;
 - o opracowania harmonogramu i norm w zakresie wprowadzenia procedur profilaktyki pierwotnej;
 - o opracowania zasad szerszego wprowadzenia czynników rekombinowanych dla chorych na hemofilię i pokrewne skazy krwotoczne.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 7 spotkań Zespołu:

- kompleksowa opieka nad chorymi na hemofilię i pokrewne skazy krwotoczne;
- dystrybucja czynników krzepnięcia oraz strategia zaopatrzenia systemu ochrony zdrowia w czynniki krzepnięcia na rok 2009 i lata następne;
- warunki jakie powinny spełniać placówki prowadzące leczenie chorych na hemofilię i pokrewne skazy krwotoczne;
- zakres opieki w ośrodkach prowadzących leczenie u chorych na hemofilię i pokrewne skazy krwotoczne;
- szczegółowe zasady opieki szpitalnej, ambulatoryjnej i domowej u chorych na hemofilię i pokrewne skazy krwotoczne;
- zasady szerszego wprowadzenia czynników rekombinowanych dla chorych na hemofilię i pokrewne skazy krwotoczne.
- dystrybucja czynników krzepnięcia przez RCKiK.
- organizacja leczenia chorych na hemofilię i wrodzone skazy krwotoczne,.
- strategia zaopatrzenia w czynniki krzepnięcia , zasad leczenia oraz celów do osiągnięcia w roku 2009.
- część merytoryczną zadania dot. planowanego zapotrzebowania w czynniki krzepnięcia i główne cele do zrealizowania na rok 2009.
- określenie na rok 2009 czynników krzepnięcia zakupywanych w ramach Narodowego Programu Leczenia Hemofilii na lata 2005-2011.
- określenie jednakowych standardów i zaleceń w zakresie leczenia hemofilii i pokrewnych skaz krwotocznych
- zweryfikowanie dokumentów dot. warunków jakie powinny spełniać placówki prowadzące leczenie chorych na hemofilię i pokrewne skazy krwotoczne oraz

szczególowych zasad postępowania u chorych na hemofilię A i B, chorobę von Willebranda i inne wrodzone rzadko występujące osoczowe skazy krwotoczne, zaburzenia czynności płytek krwi i nabytą hemofilię,

- zatwierdzenie dokumentów dot. zapotrzebowania na rok 2009 ilości czynników krzepnięcia oraz standardów i zaleceń w zakresie leczenia hemofilii i pokrewnych skaz krwotocznych dla wszystkich pacjentów w całym kraju do realizacji w roku 2009, priorytetów do realizacji w 2009 r. w odniesieniu do poszczególnych grup chorych
- ostateczne doprecyzowanie dokumentu dotyczącego zapotrzebowania na rok 2009 koncentratów czynników krzepnięcia zakupywanych w ramach „Narodowego Programu Leczenia Hemofilii na lata 2005-2011”.

33. Zespół do spraw opracowania założeń reformy kształcenia przeddyplomowego o podyplomowego lekarzy i lekarzy dentyków

Podstawy prawne

Zespół do spraw opracowania założeń reformy kształcenia przeddyplomowego i podyplomowego lekarzy i lekarzy dentyków, jako organ pomocniczy ministra właściwego do spraw Zdrowia, został powołany na podstawie Zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 25 sierpnia 2008 r.

Skład

W pracach Zespołu biorą udział przedstawiciele: Ministerstwa Zdrowia, uczelni medycznych, Naczelnej Rady Lekarskiej, Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, Kół Młodych Lekarzy, Komisji Akredytacyjnej Akademickich Uczelni Medycznych.

Zadania

Do zadań Zespołu należy opracowanie i przedstawienie ministrowi właściwemu do spraw zdrowia założeń reformy kształcenia przeddyplomowego i podyplomowego lekarzy i lekarzy dentyków, a w szczególności: opracowanie szczegółowej koncepcji reformy kształcenia przeddyplomowego i podyplomowego lekarzy i lekarzy dentyków; wypracowanie projektu nowych standardów kształcenia i programów kształcenia dla kierunku lekarskiego i lekarsko-dentystycznego z uwzględnieniem możliwości likwidacji stażu podyplomowego

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 1 posiedzenie Zespołu, na którym omówiono założenia reformy kształcenia przeddyplomowego i podyplomowego lekarzy i lekarzy dentyków oraz dokonano podziału Zespołu na 8 podzespołów.

Naczelną Dyrekcją Archiwów Państwowych

34. Rada Archiwalna

Podstawy prawne

Organ doradczy Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych powołany na podstawie Ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o zasobie archiwalnym i archiwach (Dz.U. Nr 38, poz. 173 z późn. zm.), Zarządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 marca 1985 r.

Skład

Ciało społeczne złożone z 30 przedstawicieli środowiska nauki i kultury tj doświadczonych archiwistów i wybitnych historyków, a także osób zatrudnionych w rozmaitych działach administracji rządowej i samorządowej.

Kadencja Rady Archiwalnej trwa 3 lata

Zadania

Rada opiniuje i wypowiada się na temat:

- narodowego zasobu archiwalnego;
- głównych kierunków działalności archiwów;
- sprawozdań i planów pracy;
- rozmieszczenia państwowego zasobu archiwalnego;
- polityki kadrowej i kształcenia archiwów;
- działalności wydawniczej NDAP i archiwów państwowych;
- rozwoju systemów informatycznych;
- współpracy międzynarodowej.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się jedno spotkanie Rady – apel w sprawie ratowania Muzeum Polskiego w Rapperswilu.

35. Rada Dziedzictwa Archiwalnego

Podstawy prawne

Organ doradczy Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych powołany Decyzją nr 34 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 listopada 1998 r. w sprawie powołania Rady Dziedzictwa Archiwalnego. Od maja 2000 r., w związku z reorganizacją administracji rządowej, Rada znalazła się pod egidą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Skład

Ciało społeczne złożone z przedstawicieli Polaków z Kraju i Zagranicy, w

tym polskich instytucji naukowych i kulturalnych.

Zadania

- zbieranie i upowszechnianie informacji o zasobach archiwalnych dotyczących Polaków i instytucji polskich działających poza Polską;
- organizowanie pomocy fachowej służącej ochronie i opisaniu spuścizny polskiej i Polaków, w tym zwłaszcza zasobów archiwalnych;
- organizowanie pomocy przy uzyskiwaniu funduszy niezbędnych dla opracowania i/lub zabezpieczania zbiorów.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 1 posiedzenie Rady. Coroczne spotkanie obejmowało:

- dyskusję na temat roli RDA w środowiskach polonijnych i obecnej sytuacji instytucji polskich poza krajem;
- zostały przedstawione działania podejmowane w latach 2007-2008 przez Naczelną Dyрекcję Archiwów Państwowych na rzecz ratowania polskich zbiorów archiwalnych poza krajem – program pomocy objął łącznie 15 polskich ośrodków na terenie Europy i obu Ameryk, a poszczególnym instytucjom zaoferowano dalsze wsparcie w fachowym opracowaniu, komputeryzowaniu i popularyzacji zasobów archiwalnych na stronach internetowych.
- dyskusję nad problemem wzajemnych relacji między Radą a Stałą Konferencją Muzeów, Archiwów i Bibliotek Polskich na Zachodzie.

Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych

36. Rada do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych

Podstawy prawne

Rada do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych jest organem opiniodawczo-doradczym działającym przy Kierowniku Urzędu. Podstawą jej powołania są przepisy art. 7¹ i 7² ustawy z dnia 24 stycznia 1991 roku o

komitantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz.U. z 2002 r. Nr 42 poz. 371 z późn. zm.).

Rada funkcjonuje w Urzędzie od 1993 roku.

Skład

W skład Rady wchodzi krajowi i zagraniczni przedstawiciele największych i najaktywniejszych stowarzyszeń zrzeszających weteranów walk o niepodległość Polski oraz ofiary represji reżimów totalitarnych. Rada liczy od 12 do 15 członków.

Zadania

Do zadań Rady należy opiniowanie przepisów prawa kombatanczego oraz zgłaszanie kierownictwu Urzędu uwag, wniosków i postulatów dotyczących problemów środowiska kombatanczego i ofiar represji.

Działalność w 2008 roku

Odbyły się 3 spotkania Rady dotyczące następujących tematów:

- realizacja programu „Szpitale przyjazne kombatantom”;
- propozycje nowych rozwiązań ustawowych dotyczących kombatantów, m.in. omówienie prac nad projektami ustawy o *komitantach, uczestnikach walki cywilnej lat 1914-1945, działaczach opozycji wobec dyktatury komunistycznej oraz niektórych ofiarach represji systemów totalitarnych* oraz ustawy o *Korpusie Weteranów*;
- przygotowania do uroczystości 70. rocznicy wybuchu II wojny światowej;
- zasady przyznawania pomocy pieniężnej przez Kierownika Urzędu;
- podporządkowanie Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych Prezesowi Rady Ministrów;
- przygotowania do obchodów 65. Rocznicy wybuchu Powstania Warszawskiego;
- odznaczenia i mianowania na wyższe stopnie wojskowe;
- stan prac nad ustawą o Korpusie Weteranów i nową ustawą kombatanczą;
- podsumowanie działalności Urzędu w 2008 r.

Główny Urząd Statystyczny

37. Rządowa Rada Ludnościowa

Podstawy prawne

Rządowa Rada Ludnościowa jest organem pomocniczym Prezesa Rady Ministrów w sprawach dotyczących zagadnień ludnościowych i polityki ludnościowej. Działa na mocy zarządzenia Nr 85 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 maja 2006 r. w sprawie utworzenia Rady do Spraw Koordynacji działań międzyresortowych w zakresie polityki ludnościowej, zarządzenia Nr 165 Prezesa

Rady Ministrów z dnia 7 listopada 2006 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie utworzenia Rady do Spraw Koordynacji działań międzyresortowych w zakresie polityki ludnościowej oraz zarządzenia Nr 29 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 marca 2007 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie utworzenia Rady do Spraw Koordynacji działań międzyresortowych w zakresie polityki ludnościowej.

Szczegółowy tryb działania Rządowej Rady Ludnościowej oraz zakres działania Przewodniczącego, Prezydium i Sekretarza Generalnego Rady określa regulamin uchwalany przez Rządową Radę Ludnościową – Uchwała nr 1/2006 Rządowej Rady Ludnościowej z dnia 14 grudnia 2006 r.

Skład

W skład Rządowej Rady Ludnościowej wchodzi przedstawiciele:

- Szkoły Głównej Handlowej,
- Uniwersytetu Warszawskiego,
- Głównego Urzędu Statystycznego,
- Instytutu Pracy i Spraw Socjalnych,
- Instytutu Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN,
- Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego,
- Szpitala Położniczo-Ginekologicznego im. Św. Rodziny w Warszawie,
- Akademii Ekonomicznej w Katowicach,
- Uniwersytetu Łódzkiego,
- Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu,
- Instytutu Śląskiego w Opolu,
- Akademii Ekonomicznej w Poznaniu,
- Gdańskiej Wyższej Szkoły Humanistycznej,
- Uniwersytetu Gdańskiego,
- Biura Rzecznika Praw Dziecka,
- Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Warszawie;
- Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
- Komitetu Nauk Demograficznych Polskiej Akademii Nauk,
- Polskiego Towarzystwa Demograficznego,

- organizacji pozarządowych,
- Konwentu Marszałków,
- Instytutu Kardiologii,
- Instytutu Matki i Dziecka,
- Centrum Onkologii - Instytutu im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie,
- Instytutu Żywności i Żywienia;
- członkowie delegowani przez: (Ministra Edukacji Narodowej, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministra Obrony Narodowej, Ministra Pracy i Polityki Społecznej, Ministra Sportu, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministra Spraw Zagranicznych, Ministra Zdrowia, Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców).

Zadania

Do zakresu działania Rządowej Rady Ludnościowej należy:

1. dokonywanie oceny sytuacji demograficznej kraju oraz opracowywanie dla Rady Ministrów okresowych (corocznych) raportów o sytuacji demograficznej kraju,
2. inicjowanie badań naukowych, w tym formułowanie tematyki i opiniowanie założeń metodycznych w dziedzinie demografii, polityki ludnościowej i rodzinnej,
3. inicjowanie badań naukowych w zakresie procesu zastępowalności pokoleń, prognozowania rozwoju ludności Polski i jego skutków dla społeczno-ekonomicznego rozwoju kraju,
4. dokonywanie, w porozumieniu z właściwymi ministrami, kierownikami urzędów centralnych i organizacjami społecznymi, oceny wykonywania zaleceń Rady Ministrów i jej komitetu w zakresie polityki ludnościowej i rodzinnej oraz wiążących się z nią bezpośrednio zagadnień polityki społecznej,
5. inicjowanie prac nad projektami aktów normatywnych z dziedziny polityki ludnościowej i wiążących się z nią bezpośrednio zagadnień polityki społecznej i rodzinnej,
6. opiniowanie ważniejszych projektów aktów normatywnych w zakresie skutków demograficznych dla Polski,

7. współpraca z komisjami ludnościowymi i organizacjami międzynarodowymi zajmującymi się problematyką ludnościową,
8. przygotowywanie założeń dotyczących wdrażania i monitorowania w Polsce zaleceń programów działań międzynarodowych konferencji ludnościowych, organizowanych pod auspicjami Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz Rady Europy,
9. współdziałanie w zakresie realizacji programów ludnościowych prowadzonych w Polsce, przy wsparciu finansowym Funduszu Ludnościowego Narodów Zjednoczonych i innych organizacji międzynarodowych,
10. przygotowywanie udziału delegatów Polski w międzynarodowych konferencjach i kongresach ludnościowych,
11. inicjowanie upowszechniania informacji z dziedziny demografii i polityki ludnościowej oraz współpraca w tym zakresie z właściwymi instytucjami wydawniczymi, a także wydawanie Biuletynu Rządowej Rady Ludnościowej po uzyskaniu akceptacji Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
12. inicjowanie, organizowanie i współudział w organizowaniu konferencji i sympozjów poświęconych zagadnieniom rozwoju ludności i polityki rodzinnej,
13. współpraca z Komitetem Nauk Demograficznych Polskiej Akademii Nauk, Polskim Towarzystwem Demograficznym, Głównym Urzędem Statystycznym, instytucjami naukowo-badawczymi i szkołami wyższymi w dziedzinie badań demograficznych oraz badań nad polityką ludnościową i społeczną.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 28 spotkań:

- Omówienie projektu stanowiska RRL w sprawie *Perspektywy starzenia się ludności Polski a zabezpieczenie społeczne*.
- Omówienie Koncepcji raportu 2007-2008 „Sytuacja demograficzna Polski”.
- Omówienie projektu planu pracy RRL i sekretariatu RRL w 2008 r.
- Sprawozdanie z działalności RRL za rok 2007.
- Debata nad przygotowaniem do Narodowego Spisu Powszechnego ludności i mieszkań 2011 r.
- Bezpieczeństwo zdrowotne ludności Polski.
 - o Bezpieczeństwo zdrowotne ludności Polski w ocenie Ministerstwa

Zdrowia.

- System opieki zdrowotnej w Polsce a bezpieczeństwo zdrowotne ludności.
 - Bezpieczeństwo zdrowotne kobiet ciężarnych i rodzących.
 - System opieki zdrowotnej dzieci i młodzieży w Polsce. Stan i zagrożenia.
 - Opieka zdrowotna nad ludźmi w starszym wieku. Stan a potrzeby w perspektywie starzenia się ludności Polski.
- Informacja o 41 Sesji ONZ Komisji Ludności i Rozwoju nt. Rozmieszczenie ludności, urbanizacja, migracje wewnętrzne i rozwój.
 - Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2011 r. stan prac.
 - Informacja: Biuletyn RRL nr 53.
 - Stanowisko RRL w sprawie „*Starzenie się ludności Polski a zabezpieczenie społeczne*” do wykorzystania w pracach Rady Ministrów.
 - Stanowisko RRL w sprawie „*Bezpieczeństwo zdrowotne ludności Polski*” do wykorzystania w pracach Rady Ministrów.

Przedstawiciele Rządowej Rady Ludnościowej brali udział również w licznych konferencjach międzynarodowych i krajowych.

Państwowa Agencja Atomistyki

38. Rada ds. Atomistyki

Podstawy prawne

Rada ds. Atomistyki jest społecznym, doradczym i opiniodawczym organem Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki. Obecnie Rada powoływana jest, na cztero-letnią kadencję, na podstawie art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. Prawo atomowe (tekst jednolity Dz. U. z 2007 r., Nr 42, poz. 276). Zasady funkcjonowania Rady reguluje rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 2001 r. w sprawie składu oraz trybu i zakresu działania Rady ds. Atomistyki (Dz. U. z 2001 r., Nr 153, poz. 1749). Rada istnieje od roku 1984 (przerwę w jej funkcjonowaniu stanowił rok 1992), a rozpoczęła w 2005 roku VI kadencja zakończyła się z końcem 2008 roku.

Skład

W skład Rady ds. Atomistyki powoływani są wybitni uczeni i praktycy z zakresu atomistyki, w tym, na wniosek właściwego ministra, reprezentanci działów administracji rządowej, w szczególności gospodarki, środowiska i zdrowia. W 2008 roku Rada liczyła 38 członków. Miedzy innymi byli to przedstawiciele Instytutu Fizyki Jądrowej PAN, Instytutu Problemów Jądrowych, Instytutu Energii Atomowej, Instytutu Chemii i Techniki Jądrowej, Instytutu Fizyki Plazmy i Laserowej Mikrosyntezy, Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Izotopów, Centralnego Laboratorium Ochrony Radiologicznej, Akademii Górniczo-Hutniczej, Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Politechniki Warszawskiej, Międzyresortowego Instytutu Techniki Radiacyjnej, Akademii Medycznej, Wojskowego Instytutu Medycznego oraz Centrum Onkologii.

Zadania

Rada, podejmując swoje zadania z inicjatywy własnej lub Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki, wyraża opinie oraz doradza Prezesowi w sprawach objętych zakresem jego działania. W szczególności Rada inicjuje i opiniuje działania mające na celu:

1. odpowiedni stan ochrony radiologicznej i bezpieczeństwa jądrowego w Polsce,
2. właściwą politykę w zakresie edukacji społecznej w sprawach związanych ze stosowaniem technik jądrowych i radiacyjnych oraz z energetyką jądrową,
3. rozwój prac naukowych, podstawowych i stosowanych, w dyscyplinach nauki związanych z zakresem działania Prezesa PAA,
4. rozwój współpracy z zagranicą w dziedzinach, o których mowa w pkt 1-3.

5. popularyzację inicjatyw z zakresu atomistyki.

Działalność w 2008 roku

W 2008r. Rada dwukrotnie zbierała się na plenarnych posiedzeniach. Ponadto odbyło się 15 posiedzeń dziesięciu specjalistycznych Komisji Rady, w których skład, oprócz członków Rady, wchodzi również dodatkowo powoływani eksperci z różnych dziedzin szeroko pojętej atomistyki.

W trakcie spotkań:

- Rada zapoznała się z bieżącą działalnością PAA, w tym z pracami legislacyjnymi, współpracą międzynarodową, funkcjonowaniem Centrum ds. Zdarzeń Radiacyjnych (z rodzajami i skalą zdarzeń radiacyjnych w Kraju i na świecie w 2007 roku) oraz działaniami w sferze statutowych, informacyjno-educacyjnych, obowiązków Prezesa PAA.
- Rada wysłuchała informacji na temat Wielkiego Zderzacza Hadronów, którego uruchomienie przewiduje się w 2008 roku w CERN.
- Rada omówiła najnowszą wersję dokumentu pn. *Polityka Energetyczna Polski do roku 2030* i podjęła uchwałę, w której w sposób zdecydowany podkreśla potrzebę i konieczność uwzględnienia budowy elektrowni jądrowych w planach rozwoju polskiej energetyki.
- Rada zapoznała się z informacjami o bieżącej działalności PAA, z planami rozwoju Ośrodka w Świerku oraz z Informacją o stanie zderzacza Large Hadron Collider w CERN (w związku z awarią, która miała miejsce podczas procesu uruchamiania zderzacza).
- Rada zajęła się propozycją przygotowania, pod jej auspicjami, projektów dwóch badawczych zamawianych programów: *Technologie wspomagające rozwój bezpiecznej energetyki jądrowej* w obszarze badawczym „Energia i Infrastruktura” oraz *Technologie jądrowe i radiacyjne dla gospodarki oraz społeczeństwa* w obszarze badawczym „Zaawansowane technologie dla gospodarki”.
- Rada wraziła swoje poparcie dla tworzenia nowej formy organizacyjnej jbr-ów, a mianowicie Narodowych Laboratoriów Badawczych, jako formy szczególnie przydatnej w obszarze atomistyki.

Urząd Zamówień Publicznych

39. Rada Zamówień Publicznych

Podstawy prawne

Rada Zamówień Publicznych, jako organ opiniodawczo-doradczy, została powołana na podstawie art. 157 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U. Nr 19, poz. 177) przez Prezesa Rady Ministrów w dniu 15 lipca 2004 r. (Wcześniej, jako organ doradczy i opiniodawczy Prezesa UZP, działało Kolegium Zamówień Publicznych).

Skład

W skład Rady wchodzi od 10 do 15 członków powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów.

Uprawnionymi do zgłaszania kandydatów są w szczególności kluby parlamentarne, ogólnokrajowe organizacje samorządu terytorialnego oraz ogólnokrajowe organizacje przedsiębiorców.

Kadencja Rady upływa wraz z upływem kadencji Prezesa Urzędu.

W skład Rady powołanej w dniu 1 grudnia 2008 r. wchodzi 15 osób.

Zadania

Rada Zamówień Publicznych w szczególności:

- wyraża opinie w szczególnie istotnych sprawach systemu zamówień, przedstawionych jej przez Prezesa;
- opiniuje projekty aktów normatywnych dotyczących zamówień;
- opiniuje roczne sprawozdania Prezesa Urzędu o funkcjonowaniu systemu zamówień;
- ustala zasady etyki zawodowej osób wykonujących określone w ustawie zadania w systemie zamówień;

Rada Zamówień Publicznych jako instytucja dialogu społecznego odgrywa szczególnie istotną rolę w systemie zamówień publicznych. Jest instrumentem społecznego nadzoru nad wydatkowanymi środkami publicznymi i głosem uczestników rynku zamówień publicznych w sprawach szczególnie istotnych dla sprawnego funkcjonowania całego systemu zamówień publicznych.

Działalność w 2008 roku

Odbyło się 1 posiedzenie Rady, na którym m.in.:

- Wybrano Wiceprzewodniczącego Rady Zamówień Publicznych,
- Uchwalono Regulamin Rady Zamówień Publicznych,
- Przyjęto Sprawozdanie z funkcjonowania systemu zamówień publicznych za rok 2007 r.
- Prezes Urzędu Zamówień Publicznych poinformował o zmianach w systemie Prawa zamówień publicznych.

**IV. Analiza Funkcjonowania
Instytucji Dialogu Społecznego
w 2008 roku**

Zaprezentowany w poprzednich częściach Informatora materiał przeglądowy ukazuje szereg instytucji istniejących przy ministerstwach, innych urzędach centralnych oraz państwowych jednostkach organizacyjnych. Można je nazwać ciałami szeroko rozumianego dialogu społecznego, gdyż uczestniczą w nim, obok przedstawicieli administracji państwowej, partnerzy społeczni reprezentujący związki zawodowe i organizacje pracodawców. Analiza wyróżnia również instytucje z udziałem przedstawicieli samorządów terytorialnych, zawodowych i gospodarczych w zakresie wykonywania zadań publicznych oraz reprezentantów organizacji pozarządowych, stowarzyszeń, fundacji, działających na rzecz istotnych interesów społecznych oraz interesu publicznego.

W pracach wielu ciał dialogu uczestniczą też reprezentanci samorządu terytorialnego – ogólnopolskich organizacji jednostek, jak np. Unii Metropolii Miast, Związku Miast Polskich, Związku Powiatów Polskich, Związku Gmin Wiejskich RR.

W zależności od rodzajów podmiotów biorących udział w dialogu – możliwe jest dokonanie podziału na kilka kategorii (o czym szczegółowej – w dalszej części opracowania). Instytucjami dialogu społecznego – mimo, że w ich skład wchodzi partnerzy społeczni – nie są organy kontrolno-nadzorcze działające w państwowych jednostkach organizacyjnych, które posiadają osobowość prawną. Są one statutowymi, pełnoprawnymi organami tych jednostek organizacyjnych, a nie organami administracji rządowej.

1. Rodzaje prowadzonego dialogu zinstytucjonalizowanego

Dialog jest stałym mechanizmem – modelem ładu społecznego – godzenia przeciwstawnych interesów w stosunkach przemysłowych i jednocześnie służącym aprobachie decyzji podejmowanych przez państwo. Po raz pierwszy określono reguły prowadzenia dialogu oraz sposoby współdziałania z partnerami społecznymi działającymi w oparciu o różne podstawy prawne i w różnych obszarach życia publicznego w 2002 roku. Znalazło to odzwierciedlenie w wspomnianym we wstępie dokumencie programowym rządu „Zasady dialogu społecznego”.

Na potrzeby klasyfikacji można wyróżnić:

- dialog społeczny z udziałem: partnerów społecznych, reprezentujących związki zawodowe i organizacje pracodawców, oraz strony rządowej (przedstawiciele władz publicznych – głównie administracji państwowej).
- dialog obywatelski, dotyczący głównie kwestii leżących w obszarze działania organizacji pozarządowych, stowarzyszeń, fundacji, które pracują na rzecz istotnych interesów społecznych oraz interesu publicznego;
- dialog korporacyjny z udziałem przedstawicieli samorządów terytorialnych, zawodowych i gospodarczych i ich kompetencji w zakresie wykonywania zadań publicznych.

Tak więc głównie skład powołanej instytucji dialogu decyduje o przypisaniu jej określonego rodzaju dialogu, jaki prowadzi i często doprecyzowuje w ten sposób jej charakter.

Fora reprezentujące dialog społeczny, czyli te w których wyróżnia się:

- stronę związkową składającą się z przedstawicieli organizacji pracowniczych,
 - stronę pracodawców złożoną z przedstawicieli organizacji pracodawców,
 - stronę rządową – reprezentantów władzy wykonawczej i jej organów,
- występują przede wszystkim: w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej. Przy tym resorcie działa najważniejsza instytucja ogólnokrajowa, którą jest Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych oraz jej zespoły problemowe. Tu także umiejscowiona jest większość trójstronnych zespołów branżowych.

Zarejestrowano najwięcej działających w urzędach administracji rządowej – zespołów i rad doradczych prowadzących dialog obywatelski, czyli poprzez sposób komunikowania się władzy państwowej z prawnie określonymi formami organizowania się społeczeństwa (organizacje pozarządowe, społeczne, stowarzyszenia, fundacje) w różnych płaszczyznach działania. Sporo jest też instytucji prowadzących dialog korporacyjny, gdzie dopraszane są do udziału w różnych formach dialogu organizacje o charakterze korporacyjnym (izby zawodowe i gospodarcze). Formalną podstawą funkcjonowania instytucji dialogu obywatelskiego jest uchwalona z inicjatywy rządu ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Obecnie działa w naszym kraju, co najmniej 30 tys. organizacji pozarządowych.

Przykładami instytucji tego dialogu są: Rada Działalności Pożytku Publicznego – funkcjonująca przy MPiPS jako organ opiniotawczo-doradczy i pomocniczy dla ministra oraz Komitety Monitorujące i Sterujące programami operacyjnymi, które w swym składzie mają przedstawicieli organizacji pozarządowych rekomendowanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego.

Jest też duża grupa instytucji, gdzie prowadzony jest dialog wielostronny ze względu na wielość uczestniczących w nim podmiotów. W ich składzie, oprócz trzech stron: związkowej, pracodawców, rządowej, są przedstawiciele organizacji o charakterze korporacyjnym takich, jak izby zawodowe i gospodarcze.

Opisane w Informatorze instytucje dialogu pełnią określone przepisami funkcje: doradcze, opiniotawcze, konsultacyjne, koordynujące i pomocnicze. W większości są to organy opiniotawczo-doradcze – szefa właściwego urzędu, zajmujące się najczęściej opiniowaniem programów rządowych oraz projektów aktów prawnych, dzięki czemu gwarantowany jest udział reprezentantów różnych grup interesów w procesach decyzyjnych.

2. Podstawy funkcjonowania instytucji dialogu

Podstawą funkcjonowania instytucji dialogu, umiejscowionych przy wspomnianych urządach, są różnego typu akty prawne oraz inne dokumenty powołujące do życia ciała dialogu tj.:

- Ustawy oraz rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów, Rady Ministrów, właściwych ministrów;
- Zarządzenia lub decyzje właściwych ministrów, prezesów urzędów;
- Uchwały (dotyczy z reguły powoływania zespołów roboczych lub podzespołów);
- Regulaminy prac.

Na podstawie ustaw oraz rozporządzeń Prezesa Rady Ministrów, Rady Ministrów, właściwych ministrów działają jedne z najważniejszych instytucji dialogu. Są tu, między innymi, komisje i rady:

- Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych;
- Naczelna Rada Zatrudnienia;
- Rada Pomocy Społecznej;
- Rada Zamówień Publicznych;
- Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Na podstawie zarządzeń lub decyzji właściwych ministrów, prezesów urzędów działają rady, komisje i zespoły, zajmujące się konkretnymi sprawami będącymi we właściwości danego urzędu, na przykład:

- Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie;
- Komitety Monitorujące programy operacyjne.

Na podstawie wewnętrznych uchwał instytucji dialogu działają, między innymi, Zespoły problemowe Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, czy Podkomitety Monitorujące.

Brak podstaw prawnych nie jest przeszkodą w prowadzeniu dialogu branżowego w Polsce. Tutaj podstawę działania Trójstronnych Zespołów Branżowych, zajmujących się problemami kilkunastu ważnych sektorów gospodarki narodowej, stanowi regulamin prac zespołu o charakterze sektorowym, opracowany i przyjęty przez trzy strony w ramach wspólnego uzgodnienia.

3. Liczba instytucji dialogu

Porównując dane dotyczące ww. ciał w ostatnich latach rozpatrzyć należy je według kryteriów liczbowych.

Opracowane w poprzednich latach coroczne *Informacje nt. działalności instytucji dialogu społecznego przy ministerstwach i innych urzędach centralnych* zawierają poszerzone dane o nowoutworzonych instytucjach (i analogicznie pomijane w nich są instytucje, które uległy w danym roku likwidacji). W 2008 roku zinstytucjonalizowany dialog społeczny można wyróżnić w 30 centralnych i państwowych jednostkach administracji publicznej. Opisanych zostało 119 instytucji dialogu.

Odpowiednio takich instytucji dialogu, w latach ubiegłych, wyszczególniono:

- w 2002 roku – 123
- w 2003 roku – 121
- w 2004 roku – 136
- w 2005 roku – 139
- w 2006 roku – 135
- w 2007 roku – 141
- w 2008 roku – 119.

Najwięcej instytucji dialogu społecznego działa w następujących resortach:

- Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej – 26
- Ministerstwie Rozwoju Regionalnego – 24
- Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi – 16.

Instytucje dialogu społecznego bardzo aktywnie tworzone w roku 2002, w 2004 roku oraz 2007 roku.

W 2004 oraz 2007 roku wzrost liczby powoływanych instytucji związany był z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej. Zgodnie z przepisami UE, monitorowanie wdrażania funduszy strukturalnych jest zadaniem obligatoryjnym i pozostaje w kompetencji państwa członkowskiego korzystającego z pomocy. Monitoring jest elementem procesu bieżącego zarządzania środkami publicznymi, mającym na celu zapewnienie prawidłowości i wydajności wdrażania programów finansowanych z tych środków, poprzez zbieranie wiarygodnych danych o tych programach, porównywanie ich z zakładanymi wskaźnikami oraz podejmowanie przy udziale partnerów samorządowych, gospodarczych i społecznych decyzji o zmianach w tych programach. Na mocy ustawy o Narodowym Planie Rozwoju z 20 kwietnia 2004 roku powstały komitety monitorujące i sterujące wdrażanych programów operacyjnych perspektywy finansowej na lata 2004–2006, a na mocy Ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju powstały komitety monitorujące programy operacyjne nowej perspektywy finansowej na lata 2007–2013.

Komitety Monitorujące działają jako niezależne ciała doradczo – opiniotwórcze dla Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym. Udzielają one rekomendacji w zakresie wszelkich dostosowań i zmian w kierunkach i sposobach wdrażania funduszy strukturalnych, zarówno odnoszących się do postępu merytorycznego i finansowego programu, jak i zarządzania środkami strukturalnymi.

Komitety Sterujące wyborem projektów są powoływane w celu opiniowania składanych projektów oraz rekomendowania Instytucji Zarządzającej listy projektów do ostatecznego zatwierdzenia.

Te dwa rodzaje komitetów KM i KS umiejscowione są głównie przy Ministerstwie Rozwoju Regionalnego, ale funkcjonują także w obszarze resortów

zaangażowanych merytorycznie w dane zagadnienie, będące przedmiotem programu operacyjnego.

4. Liczba posiedzeń instytucji dialogu

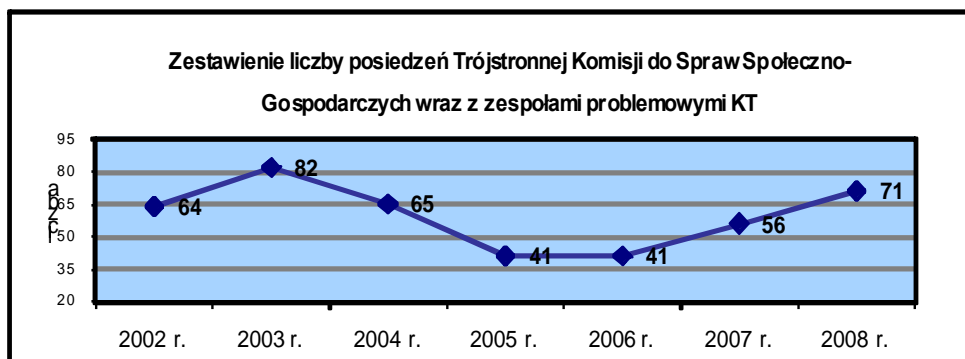
Na przestrzeni ostatnich analizowanych lat instytucje dialogu obradowały w zróżnicowanych gremiach – na posiedzeniach plenarnych, w mniejszych składach: prezydiów, podzespołów roboczych, stałych grup lub o doraźnym charakterze.

Według szacunkowych danych, na przestrzeni lat 2002–2008, w ministerstwach i innych urzędach ogółem odbyło się prawie 4 tysiące posiedzeń różnych ciał dialogu. W 2002 roku, tj. od czasu objęcia bardziej szczegółowym monitoringiem ich działalności, odnotowano ponad 400 spotkań, do 2007 roku (oprócz 2003 r.) liczba ta stale malała pomimo wzrostu liczby instytucji. Natomiast w 2008 roku odnotowano więcej posiedzeń przy spadku ilości instytucji.

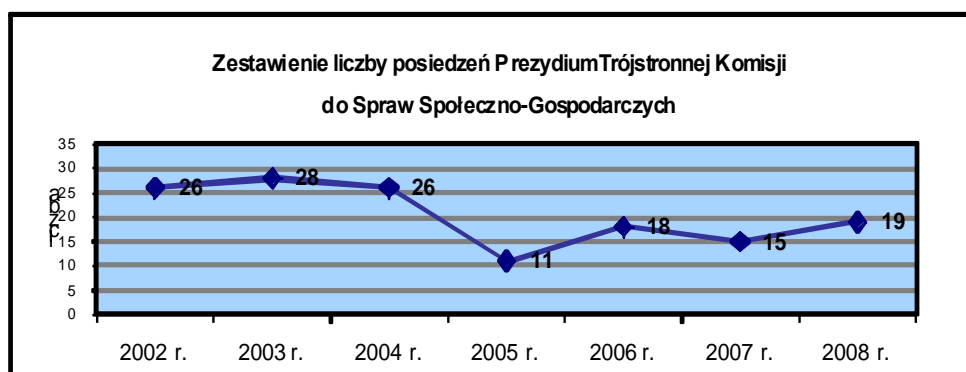
Przykładowo najwięcej w 2008 roku spotkań miały:

- Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych przy MPiPS oraz Zespoły problemowe TK – 71
- Trójstronne zespoły branżowe przy MPiPS – 34
- Rada ds. Ubezpieczenia Społecznego Rolników – 28
- Rządowa Rada Ludnościowa – 28.

Wykres I.

Wykres II.

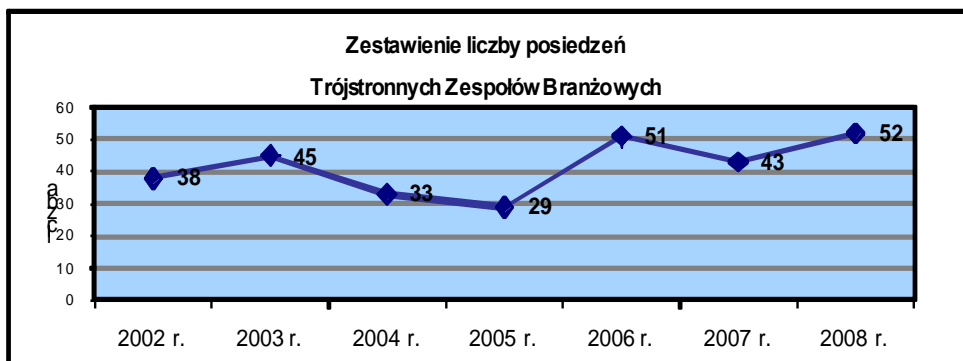
Z zestawienia danych z wykresu I i II dotyczących funkcjonowania Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych wynikają następujące wnioski:

Na przestrzeni badanych lat, Trójstronna Komisja wraz z działającymi zespołami problemowymi najwięcej spotkań odbyła w 2003 roku. W kolejnych latach ich liczba spadała, w latach 2005–2006 ustabilizowała się na poziomie 41, w 2007 i 2008 roku ponownie wzrosła. Analogicznie liczba posiedzeń Prezydium TK też była najwyższa w 2003 roku, następnie gwałtownie spadła do 11 w 2005 roku. W 2008 roku ukształtowała się na poziomie 19.

W latach 2002–2005 przybywało Komisji zespołów problemowych (w 2002 r. było ich 6, w 2003 r. – 7, w 2004 r. – 8, w 2005 ich liczba ustabilizowała się na poziomie 9. O zmianach jakościowych w działalności tej najważniejszej instytucji dialogu krajowego, świadczy również położenie przez Komisję większego nacisku na sprawy, wynikające z przystąpienia Polski do Unii Europejskiej, czego wyrazem są rekomendacje, z ramienia Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, przedstawicieli partnerów społecznych do udziału w pracach Komitetów Sterujących i Monitorujących Programami Operacyjnymi Funduszy Strukturalnych Unii Europejskiej. Świadczy o tym także utworzenie trzech zespołów: problemowego ds. funduszy strukturalnych Unii

Europejskiej, problemowego ds. Europejskiej Zrewidowanej Karty Społecznej oraz konsultacyjnego przy Prezydium ds. Unii Europejskiej.

Wykres III.

Z perspektywy siedmiu ostatnich lat widać (wykres III), że prace Trójstronnych Zespołów Branżowych (TZB), prowadzących dialog sektorowy, ujęte w ramy regulaminowe, pozwoliły na polepszenie efektów ich działań. Ta forma prowadzenia dialogu sektorowego (trójstronnego z udziałem rządu) ciągle jest dla partnerów społecznych nie do zastąpienia przez bardziej autonomiczne formy prowadzenia konsultacji społecznych.

Dotychczasowe doświadczenia wskazują, że zasadne jest funkcjonowanie Trójstronnych Zespołów Branżowych dopóki realizowane będą, spełniające określone warunki, programy restrukturyzacji dla sektorów. Po ich zakończeniu lub sprywatyzowaniu danych branż, rola zespołów w układzie trójstronnym straci na znaczeniu. W przyszłości, po okresie negocjowania chociażby sektorowych pakietów osłonowych, konsultowaniu projektów strategii rządowych pozostanie dla rządu funkcja informatora i ewentualnie moderatora pomiędzy obu partnerami społecznymi, którzy dalszy dialog sektorowy powinni prowadzić w formule dwustronnej.

5. Zinstytucjonalizowany dialog regionalny

Polski system dialogu, oprócz instytucji dialogu społecznego przy ministerstwach i urzędach centralnych, obejmuje również szczebel dialogu regionalnego, który między innymi realizowany jest przez:

- wojewódzkie i powiatowe rady zatrudnienia,
- wojewódzkie komisje dialogu społecznego,
- rady oddziałów wojewódzkich Narodowego Funduszu Zdrowia,
- wojewódzkie oraz powiatowe społeczne rady ds. osób niepełnosprawnych.

Zakres podmiotowy i kompetencyjny tych gremiów jest bardzo zróżnicowany; od szeroko nakreślonych zadań dotyczących dużego zakresu spraw regionalnych do realizacji obowiązków wynikających z bardzo wąskiego umocowania prawnego, dotyczącego np. zapisów jednej ustawy. Część tych instytucji jest zhierarchizowana: strukturalnie wojewódzkim – wyższego rzędu, podporządkowane są struktury niższe – powiatowe. W przypadku wojewódzkich komisji dialogu społecznego nie ma szczebli niższych, choć w terenie są dość mocno artykułowane przez partnerów społecznych postulaty o stworzenie powiatowych, a nawet gminnych komisji dialogu.

Ogólnie rzecz ujmując, w ocenie uczestników dialogu społecznego na poziomie regionalnym, przyczynia się on do lepszej współpracy partnerów na rzecz poprawy sytuacji społeczno-ekonomicznej na danym terenie. Z zachowaniem zasad dialogu rozpatrywane są najistotniejsze dla poszczególnych regionów kwestie, które leżą w gestii działania ww. rad i komisji.

Szczegółowe dane o działalności wojewódzkich komisji dialogu społecznego zawarte są w *Informatorze za 2008 r. wojewódzkich komisji dialogu społecznego*, opracowanym w Departamencie Dialogu i Partnerstwa Społecznego Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, wydanym w serii Biblioteka Dialogu Społecznego

6. Ocena działalności instytucji dialogu

Podsumowując w sposób syntetyczny nadesłane z urzędów, gdzie są umiejscowione fora dialogu, oceny funkcjonowania tych instytucji wynika, że ich istnienie w znaczący sposób przyczynia się do szerokiego i kompleksowego

spojrzenia na zagadnienia i problemy stawiane przed poszczególnymi działami administracji. Opisane ciała dialogu dają ponadto możliwość wypowiedzenia się różnym organizacjom społecznym w ważnych kwestiach dotyczących polityki gospodarczej i społecznej państwa, w drodze prowadzonego dialogu społecznego, oraz wypracowania najlepszych rozwiązań. Pozwala to reprezentantom strony rządowej na uzyskanie fachowego wsparcia przy podejmowaniu decyzji na rzecz trwałego i zrównoważonego rozwoju kraju oraz utrzymania pokoju społecznego, czyli przesłanek istnienia dialogu społecznego.

Jednocześnie dialog wielostronny z udziałem związków zawodowych, organizacji pracodawców, organizacji pozarządowych (stowarzyszeń, fundacji) daje gwarancję równoważenia społecznych interesów.

W ocenie urzędów, prowadzona w formule instytucjonalnej, współpraca stron dialogu pozwoliła na:

- Ustalanie priorytetów prac zespołów.
- Sprawne opiniowanie aktów prawnych (projektów ustaw, rozporządzeń), programów rządowych według kompetencji urzędów.
- Tworzenie płaszczyzn dialogu i wymiany informacji na temat realizowanych zadań.
- Szerszy udział i zaangażowanie partnerów społecznych w dyskusjach nad problemami społeczno-gospodarczymi kraju.
- Szybkie reagowanie na bieżącą sytuację i możliwość podejmowania działań wyprzedzających powstawanie problemów.
- Omówienie podziału środków wyodrębnionych w planach finansowych danego urzędu.
- Formułowanie opinii dla organów założycielskich.

Z wyżej wymienionych powodów generalna ocena – uzyskana z informacji od respondentów na temat funkcjonowania instytucji dialogu w urzędach – jest pozytywna. Zinstytucjonalizowanego dialogu społecznego nie można nazwać fasadowym, gdyż w jego wyniku powstają konkretne zapisy porozumień czy ustaleń. Ponieważ większość ciał dialogu ma charakter opiniodawczo-doradczy, trudno mówić o spektakularnych sukcesach tego dialogu. Umożliwia on jednak – z jednej strony – szeroką wymianę informacji, poglądów, przeprowadzenie w sposób prawidłowy konsultacji społecznych, swobodne wyrażanie opinii, z drugiej strony (w przypadku dialogu z partnerami społecznymi) – umożliwia rozwiązywanie, bądź łagodzenie konfliktów społecznych w sposób

możliwie najszybszy i z zachowaniem ustalonych procedur, co byłoby trudne do osiągnięcia w sytuacji braku takich gremiów o sformalizowanych strukturach.

7. Podsumowanie i wnioski

Z danych dla siódmego wydania Informatora na temat działalności instytucji dialogu społecznego przy urządach rządowych w 2008 roku, wynika, że:

- Przy urządach administracji państwowej funkcjonuje prawie 120 instytucji dialogu społecznego. W latach 2002–2007 uwidoczniła się tendencja do ich wzrostu, lecz w 2008 roku nastąpił spadek instytucji.
- Są to nie tylko instytucje – *sensu stricte* dialogu społecznego, ale w przeważającej części dialogu obywatelskiego oraz także korporacyjnego.
- Pod względem liczby podmiotów zasiadających w tych ciałach – mamy do czynienia ze składami dwustronnymi: dialog autonomiczny, trójstronnymi: partnerów społecznych i strony rządowej, czterostronnymi: z udziałem partnerów społecznych oraz strony rządowej i samorządowej, wielostronnymi: z udziałem organizacji pozarządowych.
- Ciała dialogu mają zróżnicowany charakter, z przewagą funkcji doradczej wobec kierownictw instytucji przy których działają.
- Instytucje dialogu posiadają rozmaite umocowanie w zakresie swojej struktury i kompetencji: w większości prawne – oparte na zapisach ustawowych oraz aktów wykonawczych, ale także w oparciu o przyjęte w drodze konsensusu regulaminy prac (TZB). Wynikają one z określonych potrzeb w zakresie realizowanych przez nie zadań.
- Następuje stopniowy wzrost udziału w pracach ciał dialogu organizacji pozarządowych jako obserwatorów i ekspertów, zapraszanych głównie przez stronę rządową.
- Na przestrzeni lat 2002–2008, odbyło się prawie 4 tys. posiedzeń. Ilość posiedzeń jednak od 2003 roku systematycznie spada. W 2007 roku tych spotkań było poniżej 500, natomiast w 2008 ponad 550.
- Jest liczna grupa – powstała w ostatnich latach – specyficznych gremiów dialogu, na które nałożono różnorodne obowiązki, związane z członkostwem Polski w Unii Europejskiej.

- Z ww. powodów zostały m.in. powołane nowe ciała dialogu: są to Komitety sterujące i monitorujące prace wdrażanych funduszy strukturalnych.
- Instytucje dialogu w ocenie urzędów, przy których funkcjonują, dobrze wypełniają powierzone im zadania we współpracy z przedstawicielami administracji państwowej.

Szczegółowe wiadomości wraz z oceną funkcjonowania najistotniejszych ciał dialogu krajowego, regionalnego i branżowego można znaleźć w opracowanych, także przez Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego MPiPS, całorocznych INFORMATORACH:

- Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych
- Wojewódzkie Komisje Dialogu Społecznego
- Trójstronne Zespoły Branżowe.